

i que és un lloc que podrien aprendre molt, i que el Departament d'Ensenyament doncs, parla amb Hisenda, el delegat d'Hisenda "no pateixi que els passarem per aquí, per allà, els farem fer rendes en el seu moment i tal...", i a l'hora de la veritat, en allà, els operaris d'allà, no fan això, el posen en un racó amb unes piles així a posar segells, quan han acabat això han d'agafar full per full i omplir uns espais de registre, i els hi fan fer totes aquelles feines que ningú vol fer en allà, a Hisenda. Després hi ha d'altres coses, no?, però m'ha passat ja varies vegades, i llavors clar, ho hem deixat d'enviar, aquí no hi ha reconeixement de cap mena (...). I això ens va passar amb una caixa, que no era la Caixa de Penedès, la Caixa Tarragona, la Caixa Tarragona també, la gent de Tarragona, que són els de la central, "pues sí, que aquí a Tarragona funciona molt bé, tenim els de FP, funciona molt bé, i a Barcelona volem fer el mateix", "pues" no va (...) aquí a Barcelona va fracassar, les idees seves a Tarragona eren molt bones, però aquí a Barcelona, la gent de Barcelona de les agències no ho volia, volien gent d'universitat, i aleshores no admetien, i els hi feien fer tonteries, fins i tot "seu, és igual, llegeix..." llavors els "nanos" tornaven fastiguejats, els vam treure i no vam tornar...

I perquè (...)?

Per, per manera de ser d'ells, jo què sé, volien gent que fos universitària, aquí a Barcelona, però ells depenien de Tarragona, i Tarragona marcava les directrius, en canvi la Caixa de Penedès, no té aquesta opció. La Caixa de Penedès té l'opció de FP, i tenen èxit, nosaltres enviem FP, encantats, els alumnes es queden, i funciona.

Això és una pregunta que tenia, hi ha certa competència entre grau superior i diplomatures o enginyeries tècniques?

Jo diria que no ens arribem a molestar en quant a les pràctiques. Perquè potser nosaltres, jo diria, que tenim molta facilitat en fer pràctiques, alumnes de cicles i de batxillerat, (...) és que és senzill de fer, enviar un alumne (...), està aprovat, té el seu "seguro" (...), si volen, ja poden estar a una empresa. A mi em dona la sensació de què la universitat és més complex, has de ser becari, s'ha de sol·licitar... és a dir, si ara un, per exemple, que està aquí fent pràctiques a una empresa diu "ara me'n vaig a estudiar a la universitat (45') i m'agradaria seguint fent pràctiques..." suposo que has de passar un any o així, i pregar, i demanar i no sé què, i potser lograràs que vagis a fer pràctiques, no hi ha aquesta facilitat. (...) Ara, per exemple, ara recordo el cas d'un alumne que m'explicava que estava fent pràctiques a (empresa de pintures) i que n'hi ha un altre que està a una universitat fent pràctiques (...), i clar, es troba amb el problema de què els companys... ell fa la feina més (...) les restes, i el dia que aquell no hi és, que no pot venir, ell pot fer-ho perfectament perquè ho sap fer-ho, m'entens, perquè ho sap fer-ho. És clar, hi ha... però que ell veu que, els mateixos de l'empresa (...). Ara, el que veig (...) mai m'he trobat que em prenguin el lloc. Ara, un lloc va ser una vegada "no, és que ara nosaltres agafem diplomats", però no... vaja, no hem tingut mai problema, tenim (...) alumnes a la universitat, per exemple, de química, que tenen en un centre d'investigació científica, que tenen contracte i estan allà. Tenim després el Consell Superior d'Investigacions Científiques, que està allà al Campus Nord, a

tot arreu, a tot arreu on es pugui pensar, tenim gent, i mai ens han dit "no, aquest alumne no està preparat per fer aquesta formació, no ens envieu alumnes d'aquest estil", i ja has vist que t'he dit noms d'empreses que són importants.

Perquè el discurs aquest sobre les necessitats formatives, que l'escola ha de donar, ha de satisfer les necessitats de les empreses, que sempre hi ha aquesta crítica que l'escola, la formació professional no s'adequa, això amb el temps ha anat canviant, veig.

Jo, sí...

Quines crítiques us fan les empreses?

No, al revés, a vegades hi ha empreses que prefereixen que l'alumne vagi amb les eines aquestes (...) i que després ja els hi explicaran ells, la qüestió específica d'aquella empresa, i hi ha empreses que fins i tot els hi fan cursets i coses de formació específica per a ells, per adequar-se a la seva empresa. Jo crec que al revés, és a dir, potser ja els hi agrada aquest tipus d'alumnes, perquè els hi falta una miqueta més d'adequació, que no amb "masses" fums, és a dir, que si van ja amb una categoria universitària i tal, a vegades aquell alumne ja sap massa, o es pensa que sap massa, i totes aquelles maneres de funcionar d'aquella empresa les voldria canviar (canvi cinta) ...per exemple, uns de telecomunicacions que van estar a Endesa, els hi van ensenyar el programa que utilitzaven ells per dissenyar els circuits on s'havien de posar els cablejats (...), i era un programa que tenien ells, i que nosaltres aquí ni idea, vull dir que no... és d'Endesa, i molt bé, estaven apunt de quedar-se, no es van quedar, perquè van canviar el responsable, i uns quants acabaven, i el responsable nou no els coneix i... però estaven molt contents amb ells.

Parlem una mica dels treballadors en actiu. La FP d'abans, un dels objectius formals de la reforma és permetre que els treballadors que estan en actiu es puguin formar o reciclar, per dir-ho d'alguna manera. Això està funcionant?

Seria com el FORCEM o coses així?

No, no, com a grau superior.

Ah, que vinguin a...?

O bàsicament són tots els que acaben el batxillerat i...?

No, no, no, ja n'hi ha que estan treballant. Són els que tenen l'exempció total. Generalment, són els que vénen de batxillerat, no?, i algú que ve de batxillerat que potser s'ha posat a treballar un any i després es posa a fer el cicle formatiu de grau superior, no és que sigui gent molt gran. Però algun sí, ara per exemple n'hi havia un aquí a química, un xicot més gran que els altres, i que ja portava anys treballant en empresa. Aquest, sí, seria el que dius tu, però generalment serien pocs (...).

Perquè quants alumnes us vénen de prova d'accés?

De les proves de majors de 20 anys?

Sí.

Ho hauria de preguntar a secretaria. No "masses", no "masses", hauríem de preguntar-ho a secretaria, però els que fan les proves d'accés moltes vegades són alumnes que han deixat el batxillerat, i s'han posat uns anys a treballar... això ho hauríem de preguntar a secretaria perquè és que tinc entès que aquesta prova és bastant forta, llavors hi ha molta gent que s'hi presenta amb les mans a la butxaca i no, no, és a dir, que no sé, de 20 en poden aprovar 3, això ho hauria de preguntar-ho a secretaria, que et diguessin exactament quants han entrat per aquest sistema, però no són gaires.

Perquè aquests què busquen, formar-se a l'empresa on estan, canviar d'empresa..., alguna intuïció teniu?

"Bueno", sí, aquest, per exemple, que està treballant en una empresa m'ha demanat que li busqui feina, i em va dir (...), "home, si conegués alguna altra cosa, si hagués alguna altra cosa potser m'agradaria saber veure què hi ha...", la seva intenció era mirar, no?, i... Nosaltres, el que tenim fet, però ja a nivell privat és per exemple, col·laborem amb Nutrexpa amb la formació dels seus treballadors.

Això és una altra pregunta que et volia fer.

Sí, llavors això no és FORCEM ni és perquè és una cosa molt puntual, però nosaltres anualment anem a Nutrexpa, fem un programa de "lo" que podem fer, perquè ells tenen uns treballadors que d'alguna manera havien fet com una FP1, havien fet poca cosa de química i tal (50'), i s'han anat canviant, l'instrumental, han anat canviant les mesures, han anat canviant moltes coses, i "llavorens" en sabem molt per la pràctica, però de vegades tenen desconeixements doncs de canvis d'unitat, o coses d'aquests, que els hi aniria molt bé saber-ho, no?, i "llavorens" han d'utilitzar taules o coses perquè no saben utilitzar-ho, i "llavorens" de tant en tant hem fet, va començar un any que venien ells aquí, i es van afegir a una matèria que es feia com un trimestre del cicle formatiu d'anàlisi i control (...), havien de venir fins aquí i tot això i (...), però des de fa tres anys el que fem és nosaltres anem aquesta època, el juny-juliol, i fem 6, 8 10 hores de classe allà a Nutrexpa. Llavors hi va un professor nostre, juntament amb la persona d'allà doncs que ha dissenyat el programa d'aquell any, i té 5 o 6 persones i els dona la classe, repassa activitats, o repassa mesures, o repassa els temes que quedin i "bueno", fem això, això a Nutrexpa ho estem fent.

Qui és (...) d'això, perquè els fons ocupacionals, el FORCEM...?

FORCEM no hem arribat a fer-ne cap perquè noi, la veritat és que és un "lio", i ara estem al darrere, tenim papers per fer-ho, però clar, a FORCEM implica d'alguna manera que no siguem nosaltres els que demanem el curs, perquè

nosaltres som els que impartiríem (?), però el problema seria que varies escoles es posin d'acord i demanessin un curs, però nosaltres els hi podríem muntar. Clar, fent-ho al revés clar, podríem, es tractaria de què nosaltres anessim a buscar gent i "voleu fer un curs d'això, això i això", clar, una miqueta complexe. En aquest moment...

Hi ha empreses que s'han creat per fer això, precisament.

Sí, sí.

Per convèncer a altres empreses per...

Per muntar un grup i tal. Llavors en aquest moment hem participat en el FORCEM ja organitzats, és a dir, per exemple, han vingut gent de Forment de Programes Educatius, que estan lligats amb CEAC, i que monten cursos FORCEM, i els hi falten espais, els hi faltes aules o els hi faltes aules d'informàtica (...). Nosaltres aquí "casi" cada any, últimament al desembre, queden bastant cursos FORCEM de Foment de Programes Educatius, i quin gent ve? Un any van venir aquests de les "quinielles", un altre any venien... gent de gremis o així i els locals que utilitzaven eren nostres, i l'equipament i tal, i si els hi faltava professorat també. Després vam fer una cosa amb el col·legi de llicenciats, tots els cursos de formació de professorat alguns d'ells es fan aquí... Tot el que és informàtica i coses d'aquestes es fan en aquí.

O sigui, informàtica per a llicenciats.

Sí. Ara l'escola d'estiu, per exemple, comença la setmana que ve, doncs en aquí es faran 5 cursos, d'informàtica, del col·legi de llicenciats, es faran aquí. Durant l'any també, i aquest hivern que ve tota l'escola d'hivern del col·legi de llicenciats es farà aquí. I cada estiu fem coses del col·legi de llicenciats, formació permanent, utilitzen totes les nostres instal·lacions, que d'alguna cosa podem lluir, no?, el que fem és llogar-les i tot això, però per a què serveixi de formació a altre gent, i a la vegada ens paguen una quota que servirà per anar-les mantenint.

I formació ocupacional també m'has explicat que en feu.

Fem, nosaltres fem tres cursos de formació ocupacional, que demanem més però aquests són els que ens han donat enguany, un és manteniment d'equips informàtics, és a dir, preparem "nanos" que han deixat el batxillerat, o que va deixar la ESO i tot això, preparar-los per saber muntar ordinadors, és a dir, la part de desmuntar i muntar (...), és aquesta època, generalment ho fem per aquesta època quan a l'escola hi ha "menos" gent, i després en fem dos de sords, persones sordes, perquè aquest d'alguna manera vam començar fa uns anys per col·lectius especials i en fem un de composició i edició informàtica, i un de disseny de pàgines web (...)... Tota la formació que anem fent, els dissabtes al matí fem formació per a una associació de pares de nens sords...

Quines diferències diries que hi ha entre la formació ocupacional i els cicles de grau mig?

De grau mig?

Sí, en termes de continguts, del tipus d'alumne...

Home, a "vera", jo per exemple, vam fer un any, teníem un cicle formatiu de grau mig de gestió administrativa, i després nosaltres vàrem demanar un curs ocupacional d'una cosa semblant, de secretariat, que es deia, i va haver alumnes que havien fet el cicle i després van fer el curs ocupacional. Nosaltres, el curs ocupacional el montes tu, és clar, llavors el pots muntar al gust de "lo" que vols, no?, i fer "lo" que vols, "lo" que penses tu que fa falta. Els cicles ja et ve fet, i és clar, al cicle teníem molt més contingut, durava un any, i nosaltres el curs ocupacional doncs va durar 4 mesos, i què van fer?, molt d'informàtica, perquè és el que en definitiva ens assemblava que és "lo" que volen les empreses (55') quan els hi va una persona de secretària, doncs que sàpiga fer anar un "ordenador" i que pugui fer el World, l'Excel, l'Acces, aquests programes, i ara hi ficariem Internet, que en aquells moments no hi era, doncs això, que sàpiguen molt d'aquestes coses, en canvi de qüestió de comptabilitat, no vam fer res, una mica d'oficina, de balanç, factures i aquestes coses, però pensàvem "bueno, quan vagi ja n'aprendrà", és a dir, en canvi d'informàtica a l'empresa ni li podran ensenyar, en canvi arxivar, una mica d'arxiu, una mica de mecanografia, rapidesa a l'utilitzar "l'ordenador" a l'hora d'escriure, i una mica... procuràvem fer un programa de "lo" que ens assemblava a nosaltres que seria el que necessitaria, no?, hi havia aquesta avantatge, que a la formació ocupacional pots dissenyar-te "lo" que realment dius en aquest moment faria falta això, no?, "pues" jo demano aquest curs ocupacional.

Però llavors la gent aquesta que primer va fer el grau mig i després el curs de formació, no es van solapar els coneixements?

Sí, sí, sí, els que van fer les dues coses seguides realment hi havia coses que ja les sabien, sí. Ara clar, potser van anar més lluny, van anar més lluny amb la part d'informàtica, gent amb la part d'administració, que hi havia que sabien de sobres "lo" que els podíem ensenyar, en canvi després tota la part d'inserció laboral, com buscar feina, tot això, sí que als cursos ocupacionals hi havia una certa importància, mecanografia ells no havien fet tampoc, i en canvi aquí en feien... que sí que havia coses que se solapaven. Nosaltres, quan ho vam pensar, pensàvem molt amb alumnes que no haguessin acabat el 4rt d'ESO aprovat, que haguessin acabat però sense aprovar. Ens pensàvem molt en aquest tipus d'alumnes que un cicle no podien fer, i aleshores que agafant-se al curs ocupacional doncs podrien repassar tota aquesta part, o aprendre tota aquesta part d'informàtica amb una mica de coneixements, i llavors podrien entrar a treballar per exemple, en una empresa de secretari, d'agafar el telèfon, d'agafar encàrrecs (...), i realment jo penso que ja definíem bé i que ho cobríem, perquè després van anar a fer pràctiques i... (...) i també es col·locaven i a més a més acabaven amb un petit títol que els podien contractar com a aprenents, perquè amb un títol de formació, un diploma, de formació ocupacional, l'empresa et pot contractar com a contracte en formació, i la formació ja la tens feta, al contracte en formació s'ha d'estipular que tals dies anirà al lloc que toca, "pues" llavors es posa "ja feta", i es pot acreditar... El

Frecuencias

Estadísticos

	N	
	Válidos	Perdidos
Aprovaràs 4rt?	69	1
Què faràs el curs vinent?	69	1
Què voldrien els pares que fessis?	70	0
Sexe	70	0
Any de naixement	70	0
Feina del pare	68	2
Feina de la mare	64	6
Estudis pare	67	3
Estudis mare	63	7
Et definiries com un estudiant...	69	1

Tabla de frecuencia Aprovaràs 4rt?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sí	36	51,4	52,2	52,2
	2	1	1,4	1,4	53,6
	3	2	2,9	2,9	56,5
	No aprovaré, penso que repetiré	1	1,4	1,4	58,0
	No aprovaré i no repetiré	2	2,9	2,9	60,9
	No ho sé, i repetiré	19	27,1	27,5	88,4
	No ho sé i no repetiré	8	11,4	11,6	100,0
	Total	69	98,6	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	1,4		
	Total	1	1,4		
Total		70	100,0		

Tabla de frecuencia Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	7	10,0	10,1	10,1
	Un CFGM	12	17,1	17,4	27,5
	Batxillerat	31	44,3	44,9	72,5
	No sé què faré però estaré estudiant	9	12,9	13,0	85,5
	Una altra cosa	10	14,3	14,5	100,0
	Total	69	98,6	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	1,4		
	Total	1	1,4		
Total		70	100,0		

Tabla de frecuencia Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	11	15,7	15,7	15,7
	Fer un altre CFGM	7	10,0	10,0	25,7
	Batxillerat	42	60,0	60,0	85,7
	Una altra cosa	3	4,3	4,3	90,0
	Repetir curs per obtenir graduat ESO	2	2,9	2,9	92,9
	El que jo vulgui	5	7,1	7,1	100,0
	Total	70	100,0	100,0	
Total		70	100,0		

Tabla de frecuencia Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	25	35,7	35,7	35,7
	Noia	45	64,3	64,3	100,0
	Total	70	100,0	100,0	
Total		70	100,0		

Tabla de frecuencia Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	83	1	1,4	1,4	1,4
	84	4	5,7	5,7	7,1
	85	12	17,1	17,1	24,3
	86	51	72,9	72,9	97,1
	87	2	2,9	2,9	100,0
	Total	70	100,0	100,0	
Total		70	100,0		

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	1	1,4	1,5	1,5
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	1	1,4	1,5	2,9
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	3	4,3	4,4	7,4
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	3	4,3	4,4	11,8
	Resta del personal administratiu i comercial	4	5,7	5,9	17,6
	Resta del personal dels Serveis	25	35,7	36,8	54,4
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	1	1,4	1,5	55,9
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	4	5,7	5,9	61,8
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	20	28,6	29,4	91,2
	14	2	2,9	2,9	94,1
	16	1	1,4	1,5	95,6
	17	1	1,4	1,5	97,1
	99	2	2,9	2,9	100,0
	Total	68	97,1	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	2,9		
	Total	2	2,9		
Total	70	100,0			

Tabla de frecuencia Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	1	1,4	1,6	1,6
	Resta del personal administratiu i comercial	5	7,1	7,8	9,4
	Resta del personal dels Serveis	31	44,3	48,4	57,8
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	8	11,4	12,5	70,3
	No classificables per condició socioeconòmica	17	24,3	26,6	96,9
	15	1	1,4	1,6	98,4
	99	1	1,4	1,6	100,0
	Total	64	91,4	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	6	8,6		
	Total	6	8,6		
Total		70	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	16	22,9	23,9	23,9
	Primària acabada (graduat escolar)	13	18,6	19,4	43,3
	Estudis secundaris(batxillerat)	5	7,1	7,5	50,7
	Formació Professional	8	11,4	11,9	62,7
	Estudis Universitaris(acabats o no)	5	7,1	7,5	70,1
	9	19	27,1	28,4	98,5
	99	1	1,4	1,5	100,0
	Total	67	95,7	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	3	4,3		
	Total	3	4,3		
Total		70	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	15	21,4	23,8	23,8
	Primària acabada (graduat escolar)	21	30,0	33,3	57,1
	Estudis secundaris(batxillerat)	8	11,4	12,7	69,8
	Formació Professional	4	5,7	6,3	76,2
	Estudis Universitaris(acabats o no)	1	1,4	1,6	77,8
	9	13	18,6	20,6	98,4
	99	1	1,4	1,6	100,0
	Total	63	90,0	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	7	10,0		
	Total	7	10,0		
Total		70	100,0		

Tabla de frecuencia Et definiries com un estudiant...

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Que treu bones notes	16	22,9	23,2	23,2
	Que passa sense problemes però justet	31	44,3	44,9	68,1
	Que suspèn sovint	22	31,4	31,9	100,0
	Total	69	98,6	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	1,4		
	Total	1	1,4		
Total		70	100,0		

Frecuencias

Estadísticos

	N	
	Válidos	Perdidos
Aprovaràs 4rt?	61	0
Què faràs el curs vinent?	61	0
Què voldrien els pares que fessis?	61	0
Sexe	61	0
Any de naixement	61	0
Feina del pare	59	2
Feina de la mare	59	2
Estudis pare	59	2
Estudis mare	59	2
Et definiries com un estudiant...	61	0

Tabla de frecuencia Aprovaràs 4rt?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sí	49	80,3	80,3	80,3
	3	3	4,9	4,9	85,2
	Em dóna igual	1	1,6	1,6	86,9
	No ho sé, i repetiré	7	11,5	11,5	98,4
	No ho sé i no repetiré	1	1,6	1,6	100,0
	Total	61	100,0	100,0	
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	3	4,9	4,9	4,9
	Un CFGM	11	18,0	18,0	23,0
	Batxillerat	30	49,2	49,2	72,1
	No sé què faré però estaré estudiant	15	24,6	24,6	96,7
	Una altra cosa	2	3,3	3,3	100,0
	Total	61	100,0	100,0	
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	1	1,6	1,6	1,6
	Fer un altre CFGM	7	11,5	11,5	13,1
	Batxillerat	48	78,7	78,7	91,8
	Una altra cosa	1	1,6	1,6	93,4
	El que jo vulgui	3	4,9	4,9	98,4
	16	1	1,6	1,6	100,0
	Total	61	100,0	100,0	
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	30	49,2	49,2	49,2
	Noia	31	50,8	50,8	100,0
	Total	61	100,0	100,0	
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	82	1	1,6	1,6	1,6
	84	2	3,3	3,3	4,9
	85	11	18,0	18,0	23,0
	86	47	77,0	77,0	100,0
	Total	61	100,0	100,0	
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	11	18,0	18,6	18,6
	Directors i gerents personal directiu de l'administració pú	3	4,9	5,1	23,7
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	15	24,6	25,4	49,2
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	2	3,3	3,4	52,5
	Resta del personal administratiu i comercial	1	1,6	1,7	54,2
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	1	1,6	1,7	55,9
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	15	24,6	25,4	81,4
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	11	18,0	18,6	100,0
	Total	59	96,7	100,0	
	Perdidos	Perdidos del sistema	2	3,3	
Total		2	3,3		
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	4	6,6	6,8	6,8
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	18	29,5	30,5	37,3
	Resta del personal administratiu i comercial	10	16,4	16,9	54,2
	Resta del personal dels Serveis	1	1,6	1,7	55,9
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	6	9,8	10,2	66,1
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	12	19,7	20,3	86,4
	No classificables per condició socioeconòmica	8	13,1	13,6	100,0
	Total	59	96,7	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	3,3		
	Total	2	3,3		
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	4	6,6	6,8	6,8
	Primària acabada (graduat escolar)	20	32,8	33,9	40,7
	Estudis secundaris (batxillerat)	7	11,5	11,9	52,5
	Formació Professional	10	16,4	16,9	69,5
	Estudis Universitaris (acabats o no)	18	29,5	30,5	100,0
	Total	59	96,7	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	3,3		
	Total	2	3,3		
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	2	3,3	3,4	3,4
	Primària acabada (graduat escolar)	15	24,6	25,4	28,8
	Estudis secundaris(batxillerat)	14	23,0	23,7	52,5
	Formació Professional	8	13,1	13,6	66,1
	Estudis Universitaris(acabats o no)	20	32,8	33,9	100,0
	Total	59	96,7	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	3,3		
	Total	2	3,3		
Total		61	100,0		

Tabla de frecuencia Et definiries com un estudiant...

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Que treu bones notes	18	29,5	29,5	29,5
	Que passa sense problemes però justet	30	49,2	49,2	78,7
	Que suspèn sovint	13	21,3	21,3	100,0
	Total	61	100,0	100,0	
Total		61	100,0		

Estadísticós

	N	
	Válidos	Perdidos
Aprovaràs 4rt?	170	0
Què faràs el curs vinent?	170	0
Què voldrien els pares que fessis?	165	5
Sexe	170	0
Any de naixement	169	1
Feina del pare	161	9
Feina de la mare	163	7
Estudis pare	158	12
Estudis mare	162	8
Et definiries com un estudiant...	168	2

Tabla de frecuencia Aprovaràs 4rt?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sí	130	76,5	76,5	76,5
	3	6	3,5	3,5	80,0
	No aprovaré i no repetiré	2	1,2	1,2	81,2
	No ho sé, i repetiré	16	9,4	9,4	90,6
	No ho sé i no repetiré	16	9,4	9,4	100,0
	Total	170	100,0	100,0	
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	1	,6	,6	,6
	Un CFGM	39	22,9	22,9	23,5
	Batxillerat	108	63,5	63,5	87,1
	No sé què faré però estaré estudiant	17	10,0	10,0	97,1
	Programa de formació per al treball	2	1,2	1,2	98,2
	Una altra cosa	3	1,8	1,8	100,0
	Total	170	100,0	100,0	
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	1	,6	,6	,6
	Fer un altre CFGM	12	7,1	7,3	7,9
	Batxillerat	140	82,4	84,8	92,7
	Una altra cosa	1	,6	,6	93,3
	El que jo vulgui	9	5,3	5,5	98,8
	16	2	1,2	1,2	100,0
	Total	165	97,1	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	5	2,9		
	Total	5	2,9		
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	76	44,7	44,7	44,7
	Noia	94	55,3	55,3	100,0
	Total	170	100,0	100,0	
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	84	7	4,1	4,1	4,1
	85	33	19,4	19,5	23,7
	86	129	75,9	76,3	100,0
	Total	169	99,4	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	,6		
	Total	1	,6		
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	1	,6	,6	,6
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	13	7,6	8,1	8,7
	Directors i gerents personal directiu de l'administració pú	5	2,9	3,1	11,8
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	37	21,8	23,0	34,8
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	15	8,8	9,3	44,1
	Resta del personal administratiu i comercial	27	15,9	16,8	60,9
	Resta del personal dels Serveis	16	9,4	9,9	70,8
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	4	2,4	2,5	73,3
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	13	7,6	8,1	81,4
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	9	5,3	5,6	87,0
	No classificables per condició socioeconòmica	1	,6	,6	87,6
	14	19	11,2	11,8	99,4
	15	1	,6	,6	100,0
	Total	161	94,7	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	9	5,3		
	Total	9	5,3		
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	1	,6	,6	,6
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	6	3,5	3,7	4,3
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	32	18,8	19,6	23,9
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	3	1,8	1,8	25,8
	Resta del personal administratiu i comercial	57	33,5	35,0	60,7
	Resta del personal dels Serveis	19	11,2	11,7	72,4
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	2	1,2	1,2	73,6
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	1	,6	,6	74,2
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	4	2,4	2,5	76,7
	No classificables per condició socioeconòmica	32	18,8	19,6	96,3
	14	6	3,5	3,7	100,0
	Total	163	95,9	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	7	4,1		
	Total	7	4,1		
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	5	2,9	3,2	3,2
	Primària acabada (graduat escolar)	50	29,4	31,6	34,8
	Estudis secundaris(batxillerat)	23	13,5	14,6	49,4
	Formació Professional	30	17,6	19,0	68,4
	Estudis Universitaris(acabats o no)	50	29,4	31,6	100,0
	Total	158	92,9	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	12	7,1		
	Total	12	7,1		
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	6	3,5	3,7	3,7
	Primària acabada (graduat escolar)	58	34,1	35,8	39,5
	Estudis secundaris(batxillerat)	33	19,4	20,4	59,9
	Formació Professional	25	14,7	15,4	75,3
	Estudis Universitaris(acabats o no)	40	23,5	24,7	100,0
	Total	162	95,3	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	8	4,7		
	Total	8	4,7		
Total		170	100,0		

Tabla de frecuencia Et definiries com un estudiant...

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Que treu bones notes	62	36,5	36,9	36,9
	Que passa sense problemes però justet	77	45,3	45,8	82,7
	Que suspèn sovint	29	17,1	17,3	100,0
	Total	168	98,8	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	1,2		
	Total	2	1,2		
Total		170	100,0		

Frecuencias

Estadísticos

	N	
	Válidos	Perdidos
Vas pensar fer un CFGM?	51	0
Què faràs el curs vinent?	51	0
Què voldrien els pares que fessis?	51	0
Sexe	51	0
Any de naixement	51	0
Feina del pare	49	2
Feina de la mare	49	2
Estudis pare	50	1
Estudis mare	51	0
Et definiries com un estudiant...	51	0
Mmodalitat Batxillerat	51	0
Curs	51	0

Tabla de frecuencia Vas pensar fer un CFGM?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	No	50	98,0	98,0	98,0
	Si però no ho vaig fer	1	2,0	2,0	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	2	3,9	3,9	3,9
	Matricular-me directament a CFGS	10	19,6	19,6	23,5
	Fer selectivitat per anar a la universitat	31	60,8	60,8	84,3
	Fer selectivitat, però fer un CFGS	7	13,7	13,7	98,0
	Una altra cosa	1	2,0	2,0	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	2	3,9	3,9	3,9
	Anar a la Universitat	43	84,3	84,3	88,2
	Fer un altre CFGS	4	7,8	7,8	96,1
	El que jo vulgui	2	3,9	3,9	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	30	58,8	58,8	58,8
	Noia	21	41,2	41,2	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	82	1	2,0	2,0	2,0
	83	7	13,7	13,7	15,7
	84	22	43,1	43,1	58,8
	85	21	41,2	41,2	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	1	2,0	2,0	2,0
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	6	11,8	12,2	14,3
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	7	13,7	14,3	28,6
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	6	11,8	12,2	40,8
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	12	23,5	24,5	65,3
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	9	17,6	18,4	83,7
	Professionals de les forces armades	1	2,0	2,0	85,7
	14	5	9,8	10,2	95,9
	15	2	3,9	4,1	100,0
	Total	49	96,1	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	3,9		
	Total	2	3,9		
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	1	2,0	2,0	2,0
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	3	5,9	6,1	8,2
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	1	2,0	2,0	10,2
	Resta del personal administratiu i comercial	4	7,8	8,2	18,4
	Resta del personal dels Serveis	8	15,7	16,3	34,7
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	2	3,9	4,1	38,8
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	2	3,9	4,1	42,9
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	10	19,6	20,4	63,3
	No classificables per condició socioeconòmica	17	33,3	34,7	98,0
	14	1	2,0	2,0	100,0
	Total	49	96,1	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	3,9		
	Total	2	3,9		
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	6	11,8	12,0	12,0
	Primària acabada (graduat escolar)	23	45,1	46,0	58,0
	Estudis secundaris(batxillerat)	12	23,5	24,0	82,0
	Formació Professional	5	9,8	10,0	92,0
	Estudis Universitaris(acabats o no)	4	7,8	8,0	100,0
	Total	50	98,0	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	2,0		
	Total	1	2,0		
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	6	11,8	11,8	11,8
	Primària acabada (graduat escolar)	33	64,7	64,7	76,5
	Estudis secundaris(batxillerat)	4	7,8	7,8	84,3
	Formació Professional	5	9,8	9,8	94,1
	Estudis Universitaris(acabats o no)	3	5,9	5,9	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Et definiries com un estudiant...

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Que treu bones notes	11	21,6	21,6	21,6
	Que passa sense problemes però justet	36	70,6	70,6	92,2
	Que suspèn sovint	4	7,8	7,8	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Mmodalitat Batxillerat

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Batxillerat Humanístic i Ciències Socials	6	11,8	11,8	11,8
	Batxillerat Naturalesa i Salut	14	27,5	27,5	39,2
	Batxillerat Tecnològic	31	60,8	60,8	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Tabla de frecuencia Curs

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Primer	26	51,0	51,0	51,0
	Segon	25	49,0	49,0	100,0
	Total	51	100,0	100,0	
Total		51	100,0		

Frecuencias

Estadísticos

	N	
	Válidos	Perdidos
Vas pensar fer un CFGM?	162	0
Què faràs el curs vinent?	161	1
Què voldrien els pares que fessis?	162	0
Sexe	162	0
Any de naixement	161	1
Feina del pare	155	7
Feina de la mare	158	4
Estudis pare	159	3
Estudis mare	160	2
Et definiries com un estudiant...	162	0
Mmodalitat Batxillerat	162	0
Curs	162	0

Tabla de frecuencia Vas pensar fer un CFGM?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	No	126	77,8	77,8	77,8
	Si però no ho vaig fer	36	22,2	22,2	100,0
	Total	162	100,0	100,0	
Total		162	100,0		

Tabla de frecuencia Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	2	1,2	1,2	1,2
	Matricular-me directament a CFGS	25	15,4	15,5	16,8
	Fer selectivitat per anar a la universitat	104	64,2	64,6	81,4
	Fer selectivitat, però fer un CFGS	22	13,6	13,7	95,0
	Una altra cosa	8	4,9	5,0	100,0
	Total	161	99,4	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	,6		
	Total	1	,6		
Total		162	100,0		

Tabla de frecuencia Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	3	1,9	1,9	1,9
	Anar a la Universitat	114	70,4	70,4	72,2
	Fer un altre CFGS	9	5,6	5,6	77,8
	Una altra cosa	2	1,2	1,2	79,0
	El que jo vulgui	34	21,0	21,0	100,0
	Total	162	100,0	100,0	
Total		162	100,0		

Tabla de frecuencia Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	76	46,9	46,9	46,9
	Noia	86	53,1	53,1	100,0
	Total	162	100,0	100,0	
Total		162	100,0		

Tabla de frecuencia Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	79	1	,6	,6	,6
	81	1	,6	,6	1,2
	82	12	7,4	7,5	8,7
	83	18	11,1	11,2	19,9
	84	60	37,0	37,3	57,1
	85	69	42,6	42,9	100,0
	Total	161	99,4	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	,6		
	Total	1	,6		
Total		162	100,0		

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	7	4,3	4,5	4,5
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	22	13,6	14,2	18,7
	Directors i gerents personal directiu de l'administració pú	2	1,2	1,3	20,0
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	42	25,9	27,1	47,1
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	16	9,9	10,3	57,4
	Resta del personal administratiu i comercial	15	9,3	9,7	67,1
	Resta del personal dels Serveis	1	,6	,6	67,7
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	7	4,3	4,5	72,3
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	32	19,8	20,6	92,9
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	10	6,2	6,5	99,4
	No classificables per condició socioeconòmica	1	,6	,6	100,0
	Total	155	95,7	100,0	
	Perdidos	Perdidos del sistema	7	4,3	
Total		7	4,3		
Total		162	100,0		

Tabla de frecuencia Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	1	,6	,6	,6
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	10	6,2	6,3	7,0
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	55	34,0	34,8	41,8
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	1	,6	,6	42,4
	Resta del personal administratiu i comercial	26	16,0	16,5	58,9
	Resta del personal dels Serveis	3	1,9	1,9	60,8
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	7	4,3	4,4	65,2
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	11	6,8	7,0	72,2
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	17	10,5	10,8	82,9
	No classificables per condició socioeconòmica	27	16,7	17,1	100,0
	Total	158	97,5	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	4	2,5		
	Total	4	2,5		
Total		162	100,0		

Frecuencias

Estadísticos

	N	
	Válidos	Perdidos
Vas pensar fer un CFGM?	339	3
Què faràs el curs vinent?	339	3
Què voldrien els pares que fessis?	335	7
Sexe	340	2
Any de naixement	335	7
Feina del pare	323	19
Feina de la mare	324	18
Estudis pare	330	12
Estudis mare	330	12
Et definiries com un estudiant...	335	7
Mmodalitat Batxillerat	340	2
Curs	340	2

Tabla de frecuencia Vas pensar fer un CFGM?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	No	289	84,5	85,3	85,3
	Si però no ho vaig fer	50	14,6	14,7	100,0
	Total	339	99,1	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	3	,9		
	Total	3	,9		
Total		342	100,0		

Tabla de frecuencia Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	1	,3	,3	,3
	Matricular-me directament a CFGS	34	9,9	10,0	10,3
	Fer selectivitat per anar a la universitat	247	72,2	72,9	83,2
	Fer selectivitat, però fer un CFGS	49	14,3	14,5	97,6
	Una altra cosa	8	2,3	2,4	100,0
	Total	339	99,1	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	3	,9		
	Total	3	,9		
Total		342	100,0		

Tabla de frecuencia Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	1	,3	,3	,3
	Anar a la Universitat	249	72,8	74,3	74,6
	Fer un altre CFGS	21	6,1	6,3	80,9
	No sé què faré però estaré estudiant	4	1,2	1,2	82,1
	Fer selectivitat, però fer un CFGS	1	,3	,3	82,4
	Una altra cosa	4	1,2	1,2	83,6
	El que jo vulgui	55	16,1	16,4	100,0
	Total	335	98,0	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	7	2,0		
	Total	7	2,0		
Total		342	100,0		

Tabla de frecuencia Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	156	45,6	45,9	45,9
	Noia	184	53,8	54,1	100,0
	Total	340	99,4	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	,6		
	Total	2	,6		
Total		342	100,0		

Tabla de frecuencia Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	81	2	,6	,6	,6
	82	4	1,2	1,2	1,8
	83	34	9,9	10,1	11,9
	84	149	43,6	44,5	56,4
	85	142	41,5	42,4	98,8
	86	3	,9	,9	99,7
	94	1	,3	,3	100,0
	Total	335	98,0	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	7	2,0		
	Total	7	2,0		
Total		342	100,0		

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	6	1,8	1,9	1,9
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	33	9,6	10,2	12,1
	Directors i gerents personal directiu de l'administració pú	4	1,2	1,2	13,3
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	83	24,3	25,7	39,0

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	36	10,5	11,1	50,2
	Resta del personal administratiu i comercial	51	14,9	15,8	65,9
	Resta del personal dels Serveis	26	7,6	8,0	74,0
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	14	4,1	4,3	78,3
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	21	6,1	6,5	84,8
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	13	3,8	4,0	88,9
	Professionals de les forces armades	1	,3	,3	89,2
	No classificables per condició socioeconòmica	1	,3	,3	89,5
	14	31	9,1	9,6	99,1
	15	2	,6	,6	99,7
	17	1	,3	,3	100,0
	Total	323	94,4	100,0	
	Perdidos	Perdidos del sistema	19	5,6	
Total		19	5,6		
Total		342	100,0		

Tabla de frecuencia Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	2	,6	,6	,6
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	16	4,7	4,9	5,6
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	77	22,5	23,8	29,3
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	5	1,5	1,5	30,9
	Resta del personal administratiu i comercial	89	26,0	27,5	58,3
	Resta del personal dels Serveis	38	11,1	11,7	70,1
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	3	,9	,9	71,0
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	1	,3	,3	71,3
	No classificables per condició socioeconòmica	81	23,7	25,0	96,3
	14	10	2,9	3,1	99,4
	16	1	,3	,3	99,7
	17	1	,3	,3	100,0
	Total	324	94,7	100,0	
	Perdidos	Perdidos del sistema	18	5,3	
Total		18	5,3		
Total		342	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	8	2,3	2,4	2,4
	Primària acabada (graduat escolar)	89	26,0	27,0	29,4
	Estudis secundaris(batxillerat)	58	17,0	17,6	47,0
	Formació Professional	66	19,3	20,0	67,0
	Estudis Universitaris(acabats o no)	109	31,9	33,0	100,0
	Total	330	96,5	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	12	3,5		
	Total	12	3,5		
Total		342	100,0		

Tabla de frecuencia Estudis mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	11	3,2	3,3	3,3
	Primària acabada (graduat escolar)	101	29,5	30,6	33,9
	Estudis secundaris(batxillerat)	64	18,7	19,4	53,3
	Formació Professional	54	15,8	16,4	69,7
	Estudis Universitaris(acabats o no)	100	29,2	30,3	100,0
	Total	330	96,5	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	12	3,5		
	Total	12	3,5		
Total		342	100,0		

Frecuencias

Estadísticos

	N	
	Válidos	Perdidos
Estudis abans matricular-te?	192	1
Per què t'has matriculat a un CFGM?	189	4
Per què has triat aquesta especialitat?	191	2
Què faràs el curs vinent?	192	1
Què voldrien els pares que fessis?	187	6
Sexe	192	1
Any de naixement	190	3
Feina del pare	182	11
Feina de la mare	186	7
Estudis pare	181	12
Estudis mare	181	12
Et definiries com un estudiant...	192	1
Especialitat CFGM	193	0
Curs	193	0

Tabla de frecuencia Estudis abans matricular-te?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	ESO	116	60,1	60,4	60,4
	Primer o segon de batxillerat suspès	39	20,2	20,3	80,7
	Segon BUP	4	2,1	2,1	82,8
	FP1	5	2,6	2,6	85,4
	Provad'accés	26	13,5	13,5	99,0
	6	2	1,0	1,0	100,0
	Total	192	99,5	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	,5		
	Total	1	,5		
Total		193	100,0		

Tabla de frecuencia Per què t'has matriculat a un CFGM?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	5	2,6	2,6	2,6
	2	87	45,1	46,0	48,7
	3	1	,5	,5	49,2
	4	20	10,4	10,6	59,8
	6	2	1,0	1,1	60,8
	7	43	22,3	22,8	83,6
	8	25	13,0	13,2	96,8
	9	5	2,6	2,6	99,5
	13	1	,5	,5	100,0
	Total	189	97,9	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	4	2,1		
	Total	4	2,1		
Total		193	100,0		

Tabla de frecuencia Per què has triat aquesta especialitat?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	3	1,6	1,6	1,6
	2	124	64,2	64,9	66,5
	4	2	1,0	1,0	67,5
	5	15	7,8	7,9	75,4
	6	1	,5	,5	75,9
	7	1	,5	,5	76,4
	8	1	,5	,5	77,0
	9	13	6,7	6,8	83,8
	10	30	15,5	15,7	99,5
	11	1	,5	,5	100,0
	Total	191	99,0	100,0	
	Perdidos	Perdidos del sistema	2	1,0	
Total		2	1,0		
Total		193	100,0		

Tabla de frecuencia Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	104	53,9	54,2	54,2
	Anar a la Universitat	1	,5	,5	54,7
	Fer el curs pont per accedir a CFGS	47	24,4	24,5	79,2
	Fer prova d'accés a CFGS	30	15,5	15,6	94,8
	Un CFGM	4	2,1	2,1	96,9
	Una altra cosa	6	3,1	3,1	100,0
	Total	192	99,5	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	,5		
	Total	1	,5		
Total		193	100,0		

Tabla de frecuencia Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	41	21,2	21,9	21,9
	Anar a la Universitat	2	1,0	1,1	23,0
	Fer el curs pont per accedir a CFGS	67	34,7	35,8	58,8
	Fer prova d'accés a CFGS	41	21,2	21,9	80,7
	Fer un altre CFGM	4	2,1	2,1	82,9
	No sé què faré però estaré estudiant	4	2,1	2,1	85,0
	Una altra cosa	7	3,6	3,7	88,8
	El que jo vulgui	21	10,9	11,2	100,0
	Total	187	96,9	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	6	3,1		
	Total	6	3,1		
Total		193	100,0		

Tabla de frecuencia Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	131	67,9	68,2	68,2
	Noia	61	31,6	31,8	100,0
	Total	192	99,5	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	,5		
	Total	1	,5		
Total		193	100,0		

Tabla de frecuencia Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	69	1	,5	,5	,5
	71	1	,5	,5	1,1
	76	1	,5	,5	1,6
	77	1	,5	,5	2,1
	78	2	1,0	1,1	3,2
	80	5	2,6	2,6	5,8
	81	6	3,1	3,2	8,9
	82	23	11,9	12,1	21,1
	83	46	23,8	24,2	45,3
	84	64	33,2	33,7	78,9
	85	40	20,7	21,1	100,0
	Total	190	98,4	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	3	1,6		
	Total	3	1,6		
Total		193	100,0		

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	6	3,1	3,3	3,3
	Directors i gerents personal directiu de l'administració pú	1	,5	,5	3,8
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	12	6,2	6,6	10,4
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	5	2,6	2,7	13,2
	Resta del personal administratiu i comercial	17	8,8	9,3	22,5
	Resta del personal dels Serveis	6	3,1	3,3	25,8
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	10	5,2	5,5	31,3
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	58	30,1	31,9	63,2
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	36	18,7	19,8	83,0
	No classificables per condició socioeconòmica	1	,5	,5	83,5
	14	25	13,0	13,7	97,3
	15	3	1,6	1,6	98,9
	16	2	1,0	1,1	100,0
	Total	182	94,3	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	11	5,7		
	Total	11	5,7		
Total		193	100,0		

Tabla de frecuencia Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	2	1,0	1,1	1,1
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	5	2,6	2,7	3,8
	Resta del personal administratiu i comercial	17	8,8	9,1	12,9
	Resta del personal dels Serveis	44	22,8	23,7	36,6
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	2	1,0	1,1	37,6
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	7	3,6	3,8	41,4
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	13	6,7	7,0	48,4
	No classificables per condició socioeconòmica	93	48,2	50,0	98,4
	14	2	1,0	1,1	99,5
	15	1	,5	,5	100,0
	Total	186	96,4	100,0	
	Perdidos	Perdidos del sistema	7	3,6	
Total		7	3,6		
Total		193	100,0		

Frecuencias

Estadísticos

	N	
	Válidos	Perdidos
Estudis abans matricular-te?	157	0
Per què t'has matriculat a un CFGM?	150	7
Per què has triat aquesta especialitat?	154	3
Què faràs el curs vinent?	156	1
Què voldrien els pares que fessis?	154	3
Sexe	157	0
Any de naixement	155	2
Feina del pare	150	7
Feina de la mare	147	10
Estudis pare	148	9
Estudis mare	153	4
Et definiries com un estudiant...	155	2
Especialitat CFGM	157	0
Curs	157	0

Tabla de frecuencia Estudis abans matricular-te?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	ESO	105	66,9	66,9	66,9
	Primer o segon de batxillerat suspès	35	22,3	22,3	89,2
	Segon BUP	1	,6	,6	89,8
	FP1	4	2,5	2,5	92,4
	Provad'accés	12	7,6	7,6	100,0
	Total	157	100,0	100,0	
Total		157	100,0		

Tabla de frecuencia Per què t'has matriculat a un CFGM?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	7	4,5	4,7	4,7
	2	62	39,5	41,3	46,0
	3	2	1,3	1,3	47,3
	4	16	10,2	10,7	58,0
	7	36	22,9	24,0	82,0
	8	19	12,1	12,7	94,7
	9	7	4,5	4,7	99,3
	10	1	,6	,7	100,0
	Total	150	95,5	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	7	4,5		
	Total	7	4,5		
Total		157	100,0		

Tabla de frecuencia Per què has triat aquesta especialitat?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	4	2,5	2,6	2,6
	2	93	59,2	60,4	63,0
	3	3	1,9	1,9	64,9
	4	1	,6	,6	65,6
	5	5	3,2	3,2	68,8
	6	2	1,3	1,3	70,1
	7	5	3,2	3,2	73,4
	8	4	2,5	2,6	76,0
	9	3	1,9	1,9	77,9
	10	26	16,6	16,9	94,8
	11	7	4,5	4,5	99,4
	12	1	,6	,6	100,0
	Total	154	98,1	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	3	1,9		
	Total	3	1,9		
Total		157	100,0		

Tabla de frecuencia Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	68	43,3	43,6	43,6
	Fer el curs pont per accedir a CFGS	32	20,4	20,5	64,1
	Fer prova d'accés a CFGS	31	19,7	19,9	84,0
	Un CFGM	9	5,7	5,8	89,7
	Batxillerat	3	1,9	1,9	91,7
	Una altra cosa	13	8,3	8,3	100,0
	Total	156	99,4	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	1	,6		
	Total	1	,6		
Total		157	100,0		

Tabla de frecuencia Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	27	17,2	17,5	17,5
	Anar a la Universitat	4	2,5	2,6	20,1
	Fer el curs pont per accedir a CFGS	41	26,1	26,6	46,8
	Fer prova d'accés a CFGS	28	17,8	18,2	64,9
	Fer un altre CFGM	9	5,7	5,8	70,8
	Batxillerat	8	5,1	5,2	76,0
	No sé què faré però estaré estudiant	1	,6	,6	76,6
	Una altra cosa	10	6,4	6,5	83,1
	El que jo vulgui	26	16,6	16,9	100,0
	Total	154	98,1	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	3	1,9		
	Total	3	1,9		
Total		157	100,0		

Tabla de frecuencia Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	117	74,5	74,5	74,5
	Noia	40	25,5	25,5	100,0
	Total	157	100,0	100,0	
Total		157	100,0		

Tabla de frecuencia Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	67	1	,6	,6	,6
	70	2	1,3	1,3	1,9
	78	1	,6	,6	2,6
	79	2	1,3	1,3	3,9
	80	2	1,3	1,3	5,2
	81	6	3,8	3,9	9,0
	82	17	10,8	11,0	20,0
	83	33	21,0	21,3	41,3
	84	44	28,0	28,4	69,7
	85	47	29,9	30,3	100,0
	Total	155	98,7	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	2	1,3		
	Total	2	1,3		
Total		157	100,0		

Tabla de frecuencia Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	1	,6	,7	,7
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	13	8,3	8,7	9,3
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	7	4,5	4,7	14,0
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	5	3,2	3,3	17,3
	Resta del personal administratiu i comercial	8	5,1	5,3	22,7
	Resta del personal dels Serveis	2	1,3	1,3	24,0
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	10	6,4	6,7	30,7
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	59	37,6	39,3	70,0
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	24	15,3	16,0	86,0
	14	16	10,2	10,7	96,7
	15	5	3,2	3,3	100,0
	Total	150	95,5	100,0	
Perdidos	Perdidos del sistema	7	4,5		
	Total	7	4,5		
Total		157	100,0		

Frecuencias- CFGS-

Estadísticos

		Estudis abans matricular-te?	Per què t'has matriculat a un CFGM?	Per què has triat aquesta especialitat?	Què faràs el curs vinent?	Què voldrien els pares que fessis?
N	Válidos	219	215	216	218	196
	Perdidos	2	6	5	3	25

Estadísticos

		Sexe	Any de naixement	Feina del pare	Feina de la mare	Estudis pare	Estudis mare
N	Válidos	218	217	200	193	205	208
	Perdidos	3	4	21	28	16	13

Estadísticos

		Et definiries com un estudiant...	Especialitat CFGS	Curs
N	Válidos	218	219	219
	Perdidos	3	2	2

Tabla de frecuencia

Estudis abans matricular-te?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Batxillerat	108	48,9	49,3	49,3
	COU	29	13,1	13,2	62,6
	Primer Universitat suspès	13	5,9	5,9	68,5
	FP2	44	19,9	20,1	88,6
	Prova d'accés	19	8,6	8,7	97,3
	Altres	6	2,7	2,7	100,0
	Total	219	99,1	100,0	
Perdidos	Sistema	2	,9		
Total		221	100,0		

Per què t'has matriculat a un CFGM?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	7	3,2	3,3	3,3
	2	61	27,6	28,4	31,6
	3	14	6,3	6,5	38,1
	4	10	4,5	4,7	42,8
	5	22	10,0	10,2	53,0
	6	15	6,8	7,0	60,0
	7	59	26,7	27,4	87,4
	8	20	9,0	9,3	96,7
	9	5	2,3	2,3	99,1
	11	2	,9	,9	100,0
	Total	215	97,3	100,0	
Perdidos	Sistema	6	2,7		
Total		221	100,0		

Per què has triat aquesta especialitat?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	3	1,4	1,4	1,4
	2	123	55,7	56,9	58,3
	4	6	2,7	2,8	61,1
	5	6	2,7	2,8	63,9
	6	3	1,4	1,4	65,3
	7	4	1,8	1,9	67,1
	9	3	1,4	1,4	68,5
	10	64	29,0	29,6	98,1
	11	3	1,4	1,4	99,5
	12	1	,5	,5	100,0
	Total	216	97,7	100,0	
Perdidos	Sistema	5	2,3		
Total		221	100,0		

Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	151	68,3	69,3	69,3
	Anar a la Universitat	37	16,7	17,0	86,2
	Matricular-me directament a CFGS	14	6,3	6,4	92,7
	No sé què faré però estaré estudiant	1	,5	,5	93,1
	Una altra cosa	15	6,8	6,9	100,0
	Total	218	98,6	100,0	
Perdidos	Sistema	3	1,4		
Total		221	100,0		

Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	63	28,5	32,1	32,1
	Anar a la Universitat	75	33,9	38,3	70,4
	Fer un altre CFGS	6	2,7	3,1	73,5
	No sé què faré però estaré estudiant	2	,9	1,0	74,5
	Una altra cosa	6	2,7	3,1	77,6
	El que jo vulgui	44	19,9	22,4	100,0
	Total	196	88,7	100,0	
Perdidos	Sistema	25	11,3		
Total		221	100,0		

Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	143	64,7	65,6	65,6
	Noia	75	33,9	34,4	100,0
	Total	218	98,6	100,0	
Perdidos	Sistema	3	1,4		
Total		221	100,0		

Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	61	1	,5	,5	,5
	66	2	,9	,9	1,4
	68	1	,5	,5	1,8
	70	1	,5	,5	2,3
	71	1	,5	,5	2,8
	72	1	,5	,5	3,2
	73	3	1,4	1,4	4,6
	74	6	2,7	2,8	7,4
	75	3	1,4	1,4	8,8
	76	7	3,2	3,2	12,0
	77	15	6,8	6,9	18,9
	78	14	6,3	6,5	25,3
	79	16	7,2	7,4	32,7
	80	31	14,0	14,3	47,0
	81	58	26,2	26,7	73,7
	82	35	15,8	16,1	89,9
	83	22	10,0	10,1	100,0
	Total	217	98,2	100,0	
Perdidos	Sistema	4	1,8		
Total		221	100,0		

Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Treballadors agraris	1	,5	,5	,5
	Empresaris no agraris amb assalariats,	4	1,8	2,0	2,5
	Empresaris no agraris Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	9	4,1	4,5	7,0
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	10	4,5	5,0	12,0
	Resta del personal administratiu i comercial	14	6,3	7,0	19,0
	Resta del personal dels Serveis	11	5,0	5,5	24,5
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	12	5,4	6,0	30,5
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	32	14,5	16,0	46,5
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	60	27,1	30,0	76,5
	14	26	11,8	13,0	89,5
	15	21	9,5	10,5	100,0
	Total	200	90,5	100,0	
Perdidos	Sistema	21	9,5		
Total		221	100,0		

Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats,	1	,5	,5	,5
	Empresaris no agraris Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	6	2,7	3,1	3,6
	Resta del personal administratiu i comercial	21	9,5	10,9	14,5
	Resta del personal dels Serveis	36	16,3	18,7	33,2
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	1	,5	,5	33,7
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	1	,5	,5	34,2
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	16	7,2	8,3	42,5
	No classificables per condició socioeconòmica	101	45,7	52,3	94,8
	14	7	3,2	3,6	98,4
	15	3	1,4	1,6	100,0
	Total	193	87,3	100,0	
Perdidos	Sistema	28	12,7		
Total		221	100,0		

Estudis pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	49	22,2	23,9	23,9
	Primària acabada (graduat escolar)	92	41,6	44,9	68,8
	Estudis secundaris(batxillerat)	28	12,7	13,7	82,4
	Formació Professional	27	12,2	13,2	95,6
	Estudis Universitaris(acabats o no)	9	4,1	4,4	100,0
	Total	205	92,8	100,0	
Perdidos	Sistema	16	7,2		
Total		221	100,0		

Frecuencias CFGS-

Estadísticos

		Estudis abans matricular-te?	Per què t'has matriculat a un CFGM?	Per què has triat aquesta especialitat?	Què faràs el curs vinent?	Què voldrien els pares que fessis?
N	Válidos	105	103	104	105	95
	Perdidos	0	2	1	0	10

Estadísticos

		Sexe	Any de naixement	Feina del pare	Feina de la mare	Estudis pare	Estudis mare
N	Válidos	105	104	94	99	95	101
	Perdidos	0	1	11	6	10	4

Estadísticos

		Et definiries com un estudiant...	Especialitat CFGS	Curs
N	Válidos	103	105	105
	Perdidos	2	0	0

Tabla de frecuencia

Estudis abans matricular-te?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Batxillerat	40	38,1	38,1	38,1
	COU	17	16,2	16,2	54,3
	Primer Universitat suspès	10	9,5	9,5	63,8
	FP2	19	18,1	18,1	81,9
	Prova d'accés	18	17,1	17,1	99,0
	Altres	1	1,0	1,0	100,0
	Total	105	100,0	100,0	

Per què t'has matriculat a un CFGM?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	1	1,0	1,0	1,0
	2	20	19,0	19,4	20,4
	3	7	6,7	6,8	27,2
	4	12	11,4	11,7	38,8
	5	10	9,5	9,7	48,5
	6	12	11,4	11,7	60,2
	7	24	22,9	23,3	83,5
	8	8	7,6	7,8	91,3
	9	5	4,8	4,9	96,1
	11	4	3,8	3,9	100,0
	Total	103	98,1	100,0	
Perdidos	Sistema	2	1,9		
Total		105	100,0		

Per què has triat aquesta especialitat?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	1	1,0	1,0	1,0
	2	69	65,7	66,3	67,3
	4	8	7,6	7,7	75,0
	5	2	1,9	1,9	76,9
	6	1	1,0	1,0	77,9
	7	1	1,0	1,0	78,8
	8	1	1,0	1,0	79,8
	9	1	1,0	1,0	80,8
	10	17	16,2	16,3	97,1
	11	3	2,9	2,9	100,0
	Total	104	99,0	100,0	
Perdidos	Sistema	1	1,0		
Total		105	100,0		

Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	55	52,4	52,4	52,4
	Anar a la Universitat	31	29,5	29,5	81,9
	Matricular-me directament a CFGS	9	8,6	8,6	90,5
	No sé què faré però estaré estudiant	3	2,9	2,9	93,3
	Una altra cosa	7	6,7	6,7	100,0
	Total	105	100,0	100,0	

Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	24	22,9	25,3	25,3
	Anar a la Universitat	48	45,7	50,5	75,8
	Fer un altre CFGS	2	1,9	2,1	77,9
	Fer un altre CFGM	1	1,0	1,1	78,9
	El que jo vulgui	20	19,0	21,1	100,0
	Total	95	90,5	100,0	
Perdidos	Sistema	10	9,5		
Total		105	100,0		

Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	69	65,7	65,7	65,7
	Noia	36	34,3	34,3	100,0
	Total	105	100,0	100,0	

Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	68	1	1,0	1,0	1,0
	69	1	1,0	1,0	1,9
	70	1	1,0	1,0	2,9
	72	1	1,0	1,0	3,8
	73	3	2,9	2,9	6,7
	74	4	3,8	3,8	10,6
	75	3	2,9	2,9	13,5
	76	6	5,7	5,8	19,2
	77	3	2,9	2,9	22,1
	78	4	3,8	3,8	26,0
	79	22	21,0	21,2	47,1
	80	13	12,4	12,5	59,6
	81	20	19,0	19,2	78,8
	82	16	15,2	15,4	94,2
	83	6	5,7	5,8	100,0
	Total	104	99,0	100,0	
Perdidos	Sistema	1	1,0		
Total		105	100,0		

Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Treballadors agraris	1	1,0	1,1	1,1
	Empresaris no agraris amb assalariats, Empresaris no agraris	2	1,9	2,1	3,2
	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	7	6,7	7,4	10,6
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	7	6,7	7,4	18,1
	Resta del personal administratiu i comercial	7	6,7	7,4	25,5
	Resta del personal dels Serveis	1	1,0	1,1	26,6
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	7	6,7	7,4	34,0
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	26	24,8	27,7	61,7
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	24	22,9	25,5	87,2
	14	11	10,5	11,7	98,9
	15	1	1,0	1,1	100,0
	Total	94	89,5	100,0	
Perdidos	Sistema	11	10,5		
Total		105	100,0		

Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats,	1	1,0	1,0	1,0
	Empresaris no agraris Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	4	3,8	4,0	5,1
	Resta del personal administratiu i comercial	11	10,5	11,1	16,2
	Resta del personal dels Serveis	3	2,9	3,0	19,2
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	15	14,3	15,2	34,3
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	14	13,3	14,1	48,5
	No classificables per condició socioeconòmica	48	45,7	48,5	97,0
	14	1	1,0	1,0	98,0
	15	2	1,9	2,0	100,0
	Total	99	94,3	100,0	
Perdidos	Sistema	6	5,7		
Total		105	100,0		

Estudis pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	12	11,4	12,6	12,6
	Primària acabada (graduat escolar)	44	41,9	46,3	58,9
	Estudis secundaris(batxillerat)	9	8,6	9,5	68,4
	Formació Professional	21	20,0	22,1	90,5
	Estudis Universitaris(acabats o no)	9	8,6	9,5	100,0
	Total	95	90,5	100,0	
Perdidos	Sistema	10	9,5		
Total		105	100,0		

Frecuencias

Estadísticos

		Estudis abans matricular-te?	Per què t'has matriculat a un CFGM?	Per què has triat aquesta especialitat?	Què faràs el curs vinent?	Què voldrien els pares que fessis?
N	Válidos	89	87	86	89	82
	Perdidos	0	2	3	0	7

Estadísticos

		Sexe	Any de naixement	Feina del pare	Feina de la mare	Estudis pare	Estudis mare
N	Válidos	89	88	85	87	85	88
	Perdidos	0	1	4	2	4	1

Estadísticos

		Et definiries com un estudiant...	Especialitat CFGS	Curs
N	Válidos	89	89	89
	Perdidos	0	0	0

Tabla de frecuencia

Estudis abans matricular-te?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Batxillerat	57	64,0	64,0	64,0
	COU	9	10,1	10,1	74,2
	Primer Universitat suspès	2	2,2	2,2	76,4
	FP2	12	13,5	13,5	89,9
	Prova d'accés	6	6,7	6,7	96,6
	Altres	3	3,4	3,4	100,0
	Total	89	100,0	100,0	

Per què t'has matriculat a un CFGM?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	1	1	1,1	1,1	1,1
	2	24	27,0	27,6	28,7
	3	1	1,1	1,1	29,9
	4	4	4,5	4,6	34,5
	5	19	21,3	21,8	56,3
	6	2	2,2	2,3	58,6
	7	29	32,6	33,3	92,0
	8	5	5,6	5,7	97,7
	9	1	1,1	1,1	98,9
	11	1	1,1	1,1	100,0
	Total	87	97,8	100,0	
Perdidos	Sistema	2	2,2		
Total		89	100,0		

Per què has triat aquesta especialitat?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	2	47	52,8	54,7	54,7
	4	3	3,4	3,5	58,1
	5	1	1,1	1,2	59,3
	6	3	3,4	3,5	62,8
	7	3	3,4	3,5	66,3
	10	29	32,6	33,7	100,0
	Total	86	96,6	100,0	
Perdidos	Sistema	3	3,4		
Total		89	100,0		

Què faràs el curs vinent?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a atreballar	52	58,4	58,4	58,4
	Anar a la Universitat	17	19,1	19,1	77,5
	Matricular-me directament a CFGS	15	16,9	16,9	94,4
	Fer el curs pont per accedir a CFGS	1	1,1	1,1	95,5
	Una altra cosa	4	4,5	4,5	100,0
	Total	89	100,0	100,0	

Què voldrien els pares que fessis?

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Anar a treballar	16	18,0	19,5	19,5
	Anar a la Universitat	36	40,4	43,9	63,4
	Fer un altre CFGS	6	6,7	7,3	70,7
	Una altra cosa	4	4,5	4,9	75,6
	El que jo vulgui	20	22,5	24,4	100,0
	Total	82	92,1	100,0	
Perdidos	Sistema	7	7,9		
Total		89	100,0		

Sexe

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Noi	64	71,9	71,9	71,9
	Noia	25	28,1	28,1	100,0
	Total	89	100,0	100,0	

Any de naixement

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	68	1	1,1	1,1	1,1
	72	1	1,1	1,1	2,3
	74	3	3,4	3,4	5,7
	75	1	1,1	1,1	6,8
	76	1	1,1	1,1	8,0
	78	5	5,6	5,7	13,6
	79	6	6,7	6,8	20,5
	80	7	7,9	8,0	28,4
	81	21	23,6	23,9	52,3
	82	33	37,1	37,5	89,8
	83	9	10,1	10,2	100,0
	Total	88	98,9	100,0	
Perdidos	Sistema	1	1,1		
Total		89	100,0		

Feina del pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	2	2,2	2,4	2,4
	Empresaris no agraris amb assalariats,	6	6,7	7,1	9,4
	Empresaris no agraris Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	17	19,1	20,0	29,4
	Caps dels departaments administratius, comercials i de serve	3	3,4	3,5	32,9
	Resta del personal administratiu i comercial	16	18,0	18,8	51,8
	Resta del personal dels Serveis	14	15,7	16,5	68,2
	Contramestres i capataços d'establiments no agraris	2	2,2	2,4	70,6
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	12	13,5	14,1	84,7
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	2	2,2	2,4	87,1
	No classificables per condició socioeconòmica	1	1,1	1,2	88,2
	14	8	9,0	9,4	97,6
	15	2	2,2	2,4	100,0
	Total	85	95,5	100,0	
Perdidos	Sistema	4	4,5		
Total		89	100,0		

Feina de la mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Empresaris no agraris amb assalariats,	5	5,6	5,7	5,7
	Empresaris no agraris Professionals, tècnics i assimilats que exerceixen la seva	8	9,0	9,2	14,9
	Resta del personal administratiu i comercial	25	28,1	28,7	43,7
	Resta del personal dels Serveis	11	12,4	12,6	56,3
	Operaris qualificats i especialitzats d'establiments no agra	1	1,1	1,1	57,5
	Operaris sense especialització d'establiments no agraris	1	1,1	1,1	58,6
	No classificables per condició socioeconòmica	30	33,7	34,5	93,1
	14	5	5,6	5,7	98,9
	16	1	1,1	1,1	100,0
	Total	87	97,8	100,0	
Perdidos	Sistema	2	2,2		
Total		89	100,0		

Estudis pare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	13	14,6	15,3	15,3
	Primària acabada (graduat escolar)	17	19,1	20,0	35,3
	Estudis secundaris(batxillerat)	13	14,6	15,3	50,6
	Formació Professional	17	19,1	20,0	70,6
	Estudis Universitaris(acabats o no)	25	28,1	29,4	100,0
	Total	85	95,5	100,0	
Perdidos	Sistema	4	4,5		
Total		89	100,0		

Estudis mare

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Sense estudis o amb la primària inacabada	11	12,4	12,5	12,5
	Primària acabada (graduat escolar)	34	38,2	38,6	51,1
	Estudis secundaris(batxillerat)	17	19,1	19,3	70,5
	Formació Professional	15	16,9	17,0	87,5
	Estudis Universitaris(acabats o no)	11	12,4	12,5	100,0
	Total	88	98,9	100,0	
Perdidos	Sistema	1	1,1		
Total		89	100,0		

Et definiries com un estudiant...

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Que treu bones notes	29	32,6	32,6	32,6
	Que passa sense problemes però justet	51	57,3	57,3	89,9
	Que suspèn sovint	9	10,1	10,1	100,0
	Total	89	100,0	100,0	

Especialitat CFGS

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Administració i Finances	23	25,8	25,8	25,8
	Anàlisi i Control	16	18,0	18,0	43,8
	Sistemes de Telecomunicació i Informàtics	50	56,2	56,2	100,0
	Total	89	100,0	100,0	

Curs

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válidos	Primer	38	42,7	42,7	42,7
	Segon	51	57,3	57,3	100,0
	Total	89	100,0	100,0	

GRUP DE DISCUSSIÓ 2n DE BATXILLERAT CENTRE A

Participants

Juan: batxillerat tecnològic, vol fer enginyeria.

Pedro: batxillerat tecnològic, vol fer enginyeria. ESO a un altre centre privat.

Marta: batxillerat científic, vol fer educació primària.

Roberto: batxillerat científic, vol fer biologia.

Sandra: batxillerat humanístic-social, vol fer periodisme.

Patricia: batxillerat tecnològic, vol fer arquitectura.

Julia: batxillerat humanístic, vol fer educació social.

Maria: batxillerat humanístic, vol fer un grau superior, ESO a un altre centre públic.

Nieves: batxillerat humanístic-social, vol fer un grau superior d'arts gràfiques.

Clara: batxillerat humanístic, vol fer un grau superior.

P: Comencen parlant de l'institut, què és el que més us agrada, el que menys, què us sembla...?

Roberto: Gran.

(Riure)

Marta: El pati és molt petit. (5')

(Riure)

Marta: No sortim al pati. A la ESO era molt petit. Surt molta gent al mateix temps i...

P: Pel que fa a les assignatures, n'hi ha alguna que us hagi agradat especialment o...?

Clara: Historia de la filosofia.

Julia: Esa no.

Clara: Insoportable.

Marta: Castellano.

Clara: Pero eso es por el "profe".

(Riure)

P: Pels professors?

Clara: Sí.

Nieves: (...)

Roberto: En historia el "profe" no interviene en nada...

Marta: Química.

P: Química? Què li passa a la química?

Marta: (...) i el professor...

P: Quines diferències trobeu entre els "profes" de la ESO i del batxillerat?

(...)

Maria: A la ESO estan més per tu.

P: Estan més per tu. I al batxillerat?

Maria: No, no molt. Si vas a classe, els apunts i tot això, però "lo" que són les faltes de classe, més que la ESO.

P: Ah, sí? Curiós. Quan veu acabar 4rt d'ESO, algú es va plantejar fer un cicle formatiu de grau mig?

No (general).

P: Perquè? Tu sí (Nieves)?

Nieves: No sé, me apetecía tener un título para irme a trabajar ya, pero luego me lo replanteé y bachillerato.

P: I a la resta algú li havia passat pel cap?

No (general).

P: Perquè?

Roberto: No sé, yo creo que un grado medio no es mucho. Luego sale uno con el grado superior y te encuentras (?) con mucha gente. O sea, si vas tú con el grado

medio (...) pero luego hay muchísimos que tienen el grado superior y que te pasan por encima. No sé, yo por eso...

P: Sí, m'interessa el que cadascú ha decidit. Els demás, què, què en penseu? Què us va passar pel cap, acabeu el 4rt d'ESO, teniu el títol, i l'any següent?

Pedro: Acabas el grado medio y te tienes que ir. El grado medio a lo mejor dura un año o dos y ya está, a trabajar, y eso... pereza (?)

(Rebombori)

P: Una mica de respecte, no?

Sí (general).

P: Què més?

Julia: Yo ni siquiera lo pensé, bachillerato, pues bachillerato.

P: Com una cosa normal, no?, acabes la ESO i...

Sí (general).

Maria: Es que en el "cole", en la ESO te lo imponen. No es que te lo impongan, pero te ponen el bachillerato más bonito, más... mejor.

Sandra: Y además, si tienes buenas notas de la ESO, no piensas en un grado... después aquí sí que te lo piensas...

(Riure)

P: Perquè? Això m'interessa molt.

Sandra: Que... "a vera", que és molt diferent el que es dóna a la ESO que el que es dóna al batxillerat, i es nota molt el canvi.

P: D'exigència, vols dir, que és molt difícil?

Sandra: La matèria, que la ESO...

Roberto: No es que sea muy difícil, pero la ESO es muy fácil.

(Assentiment general).

Sandra: Algú que tingui bona nota a la ESO, ningú es planteja fer un grau mig (en comptes de) fer un batxillerat.

Marta: Et plantejes quan fa... quan veus les notes (?) (...).

P: Teniu col·legues que hagin fet això, col·legues de la vostra promoció?

Marta: Molta gent va plegar.

P: A la primera avaluació, fora?

Marta: Sí.

(Confirmació general)

P: I vosaltres heu pogut resistir?

Sí (general, riure).

P: Això vol dir que us considereu bons estudiants?

No (general).

(...)

P: Perquè aquesta rotunditat si esteu fent segon de batxillerat, si esteu...?

Marta: Tenim voluntat, que és una altra cosa. Voluntat, i paciència... no sé.

Maria: (...) Hi ha gent que ha repetit primer, i ara segon.

(Riure perquè hi ha algú al grup en aquesta situació)

P: Algú de vosaltres?

Juan: Jo, vaig fer segon, i aquest és la tercera vegada (10').

P: I com ho veus, te'n sortiràs aquest any?

Juan: Sí, aquest any.

Clara: Aquest any ja...

(Riure)

P: És el que tu deies, no?, (Marta), tenir voluntat.

Marta: La voluntat...

(...)

Maria: Jo estic segura que fem més que molts altres. Els altres a "lo" millor només estudien per aprovar.

Sí (general).

Maria: Però hi ha gent que si vol fer carrera, "pues"...

Marta: Hi ha dos grups, n'hi ha un que li dones la nota i "hasta" aquí he arribat, i no faig res perquè no n'ha sortit, o "sea", "si no m'ha sortit fins ara no sortirà", i altra gent que diu "si no m'ha sortit jo vull fer això i haig intentar d'arribar fins on pugui arribar".

Maria: Hi ha gent que només vol el títol. Perquè sap que després tindrà més sortides (?).

P: Quin títol?

Maria: Batxillerat.

Marta: Hi ha gent que vol arribar al batxillerat (?) però si no arriba no arriba. Tothom que és... no sé...

Patricia: Todo el mundo le gusta el bachillerato.

Marta: "Claro", tothom que estudia batxillerat vol el títol.

Maria: Pero hay gente que quiere el título para tener el título, para salir a trabajar o hacer un grado superior, o hay gente que quiere hacer carrera porque le gusta una cosa de verdad. Es otra... no sé.

P: Torno a "lo" d'abans, a l'acabar l'ESO teníeu 16 anys, o 17. o alguns 15. Quan trieu el batxillerat, suposo que ja teniu al cap que després del batxillerat ve la universitat, o no?

Sí (general).

P: Llavors...

Nieves: En teoría.

P: En teoría.

Sandra: Pero quan acabes la ESO és "lo" que dèiem abans, "lo" les notes. Tu creus que serà així de fàcil o una miqueta més difícil, però contant (...).

Nieves: Es que en teoría cada año sube la dificultad, pero si la puedes ir superando poco a poco no vas a superar el bachillerato?

(...)

P: En teniu prou amb dos anys, o considereu que és poc temps, dos anys?

Sandra: Es muy poco tiempo.

Roberto: Muy poco.

P: Tu has estat tres anys (Marta?). Llavors és el que deies tu, Maria, estar tres anys t'ajuda a pair-ho millor, dos anys és una cosa molt...

Nieves: Es que han metido cuatro años en dos.

Marta: És que jo particularment penso que no està bé la reforma.

No (general).

Marta: No m'agrada.

P: No? Parlem d'això. Què és el que no us agrada de la reforma?

(Riure)

Marta: Que els nois arribin tan aviat a l'institut està malament per a ells.

P: És dolent que els "nanos" als 12 anys vagin a l'institut.

Marta: Molt.

(Assentiment general)

Marta: Abans, ni et passava pel cap veure a un noi de no sé quants anys fumar o... i ara és una cosa normal, tu vas al carrer i veus una persona de 13 anys o 12 i els veus fumant.

Maria: (...)

Marta: I abans això no passava.

Julia: Y las chicas van vestidas y pintadas como si tuvieran no sé cuántos años.

P: Però això és culpa de la reforma?

Sí (general).

(Riure)

Roberto: Los juntan "demasio" pronto.

Pedro: Claro, los sacas de una escuela primaria a un sitio donde hay gente de 18, 19 años... los juntas enseguida. Antes acababas octavo y empezabas a hacer 4 años de gente que realmente le interesaba estudiar. Ahora están hasta los 16, y los que no querían estudiar antes hasta los 14, ahora hasta los 16, dos años más

sin hacer "na", molestar a los otros. Y entonces se tiran "toa" la ESO... coges un nivel bajísimo, como cogías antes en octavo, lo que pasa que ahora, después lo que antes se hacía en cuatro años, los tres de BUP y COU, en dos años. Pues ahora está más difícil a la hora de seguir el bachillerato, la ESO es muy fácil todo, pero después ya...

Sandra: És això, com la ESO és obligatòria, "pues" estan aquí per obligació. I que moltes vegades això és dolent, perquè...

Marta: I els que no volen estudiar sempre agafaran persones que influeixen molt més, les que no volen estudiar, als que volen estudiar, és molt més fàcil d'influenciar (?) un noi de què no estudiï , que no faci res, de que estudiï , i s'ajunten els dos nois, arribarà un moment en què tothom... saps?, no estudiarà.

P: Vosaltres ho veu veure, quan veu fer tercer i quart d'ESO, això que expliqueu, que hi havia nois i noies que no volien estudiar, i emprenyaven?

Marta: I sempre hi ha algú que vol estudiar però s'ajunta amb aquestes persones i no estudia, res. És molt més fàcil, no?

P: Què més de la reforma?

Maria: La matèria (15').

P: Què passa amb les matèries?

Maria: Que molt baixa, el nivell, i després a batxillerat et donen molta canya.

Marta: El fracàs a la ESO... (...)

Maria: Ja tindrian, a tercer i a quart d'ESO, que fotre canya, perquè si no quan arribes aquí... Per exemple, a la ESO no hi ha filosofia, després aquí arribes a la filosofia i et donen per estudiar però que si no t'ho estudies de memòria no... zero.

Marta: La reforma perjudica els que volen estudiar i els que no poden.

P: Per tant, el sistema que hi havia abans era millor.

Pedro: Sí. (Assentiment general)

P: Perquè teniu germans o amics que van fer el BUP, i parlant amb ells i comparant penseu que ells ho tenien més bé?

(Assentiment general)

Marta: És que és evident.

Pedro: Tenien quatre anys per fer, els que volien estudiar, i els que no volien, "pues ala" (gest de fer-los fora), si vols treballar igual als 14 que als 16.

Marta: Això, perquè el que no vol treballar quan arriba a la ESO ja, porta un any que ha repetit o que no ha fet, aleshores arriba a la ESO amb 17 anys, "o sea", el mateix.

Pedro: Ponerte la gente en el "cole" hasta los 16 años, porque hay gente que pasa, empieza primero de ESO con ocho (asignaturas pendants), segundo con ocho, tercero con ocho... y los van manteniendo en el "cole" porque los tienen que mantener. Y, ¿para qué te sirve estar cuatro años en vez de dos...?

Marta: Si no vol estudiar no estudia, ni en dos anys, ni fent quatre, ni fent...

Nieves: Sí, pero es que eso lo han hecho porque cuando salías de octavo, hasta al cabo de dos años no podías ponerte a trabajar, al menos por lo legal.

Maria: También porque hay mucha gente que a lo mejor no quiere hacer carrera pero cuando sale de octavo, cuando ya se acababa, quería hacer un ciclo formativo medio, después del medio, pues al superior, y así poco a poco, y vas haciendo más...

Roberto: Yo creo que también lo han "alargao" porque a los 14 años somos todos muy niños y todavía no sabemos lo que queremos hacer. Yo a los 14 años no tenía ni puta idea de lo que iba a hacer.

Julia: Igual que yo.

Roberto: Yo seguí estudiando por... pues estudio.

(Riure)

Roberto: Es lo que vengo haciendo toda mi vida, es lo que sabía hacer, pues mira, voy a seguir haciendo lo mismo, ya está. Pero a los 14 años, yo no me planteaba, "voy a dejar al "cole"", pero si llevo toda la vida haciendo lo mismo.

Maria: No, pero hay gente que es eso, que a lo mejor no quería seguir estudiando algo que te lo imponen, por ejemplo "mates", tal, quería hacer una cosa que le gustara. Por ejemplo, yo qué sé, informática, o... cualquier ciclo formativo que hay ahora medio, y dice "como me gusta esto voy a estudiar esto", lo que, o sea, las asignaturas eso no, impone. Y después, ¿quién sabe?, a lo mejor un chico que ha salido de un grado medio ha hecho hasta una carrera, tampoco no tiene nada que ver.

P: Això era abans, ara no es pot fer.

Maria: Sí, tu pots fer un grau mig.

Nieves: Y luego hay el grado superior.

Maria: Claro, y después...

Nieves: Y después te vas a la universidad.

P: No. Els de grau mig si volen passar a grau superior han de passar pel batxillerat.

Nieves: Ah, sí, por el bachillerato. O la prueba...

P: O fer una prova...

Roberto: Hay un curso puente o algo así.

P: Però és molt restringit, una cosa experimental només per a uns quants.

Roberto: Aquí se hacen.

P: Sí, només es fa un, un, de totes les famílies es fa un. Però això que tu deies (Nieves), em sembla important, perquè abans sí, els que no volien fer batxillerat tenien a la FP1 que es deia, acabaven la FP1 i passaven a la FP2. Però ara no, ara si fas un grau mig per passar al grau superior "lo" normal és passar pel batxillerat, i després hi ha això, la prova o aquest curs una mica excepcional.

Roberto: Sí, pero la prueba esa es "chunguísima", ¡eh!

P: Què vol dir "chunguísima", molt difícil?

Roberto: Sí. Yo el otro día estuve viendo unos exámenes que se hicieron aquí de biología y química, que es lo que yo hago, y son muy difíciles. Una persona que no ha hecho bachillerato eso no se lo saca ni "patrás". O sea, que no puedes estar haciendo un ciclo de grado medio y dices "ahora me voy a pasar al superior y me voy a hacer unas pruebas, voy a estudiar por mi cuenta", eso no...

Marta: Però és que igualment, si tu agafes un grau mig no tornaràs mai a fer batxillerat, si no has agafat batxillerat és perquè no et ve, no et ve, no sé... no et veus amb capacitat o... i si portes dos anys o any i mig no fent res, o fent el que t'agrada, tornar una altra vegada és molt dur i... penso que no hi ha molta gent que ho faci.

Nieves: Yo he hecho bachillerato por eso, tenía que estar un año (de grau mig) o hacer bachillerato...

Marta: I és el que diu, és molt...

Pedro: ¿Para qué quieres sacarte un grado medio, "pa" volver y después sacarte un grado superior?, pues ya vas directamente al grado superior y ya está (20').

P: Vosaltres també penseu això?

Julia: Claro.

(Riure)

P: Julia?

Julia: Lo que diga Pedro.

P: Vosaltres també penseu això, que és millor passar pel batxillerat i després decidir, no?

Julia: Claro, es una chorrada hacer un grado medio y... hacer lo mismo pero un camino más largo... es una chorrada.

Pedro: El grado medio, si tienes claro que quieres sacártelo y después ponerte a trabajar, o alguien que por ejemplo su padre trabaja en un taller mecánico y "me saco automoción de grado medio y ala, a trabajar". Si lo tienes muy claro, mira, porque si no...

P: Ara que has dit això dels pares, un pare que té un taller y el seu fill estudia automoció i continua el negoci del pare, vosaltres els vostres pares què opinen d'això, de si estudieu, de si no, de si aneu a la universitat...?

Julia: Mi padre dice que haga lo que quiera.

Pedro: A mí lo típico, haz lo que quieras pero en el fondo están pensando...

(Riure)

Pedro: ...sí, sí, es eso, siempre te repiten "haz lo que quieras, pero estudia".

Marta: "¿Qué estudias, de ciencias, o de letras?"

P: Això, algú pot tenir algun problema, per exemple, si en comptes d'anar a la universitat fes un grau superior? Per exemple, vosaltres (Maria, Nieves, Clara)

Nieves: ¿De mis padres?

P: Sí.

Nieves: No.

P: Problema, no, no es tracta de què us peguin, sinò allò de que "m'agradaria que el meu fill, la meva filla..." que se sentissin com decebutos.

Maria: Abans, sí, abans quan treia males notes estaven més "ala, ¿cuántas te han "quedao"?" Ara no. És més, que no és tan obligatori.

Sandra: Però jo crec que tots els pares, en el fons, pensen, voldrien que els seus fills anessin a la universitat.

(Assentiment general)

Julia: Pero, por ejemplo, mi madre, de mi hermano, que sabe que no le gusta estudiar, dice que, le dice que haga un ciclo formativo, y yo le digo "mi hermano que haga lo que quiera, si quiere hacer bachillerato, que haga bachillerato".

P: ¿Y tu madre dice...

Julia: Sí.

P: (El teu germà) No li agrada estudiar i la teva mare ja es conformaria amb un cicle.

Julia: Sí.

P: I el teu germà què diu?

Julia: No dice "na" (?)

(Riure)

Marta: ¿Cuántos años tiene?

Julia: 12. Va a entrar ahora mismo, va a entrar a la ESO.

Roberto: Claro, es muy pequeño, primero que vaya al instituto.

Julia: Y viene verde verde, porque si en el colegio ya... (riure) en el colegio ya es que no hacen nada, o sea, yo vi y yo eso lo hacía en dos cursos menos que él. Y ahora va a entrar, y aunque sea fácil lo de la ESO no se va a enterar de "na". De nada. ¡Si no se entera ahora! (riure).

P: Perquè penseu que els pares tenen aquesta dèria per la universitat?

Patricia: Porque ellos no lo han hecho.

Pedro: Yo, en mi caso es eso, yo creo que como ellos no lo han hecho y tal, y ellos ven...

Julia: Porque quieren vernos trabajando en un buen...

Maria: Con un futuro.

Marta: Que piensen, que la universitat és el futur, però no és així (?) (...)

Pedro: Yo creo que ellos piensan que es entrar en la universidad y ya tienes allí...

(...)

Nieves: Yo conozco a mucha gente que han hecho una carrera y están en el paro y tal.

(Assentiment general)

Pedro: Como ellos no lo han hecho, y ahora están trabajando y sus jefes son gente más joven que ellos y que han ido a la universidad y tal, a lo mejor piensan, mira

“tú haz y verás como acabas de jefe de por aquí, de por allí, de gente que no ha “estudiao” nunca...”.

Maria: Tú les dices “pero mama, que no todos están “colocaos””...

P: No todos son ministros, ¿no?

Maria: Sí, y te dicen “bueno, pero tendrás más posibilidades”, no sé qué... Tampoco es así, porque con los enchufes... cada vez hay más enchufes.

Nieves: O tienes enchufe o no eres nadie.

(Rebombori)

Marta: Tampoco es eso.

Nieves: O tienes un enchufe o...

Marta: Pero... o sea, no es así de rotundo...

Maria: Cada vez más.

P: Què penses que és (Marta), que si realment vals tens més oportunitats?

Marta: Home, sí. (...)

Roberto: Yo creo que también tienes que tener suerte, también (?).

(...)

Maria: Però (...), només a les oposicions aquestes.

P: Depén del que vulguis fer.

Maria: Que si las “opos”, apruébalas, después te ponen en las listas... I a “lo” millor hi ha algú que no ha estudiat la teva carrera i està...

P: Qui ha de fer oposicions és la Marta, si vol fer de mestra. Ara després (parlarem)... Coneixeu algun altre exemple de “lo” que deia el Pedro, un pare amb

un taller i que vol que el fill estudiï de mecànic? Ho has dit per dir, un exemple hipotètic?

Pedro: Sí.

Maria: Però la majoria de nois que segueixen el treball del pare, o que es fiquen al treball del pare és perquè no volen estudiar, (25) perquè no els agrada i han dit "bueno, trabajar, dinero, dinero".

P: I això és el "enchufe" que dèieu, o és una altra història?

Maria: Hi ha gent que està "enchufada" en el treball del pare però hi ha gent que (...).

Sandra: Però moltes vegades també és perquè els pares, a "lo" millor tens un pare que és advocat, i a "lo" millor volen que tu també ho siguis. Però que... "a vera", que no és perquè...

Marta: Pero eso no es "enchufe", si tiene la carrera de abogado, si tiene la carrera de abogado, por mucho enchufe...

(Rebombori)

Nieves: Me refiero que, por ejemplo, hace falta ser abogado para entrar en un sitio de esos, un bufet de eso de abogados. Pero si hay tres, y uno de los tres tiene enchufe está claro que va a entrar ése. Y tú, si no tienes enchufe (...).

Marta: No todo es enchufe.

Nieves: En la mayoría sí.

Marta: Bueno, pero si tú tienes tu carrera con un notable, por mucho enchufe que haya, con un notable te van a coger, en un sitio te van a coger, ¿sabes lo que quiero decir? Por enchufe que haya, hay muchos sitios...

Pedro: Pero claro, cuando te saques una carrera, estás en un nivel así (la mà amunt), pues tienes que bajar muchos más escalones que alguien que...

Maria: Pero si yo no te lo niego, pero cada vez es peor, cada vez es peor. Yo conozco un chico que se sacó la INEF, y es "licenciao", y entonces le dijeron que, bueno, tenía bien, le dijeron pues, "cuando falte algun profesor, pues te... (...)" o algo así, en la universidad. Entonces, le dieron, le reservaron plaza. Entonces había cuatro chicos más, y habían dos que no tenían la carrera, y él que tenía la carrera, y el otro chico, como tenía enchufe con el... el director de yo qué sé cómo se dice, pues se metió, y no tenía ni idea. A lo mejor había hecho un ciclo formativo superior de... de atletismo.

Marta: Pero es un colegio privado.

Maria: El INEF.

P: El INEF? És estrany.

Maria: Y cada vez peor.

P: Respecte al que voleu fer l'any vinent, per exemple els que volen anar a la universitat, perquè heu triat aquesta carrera?

Pedro: A mí me gusta, y porque gano dinero (?).

(Riure)

P: Quina enginyeria?

Pedro: Informática o "telecos".

P: I tu (Juan)?

Juan: Informática.

P: De sistemes, de gestió... teniu clar això?

Juan: En principi la de sistemes, no sé si canviaré...

P: (Marta) Perquè fas el batxillerat de ciències (vol estudiar magisteri)?

Marta: Perquè se'm dóna millor. I perquè té moltes més sortides, i com no tenia clar què vull fer, encara no tinc clar, això és el que m'agradaria, però si no em surt la nota... té més sortides, i m'agrada molt.

P: On vols estudiar, ho tens clar?

Marta: A la UB.

P: Biòleg, Roberto?

Roberto: Sí, me gusta.

(Riure)

Roberto: Sí...

P: Us han fet alguna sessió de quines carreres hi ha i això?

Sí (general).

Julia: Si nos hicieron apuntar, hacer una lista, para ir a ver universidades, pero... no se ha ido.

(Rebombori)

Marta: Vam anar al Saló de l'Ensenyança i... molt malament.

Nieves: Tot de cues (?)

Pedro: Entre una cua i l'altre (?) vas allí y lo único que haces es coger papeles...

Marta: Clar, està molt mal organitzat, molt malament.

P: Sandra, periodisme?

Sandra: Pero... que no lo sé... que no sé la nota...

(Riure)

P: Però la meva pregunta és perquè periodisme?

Sandra: Perquè m'agrada, però que la nota és molt alta.

P: Sí, és de les més altes de la universitat.

Sandra: I a "lo" millor aquest any hauré de repetir... perquè ara em queden dues.

P: Però algú (30') t'ha explicat què fa un periodista?

Pedro: Mi hermana dice que lo va a dejar, hoy.

(Riure)

P: La teva germana està estudiant periodisme?

Pedro: Periodismo, primer año, y lo va a dejar.

P: I perquè?

Pedro: Porque ha visto que las esperanzas que te dan ya dentro de la misma carrera, de las salidas que hay y tal, de gente que ha conocido que está acabando la carrera o que están en tercero y cuarto y ven que... salen unos cuantos, que no encuentra trabajo casi nadie, que encuentran un trabajo de (...), en revistas locales y eso, que hacen casi sin cobrar (...).

Sandra: Jo conec una noia que ha tingut que anar-se a Madrid perquè deien que a Madrid tenia més sortides, periodisme.

Julia: ¿Y lo ha "encontrao"?

Sandra: I ara està acabant, l'últim any, i fa coses a la ràdio, coses així. Però que no tinc clar...

P: Patricia, arquitectura?

Patricia: Sí, porque me gusta mucho el dibujo.

P: Dibuix... per l'arquitectura... tècnica o superior?

Patricia: Quiero hacer la superior, lo que pasa que primero pasaré por la técnica.

P: Molt bé. Julia, educació social?

Julia: (Cara de dubte) No sé, hace poco que lo he "elegió" (riure). Es que he ido cambiando.

P: I perquè has triat aquest, què t'imagines que fa un educador social?

Julia: No, ayudar a la gente, digo yo.

Marta: Ayudar a la sociedad...

(Riure)

P: Què t'han explicat que fa un educador social?

Julia: No sé, esto de la ayuda a los ancianitos... Pero es que voy a cambiarlo, porque es que no me dan muchas esperanzas... aquí el Pedro...

Pedro: ¿Yo?

Julia: ...que me dice que no tiene salida.

(Riure)

P: I alguna altra cosa que tingués més sortida, què t'imagines, o què haves pensat abans d'educació social?

Julia: Huy, muchas cosas, de todo. Medios de comunicación, relaciones públicas, filología inglesa... (riure).

P: Maria, tu un grau superior?

Maria: No ho sé encara.

P: No ho saps. I de què depén?

(Silenci)

P: De les notes?

Maria: No, és que no és un problema de les notes, sinó no sé què vull fer, no ho sé.

P: Però tens clar que la universitat...

Maria: No.

P: Perquè?

Maria: Perquè no, perquè... primer, que no tinc ganes d'estudiar, la veritat, i després que no em veig capacitada per fer una carrera.

P: Però un grau superior si que et veus amb cor de fer-ho.

Maria: A "lo" millor la carrera també, si m'hi poso "pues"... "aunque" tardi 10 anys...

(Riure)

Maria: ...però jo crec que sí, però...

Julia: ¿No te gustaba INEF?

Maria: Sí, pero no hay salidas.

(...)

Marta: Hay un montón de INEF...

(...)

Maria: Perquè no ho faran, no s'apuntaran a les llistes (?)

P: Nieves, tu volies fer arts gràfiques, no?

Nieves: Sí.

P: Perquè arts gràfiques?

Nieves: No sé, me gusta. (...) Programas que tienen que ver con artes gráficas y me gusta.

P: T'agrada més la part del disseny, de la producció...?

Nieves: Diseño gráfico.

Julia: Tú tenías que hacer política.

Nieves: ¿Yo, política? Sí (amb ironia).

P: Perquè?

Julia: Está "to" el rato quejándose.

(Riure)

Clara: Es la conflictiva.

Nieves: La conflictiva (amb ironia).

P: Clara, tu havies dit que no ho tenies massa clar.

Clara: No, no tengo nada claro.

P: Però la universitat segur que no.

Clara: No.

P: I el grau superior?

Clara: (Cara de dubte) Sí, pero no... tengo ni idea.

P: Perquè us expliquen les especialitats que hi ha en aquest institut?

Nieves: No.

Maria: Explicar, no, ho veiem aquí dibuixat (al passadís hi ha cartells de cada cycle).

Clara: Han "explicao" sólo lo de la universidad, y así por encima.

Patricia: No, en el tecnológico nos explicaron todos los ciclos que había y eso.

Pedro: Un día (...) nos pasaron unos folletos con todos los ciclos que había...

Patricia: Están ahí colgados (al passadís).

Pedro: Pero también eran de todo, eran de secretariado...

Marta: I d'universitat i...

(...)

Clara: Pero de universidad vinieron chicos a la biblioteca a explicar...

Patricia: No, pero a nosotros no. A nosotros nos vinieron los de ciclos, sólo.

Julia: A nosotros nos vinieron, sí. Historia, sociología, filología...

Pedro: No, pero ese día sí que tenía (...)

Patricia: No, pero ese día teníais que haber subido vosotros (als del batxillerat científic).

P: I a les tutories, no en parleu, d'això? (35')

(Rebombori)

Roberto: Nosotros vemos "pelis".

(...)

Roberto: La que queramos.

P: La que volgueu?

Sí (general).

Pedro: No, porque nosotros (...).

Roberto: Porque tenemos "mates"...

P: Expliqueu-m'ho que no ho entenc.

Pedro: ... "mates" y tutoría, (...), entonces hacíamos el pacto de una semana hacíamos clase de mates, y la otra semana dos horas para ver una "peli". Cambiamos. Tutoría iba diciendo algo cuando le venía... las inscripciones no sé qué, hay que hacer no sé qué, pero bueno, también nos preguntó un día que qué queríamos hacer y tal, y nos dijo que si queríamos nos iba a buscar información y tal, pero bueno... nos dice... nos lo traía o... mirar en la página web o lo que sea, y miras si quieres y si no pues... pues no miras.

P: I a vosaltres (batxillerat humanístic) les tutories?

Julia: Mal, "na" más tuvimos tutoría el primer día, "pa" conocernos mejor, un juego.

Sandra: Jugando (...)

Julia: También teníamos que hacer encuestas y así (?). A mí no me pillan, en el juego que hicimos no me pillan...

P: Com us imagineu d'aquí a 10 anys, 15 anys?

(Rebombori)

Pedro: (...) Me gustaría estar trabajando en una oficina...

Sandra: Casada...

Pedro: ...(riure) trabajando pocas horas al mes, a mi ritmo, tranquilamente...

(Riure)

Pedro: ...y con un pedazo de sueldo impresionante. Que sé que se puede, porque hay gente que lo hace. Estudiando lo que quiero estudiar. Ahora, eso es lo que me gustaría, también sé que gente que estudiando lo que quiere estudiar está trabajando en otras cosas... e incluso profesores que son ingenieros que la mitad están un poco... "frustraos", que lo único que no están "frustraos" por ser ingenieros son las vacaciones, porque tienen tres meses, pero lo demás...

(Riure)

P: Què més?

Julia: (...) Yo me voy a trabajar contingo (Pedro) (riure).

Marta: Donant classes als meus fills.

P: Tu, donant classes.

Marta: Als meus fills.

P: Als teus fills?

Roberto: ¿Sólo?

Marta: No... (riure).

P: Què més?

Sandra: Treballant en "algo"... jo crec que tots voldríem treballar en "algo" que ens agradés i que...

Maria: Treballar del que més m'agradi, i que a més de que t'agradi que doni per viure. Un bon sou i... "lo" millor és fer el que t'agrada i un bon sou. Perquè si tens un bon sou i no t'agrada...

P: És "lo" que deies tu (Pedro) dels "profes" d'institut però que són enginyers però que això, estan aquí però no estan...

Maria: Em sembla que és millor "tindre" un sou normalet, i treballar en el que t'agrada.

Pedro: No digo todo, porque a lo mejor lleva uno aquí cuatro en la enseñanza y tal, y le gusta, y tampoco le acaba de importar, pero habrá otros que es que llevan 15 años dedicándose a dar clases y todos los días siempre enfrentándose a 30 niños.

(...)

P: Sí? Penseu que la vida de "profe" és dur?

Sí (general).

Clara: No, depende...

Nieves (?): De la ESO sí.

P: De la ESO sí.

Maria: Veus els "profes" per aquí "jolín, ahora la ESO"...

P: Com un càstig, no?

Maria: Con las fierecillas.

Pedro: Piensa que tienen que soportar a un grupo, a lo mejor son 30, tienen que soportar a 7 u 8 que son muy controlables, otros 7 u 8 que están por (...) de esos otros, y solamente hay 15 personas que más o menos quieren hacer algo, y...

Maria: En vez de aguantar a gente más mayor y más seria.

P: Com vosaltres, no?

(Riure)

Nieves: No es que seamos más serios...

(Rebombori)

Nieves: ...ya no estamos por obligación, ya estamos porque nos hemos "querío" meter, ya...

Maria: Es que es distinto.

P: És això al que em referia, suposo que esteu fent una cosa que heu optat, que heu decidit, no?

Maria: Y luego, es más grande, la educación y todo, no sé, contestar al "profe" o coger y levantarte a tirar una cosa a la papelera, o coger (...), a la ESO se levantan cuando quieren... No sé, yo no me levanto cuando la de "filo" está dando

clase, o el de castellano (40')... tienes que estar así (posa el cos rígid i cap endavant).

P: Però perquè has d'estar així?

(Rebombori)

Roberto: Porque te hace así (es pessiga els dits).

Julia: Sacas el "boli" del estuche y (també es pessiga els dits).

Maria: Vas a sacar un "boli" y te hace (pessiga els dits).

Pedro: Es insoportable.

Nieves: Estás tan tranquilo, vas a coger un lápiz para tomar apuntes y ya te está echando bronca, te quita el lápiz de la mano y el estuche...

Maria: Te dice "¿ya has acabado lo que tenías que hacer?"

Pedro: Es que todas sus clases son llegar, se tira una hora hablando y se va.

Sí (general).

Pedro: Al día siguiente, otra hora hablando y se va (...).

Sandra: Y no mira (?).

(Rebombori)

Maria: Nos hemos quedado dormida...

Nieves: Yo muchas veces...

Maria: Ella (Sandra) se quedó dormida y le hizo el "profe" así (gest de pessigar els dits al costat de l'oï da perquè es despertés) y no se despertaba.

(Riure)

P: Si això, aquest de castellà, dieu que és...

Sí (general).

P: ...si això és una mica el que no us agrada, algú que us agradi?

Maria (?): Historia.

Roberto: Geología.

P: Perquè? Està clar el model que no us agrada. Quina és la manera de fer que us agrada més?

Julia: La de "mates", la (professora) explica muy bien.

Patricia: Y la de historia.

Pedro: En clase a lo mejor te explica, después te hace hacer ejercicios y tal, (...), o con el compañero haciendo las cosas y tal, una dinámica más que estar en clase intentando...

Maria: Más natural. Que no estés en tensión, que no te vea que estás mirando hacia ella porque si te ve... o sea... a lo mejor está escribiendo y tienes que estar pendiente... y encima no escribe bien (...) y luego a lo mejor te has perdido y...

Sandra: "Profe", ¿qué pone?", "no, escucha lo que digo".

Maria: Pero si no te callas...

P: Això us ho volia preguntar al principi. El fet de què veu triar aquest centre per estudiar, perquè va ser?

Roberto: Me mandaron aquí.

Patricia: (...)

Julia: Yo es que vivo aquí al "lao".

P: Tu vius al costat.

Julia: Aquí, en esta calle.

P: I com estava aquí, ja...

Julia: Claro.

P: A tu, Roberto, et van assingar?

Roberto: Sí.

Sandra: Jo es que vaig agafar el Francesc Macià.

Nieves (?): Yo también.

Patricia: Lo que pasa que por vivir en San Juan me mandaron aquí, que está más lejos.

P: No ho entenc.

GRUP DE 2n DE BATXILLERAT CENTRE B

Participants:

Àngel: batxillerat tecnològic, repetidor de segon, a l'institut des de 1r d'ESO.

Olga: batxillerat científic, des de 3r d'ESO.

Marta: batxillerat científic, des de 1r d'ESO.

Marta (2): batxillerat científic, des de 3r d'ESO.

Enric: batxillerat tecnològic, des de 1r d'ESO.

Olga: batxillerat lingüístic-social, des de 3r d'ESO.

Montse: batxillerat lingüístic-social, des de 3r d'ESO.

Xavi: batxillerat lingüístic-social. EGB més BUP interromput, escola d'adults per a l'ESO.

Neus: batxillerat tecnològic, des de 1r d'ESO.

Marc: batxillerat tecnològic, des de 1r d'ESO.

P: Comencem parlant del centre, de l'Escola Industrial. Els que us vau matricular a 1r d'ESO, us vau matricular perquè us tocava, perquè algú us havia explicat que en aquest centre hi havia "bon rotllo"...?

Neus: Perquè passaven les classes senceres

P: O sigui, que els que féieu 1r d'ESO us coneixíeu?

Marc: Venim de 4 escoles diferents.

Olga: Enric Cassasses, Sant Gregori...

Jèssica: Davant de casa hi ha un institut però no em van agafar i vaig venir aquí...

P: Quines altres escoles?

Olga: Nostre Llar, i el teu, no? (cap a Montse)

Montse: Joan Montllor.

P: O sigui, les del centre i la de Torre Romeu. Molt bé, parlem del centre, de l'institut. Què és el que us agrada, el que no..., d'aquest centre.

Neus: Que hi ha "bon rotllo".

Marc: A l'ESO no.

Neus: A l'ESO no perquè hi havia molts "chungos" i havia molts problemes, però al batxillerat s'està "tope de bé".

Montse: Al final et quedes amb els amics, repeteixes (?)...

P: Podeu definir una mica més?

Xavi: Yo por ejemplo, que he estado en otros institutos, lo que hay de cómo enseñan, de cómo imparten las clases y todo eso está cantidad de bien, porque en otros institutos pasaban de nosotros, y les daba igual quien fuera, si tuvieras problemas... aquí no, aquí se preocupan por tí...

Marc: Jo crec que això és al batxillerat, a l'ESO no.

Xavi: Yo estoy hablando del bachillerato, yo sólo puedo hablar del bachillerato.

Àngel: Nosaltres vam ser la primera promoció d'ESO, i jo recordo que a 1r d'ESO no vam fer res.

Neus: Res.

Xavi: Ni a primer, ni a segon, ni a tercer...

Neus: 4rt va començar a ser més fort, però... eren com vancances "casi".

Jèssica (10'): Hay una mezcla de gente que no quiere estudiar y otra que sí, y no haces nada en toda la ESO por eso. Hay personas que quieren estudiar y otros que pasan.

Xavi: Eso pasa en todos los sitios, no sólo aquí.

Olga: Sí, pero el BUP es diferente porque vas al COU y después a la universidad, pero en la ESO no, estás ahí por obligación.

Xavi: Pero la ESO es como la EGB.

Olga: Claro, pero dos años más.

Neus: Era hasta los 14 y ahora hasta los 16.

Enric: I també hi ha "profes" que es preocupen més.

P: Quina és la imatge de bon professor que teniu?

Marc: "Pues" que t'expliqui bé, i que no vagi a putejar-te.

Neus: Que t'ajudi.

Marc: Que a l'hora de posar les notes no vagi a suspendre't.

Olga: Que si li demanes "algo" doncs que t'ajudi.

Xavi: Que sea tolerant, que admeta las crítiques.

Marta: I que s'enteri del que explica, del que diu.

P: Dedueixo que el que dieu de bo, si ho invertim serà negatiu, no?

Olga: Sí.

Enric (tornant als aspectes positius): I també que es preocupi pels alumnes, per exemple a les tutories.

Neus: Per ajudar-te, si tens algun problema i no pots estar a la classe, que sàpiga...

P: I d'aquests bons, quina proporció teniu?

Neus: Uf! Pocs.

(Rebombori)

Enric: Per a mi, a l'ESO ningú.

Neus: A l'ESO tres o quatre.

Xavi: Es que es eso, yo he estado en otros institutos y os puedo asegurar que teneis unos "profes" que los tendríais que poner en un pedestal, porque he tenido profesores que daban asco.

Marta (2): Però els "profes" de l'àrea de ciències i els de lletres són molt diferents. Els professors del batxillerat científic i tecnològic... és molt diferent el "rotllo" que hi ha. A nosaltres, del batxillerat científic-tecnològic, ens exigeixen molt, trobo que ens exigeixen molt, i que "vale", que el "bon rotllo" és igual, però t'atenen d'una altra manera.

P: Els que feu lingüístic esteu d'acord amb el que diu l'Marta?

Xavi: Sí, porque la gran mayoría de nuestros "profes" para mí están bien.

P: Em referia a aquesta diferència entre el batxillerat tecnològic més exigent, més dur...

Olga: Això no.

Marc: Més exigent no, el que passa és que el tecnològic és més de veure les coses, per exemple les matemàtiques. En canvi, història i això és del lingüístic, és més "d'empollar".

(Rebombori)

Marc: El tecnològic no és tan d'estudiar però...

Xavi: Però es difícil igualment.

Neus: sí, clar.

P: Si voleu entrem després en això, estàvem parlant dels "profes".

Enric: Els "profes" de batxillerat, comparat amb els d'ESO... els d'ESO pasaven de nosaltres.

Neus: Hi ha un canvi molt important de l'ESO al batxillerat.

Marc: No sé, jo crec que al batxillerat tenen l'objectiu de la selectivitat i vulguis o no es veu quin és el professor bo o dolent, perquè després si a la selectivitat treuen males notes els alumnes es veu que aquell professor no és bo. En canvi, a l'ESO, com que no hi ha cap marca ni res, doncs... Jo he tingut professors a l'ESO que no he après res, que no hem fet ni classe, en canvi n'hi ha hagut d'altres que sí.

P: I es pot donar el cas que el mateix professor a l'ESO sigui com dieu i al batxillerat canviï el "xip"?

...

P: No heu repetit "profes"...?

Enric: Sí, però... el Real.

Neus: El Real és igual.

P: I el que tú deies (l'Marta 2) que els professors són diferents del batxillerat tecnològic que del lingüístic... els "profes", no les matèries.

Marta (2): Jo el que trobo és que és diferent. Pel meu punt de vista jo trobo que el científic i tecnològic són batxillerats una mica més difícils, més que res perquè has d'anar amb una certa lògica i coses així, i el social no sé, és la meva opinió.

Marc: I potser quan un professor va fer la carrera de matemàtiques, al ser carreres més complicades, més putejades (l'Xavi i la Olga aixequen els braços).

Xavi: I perquè?

Marc: No, espera. Al ser més putejades doncs vénen aquí amb més la idea de "matxacar", que és "lo" que han fet amb ells. I potser els que vénen d'assignatures més de lletres, que molts cops es consideren més fàcils, o més divertides o...

(Rebombori)

Marta (15'): ...mirem la gent que passa i la gent que no passa. Al científic-tecnològic passen quatre gats i al lingüístic-social passen tots.

Montse: Però al lingüístic som cinc persones.

Marta: "Vale", però al social són quaranta i "pico" i passa tothom.

(Rebombori)

P: Però aquí no hi ha ningú del batxillerat social?

Xavi: Es que en el lingüístic éramos cinco y nos juntaron con el social. Y entonces todas las comunes las hemos hecho con los de social.

Enric: Però a diferència de nosaltres teniu més nota.

Xavi: No sé, tiene que ver, por ejemplo, profesores... no es que uno sea más difícil que el otro. Los dos son igual de difícil.

Olga: Son diferentes.

Xavi: Porque yo con una cosa de ciencias si no me entero de nada no es porque sea más difícil sino porque no me entra, así de claro. Y vosotros cogéis una cosa de letras y...

Montse: Yo a tí (al Enric) te doy un texto de griego y no lo traduces.

Xavi: Y no es tan fácil traducir un texto de griego.

P: I entre el batxillerat científic i el tecnològic...

Neus: Uuuuu!

Marc: Això depén de l'institut.

P: No, parlo d'aquest.

Enric: Les assignatures són més o menys les mateixes, hi ha alguns canvis...

P: Però hi ha diferència com "d'estatus"?

Neus: No, perquè fem "lo" mateix. L'únic que varia és dues assignatures.

Olga: Si són tan fàcils les llengües, a català i castellà treieu bona nota?

(Rebombori)

Marc: No és que sigui més fàcil, és "lo" que se't dongui millor. Jo al social ho suspendria tot...

Xavi: Eso es la idea que se quiere dar.

Montse: De fácil no hay nada, para eso he estado tres años...

(...)

Olga: A més, les classes jo les veig totalment diferents. Els de tecnològic - nosaltres estem allà al final- se senten les rialles.

Neus: Home, clar!

(Rebombori)

Olga: I a la nostra classe som cinc i clar, és diferent, estem tota l'estona...

Neus: Nosaltres anem allà a passar-ho bé, anem a aprendre però també anem a fer "cachondeo mundial" a la classe.

(Rebombori)

Marc: Diuen els professors que les classes amb "bon rotllo" són divertides...

Olga: Jo no dic que no siguin divertides, nosaltres estem allà

Neus: Nosaltres també (...) i jo no he dit que perquè ens estiguem divertint i ens ho estiguem passant bé no estiguem aprenent.

Olga: Heu dit que era més fàcil, que teníem que està així (de braços creuats)

(Rebombori)

Xavi: Yo te doy (a Marta) un texto de griego, vale, y empóllatelo para el último día, ya verás.

(Rebombori)

P: Deixeu parlar al Marc.

Marc: Jo crec "lo" que deien ells, que l'humanístic molts cops, si tu no ets molt intel·ligent però saps empollar allò que t'has d'estudiar, i després fas l'examen i pots treure un 10. En canvi, al tecnològic pots empollar-ho tot però no t'enteres de

res. I potser és més fàcil treure un 10 al tecnològic que a l'humanístic, perquè al tecnològic si ho saps fer ho saps fer i si no ho saps fer no ho saps fer. En canvi, a l'humanístic pots tenir una ideal "d'algo". I "lo" de les lletres jo crec que és més agobiant, és més de fer-ho cada dia, de traduir textos, de... jo potser he estat un mes sense fotre res, i als dos dies de l'examen al mirar-m'ho i entendre "lo" que estava fent...

Xavi: Eso se llama empollar.

(Riure)

Marc: No, no és empollar. Perquè hi ha cops que només entendent la classe ja en tens prou.

Neus: Clar, si tens una fórmula, la tens d'aplicar. Ya puedes resolver...

Montse: Entonces, ¿cuál es más fácil, vosotros que estudiáis una fórmula el último día o nosotros que estudiamos los verbos durante todo el año?

Enric: Això depèn de la persona també. Si una persona troba fàcil el lingüístic...

Xavi: Todos los bachilleratos son difíciles, ¿vale? Y para cada uno son igual de difícil, porque para unos no les irán bien las letras y a otros no les irán bien las ciencias, pero no podemos decir "éste es más fácil y éste es más difícil".

Marc: Les matemàtiques de l'humanístic i les matemàtiques del tecnològic són totalment diferents.

Neus: Però perquè són d'especialitat.

Xavi (20'): Van diferentes.

Marc: Les de l'humanístic jo les hagués fet.

Àles: Y los del humanístico lo hicieron.

(Riure)

Marc: Però els de l'humanístic fan el tecnològic i no faran res.

Xavi: Pero porque no se han puesto para eso...

Marc: Perquè és més fàcil (les matemàtiques de l'humanístic).

Neus: Perquè no tenen com a objectiu arribar als mateixos coneixements que tú (a Marc), perquè tú vols estudiar enginyeria, i ells a "lo" millor volen estudiar magisteri, i què li sua a magisteri les matemàtiques?

Enric: Però molta gent quan surt de l'ESO prefereix anar a l'humanístic i després els resultats són molt millor, aprova molta més gent que al batxillerat tecnològic.

Olga: Però no el lingüístic.

Enric: El lingüístic no, però l'humanístic...

Marc: I si una persona vol fer INEF normalment tria l'humanístic, perquè és el més fàcil.

Enric: És que les notes són molt més bones, vull dir, nosaltres no ha aprovat un percentatge no gaire alt i a l'humanístic bastant alt.

P: Segons el que dius, la gent quan fa 4rt d'ESO en funció de la nota ja opta per un batxillerat?

Enric: No, però si vols fer una assignatura que hi pots anar per tots els batxillerats, escollirà l'humanístic.

Marta: Jo no.

P: Perquè?

Marta: Perquè a INEF pots entrar per qualsevol batxillerat, i a INEF m'entra biologia i tot això...

P: Però tot això que m'esteu dient... vol dir que la gent a 4rt d'ESO ja pensa en la universitat?

Marc: Sí, clar.

Neus: Sí, clar.

Xavi: Yo creo que lo tienes que tener muy claro, tienes que escoger y tirar por un lado.

Enric: ...

Montse: Tienes que pensar, porque depende de lo que vayas a hacer en la universidad tienes que hacer un bachillerato.

P: Parlem d'això, quan esteu a 4rt d'ESO, què us diuen els professors, el tutor?

Neus: A 4rt d'ESO poc, al menys a mi.

Enric: Principalment, descarten la gent que ha d'anar a mòduls i la gent que ha d'anar a batxillerat.

Neus: Exacte, primer fan aquesta selecció.

Enric: A partir d'allà et diuen tu ves a batxillerat i fes el que tu vulguis.

Marc: A mi mai m'haguessin dit que anés al lingüístic.

Neus: "Pues" a mi a l'ESO se'm donaven millor les lletres que els números i estic al tecnològic.

Marc: Potser perquè t'agrada més.

Neus: Perquè m'agrada més, però a mi ningú m'ha influenciat per prendre la decisió.

Marc: Jo crec que a més dels professors i els pares també.

Neus: I els pares.

P: Parlem dels pares una mica.

Xavi: ¡Buf! Los padres te meten muchísima presión.

Neus: Molta més pressió que res.

P: En quin sentit?

Marc: Ma mare està més informada que jo.

P: Informada de les carreres?

Marc: Sí.

P: Què vol la teva mare que estudiï s?

Marc: Ma mare? "Algo" que tingui futur i que m'agradi.

P: I això es concreta en alguna cosa?

Marc: Telecomunicacions. Però ho veig difícil.

P: Que té futur està clar, però que t'agradi?

Marc: No, que m'agradi també, però que ho pugui fer...

Xavi: Yo creo que el instituto te dice "tienes estas opciones, puedes tirar por aquí, qué te gusta, qué quieres hacer...". Tú llegas a tu casa y te dicen o haces algo que te saques un dinero que puedas mantenerte o no. Y yo por ejemplo que soy de letras las carreras que hacemos no son tan prácticas como las tecnológicas, y por donde me vaya no voy a conseguir eso, sabes, o sea, entonces estoy en un conflicto con mi familia.

P: ¿Abierto?

Xavi: "Qué vas a hacer con filosofía, tú estás loco, que tú lo que tienes que hacer es medicina". Y dices, vete a medicina, que también...

P: Els altres, aquesta pressió...

Enric: Sobretot en quant a nota.

Neus: En quant a nota són molt exigents.

Enric: Si suspens "algo" ja..., depèn del nivell que portis. Si baixes el nivell ja et diuen "algo".

Neus: Depèn dels pares. Hi ha pares que són molt menys exigents i que amb un 5 no et diuen res i si acabes expulsat "pues vale", però hi ha d'altres que no, sempre demanen el màxim pequè a l'entrar a la universitat estiguis...

Marc: Et comparen amb altres persones i tu penses "cadascú és com és", i potser jo crec que m'hi he esforçat però no he pogut treure bona nota però potser no és perquè no ho sàpiga, és perquè a l'hora de l'examen no m'ha donat temps, o m'he equivocat amb tonteries. Ells veuen com que no ho saps fer.

Marta (2): No sé, jo al menys en el meu cas els meus pares no tenen estudis "casi" bé i jo crec que la majoria dels nostres pares per l'època en què eren joves pocs estudis tenen. I no ho veuen, no ho entenen. Si tu arribes a casa amb un 5 et diuen "i perquè un 5 i no un 7?" I tu dius "jo què sé, perquè m'he equivocat aquí", i (els pares) "perquè t'has equivocat", "pels nervis"... No ho veuen.

Marc: Ells intenten ajudar-te però...

Marta (2): Per ells estar estudiant és rascar-se la panxa moltes vegades.

Xavi: Es el gran problema que tenemos: los estudiantes no hacemos nada, no nos cansamos... porque, yo qué sé, porque estudiar y estar delante de un libro, estar 7 horas delante de un profesor, cada hora te cambian y una cosa nueva... cansa muchísimo. Y no lo puedes decir claramente, porque en un trabajo tú te cansas físicamente (25'), pero de aquí (s'assenyala el cap) no tienes...

Neus: Depèn del treball.

Xavi: Yo llego a mi casa hecho polvo y es como si no hubiera hecho nada, y me tengo que pelear con mi madre para decirle "déjame descansar 5 minutos, sentarme en el sillón...".

Marc: Potser una persona que treballa arriba a casa i es posa a mirar la "tele", un estudiant arriba a casa i no pot posar la "tele", quan estàs a casa potser no és tan estressant que quan estàs treballant, però dediques més hores.

P: Què li hagués passat a algú de vosaltres si a 4rt d'ESO, a l'acabar, en comptes de batxillerat haguéssiu fet un CFGM?

Marc: Jo l'hagués cagat.

P: No, ara pensant en els vostres pares.

Enric: En principi, no m'haguessin deixat.

Jèssica: Es que no me dejaban.

P: No et van donar cap opció?

Jèssica: Si yo no quiero hacer universidad y quiero hacer algún grado superior, al final he conseguido convencerlos, pero he estado un año.

P: Quin argument (et donaven els pares) no per al grau superior, sinó per al grau mig?

Olga: Jo ho vaig mirar i em van dir "Uf, què va, què fas".

P: Però perquè?

Neus: Ho veuen malament.

Marc: Ho veuen com si et tanquessis les portes.

Neus: Com si la gent que va allà, ja no pogués anar a la universitat.

Marc: Al grau mitjà l'has cagat, perquè acabes i ja està. En canvi l'universitat, acaves el batxillerat i encara pots triar entre superior.

Jèssica: Pero igualmente, el hecho de decir que a lo mejor no puedes ir a la universidad te miran mal, eso es de tontos, eso es perder el tiempo. Lo miran como la FP antigua, eso es para los que no saben estudiar, para los que son gandules.

Àngel: Jo tinc amics que a primer de batxillerat van suspendre 7 o 8 assignatures i han fet un mòdul. Tot el que suspèn a batxillerat se'n van a mòduls, i la imatge del mòdul és que van els que suspenen batxillerat.

P: I si als 16 anys haguéssiu plantejat deixar d'estudiar i anar a treballar, pitjor encara?

Uf! (general)

Olga: Pitjor.

GRUP DE DISCUSSIÓ 2n DE BATXILLERAT CENTRE C

Participants:

Rafa: primària (EGB) i ESO a escola privada i batxillerat humanístic a Centre C. Nota de tall suficient per accedir a Humanitats.

Emili: des de 3r d'ESO a Centre C, EGB a escola pública. EGB amb males notes i ESO bones notes. Batxillerat de lletres. Vol fer periodisme.

Fàtima: a l'escola des de 4t d'EGB, ESO i batxillerat científic. Carrera de ciències de la salut. EGB fluixa i ESO i batxillerat bé.

Jessi: des de 1r d'EGB a l'escola, batxillerat humanístic i social.

Petra: des de 1r d'EGB a l'escola, batxillerat científic.

Marta: des de 1r d'EGB a l'escola, batxillerat científic.

Xavi: des de 1r d'EGB a l'escola, batxillerat tecnològic. L'ha quedat un 8, farà enginyeria industrial.

Anna: primària a una escola pública de Sant Boi, des de 3r d'ESO a l'escola, batxillerat tecnològic.

P: Parlem una mica del centre, del 'escola, quina imatge, què en parla la gent?

Petra: És molt agobiant, hi ha molta gent i no hi ha... hi ha molt poc espai per la gent que hi ha. Això ens qüestions així físiques...

Marta: És veritat, quan surts a l'entremig entre classes, quan hi ha els canvis entre classe i classe és un caos, estàs tot apretat...

Xavi: Sí, perquè coincideixen moltes classes, i pujar i baixar l'escala... i apart que, jo què sé, també nosaltres que portem aquí més temps, jo ja estava... me'n volia anar d'aquí, perquè si porto tota la vida aquí, en aquest edifici o en l'altre dels petits, clar al final t'agafa fatal (?)... i per canvia d'aires.

Fàtima: (...) A primer d'ESO, d'aquí a l'altre escola (edifici) perquè com que hi havia tant alumnes en aquest alumnes hi cabíem, i nosaltres vam ser els últims que èrem dos classes de 2n d'ESO, i van passar primer d'ESO a l'altra escola (...).

Jessi: Una cosa. Jo crec que el problema és que com aquesta escola és de les més reconegudes del barri perquè (...) jo crec que molta gent, la majoria vol venir aquí, i el problema aquest, que han hagut de fer molts cursos, llavors està massificat, però és pel fet de què hi ha molta ...

P: Això que diu l'Jessi, aquesta bona fama... esteu d'acord?

Petra: Jo crec que l'han pifiat una mica.

Jessi: L'han espatllat.

Marta: Molta fama, però poc a poc (dit cap avall).

Petra: Està decaient.

P: Perquè?

Marta: L'ambient, suposo.

P: L'ambient? Definiu-me això.

Petra: "Bueno", apart de què a l'ESO la gent està molt... disparatada, així, no sé, jo crec que no es poden controlar bé (10'), són molts...

Marta: Més que res, és una mica, no sé, uns "nanos" que veus que tot el dia estan fent el "gamberro" o que... no sé, una mica com, és l'edat aquesta de l'adolescència però què...

Xavi: Però això ha passat abans.

Anna: Ha passat sempre.

Marta: Però em sembla que cada cop és més accentuat.

Petra: Nosaltres no ho fèiem.

(Riure)

Emili: Apart de què hi hagi molta gent, jo crec que, hi ha molta gent, molts alumnes, però que també hi ha un tracte bastant personalitzat, que tens bastant accés als "profes", si necessites... si tens algun problema o vols que t'ajudin en "algo" ells t'ajuden i tal. O sigui, crec que hi ha molta gent però què de la mateixa manera està muntat de manera que sempre que necessitis "algo" "pues" que tens allà els professors, que et poden ajudar... sembla que a molts instituts, no sé, parlant amb amics i tal, i que això no passa, els "profes" va a les hores de la classe i ja està.

Fàtima: Jo crec que és perquè portem molts anys aquí...

Emili: Jo no.

Fàtima: Tu també portes 4 anys (...).

Emili: Jo, per exemple, quan vaig canviar vaig pensar, "bueno", ara l'institut serà diferent, i jo vaig trobar que els "profes" estaven més per tu aquí que allà, encara que no t'agradi que et controlin l'assistència, i coses així, trobo que estan més a sobre aquí perquè estudiïs i siguis constant que a d'altres llocs.

Jessi: És que nosaltres no tenim cap referència, perquè ell ve d'un altre centre, nosaltres a l'estar sempre aquí...

Petra: Tota la vida!

Anna: Home, jo si vaig venir aquí va ser per això, perquè havia... amics que coneixen aquests professors, una, vaja, (riure), que m'havia comentat doncs això, que el tracte dels professors amb l'alumnat era més de tu a tu, que si tenies un dubte podies anar i va ser per això bàsicament, perquè sé que molts amics meus de Sant Boi, per exemple, han anat a centres de Sant Boi, que... que han acabat repetint, que treien vuits i nous, i han repetit perquè no...

P: Que treien vuits i nous a la primària?

Anna: A l'EGB i després...

P: El fet de què sigui una escola privada marca una mica això que dieu?

Petra: L'atenció...

Xavi: Jo crec que sí.

Emili: Suposo que sí.

Anna: Home, jo crec que no, que això és segons el professorat que hi ha, segons la persona, els professors, si són persones... segons la persona que és cadascú.

P: Xavi, tu deies que sí, oi?

Xavi: Sí, no sé. És que molts cops hi ha prejudicis d'aquests, perquè és que... no sé, l'escola pública molts cops té aquesta imatge de... com més deixada, que va gent més... amb menys recursos, llavors que el nivell és inferior. Per ficar-te un exemple, el Corominas aquí al costat... d'allà... d'aquí del barri allà hi ha xavals així petits que la lien, "gamberrets" d'aquests que no van a classe, que... però...

P: És una escola o un IES?

Xavi: És un institut. Però... jo què sé, que també hi ha "gamberrets" però que per exemple, del Corominas han sortit les meves cosines, que una està fent arquitectura i l'altra medicina, que no té res a veure, però que es té aquesta imatge., de que l'escola pública és com més... pitjor, cosa que no crec.

Anna: Jo vinc d'una escola pública, i "a vera", jo tinc més la... o sigui, la privada és més de llibres, d'estudiar de llibres, i la pública és estudiar també, però és més de qüestió pràctica: fas més teatre, fas més... coses manuals... i trobo que això és important.

Fàtima: Home, tot això aquí també es fa, eh!

Anna: Jo, és que clar, la privada... aquesta és concertada, no acaba de ser privada, però...

Fàtima: Tot això de teatre, de manualitats, tot això a l'EGB i els primers cursos d'ESO es fan aquestes activitats.

Emili: Jo crec que a la privada es pot, l'avantatge és que el professorat pot triar a l'hora de triar un professor, pot escollir, pot mirar currículum, pot veure quin és el que convé. En canvi, a la pública l'envia el Departament i si el professor és bo has tingut sort, i si no no. Clar, aquí jo crec que exceptuant el de gimnàs, per exemple, que crec que hi ha un professor que és un "petardo", "pues" crec que els altres més o menys són bons.

P: Ara que has introduït el tema del professorat, com definiríeu un bon professor? Què valoreu d'un bon professor?

Rafa: Que sàpiga explicar bé.

Marta: Sí, això és molt important.

Petra: La relació amb els alumnes.

Marta: Que faci viure la matèria als alumnes, perquè si no ho viu ell, i no ho transmet als alumnes... poca cosa...

Emili: Jo el que trobo d'un professor és que quan et poses a estudiar més o menys sàpigues, et soni la matèria que estàs estudiant, que a vegades hi ha matèries que tu estàs a classe, per la manera que explica el professor o pel que sigui, que no acabes d'entendre i quan arribes a casa agafes el llibre i et sembla que allò no ho has vist mai. En canvi, un bon professor és el que et fa esquemes, t'explica, i tu a casa ja més o menys saps de què va, és més fàcil estudiar.

Fàtima: Més que res que si vas a classe i que encara que cada dia no treballis la matèria (15'), i si a classe has estat més o menys atent, jo crec que se't queda molt, depèn del professor, se't queda bastanta cosa de la matèria.

P: Rafa, estàs d'acord?

Rafa: No, sí, sí... Si, per exemple, hi ha... aquí n'hi ha alguns exemples de què alguns professors no se saben expressar bé i no saben... llavors passar-ho bé sobretot als alumnes, i clar, això al final no acaba entrant bé i t'ho acabes empollant tot del llibre, i això a mi, la veritat, em fa bastant de pal mirar-me el llibre i no enterar-me de res.

Anna: Llavors ve quan passes de a mirar-to i portes "xuleta" i au...

(Riure)

P: En teniu molts d'aquests que dieu aquí?

Petra: Home...

P: Tal i com he dit vosaltres.

Marta: Hi ha poquets...

Xavi: Jo crec, és que... aquests dos anys de batxillerat m'he donat compte que molta gent, molts cops surts de la classe amb la sensació de dir "no m'enterat de res del que m'han dit", saps? I llavors això "t'agòbia" molt perquè surts dient "què passa?, que sóc "tonto" o ho fa malament el "profe" o...". Que t'ho tens de mirar al llibre i llavors perquè tinc un "profe" si m'ho puc mirar directament al llibre?

Emili: És veritat, de vegades, al menys a l'humanístic, algunes classes molt gent el que fa és ja ni venir a classe, a algunes matèries, perquè diu "faré igual si vinc que si estudio el dia abans de l'examen", hi ha algunes matèries que això passava, a humanístic, perquè, jo què sé, perquè no fèiem exercicis, només llegíem el llibre i subratllàvem i coses així, llavors la gent ni venia.

Petra: Pots acabar odiant una assignatura que abans t'agradava molt, depenent del "profe" que tinguis.

Marta: O al revés.

Petra: O al revés també, una assignatura que no t'agradava i dius, mira, li trobes el gust així.

P: Hi ha algunes assignatures que siguin més "coccos" o més "maries"?

(Silenci)

P: No sabeu el que és "maria"?

No (general)

P: Una assignatura maria és la que no val res, que és molt fàcil...

Xavi: Ah, per a mi, filosofia.

Petra: No, per a mi no.

(Rebombori)

Rafa: Per a mi, educació física.

P: Educació física és la típica "maria" de la meva època, que aprova tothom, que no sé què... en canvi les "coccos" són les dures, les matemàtiques...

Rafa: També alguns crèdits variables, que la majoria no són gaire difícils.

Petra: Sí, el que trobo una tonteria són els crèdits variables.

P: Parlem d'això.

Petra: Una tonteria perquè... no sé...

P: Tu (Anna) dius que no.

Anna: No.

Fàtima: Sobretot variables de gimnàs, és que és...

Petra: A l'ESO no, parlo del batxillerat.

P: Optatives.

Petra: Crèdits variables al batxillerat. A l'ESO sí perquè segons el batxillerat que vulguis fer a quart d'ESO has de triar més o menys uns crèdits variables perquè així t'ho treuràs una mica... però al batxillerat?

P: Qui us ho explica això, si voleu fer un batxillerat heu de fer determinats crèdits a la ESO?

Petra: La tutora.

Marta: Et diuen "agafeu d'aquí, agafeu d'allà i "lo" que us vagi millor...".

P: Tu (Anna) deies que sí...

P: Sí, perquè és una manera d'anar provant diferents coses i vas veient què és el que més t'agrada i el que no.

Petra: Però ell parla del batxillerat.

Anna: Al batxillerat ajuda a anar repassant diferents temes (?), jo crec.

Emili: Quan jo, a la ESO, per exemple, recordo que, quan vaig arribar aquí, doncs els primers que vaig agafar van ser informàtica, periodisme, fotografia i educació física, i clar, em passava la meitat d'hores del trimestre fent assignatures que gairebé anava a passar-m'ho bé, no?, i clar això també em va motivar, de dir, "bueno", és fàcil i m'ho puc treure bé. I... a mi em van ajudar les variables, crec, però ara al batxillerat crec que més aviat eren una tonteria, perquè tenies una matèria que no l'havies d'acabar, si no l'acabaves no passava res, i venies aquí, anaves fent i... jo crec que era més útil doncs fer altres hores de matèries que anaves més fluix, que tampoc després la nota, la nota que et posen, a molts no et fan ni examen, o sigui que és molt relativa.

Marta: També depén del variable, no?

Fàtima: Aquest any ha sigut variable, "bueno", totes les que l'any passat hem fet de francès i alemany, que fèiem una hora de més, aquest any ens han donat l'opció d'agafar una variable, i clar, això què vol dir?, que si, encara que ho facis o no hi facis, és indiferent, perquè total, per "lo" que aprendràs.

P: No ho he entès, això.

Fàtima: L'any passat els qui fèiem... hi ha una tipificada que podíem triar, entre d'altres coses, francès i alemany, i aquests fèiem una hora de més, això a primer de batxillerat, i al fer una hora de més l'any passat, doncs aquest any ens han dit "no cal que feu variables", per convalidar-ho. Però és que això què vol dir? L'any passat vam aprendre una cosa més, però aquest any hem perdut un variable, i no sé fins a quin cert punt... no sé... (20') si ens ha afavorit, si hem perdut una matèria...

Jessi: Perquè no té continuïtat. Clar, hem fet un any d'alemany i representa que després què fas?, t'has de buscar la vida, o sigui, que no saps si ha estat bé "lo" que has fet o no, i si et canvien variables et quedes penjat..

Rafa: Home, jo crec que es necessitarien més crèdits variables sobretot de reforç, a algunes assignatures que... a mi, per exemple, em va... l'any passat vaig un crèdit variable de català, que em va anar "estupendament" i gràcies a això vaig poder aprovar català a primer de batxillerat. I crec que a segon de batxillerat potser... ja no n'he agafat cap de... d'aquests reforç, tampoc no sé si n'hi havia, però... crec que n'haurien d'haver-hi més, per repassar tot "lo" que hem fet, o per preparant-se per la "sele" i "lo" que vulguem fer i tot això.

Anna: Això sí, a segon hi havia molts més variables d'ampliació que no pas de repàs, i anaves molt més just i clar, és que al d'ampliació et perdies.

P: Això d'ampliació i repàs els diueu vosaltres o...

Petra: No, ja ho posen així.

Emili: El que passa és que al final a filosofia del crèdit variable ja era preguntar-li al "profe" com anava i et deia "sí, "bueno", jo us faré fer un treball", i veies que als variables saps que el "profe" no feia exàmens "pues" estaven plens, i quan sabies que hi havia temari i havies de fer un examen "pues" hi havia 10 persones al variable. O sigui, que la gent s'apuntava "pues", "bueno", he de fer aquestes hores, he de venir a classe, si vinc a classe aprovaré i hauré de fer un treball, ja està. O sigui, la gent anava no a aprendre, sinó a aprovar.

(Acceptació general)

Petra: Clar, ja penses "a segon ja vaig prou "agobiat" que una assignatura que em puc salvar de fer un examen i tot això, "pues" mira..."

Anna: Vas a relaxar-te més...

Emili: Tothom busca el que no hi ha examen.

Marta: Home, a segon tens el treball de recerca, la pressió de les notes...

Anna: Ja tens prou a segon, i a sobre vas a buscar variables que encara t'han d'agobiar (?) més, dius "fuera".

Marta: Home, si t'ho pots estalviar.

P: Quina diferència trobeu entre la ESO i el batxillerat?

Xavi: Bastanta.

Petra: No...

Xavi: "¡Hombre!" Jo crec que sí.

Anna: Si vas treballant des de la ESO i des de petit, quan passes a primer notes canvi, perquè notes "algo" de canvi, però és més o menys "lo" mateix.

P: Tu (Xavi) ho veus molt diferent.

Xavi: Jo és que, per exemple, segons quines assignatures no, com català i llengua i tot això no hi ha diferència, però "mates", i a veure, física, el primer trimestre de física, jo que sempre havia tret bones notes em va anar fatal, i "mates" igual. També crec que és pels "profes", que canvien de mentalitat, a ESO és més, (...) com més nens, i al fer batxillerat ja t'expliquen més pam, pam, pam... i a llavors els primers trimestres estàs que... és tan "agobiant" que diur "mare meva, jo això no m'entero de res", però després a partir d'això ja et comences a acostumar i bé, anar fent.

Petra: Fas assignatures noves al batxillerat, a la Eso fas català, castellà, anglès, tecnologia... "mates", ciències experimentals, però després els d'humanitats fan història del món contemporani, llatí, no sé què, fas assignatures que no havies fet mai, i també el nivell puja molt més, a "mates" a la ESO ecuacions i tal, et venen aquí amb un logaritme, una no sé què, una integral...

Emili: Però fas les assignatures que t'agraden, o si més no, les que... aviam, jo per exemple, he fet lletres, que no m'agraden gens ni "mates", ni experimentals ni tecnologia, sempre ho anava aprovant pels pèls o gairebé, treia un bé i ja està. I clar, després vens al batxillerat i fas les matèries que a tu t'agraden més, que són literatura, coses així, llavors les notes pugen en el sentit de què a les matèries van totes més o menys igual... és l'únic canvi.

P: Teniu germans grans o amics que van fer el BUP? Quines diferències...?

Xavi: Que és més difícil el BUP. Ho diu molta gent.

Ho diu molta gent (general).

Jessi: Que era més teòric.

Marta: Exigien aprendre molt més, nosaltres ho fem com si fos la nostra cosa més superficial, potser, i ells en els temes entraven molt més, aprofundien... estudiaven una de coses... (amb ironia).

Emili: El meu germà va fer BUP i després va fer batxillerat i em deia que va trobar... per ell el canvi va ser passar al batxillerat, ho va trobar molt més fàcil el batxillerat que el BUP, que el canvi va ser... que llavors aquell anys va ser molt més fàcil, no li costava tant estudiar i va treure molt més bones notes. Al revés que passa aquí, que es té por al batxillerat.

P: Us ho creieu, això, de què era més dur el BUP?

Xavi: No sé, però és que jo, per exemple, abans no sé com és el BUP, no puc opinar... Però és que no sé, si ens diuen això quedem com que hem tingut més sort que els altres, (25') i això tampoc és. A "lo" millor sí que és veritat, però que també ens ho hem tingut que currar, tampoc no és que siguem els "tontets" que entrem gràcies al batxillerat.

Rafa: També tindran més sort els qui vinguin després, que a "lo" millor no hi haurà selectivitat ni res.

No (general).

Emili: Jo crec que serà pitjor.

P: Sí, perquè?

Marta: No es faran revàlides?

P: "Bueno", s'està discutint.

Petra: Faran un examen a la facultat que vulguis entrar, no?

Fàtima: Encara portes molts nervis, no pots estar (...) però després serà pitjor, si has de fer un examen per universitat...

P: No hi haurà però posaran dos exàmens, un la revàlida, i l'altre per accedir a la universitat, un per cada facultat.

Marta: I a la revàlida entren totes les assignatures?

P: Totes.

Marta: Així encara puc triar alguna cosa (?).

Anna: Jo crec que és molt més millor... molt millor la "sele" que no pas...

Marta: Així tothom és uniforme.

Emili: I a l'hora d'inflar les notes, em sembla, perquè els qui vinguin de la privada així les notes poden posar el que vulguin.

Petra: Clar, les universitats podran triar els alumnes.

Emili: Aquí et poden posar la nota alta, però si després fas la selectivitat i treus un 3...

P: Això que has dit tu i que es diu molt, que a la privada inflen les notes, ho sabeu per aquesta o per altres col·legues que teniu? (...)

Emili: S'ha dit sempre, no?

Petra: (...) El que pagues, després...

(Riure)

P: Un altre tema, el tema de la ESO, sabeu que abans, a l'EGB s'acabava als 14 anys i després els alumnes anaven al BUP o anar a la FP si no tenies el graduat. Ara s'està fins els 16. Aquest obligar a estar fins als 16 anys, vosaltres com ho heu viscut?

(Silenci)

Emili: Jo vaig fer EGB, llavors ja tenia el graduat, llavors va ser, "lo" altre era obligatori però per a mi no, era una mica.

P: I els altres?

Rafa: Jo, la veritat, vaig trobar més fàcil tercer i quart d'ESO que no pas vuitè d'EGB. O sigui, a vuitè d'EGB vaig fer ja coses noves que... fins i tot ara encara em sonen i són encara difícils de recordar. Jo diria que a tercer i quart d'ESO doncs, és una mica passar de tot, al menys on vaig anar jo, doncs no sé, n'hi havia algunes assignatures que eren bastant difícils, però eren molt poques, i m'ho he tret a "sac" (?) tot. En canvi, el batxillerat ja et tornes a trobar amb el canvi de curs.

Xavi: I a part de tot això, també... o sigui, tercer i quart d'ESO influeix que és una edat que estàs molt per altres coses, al menys a mi em va influir molt això. I que ve gent de fora, perquè aquí nosaltres...

P: Què vols dir gent de fora?

Xavi: Que nosaltres aquí. per exemple, els que vem fer l'ESO aquí, que vem fer primer i segon d'ESO, èrem només dos classes, i a tercer d'ESO van venir quatre classes més, i ens vam barrejar tots, i "llavorens" canvia molt, perquè vem passar de ser dos classes només a ser sis, i molta gent nova. Llavors clar,

ve gent, i som tots xavals que acabem d'entrar a l'edat del "pavo", que... llavors a classe o no es fa res o.. jo què sé, que hi ha molt d'això. Que ara els puc veure, els "crios" que ara hi ha pel "cole" que passen de tot i pels "passillos" sempre la estan liant. Això influeix.

Marta: Sí, és que va ser l'edat aquesta d'entrar a tercer i quart d'ESO i trobar-te a molta gent nova, gent...

Xavi: Que les assignatures no eren difícils, eren fàcils, jo les trobava fàcils.

Marta: Jo crec que és una edat que t'influencies molt per la gent que tens al voltant, i uns "desmadres" a les classes (riure), era impressionant, als passadissos, "bueno", una de coses que... està bé, perquè t'ho passes bé, però en part dius "estem a classe i no estem fent res, i jo aquí...".

Xavi: No, jo no pensava això (riure).

Petra: Jo em vaig espantar, el primer dia de tercer d'ESO vaig veure aquella gent nova... a tercer d'ESO no m'agradava gaire anar a classe, a quart sí, a quart ja m'ho vaig passar... (...)

Xavi: No, és el que dius de la ESO, a part de "lo" acadèmic, "pues" hi ha això que influeix molt... Perquè és com, jo què sé, que comences ja... que surts més a "lo" millor, que també vulguis o no... a mi algú que ja des dels 15 anys em vigui "estudiar, estudiar, estudiar" a mi no... És que quan vaig començar a sortir li vaig "pillar" molt de "gustillo" (riure) i després ja et vas calmant i ja està.

P: Jessi?

Jessi: No, que jo vaig anar amb la classe de la Marta a ESO, i la nostra classe va ser especialment conflictiva.

P: Perquè especialment conflictiva?

Jessi: No sé, perquè hi havia tots els...

Marta: A la classe no es podia seguir. (30')

Jessi: Es va notar molt que perdia nivell perquè després al batxillerat va ser que van començar a estudiar la gent que tenia interès per estudiar i a ESO estaven, que han d'estar fins els 16 anys, però la meitat de la gent no té ganes d'estudiar, i en part, va malament per a la resta de gent, que no sé si està bé que estiguin fins els 16.

Fàtima: Els professors també ho passen bastant malament, perquè en aquestes classes...

Marta: Sí, sí, havia gent que sortia plorant, o...

Fàtima: Professors que van plorant...

Petra: "Lo" que ha dit ella (Jessi) és veritat, que s'ajunta gent que vol fer batxillerat i gent que no li agrada gens estudiar i que vol deixar d'estudiar ja i...

Xavi: I ho fan perquè li obliguen.

Petra: Sí, molta gent obligada, fins i tot a primer any de batxillerat també hi ha gent que els pares l'obligaven a fer batxillerat, llavors això també perjudica una mica.

Emili: Jo el canvi que he trobat gran, respecte a ESO i batxillerat, és l'actitud de la gent, no?, perquè a ESO, molts de la nostra classe, que era bastant semblant a la vostra, hi havia un descontrol, la gent no és que no vingués, però ni deures, a la classe tothom parlant, però tothom vol dir que el professor a vegades marxava perquè és que no es podia ni fer classe. I en canvi al batxillerat la gent sí que s'ho pren més en "serio", és un altre tema, si vens a classe, si tu no vols venir o no vols escoltar és el teu problema, i a ESO era un problema de la classe perquè llavors no es podia fer res.

Fàtima: Perquè hi ha tot tipus de gent, hi ha gent que està a la ESO, "bueno", al batxillerat també, però a la ESO més que res hi ha gent que està per estar a dins (...), hi ha molta gent, va haver molta gent que va deixar la ESO diguéssim a mitjans de quart d'ESO (...) Perquè? Perquè no volien fer els exàmens, estaven "agobiats", han estat dos anys fent una cosa que no... que han estat obligats a fer-ho.

P: Algú pot abandonar abans dels 16 anys?

Fàtima: Molt gent que va deixar quart d'ESO abans dels exàmens, justament...

Xavi: Clar, per "currar".

Fàtima: ...deu dies abans d'acabar el "cole".

Emili: Gent que es veia que no li interessava ni que tan sols volia, ni volia venir a classe, i estava a classe "pues" jugant o...

Fàtima: I és "lo" que canviava més l'actitud de la classe.

Emili: Clar, llavors el canvi a batxillerat sí que el canvi és aquest.

P: Quina seria la solució, si és que n'hi ha?

Marta: Solució de?

P: D'això, d'aquest tercer i quart d'ESO...

Anna: Jo crec que les famílies.

P: Què passa amb les famílies?

Anna: Segons la família que tens, la situació que tens a casa, és molt important perquè a la classe estàs d'una manera o d'una altra.

Xavi: Jo crec que a aquesta edat influeix més els amics, amb qui surts, és "lo" ... jo, per "lo" menys era el que em va influir més. La família, és que... quan la família... d'ells comences a passar... dius "oh, ja m'estic fent gran, passo...". Però després dius "vaya tonteria", que és important estudiar. Jo és que, en aquesta edat, vaig veure molta gent que ja deia "me voy a ir a currar, me voy de aquí no sé qué..." i penses... però després veus que s'ha d'estudiar, que si no estudies el futur no...

P: Ara que dius això, acabeu el quart d'ESO i teniu tres possibilitats: batxillerat, cicles formatius de grau mig o anar a treballar. En funció de què trieu el batxillerat i en funció de què trien els "col·legues" anar a "currar" o anar a fer un cicle formatiu.

Petra: Pensant en el teu futur. Si tu sempre has volgut fer una carrera faràs el batxillerat, si veus que la ESO no... sempre vas justet i no saps si podràs fer el batxillerat doncs fas un grau...

Marta: Influència els germans, segons el que han fet, també... Jo tenia claríssim que aniria a la universitat, des de petita, perquè també veia que els meus germans feien universitat, i aleshores també... no sé, segons el que es diu a casa i també crec...

Xavi: Jo crec que això, segons "lo" que es diu a casa, i que també és que segons la pròpia mentalitat de dir... perquè ara és que penses molt "vale", jo ara estic molt bé" però no penses en el teu futur, no penses. Molta gent pensa només en ara, en passar-s'ho bé ara, o en tenir diners ara, o... a "lo" millor per tenir diners se'n van a "currar", per... jo què sé, no pensen en el futur "lo" que faran, no es preocupen.

P: Tu vas tenir companys com aquests?

Xavi: És que jo fins fa poc havia anat amb gent que ara estan tots currant, tots treballant, ningú no estudia.

Fàtima: Sí, "bueno", però a aquesta edat, clar, la gent que deixa el quart d'ESO els estudis de què treballant? Clar, normalment agafes treballs d'aquests temporals, que al llarg de la vida dius "potser hagués estat millor haver estudiat dos anys més, quatre anys més, que hagués tingut un treball fixe, guanyar-me bé la vida"...

Xavi: Clar, molta gent després s'arrepenteix.

Anna: Tu veus el dia, que no t'agrada estudiar i vols passar-t'ho bé i fotre el camp, no penses en... "òstia, si vull treballar mínimament decent, "pues" he d'estudiar".

Xavi: Aquests serien els que se'n van a currar (35'). Després, els que van a fer FP "pues" jo crec que són els que sí que volen estudiar però a "lo" millor no poden.

Petra: No poden.

Marta (Confirmant amb el cap).

Xavi: Que per molt que passin una setmana estudiant a "lo" millor no els hi entra.

Marta: Com a mínim té un interès.

Xavi: Clar. Però que tenen més interès.

Emili: I "lo" que deies de les universitats (Marta), que s'ha vist a casa i tal, el meu cas jo sóc fill únic, i jo sempre he volgu fer periodisme, des de petit. Llavors sempre he tingut molt clar que havia d'agafar, encara que no m'agradés, "pues" jo què sé, carreres de lletres i tot per arribar a fer això, no? Tampoc, mai m'he plantejat posar-me a treballar, precisament per això, perquè tenia clar des de sempre "lo" que volia fer, ni de treballar, ni fer un cicle, encara que (...).

P: Parlem una mica dels pares. Abans han sortit un parell de comentaris. Què us diuen, què volen que feu? Per exemple, això, quan vau acabar el quart d'ESO, tots volien que estudiéssiu batxillerat i universitat?

Sí (general).

Xavi: Jo és que els meus pares els dos són "profes" i amb això t'ho dic tot. (Riure) Una és d'una escola pública de Sant Vicenç dels Horts i l'altre és "profe" d'informàtica a la UPC. Llavors estic... "xaval" (gest d'anar encaminat).

P: Tu et sents pressionat per aquest fet?

Xavi: No, sempre he tret bones notes i mai m'han... o sigui, a mi mai m'han dit "fes deures" o... saps? Jo sempre he anat a la meua, he anat fent, arriben les notes, "molt bé", ja està.

P: I amb el període de "risc", dels 15 anys, de les companyies...

Xavi: Sí, això és que et calen més, et veuen més "xaval que..." (riure), perquè la meua mare al ser "profe" d'una escola pública tracta amb gent... saps, a la seva escola van, amb tots els respectes, magribins, gitanos, però que la llien molt, llavors sap la gent com és, sap molt bé de què va el tema.

P: Què més, que us exigeixen?

Emili: Jo, a casa meua, hi ha una empresa, i "bueno", com que sóc fill únic en teoria l'empresa l'hauria de seguir jo, i mai m'han dit de què... de vegades parlant amb amics i "oi, com és que tu no fas administració d'empreses, no sé

què?" I els meus pares mai m'han dit res, i si jo volia fer una cosa no m'han dit que faci una altra perquè és la meua vida i creuen que he de fer el que a mi em vingui de gust. Si et poses a fer una carrera perquè el dia de demà (...) el meu pare o qui sigui, però que jo no la faig a gust, "pues" que no ho faré, perquè... mai m'han dit res ni... al contrari, sempre m'han donat suport.

Karmjit: Nosaltres hem tingut una situació més o menys com ell, nosaltres tenim un negoci i clar, "lo" típic, segueix, acaba sent un negoci de família. Però no, no m'he sentit, sí, de vegades sí, que sap greu, que clar, sóc la més gran de la família, i mon pare jo sé que necessita ajuda... i de vegades penses ""bueno", total si faig empresarials o "algo" així i així puc ajudar al meu pare", però no, al final acabes triant més que res pel teu gust i no et sents...

Jessi: "Lo" que dien dels germans sí que és veritat, perquè jo, per exemple, tinc dos germans que estudien a la universitat, i clar, una mica no et plantejes una altra cosa, sinó fer una mica el mateix. I quan a la carrera no et diuen res, et diuen l'únic que escolleixi el que t'agradi però ja tenint en compte que aniràs a la universitat. Et deixen escollir, sempre t'ajuden si tens algun dubte, però una mica ja la idea és la carrera.

Anna: A mi, els meus pares també són professors, i ma mare sempre m'ha anat al darrere "estudia, estudia, estudia, puja a fer deures, puja a estudiar".

P: Professors de quin nivell?

Anna: Ma mare està des de P3 fins a quart de primària, i mon pare entre petits i amb gent amb problemes, discapacitats físiques i així... A mi em dien... "bueno", també jo tinc una germana més gran, que ha anat la universitat i sí que és això de seguir doncs, ja des de petita, la germana va a la universitat, doncs ja aniré a la universitat, però jo, per exemple, aniré a mòduls perquè passo d'estudiar ja,estic feta, que a mòduls també s'ha d'estudiar, però vull fer coses més pràctiques.

P: Perquè algú de vosaltres, si en comptes de fer el batxillerat, haguéssiu decidit anar a fer un grau mig, haguéssiu tingut algun problema a casa? Algú s'ho ha plantejat mai?

Rafa: Jo tinc un germà que està fent cicles formatius de grau mig i els meus pares sempre li han dit "fes el que vulguis" i... anteriorment havia estat fent aquí primer de batxillerat, i al veure que no li anava gens bé, va agafar un cicle formatiu de grau mig, i li està anat força bé, suposo que passarà de curs.

Emili: "Lo" pitjor és que t'obliguin. És com, quan a classe et fan llegir un llibre, per un examen, i te l'has de llegir, "lo" primer que fas és comptar les pàgines. "Pues" és "lo" mateix. Si els teus pares t'obliguen (40') a fer una cosa que no vols, al menys jo, la faria malament, perquè no em vindria de gust.

Fàtima: És que clar, els pares pensen "no, un cicle formatiu és dolent...". No, és que normalment, "a vera", si tu veus que el teu fill no val per batxillerat, li dius "noi, fes el que vulguis". I cicles no està malament, et preparen, que és molt

més pràctic. Un batxillerat jo crec que està més adreçat per la gent que vol anar a la universitat, i és molt més teòric... també hi ha pràctica, però que acaba sent molt teòric. En canvi, cicle jo veig que és per a una persona que, que vol anar al món laboral més aviat, o que no està..., que no té molta habilitat per l'estudi...

P: Perquè aquest germà que deia el Rafa, que el seu germà que comença el batxillerat, no se'n surt, a primer no està bé, i se'n torna cap a un grau mig, coneixeu altres exemples?

Anna: Sí, jo. Que comencen també batxillerat, van repetint, que no responen (?), que no tenen ganes d'estudiar, i dius ""bueno", no és "lo" meu, i me'n vaig a cicles formatius de grau mitjà".

Jessi: També hi ha gent que fa batxillerat per provar, veuen que no els hi agrada i llavors se'n van a treballar.

Rafa: Home, jo crec que el meu germà ja sabien que el batxillerat no... o sigui, no podria seguir endavant, perquè normalment no treia molt bones notes i "bueno", suposo que ell va triar batxillerat perquè els altres li deien "va, fes batxillerat, no sé què, que venim nosaltres, així estem nosaltres, no sé què". I llavors va triar fer això, i al veure que no li anava bé doncs va anar a fer un cicle formatiu, però també va ser per la pressió dels altres, de que ho feien, llavors ell va...

P: Per no quedar-se com enrere, no?

Rafa: Sí, sí.

P: Què més diuen els pares?

(Silenci)

Xavi: Com què?

P: Com això dels cicles. Si haguéssiu triat un... tots teníeu molt clar que era el batxillerat el que volíeu fer. I les modalitats, tecnològic, humanístic i científic, van en funció de la carrera que un vol fer?

Sí (general).

Xavi: Home, és que quan jo vaig escollir modalitat no sabia quina carrera faria, i fins fa un mes i mig o dos no sabia quina carrera faria jo. Depén de la persona.

Rafa: Jo trobo que això depén de la persona, perquè als 16 anys has de triar "lo" que vols fer al llarg de la teva vida?

Xavi: Clar, és que és això, que pots anar canviant d'opinió... No tens perquè encarrilar-te allà... perquè després dius "òstia, això no és "lo" que vull fer.

Anna: A més, hi ha hagut gent que s'ha canviat de, van fer tecnològic a primer, i a segon han fet científic. Li ha costat (algú en concret) però al final...

Petra: No sé, a vegades també t'arrepenteixes... "bueno" arrepentir, no, però m'agradaria haver fet coses de l'humanístic, d'altres modalitats...

Marta: Sí, et decantes molt cap a un lloc.

P: Com més polivalent, no?

Sí (general).

Emili: Jo crec que per això són els variables de la ESO, no?, perquè vagis agafant els que t'agradin i vagis veient conforme les variables que agafes quines són les matèries i... que més t'agraden i preparar el batxillerat que...

Petra: Però els variables de la ESO tampoc t'obra... si tens un variable de química, no tenia res a veure amb la química que feies després.

Emili: Ja, però més o menys, perquè si agafaves un de, jo què sé, algun de llengua i un de química, podries veure quin...

Petra: El que més et pot agradar. Jo no et dic que no m'agradi el que he fet, també m'agradaria haver fet altres coses.

P: I les optatives del batxillerat no ho permeten, això?

Marta: Alguna cosa sí.

Ferra: Sí. Jo és que estinc fent el tecnològic i estava fent variables de química.

Anna: Jo he estat fent tecnològic i he anat a dos variables d'humanístic, que em deien "tu què fas aquí?", i jo "mira"...

Emili: Jo veig que als d'humanístic hi pot anar tothom però els d'humanístic no podem anar a tots.

Fàtima: És que (...) tenim molt poques matèries que, diguéssim, són de cultura general, i clar, per això els de ciències podem anar cap a l'humanístic, perquè no tenim cultura, necessitem variables més que res per això aprofites les variables del batxillerat d'història o... jo què sé, una mica de... per completar, diguéssim.

P: Quin batxillerat és més difícil? Això es comenta?

Xavi: Jo he vist una cosa, que, o sigui, al llarg del curs, jo no sé, també és difícil perquè vosaltres (cap el Emili) també feu literatura... Qui feu l'humanístic?

(Rafa i Emili aixequen el braç)

Xavi: Que feu literatura i tot això, i ha de ser difícil, no?, però jo crec que al llarg del curs és més difícil el que fem nosaltres, perquè és més d'anant entenent coses, i d'entendre uns conceptes que no hem vist mai. Però després, al fer la selectivitat, és més difícil vosaltres, perquè us ve tot de cop tot "lo" que heu fet al llarg del curs us heu d'aprendre així, molta cosa de cop. En canvi, nosaltres és una cosa que hem anat fent sense que... és aquesta la diferència, és "lo" que he vist jo.

Emili: Jo crec que no n'hi ha de més difícil i de més fàcil, jo crec que és el caràcter de cada persona, perquè a mi em posen a fer el científic, i estic segur que ho suspenc tot, les "mates", la física, la química i tot això, i ells (45') suposo que es posen a fer "lo" que fem nosaltres, per la manera de ser o perquè tens que dedicar més hores a estudiar més... Ells és més pràctic potser, els exàmens més de preguntes... el nostre és més teòric. Jo crec que depèn del caràcter o...

Xavi: És que és això, jo "lo" que veig és, clar, batxillerat de lletres, és anar aprenent coses però que ho veus en llibres, que no és tant de d'entendre conceptes, que és més d'aprendre't coses de memòria. En canvi, nosaltres, "pues" has d'entendre perquè una cosa és així, i perquè, i aplicar-ho, i a "lo" millor t'ho han explicat la teoria, et fiquen una pràctica, i ho has d'aplicar i a "lo" millor no té res a veure, i has de relacionar i dir "això és això i...", que és més de raonar potser.

Petra: (...) Durant el batxillerat, els de socials han anat un pèl més relaxats que nosaltres.

P: Perquè?

Petra: No sé, al menys parlant amb altres amigues i tal, "pues" nosaltres sempre tenim exàmens, ara una pràctica d'això, ara una pràctica d'allò, i "toma", tens aquests problemes, fes-los... Ells, fins que no tenen els exàmens no...

Marta: Amb ells els hi ve de cop. L'examen ve i...

Emili: El que m'ha molestat és que parlant amb amics que fan tecnològic aquí, "Bueno", tu, que fas el batxillerat de tontos", i això...

(Rebombori)

Xavi: Home, tan com això no, però...

Emili: Me'n recordo que hem tingut al pati converses d'això, no?, i a mi això em molesta.

Jessi: Depèn de la matèria, perquè, per exemple, a història fan teòrica (?), i això que diuen que no hem de raonar, hi ha matèries, filosofia, jo crec que a filosofia a nosaltres ens exigeixen més que als de ciències, per exemple. A història també, vull dir que dintre de les mateixes matèries els exàmens, vull dir,

hem d'explicar quatre... que també hem d'anar a (...) per fer l'humanístic (...). I a història de l'art i filosofia també, t'exigeixen raonar, que depèn del professor és més "punyetero".

Xavi: No, es que jo que vull dir no és que no raoneu, el que vull dir és que és un altre tipus de raonament, saps?

Jessi: Sí, però que depèn del professor t'exigeix més (...).

Petra: No, però jo crec que això és pel "profe", perquè aviam, el nostre "profe" d'història, el nostre, ja ens deia directament que a la selectivitat possessim filosofia, perquè així ell... (gest de desentendre's) ja feia el temari que volia.

Xavi: Ell deia que era més fàcil...

(...)

P: Que la filosofia era més fàcil que la història?

Xavi: Sí, que a la selectivitat ens va dir que agafèssim l'opció de filosofia perquè deia que era més fàcil. Però és que aquest "profe"... està... és molt seu.

Emili: A nosaltres ens havia explicat que, els d'humanístic, només que ens limitem a empollar i vomitar, i això és veritat, perquè, per exemple, història del món contemporani, a l'examen ens posaven el títol de l'apartat: "Explica això" i nosaltres agafàvem i era "lo" que havíem empollat abans escriure-ho en un paper. En canvi, altres matèries com història, et posen un text, i a partir d'aquí has de situar quin text és, has de saber quin context és, o sigui, no t'ho has d'empollar, t'ho has de saber, si no, no pots deduir-ho.

Jessi: Si no no t'aprove, perquè per molt que comparis exàmens, t'ha tocat el mateix, saps?, però el professor veu si ho has entès o no, perquè clar, és un altre autor, no?...

Rafa: Jo crec que depèn de cada professor, perquè hi ha alguns professors que demanen molt i d'altres que demanen, "pues", poquíssim. Per exemple, història del món contemporània, només t'ho has... que t'ho empollis i després que ho diguis allà, doncs ja has aprovat, i fins i tot pots treure deus i nous. En canvi, a història de la filosofia has de relacionar autors, "bueno", que t'ho has d'empollar tot i además de saber-ho, l'has d'entendre i tot això. És depèn de cada "profe", segons el que et demani.

P: I entre el científic i el tecnològic, hi ha algun "pique" o alguna història o no? Qui té la fama de més dur?

(Silenci)

Xavi: Jo és que he fet el tecnològic, i al final de primer em vaig donar compte que tenia que haver fet el científic.

GRUP DE 4t D'ESO CENTRE B

Participants:

Marc: primària a escola privada activa, ESO a dues escoles privades de centre, repetint 4t d'ESO a Escola Industrial.

Pol: escola pública de centre, ESO a Escola Industrial.

Eva: escola pública de centre, ESO a Escola Industrial.

Silvia: escola pública de centre, ESO a Escola Industrial.

Ginesta: escola pública de centre, ESO a Escola Industrial.

Silvia (2): escola pública de centre, ESO a Escola Industrial.

Juana: escola pública de barri, ESO a Escola Industrial.

Pere: escola pública de barri, ESO a Escola Industrial.

Júlia: escola pública de barri, ESO a Escola Industrial.

Carme: escola pública de barri, ESO a Escola Industrial.

P: Us proposo que comencem a parlar de l'institut, de l'Escola Industrial, com la definiríeu?

(Silenci, riure...).

Silvia (2): "Bueno", jo diré que aquest institut que està molt bé (riure) perquè... hi ha alumnes de tot arreu, i al principi potser estava una mica mal organitzat, però a la que (...) cap al final l'organització és més bona.

P: Quan dius alumnes de tot arreu...?

Silvia (2): "Pues" que hi ha alumnes d'un nivell més baix, alumnes d'un nivell més alt... intenten fer-ho per a tots una mica, i els que estan en un nivell més alt potser es queden en un nivell més baix i els que estan més baix els hi costa més, però... al final es veu que tots van bé.

P: Què més? Compartiu el que diu la Silvia?

Ginesta: Sí, i en part quan comences, no sé, a l'Escola Industrial, "pues", venies d'una escola on tot era gent "pues" del teu barri com si diguéssim i això, i "después" veus gent d'altres cultures, d'altres barris.

(Riure)

Ginesta: És veritat!

Silvia (2): Sí, sí.

Ginesta: D'altres... "bueno", gent que pensa diferent i tot, i no és com la gent que havies conviscut a la primària. I això aprens una mica a fer-te amb tothom, i a respectar la manera de ser de les altres persones i tot.

P: Algú ha viscut en negatiu això que diu la Ginesta?

Marc (aixeca el braç)

Ginesta: Home, hi ha hagut conflictes...

Eva: Sí, algun conflicte.

P: Marc, perquè?

Marc: No, perquè de vegades el problema ve de gent d'altres ideologies i d'altres cultures (...), d'altres barris que de vegades... Jo havia anat al Vidal i Barraquer i al principi no hi havia cap problema, però al final de primer es va trobar una confrontació interior al "cole" bastant brutal, per això molts vam tenir que marxar perquè estàvem acollonits.

P: I quina confrontació?

Marc: Confrontació ideològica, vull dir, des de que uns van començar normals i d'allò, i un any van arribar a canviar. Uns no havien pres ideologia fins aquell moment i els altres s'havien tornat franquistes o "lo" que fos, entre cometes, perquè molta gent era gent que no tenia punyetera idea de res.

P: El Vidal i Barraquer és privat, oi?

Marc: És semi.

P: "Bueno", concertat.

Marc: I això "pues" pot arribar a portar problemes, quan la gent pensa de distintes maneres de vegades no porta e l'entendre's sinó a confrontar-se.

Silvia: I "bueno", jo crec que el nostre curs, que hem tingut bastanta sort, perquè et fixes en els altres cursos i no hi ha tant companyerisme com en el nostre.

Ginesta: Sí.

Silvia: "Vale", "lo" que diu ell (Marc) de la ideologia té raó, perquè sempre la més marcada és la dels "quiyos" per dir-ho així, la gent de... no sé com dir-ho...

Ginesta: Ideologia fatxa.

Silvia: Sí, feixistes, per dir-ho així, i els altres.

Silvia (2): Però no són feixistes, vull dir que...

Silvia: I els que no són feixistes, però dins d'això, no sé, jo crec que es dona bastant bé. I també hem tingut sort perquè aquests quatre anys hem tingut, jo que sé, els mateixos professors, i el mateix tutor, i ens hem anat coneixent i ens poden...

P: Però tots els que esteu aquí aneu al mateix curs?

No (general).

P: Llavors, quan dius el teu grup, vols dir el teu concret?

No (general).

Ginesta: Tots.

P: Tot quart?

Ginesta: Som quatre classes.

Eva: "Menos" el d'ell (Pol), que em sembla que ha tingut un canvi de tutor, però...

Pol: Hi ha hagut altres professors.

Eva: I altres professors, però normalment hem tingut els mateixos... sobretot el mateix tutor, i jo trobo que és (...) sempre tenir el mateix tutor.

Juana: I hem tingut sort perquè no ens han barrejat (10') perquè hi ha altres cursos que no sempre és la mateixa classe, o d'altres escoles, que ho han barrejat i clar, no és la mateixa unió que pots tenir amb un company que està quatre anys que no te'l canvien cada... o sigui, ets amic, però no és el mateix.

P: Però es podria dir que vosaltres sou una mica privilegiats...

Juana: Home, privilegiats.

P: Entre cometes, no és la paraula... que aquest nivell de colla o de pinya que teniu no tenen altres cursos.

Ginesta: Perquè els han anat canviant.

Silvia: O potser és la gent.

Eva: O potser nosaltres no ho veiem, no? Però jo ho veig diferent, jo veig tot quart tot més junt, i si t'hi fixes tercer o segon veus com més grupets. No sé, potser nosaltres som més...

Silvia: A l'hora del pati ho veus, que per exemple tot quart està a un racó...

Eva: Tot no.

Silvia: Més o menys "quasi" tot, i tercer un grupet està allà i l'altre allà...

P: Llavors la meua pregunta és: això passa perquè sou vosaltres o perquè sou quart? M'explico: els de tercer, l'any vinent, que faran quart faran "lo" mateix?

Ginesta: No.

Silvia: No, jo crec que...

(Rebombori)

P: Aviam per aquí... Carme.

Carme: Crec que continuaran igual.

P: Igual així de...

Carme: Sí. Ja porten uns quants anys que ho fan...

Eva: Nosaltres també vam començar separats i després...

Pere: Sí, vam començar dispersats.

Silvia: Nosaltres ens vam ajuntar a partir de 2on d'ESO, nosaltres.

Ginesta: Perquè ja ens coneixíem més tots.

Eva: Però els de tercer jo he anat observant i tampoc és un grup tan unit, no sé què passa.

(...)

Juana: Això passa a tot arreu.

P: I quan vosaltre fèieu primer i segon, com vèieu els de quart?

Grans (general).

P: Però també amb aquesta unió, aquesta colla que dieu o no?

Ginesta: No tant.

P: Jo per això he preguntat, no era privilegiat la paraula, però si és una cosa que només us passa a vosaltres o és una cosa que passa quan s'arriba a quart quan...

Juana: S'han de donar unes circumstàncies, no sé...

P: Quines?

Juana: (riure) Hi ha d'haver unes però...

(Silenci)

Ginesta: Com tolerants, vull dir, que pot venir la gent que vulgui, que no es fa fora ningú tampoc.

Juana: És que ara això ho veiem molt bonic, però no sempre és així.

P: Ara recordeu "lo" maco, no?

Juana: Sí, perquè ara tots som companys i no sé què, però no sempre.

P: Què més de l'institut, quins adjectius, quina imatge, quina fama té l'institut?

Eva: Jo crec que la fama que té és dolenta.

Silvia: La fama que té és dolenta.

Eva: Que tenia, ara estem, no sé...

Pere: Continua sent dolenta.

Eva: Segueix sent dolenta, però jo crec que els directors que tenim ara van a fer "l'Escola Industrial" (amb ironia, de projecció d'imatge) ideal...

Pere: Tu vas, et pregunten "on vas?" "A l'Escola Industrial" "Oh, allò està ple de gitanos, no sé què"...

Ginesta: La púrria.

Eva: És això. Hi ha gent que ens diu: "l'Escola Industrial, ah, la púrria". Jo no sóc púrria, i l'altra gent que hi ha tampoc. Tenia mala fama...

Silvia: Abans de venir nosaltres, un temps abans de venir nosaltres, perquè...

Silvia (2): Perquè (venia gent) hi havia moltes escoles de Torre Romeu.

Silvia: Sí, perquè les escoles de Torre Romeu, que són els més conflictius, en teoria (...) venien aquí, perquè cap institut els acceptava, llavors aquí hi havia unes disputes amb els altres.

Ginesta: Sempre amb baralles...

P: I encara passa això?

(Rebombori)

Ginesta: Perquè ho regulen més.

Pol: A primer d'ESO venien totes.

Silvia: I a més, com aquesta escola està al centre i està a la vista de tothom, "pues" potser és més...

P: Però, per exemple, tu anaves al Ramar, que és privada, perquè vas fer el salt cap a la pública?

Marc: Ah, perquè no em va anar bé... Perquè a Ramar jo vaig tenir un problema amb el professor... diguéssim, conflictiu ho sóc.

(Riure)

Marc: I vaig tenir un problema amb els professors i em vaig barallar, em vaig discutir amb el director i amb tot Déu, i amb final em van suspendre d'actituds i no em van deixar repetir quart, "bueno", em van fer repetir quart, jo passava per nota però per actitud no. No em van expulsar, però com si ho haguessin fet.

P: I aquesta mala fama, entre cometes, de l'Escola Industrial...

Marc: Sí, això sí.

P: Però et va afectar per decidir venir aquí o no?

Marc: No, no em va afectar perquè portava tot l'any venint aquí, perquè coneixia la majoria de gent d'aquí ja els coneixia, de quart, i... però la mala fama hi era, i realment a vegades era merescuda, vull dir... arribaves aquí un dia i et trobaves un merdé que no sabies perquè era...

(...)

Ginesta: Però moltes vegades ha sigut perquè gent de fora venia a buscar brega, no perquè siguin del centre.

Marc: Però el merder hi era, i la mala fama...

P: I algú va tenir problemes, també entre cometes, a casa, amb els pares, pel fet de matricular-se aquí?

Silvia: Home, jo, ma mare és professora del Pau Vila (IES), i volia que anés amb ella, però, no sé, no és perquè tingués mala fama l'institut o no ho sé, potser perquè ella es coneixia més el seu i sabia de què anava més que aquí, i llavors volia que anés al seu i li vaig dir que no (15').

P: Perquè, perquè hi era la teva mare?

Silvia: Clar.

(Riure)

P: Un excessiu control tenir la mare en allà, no?

Silvia: Sí.

P: Algú altre?

Pere: Jo no havia de venir aquí, a mi em tocava un institut que encara té pitjor fama que aquest.

P: Quin et tocava?

Pere: L'IES Sabadell.

P: Perquè vas decidir venir aquí?

Pere: "Bueno", ens ho va dir un professor de l'altre "cole", va dir "mira, aquest (Escola Industrial) el professorat està bé, aneu cap allà..." Vam venir uns quants i mira, aquí estem.

P: Què més dels pares? Estant contents?

Sí (general).

P: Heu pogut treure una mica aquesta mala fama amb la vostra experiència en aquest centre?

(Rebombori)

Marc: La mala fama... és el professorat que (...), és l'estatus social, la societat interior del "cole".

Pere: També és més el que es diu, tu vas per aquí "tot gitanos, tot allò..." vens aquí... aquí hi ha de tot una mica... a vegades hi ha merder, això és veritat, hi ha merder... però a tot arreu hi ha hagut.

P: Júlia, tu no dius res.

Júlia: Jo? No sóc gaire...

P: Tu perquè vas venir, us toca per zona al Samuntada?

Júlia: A mi em van dir que podia anar al Vidal i Barraquer, si volia anar pagant, o aquí, vaig preferir venir aquí.

P: Perquè?

Júlia: Perquè suposo que al ser un col·legi que s'ha de pagar, doncs apreten més, i com que jo no estudio gaire...

(Riure)

P: Totes les raons són... bones. Parlem una mica dels professors, sense parlar de cap en concret, un bon professor, com el definiu?

Silvia: No ha de ser autoritari, autoritari en el sentit de fotre crits i matxacar-nos.

Eva: Que es comporti normal.

Silvia: Que ja amb la presència d'ell ja nosaltres callem i atenguem a classe.

Marc: Que es faci respectar, però no pels mètodes.

Eva: Que et tracti com una persona, que et tracti a igual, que no sigui un professor "tu ets més petit, tu ets una merda", no. Que et tracti d'igual, com a persona que som.

P: Més coses.

Marc: El que expliqui que ho sàpiga explicar.

Juana: I que disfruti ensenyant.

Silvia: I que t'ho transmeti.

Ginesta: Quan veus que un "profe" no té ganes... "pues" tu tampoc tens ganes d'estudiar.

(...)

Pere: Que no estigui cremat.

P: Que no estigui cremat, diu el Pere. Com es nota que un professor està cremat?

Pere: Doncs que ja està sense ganes, ve a classe... fa la classe perquè sí.

Eva: I que et fot bronques per res. Que va de "guais"...

Silvia: I a vegades t'ho diu directament, que la ESO no val un "duro"...

Ginesta: "L'ESO és una merda..."

Pere: Aquí hi ha (...).

Ginesta: Com si fossim uns incults...

P: D'aquests en teniu molts?

Un (general).

Silvia (2): Alguns.

Silvia: Jo crec que hem tingut bastanta sort.

Pol: 2 o 3.

P: Perquè penseu que aquests professors critiquen tant l'ESO, perquè la critiquen tant?

Eva: Jo crec que no els agrada la forma en què està estructurada, perquè hi ha un "profe" que diu que ens donen l'ESO com ens donen... jo què sé, "chupachups", que ens la donen per donant-se-la, i que els quatre que repeteixen doncs mira...

P: Què passa amb els quatre que repeteixen?

Eva: Que ho fan perquè, no sé, perquè veuen que és gent que pot fer més i els posen allà. Però no sé, et tracten de "tonto" perquè et diuen "et donen la ESO perquè te la donen, perquè tens la cara maca" (to despectiu), no, tampoc.

Juana: La gent que li costa més, o que ha de repetir, "pues" la tracten amb un...

Silvia: Jo crec que això també és important, que no ens han de subestimar, que ens han d'ajudar a millorar.

Juana: (...) hi ha gent que repetirà i que venen com dient "tu, perquè no sé què...", o sigui, amb prejudicis.

Silvia (2): Sí.

Juana: Amb molt com dient "tu que ja repetiràs "pues" tu..."

Eva: Ja no cal que t'hi (...).

Silvia: És que jo penso que el professor influeix molt a l'assignatura, i a les ganes d'aprendre de l'alumne. Hi ha gent que diu que no, que això és una tonteria, però jo crec que sí, que o sigui, un bon professor t'ajuda a entendre la millor l'assignatura, aprendre més i esforçar-t'hi.

Eva: A passar-t'ho bé. És que si no t'ho passes bé en un lloc dius "perquè estudiar?", però si t'ho estàs passant bé i dius "aquest "profe"..."

Pere: Bàsicament a classe no...

Eva: Passar-s'ho bé no, ja m'entens, entre cometes.

Carme: Si estàs a la classe, i el "profe" està sense ganes (?) "pues" tu també.

P: I al contrari suposo que passa, no?

Carme: I si el "profe" ve amb ganes d'explicar i explica bé i això doncs poses més atenció (?).

P: Penseu que la ESO és fàcil? (20")

Pere: Sí.

P: Algú té germans grans...?

Pere: Jo, jo, per això ho dic.

Silvia (2): Sí, jo també.

Pere: És que jo tinc llibres dels meus germans, de l'EGB, i no tenen res a veure amb "lo" que estem fent ara.

Silvia (2): Potser quan l'estàs fent dius "òstia, què difícil" però mires les coses que hauràs de fer en el futur i...

Ginesta: Els nostres germans grans, quan havien fet l'ESO, penses "què difícil".

Pere: Anaven més preparats.

Eva: Per a la selectivitat i aquestes coses. Jo crec que ens estan apretant "menos", ho he vist, tenim tanta por, hi ha tantes manifestacions, tantes coses, per a la selectivitat, però és culpa... ens queixem de la selectivitat, que és molt difícil, perquè no ens estan matxacant.

Marc: Però la selectivitat tampoc no és tan difícil, perquè cada any és més fàcil.

Pere: Sí, que si rebaixen la nota...

Eva: Ja, però diuen això, però fixa-t'hi... No, jo veig això, no ens donen tanta cultura com donaven abans.

Juana: A nosaltres ens havien dit que l'ESO era per a què més o menys tothom, que no fes més coses, tingués una base.

Silvia: Jo crec que l'ESO és fàcil, que si no t'hi esforces gaire pots anar tirant. Però.. ara no sé com dir-ho.

Juana: Si no tens un ritme de treball, després per anar al batxillerat... (...).

Silvia (2): Un cop molt fort. És que a l'ESO si treballes molt poc, només treballes, res, al final, quan tens exàmens i molt poc. I quan arribes a batxillerat has de treballar cada dia, i això és un canvi molt fort.

P: Ara de seguida parlarem del batxillerat. De l'ESO alguna cosa més, algun altre record? Per exemple, sabeu que abans, en el sistema d'abans, als 14 anys la gent decidia, si deixar d'estudiar, anar a la FP si no tenien el graduat o anar amb el graduat a batxillerat. De la vostra classe, hi ha molta gent que als 14 anys ho hagués deixat?

Ginesta: Sí.

Silvia (2): Algun.

Pere: Molta.

Silvia: Però nosaltres tenim avantatge perquè a les assignatures de llengua i matemàtiques ens vam separar en un grup de reforç. Aleshores la classe no era tan boja, per dir-ho així. Però, per exemple, a tecnologia, naturals i socials o "algo" així...

Pere: Això ha estat aquest any.

Silvia: Sí, això ha estat aquest any.

Pere: A primer d'ESO era...

Silvia: Venia gent que dius tu que no volia estudiar, llavors la classe es fa un rotllo perquè no callen, el professor es cabreja, llavors ja passa de tot i ...

P: Pere, deies que a primer era un caos?

Pere: A primer era, era un caos, no es podia fer res a les classes.

(Assentiment general)

Eva: N'hi havia que anaven a fer vacances.

GRUP DE DISCUSSIÓ 4t ESO CENTRE C

Participants:

Pau: primària a privada que va passar a pública, ESO al Centre C.

Marius: tota l'escolarització al Centre C.

Alba: tota l'escolarització al Centre C.

Pere: primària a pública (Les Corts), ESO al Centre C (5 anys).

Miriam:

Ginesta: primària a pública, ESO al Centre C.

Roser: primària a privada, ESO al Centre C.

Gemma: primària a escola francesa, ESO al Centre C.

P: Parlem una miqueta de l'escola, què en penseu? Els que veniu d'altres centres, perquè us va matricular aquí?

Roser: Jo vaig venir a aquesta escola perquè a l'escola on anava no havia secundària, ni BUP ni COU, llavors l'escola del Carme ens va fer...

P: Us va orientar.

Roser: Sí, ens van fer els contactes, tots els papers, i vam venir aquí directament..

P: I tu o els teus pares no us va plantejar la possibilitat d'un altre centre?

Roser: Sí, però també era per la qüestió de què tota la meva classe venia, o part de la classe venia aquí, i no és gaire lluny de casa, i és al barri...

Pau: Jo també el mateix, l'escola que... sisè, primària, antigament sí que hi havia fins a vuitè, però amb tot "lo" de la reforma es va acabar la primària a sisè i vaig haver de venir aquí, i també perquè de "lo" més aprop que tinc de casa era "lo" que més ens interessava (?), no era la primera opció dels meus pares.

P: Quina era?

Pau: L'escola Proa. Està, "bueno", més cap a baix.

P: I perquè?

Pau: El meu germà havia anat allà, però era una escola infantil abans de la reforma, i quan vaig voler entrar jo després de sisè no hi havia places (...) llavors vaig venir aquí.

P: I estan contents amb aquesta segona opció?

Pau: Sí. (Sense convenciment)

P: Què més? Els del barri (Marius i Alba), us va plantejar mai la possibilitat d'anar a una altra escola, en lloc de la de sempre?

Alba: No. Jo de l'escola primària visc al costat, o sigui que... al mateix carrer, vaig venir aquí, el meu germà també va venir aquí i...

P: Algú dels vostres pares també va venir aquí?

Alba: No.

Marius: No.

Gemma: Els meus sí.

P: Els teus sí? I com és que de petita vas anar a Gavà?

Gemma: Perquè volien que aprenguéssim francès, però després quan vaig acabar sisè no m'agradava l'escola i llavors volia una del barri, perquè també visc per aquí aprop, i com que els meus pares van estudiar aquí "pues" em van apuntar.

P: Algú més.

Ginesta: Jo, la meua mare, la meua escola es feia fins a vuitè abans, però amb la reforma van canviar fins a sisè, i..., jo visc a l'Eixample i havia d'anar al Joan Miró, però com que tenia un (...) a l'escola, a Les Corts, no vaig poder anar.

P: Que tenies un punt?

Ginesta: Amb un sistema de punts que s'entra o no sé què, tenia el punt de l'escola a Les Corts. O sigui, per escola em tocava anar a un institut de Les Corts, i per tant a l'Eixample no podia entrar (10'), però dels que no eren públics el que tenia més aprop era aquest.

P: Quina imatge, quina fama té el Centre C? Quan parleu amb els col·legues com el defineix?

Marius: Depèn del "cole" al que vagi aquest que li preguntes. Si va al Corominas, "pues" som els "pijos" del barri.

P: El Corominas?

Marius: (...) que "lo" que expliquen que som així.

P: O sigui, els que van al Corominas penses que vosaltres sou els "pijos".

Marius: Sí. Algun "cole" que sigui "pues" més "pijo" no n'hi ha. Són "coles" més públics i tenen una altra visió d'aquest. (del Centre C) diferent. Clar, depén del "cole" que vagis tens un punt de vista respecte aquest "cole".

P: Us considereu "pijos" vosaltres?

No (general).

Marius: (...)

P: Perquè hi ha...? Això de què sigui públic o privat?

Alba: No és perquè siguis públic has de ser marginal, o a l'institut ha d'haver-hi problemes, però al Corominas hi ha alumnes que van a buscar merder, però hi ha molts públics que, al contrari, es treballa més, al tenir menys alumnes... perquè clar, aquest "cole", el problema que té és que hi ha moltíssims alumnes. Per qualsevol activitat que es pugui fer, és que hi ha a tot arreu hi ha alumnes. En canvi, hi ha públics que hi ha menys alumnes i per tant es poden concentrar més com a individus, i tractar aspectes que costen, en canvi aquí al ser 180 alumnes en un curs, no pots...

P: Quants grups de quart d'ESO?

Marius: Sis, de 35 més o menys.

P: Llavors no us coneixeu, no?

Alba: (...) Sis classes no (...).

Gemma: Jo quan estic parlant amb alguna persona i critiquen la meva escola generalment no la coneixen, "vale?", si no ets així molt de barri, llavors l'últim cop es va fer conèixer per "lo" que va passar, els incidents dels balins (notícia que va sortir a la premsa), "pues" llavors ja la coneixen... si els hi dius "l'escola del barri que van disparar els balis" llavors diuen "ja està". Si no, generalment, no...

P: I vosaltres què en penseu, esteu contents? Algú ha pensat mai canviar-se de centre?

(Silenci)

Alba: És que està molt aprop de casa (riure).

P: Digueu-me quines coses us agraden de l'institut?

Pere: La col·laboració dels professors.

P: En quin sentit?

(Riure)

Pere: Això ja no sé... La manera com t'eduquen, la manera com t'escolten... depèn de quin professor, perquè hi ha professors que (...)

P: Això és el que deies tu (Marius).

Marius: Val la pena (?) el professor, n'hi ha que està per tu i n'hi ha que ja t'arreglaràs.

P: Definiu-me un bon professor.

Marius: Si tens un problema, que t'ajudi, que sigui un bon professor.

Alba: Encara que hi hagi distància, respecte entre professor i alumne, (però que sigui) una persona amb la que pots parlar amb confiança.

Roser: Sí.

Alba: Sempre amb el respecte, es tracta de no veure-ho com un col·lega allà... No, és com un company que tu pots parlar amb ell en "plan" d'explicar-li les coses, els problemes si vols, però clar, no serà mai com un amic, que no... sempre ha d'haver-hi una mica de respecte.

Marius: Els problemes ens referim a problemes de classe, no personals.

Alba: No...

Marius: A nivell personal ja s'expliquen a altres persones...

P: Al tutor?

Marius, Alba: No.

Gemma: Però llavors el tutor ens pregunta també, perquè no sé si veu malament que... si vas malament en la (...) hi ha professors que t'ho pregunten, si personalment, si no sé què... i si a tu et sembla... també ho agraeixes, si estàs així en baix estat d'ànim o "algo" suposo que... al menys per a mi.

P: Ginesta?

Ginesta: Sí, no sé, jo ja estic d'acord

P: D'aquests adjectius que heu dit, en teniu molts aquí?

(Silenci)

Pau: Sempre es té la visió del professor que normalment és el que et va a matxacar, l'alumne sempre té aquesta visió, i (15') jo no crec que la majoria dels professors ho siguin. Crec (...) que sempre intentaran ajudar-te i per això et forçaran sempre (...) i per això sempre els professors són dolents (?) però penso que sí...

Marius: N'hi ha que es nota més que a un altre.

Pau: Si és molt.... si està molt per tu i així potser tampoc és bo, t'ha de donar més llibertat...

P: Pot ser agobiant?

Pau: Sí, sí.

P: Alguna cosa més? Suposo que el professor dolent serà a l'inversa, no? Com això que t'estigui massa a sobre. Quines altres coses no voleu que faci un professor?

Gemma: Que passin de tu, que els dius que no entens "algo" i ni t'escolten, o sigui, van a la seva "bola", i aquí n'hi ha uns quants d'aquests.

Alba: Hi ha professors que (...) ensenyar, i si no saben ensenyar... o sigui, per exemple, si una cosa no et surt, "pues" que et tornin a explicar, i tampoc no és allò que t'ho expliquen deu cops, no, si no ho has entès, que t'ho tornin a explicar, crec que s'hauria de fer. Perquè, en canvi, et diuen jo "ja ho he explicat, mira-ho al llibre". Si és una cosa difícil...

P: Ara parlem de vosaltres: què es considera bon alumne, o bon estudiant?

Alba: Un bon estudiant, què vols dir?

P: ...Vosaltres... per exemple, Ferra?

Marius: Treure bones notes.

P: Bones notes.

Alba: Però bones notes és bon estudiant?

P: No, jo pregunto.

Alban: Bon estudiant no és aquell que dedica molt temps a estudiar?

Marius: Però, clar, passar molt, molt temps estudiant no requereix...

Alba: Et poses a estudiar i això, però...

Marius: Estudiar, sí, però fins a cert punt...

Alba: El meu pare es passa el dia dient-me "jo, quan tenia la teva edat estudiava molt més del que estudies tu ara", per tant, és com si el nivell d'haver estudiat fa 10 anys d'haver estudiat ara ha canviat.

P: Això esteu d'acord amb el tema de la ESO? Que no cal estudiar gaire...?

Marius: L'avantatge que té la ESO és que t'ho expliquen en més temps, et donen més temps per entendre-ho. Vull dir, no és allò que t'expliquin una cosa cada dia, sinó fins que no l'entenguis no passes de tema, en certes matèries, i tens 4 anys per fer el que abans es feia en 2.

Alba: No més (cal) mirar els llibres.

Marius: Jo... estudiar, si t'has passat un mes fent "lo" mateix "pues" no cal estudiar gaire.

P: I vosaltres, considereu que no cal estudiar? No heu estudiat?

Marius: Jo sí, no és que no hagi estudiat (riure).

Ginesta: No...

P: Ginesta? No gaire, i te n'has sortit bé?

Ginesta: Sí, sí.

P: Pere, tu has estat 5 anys? Quin curs vas repetir?

Pere: Segon d'ESO. (...) Pensava que me'n sortiria i al final vaig anar malament...

P: I estàs content d'haver repetit?

Pere: Sí, "bueno" no, depèn dels alumnes. Els alumnes abans eren més de "bon rotllo", ara no tant, ara van més per...

P: O sigui, els companys nous que vas enganxar no eren de "bon rotllo".

Pere: No. Concretament de la meva classe.

P: Teniu germans grans que van estudiar amb l'anterior sistema, l'EGB i el BUP? Què dieu, què compareu? Per exemple, Alba, el teu pare, que et deia...

Alba: Ell va estudiar en un internat, i es veu que el matxacaven molt, i des dels 10 anys el matxacaven. A primària més que res potser ve de la primària, perquè a primària és més "ligh", però un cop entres al a ESO en teoria ha de ser més dur, però és que segueixes igual de tranquil i el problema és que l'any que ve fer el batxillerat jo no em veig capaç, perquè em veig preparada perquè trec bona nota, però clar, a nivell d'estudiar has d'estudiar molt més que fins ara, i no tinc l'hàbit.

Marius: És que ara estudiar dos o tres dies abans (de l'examen) "pues" t'ho pots treure amb més de 7.

Pau: Jo tinc un germà que ha estudiat BUP i COU.

P: I què t'explica?

Pau: Ell sempre diu que jo no estudio, que ell estudiava molt més i que les notes són les mateixes les que trec jo i les que treia ell, i que en comparativa, jo estudio bastant "menos" que ell. I penso que ell tenia més coneixements (?) que jo, a la meva edat.

P: Algunes experiències semblants?

Ginesta: (...) sabia bastant més del que sé jo ara.

P: Qui?

Ginesta: El meu germà. Anava a COU.... Sabia molt més, però molt més.

P: Però el COU és...

Ginesta: No, 2on de BUP.

P: El COU és com el segon de batxillerat. I ara teniu aquesta sensació, de que la ESO és més fàcil? (20').

Marius: Sí, és més fàcil. Si la supens és perquè no fots res.

P: I teniu companys que hagin suspès l'ESO, per exemple?

Sí (general).

(Entra una alumna)

P: De què estàvem parlant?

Alba: Dels companys repetidors.

P: Ah, sí. I deies (Marius) que és perquè no fan res?

Pere: "Bueno", depén, hi ha gent que no fa res i que no... que...

Alba: Hi ha gent que li costa.

Marius: Sí, però no és la majoria. Dels que repeteixen, la majoria és perquè no fan res...

P: Sí?

Assentiment.

P: Sabeu que abans, als 14 anys, la gent podia triar entre continuar estudiant o no, o entre el BUP o la FP. Algú de vosaltres als 14 anys hagués decidit deixar d'estudiar?

(Silenci)

P: I companys vostres?... Tu (Pere), el teu cas, o companys teus que als 14 anys ho haguessin deixat?

Pere: Sí... és que ara no vull dir noms, perquè...

P: No, no...

Alba: Jo el que penso és que no tothom serveix per estudiar ni per treballar en coses determinades, i si una persona no estudia no estudiarà ni als 14 ni als 16. O sigui, que als 14 acabin i que comencin a preparar-se allò... per a una feina, i que aquest feina la farà bé. Però el que no pots fer és tenir gent que no vol estudiar i que no els treguin (?) fins els 16 anys, perquè si no l'agrada no pot estudiar (...).

Marius: I fins els 16 anys se'l pot obligar (?)

Alba: Ara sí, però antigament, jo crec que està bé, perquè als 14 anys, si vols ja pots anar a treballar, però clar, si t'han d'obligar a estar dos anys més si no vols estudiar, és que no faràs res.

P: D'aquests companys que no volen estudiar en teniu a tercer i quart d'ESO?

Assentiment.

P: Quina seria la solució?

Alba: La solució?... Que en teoria... que potser no caldria fer estudis reglats com això de l'ESO, "pues" algun curs de formació professional o així.

Gemma: Això és la Garantia Social, per fer pràctiques... a la nostra classe ho faran uns quants.

Alba: Estudies coses que et serviran per a un futur, la feina...

Ginesta: Jo penso que a segon d'ESO podria haver-hi una via perfectament per a la gent que vol marxar, perquè és que hi ha gent que a segon d'ESO té claríssim que no vol estudiar, llavors perquè els has de fer estudiar dos anys més? Coses que segurament no els serviran per a res. Jo, les coses de les que he fet a quart i algunes de tercer, si te'n vas a treballar no les faràs servir mai més a la vida.

Marius: Jo crec que s'hauria de mentalitzar-los de què si no estudien no faran res a la vida. Això és la raó per la que joestic aquí. Si jo cregués que no fa faria estudiar, jo estaria perquè vull, si vols estudiar o no fer res. Si ells trien aquest camí és perquè estan molt poc informats de com va realment la història o...

Pere: També hi ha una bona part de l'educació dels pares.

P: Què vols dir amb això?

Pere: Doncs que hi ha pares que... que no eduquen bé els fills respecte l'escola, o (...), això també influeix en l'educació.

Alba: Una estructuració dels pares, preguntant els deures (...) o quan són petits no els hi fan cas de vegades... Però per exemple, això que fan ara d'allargar dos anys més, al govern li va bé, perquè és allò, com que hi ha pocs llocs de treball, així hi ha gent que està dos anys més a l'escola i en teoria hi ha més llocs d'ocupació (?).

P: Parlem de l'any vinent. Què penseu fer?

Pau: Jo fer el batxillerat.

P: Quina modalitat?

Pau: De socials.

P: Perquè?

Pau: Perquè jo encara no tinc molt clar "lo" que vull ser de gran, però m'agradaria dedicar-me, si pogués ser, a la música, però... (25').

P: Quina música?

Pau: Jo toco la trompeta, i...

P: Clàssica, rock...?

Pau: El que a mi m'agradi. Evidentment, jo vull tocar el que a mi m'agrada, però (...) el que sortís. I llavors agafo la modalitat que més m'agrada, que més m'interessa, i que penso que més em pot servir per (...), si em tanco en un batxillerat científic, o tecnològic, és perquè vull treballar més o menys d'això, o fer una carrera de ciències, de biologia, geologia o... tecnològic, i com m'interessa bastant més tot "lo" que seria socials... més de lletres (...).

P: Marius?

Marius: Jo el tecnològic, encara no sé ben bé perquè l'he agafat, però és el que se'm dona millor, perquè a mi, tot i que m'agrada (?) socials, català, castellà... que en teoria es fa en el social, doncs és el que trobo més fàcil, crec que hauré de perdre "menos" hores estudiant, tot i que hauré d'estudiar igualment, si jo

estudio una cosa com ara... "pues" em serà més fàcil aprendre que no pas... el científic, que hauria d'estudiar molt més.

Alba: Jo faré el batxillerat científic, però el que passa és que a mi m'agradaria fer també humanístic, "bueno", a mi m'agradaria fer una barreja dels dos però com que no existeix, he triat el científic. Perquè m'agradaria fer biologia o una cosa així, però com que m'agraden bastant les lletres...

Pere: Jo tenia pensat fer el batxillerat artístic, perquè m'ha agradat sempre, i penso que em pot anar bé, i perquè m'agradaria fer disseny artístic o disseny arquitectònic, o... no sé encara.

P: Has d'anar molt lluny a fer-ho?

Pere: Al Clot.

P: Perquè aquí no ho fan, no?

Pere: No (...).

Miriam: Doncs jo faré batxillerat humanístic pur, perquè m'agraden les lletres, sencillament. Dels que hi havia era el que millor podia treure.

P: I de cara a la universitat tens alguna idea?

Miriam: No, tinc bastant clar el que vull fer després, i el que vull fer és un grau superior d'animació sociocultural.

P: Després en parlarem dels cicles formatius. Ginesta?

Ginesta: Jo faré batxillerat tecnològic perquè potser el de lletres no és tan complet, o sigui, l'humanístic-social no és tan complet, perquè no tenen coses de ciències, que el tecnològic sí que té, com català i tot això. I el científic no, perquè penso que el tecnològic "pues" és més lògic. O sigui, has d'estudiar igual, però potser el científic és més d'aprendre les coses i el tecnològic és més d'entendre.

P: Si voleu després discutim això amb els del científic. Roser?

Roser: Jo faré batxillerat científic perquè el que vull estudiar després del batxillerat potser té relació, i...

P: Què és, ho tens pensat?

Roser: Sí, vull estudiar ciències, matemàtiques, per arribar a ser... o també m'agradaria estudiar biologia, no ho sé encara... i també és un dels batxillerats que jo trobo més fàcil per a mi perquè les ciències m'agraden molt i per estudiar ho trobo més fàcil.

P: Per arribar a ser què?

Roser: O professora o (...) no sé.

Gemma: Jo faré el de socials, perquè m'agraden més les lletres que no les ciències i, aviam, entre les coses que m'agradaria fer puc triar qualsevol batxillerat, i (...) més que res socials.

P: Si algú de vosaltres... algú de vosaltres s'ha plantejat en algun moment en comptes de batxillerat fer un grau mig?

Roser: Sí, jo m'ho he plantejat, perquè veig que la ESO no et preparen "lo" suficient en l'àmbit d'estudi, i jo vaig estar una temporada que jo no seria capaç de fer el batxillerat, "pues" el provaré, jo el faig convençuda de que jo m'hi ficaré, si no me n'en surto me n'aniré a fer un cicle o un grau de la relació (?) que a mi m'agradi.

P: Tu (Alba) abans deies una cosa semblant, d'aquella por del batxillerat.

Alba: "Bueno", sí. Por perquè penses que tu com a estudiant (...) arribes a ja i... jo què sé, és un món diferent, i a més ja t'han avisat que allò és en "plan" que es costarà molt, vigila, no sé què... i acabes una mica amb por, saps?

Marius: Sembla que t'estiguin manipulant per portar-te cap a cicles. Fiquen l'ESO ben fàcil, així el batxillerat és molt difícil i que vagis a fer feines més que a la gent no li agrada tant, perquè no hi hagi tantes carreres (30'). El que vagi, que hi hagin carreres, sí, però... (?)

P: Però pel que veig, no se'n surten.

Marius: Com?

P: Que si la idea és orientar la gent cap a cicles, aquesta mostra si més no...

Marius: Hi ha més gent que va a cicles. Gent que li diuen que si fan el (...) el suspenen, encara que tregui el (...) se'n van a cicles. Però no els hi fa gràcia.

Alba: Portant dos anys dient-ho, és que serà difícil, en comptes de (...) dir a la tutoria "que serà molt difícil, que no podreu, que haureu d'estudiar moltes hores" doncs prepara'ns, aquest temps que et dediques a dir això, prepara'ns i ja està (...).

P: I tu, Roser, perquè has decidit provar el batxillerat?

Roser: Per això, perquè vull estudiar ciències matemàtiques, és un tema que m'agrada bastant, i m'agradaria dedicar-m'hi i...

P: A algú altre li ha passat pel cap això, o per exemple, algú ha pensat que si al batxillerat no se'n surt o que és tan difícil com li havien dit, poder fer un cicle de grau mig?

Marius: Sempre és una segona opció, però perds molts més anys (...), és més passar molts anys, amb "menos" coses estudiar més que no pas passar-se 6 anys per arribar a la carrera igual, o més de 6 anys, depèn de "lo" que durin els cicles, el grau mig i el superior. Trobo que és més ràpid (el batxillerat) (...).

P: Què en penseu del grau mig, si teniu alguna idea?

Marius: Jo ho trobo una pèrdua de temps perquè, no sé, per dir-ne algun, tècnic d'enquadernament de paper i cartró. Ho vaig trobar molt "xorra", ho vaig llegir (riure)... Hi ha d'altres, sí, però amb un grau mig no vas enlloc, has de fer un superior. És millor fer un batxillerat i superior o batxillerat i carrera.

P: Algun comentari més, de col·legues que tingueu en un grau mig...?

Ginesta: Potser no és útil si vols fer una carrera, però potser si vols fer una cosa que no té carrera, o que la carrera no es ben bé "lo" que tu vols fer, potser és útil, no?

Marius: Per això hi ha el grau superior, però un de grau mig... Hi ha hagut gent que m'ha explicat que coneixen, que tenen el grau mig i que no poden fer res, perquè ve gent amb una carrera o un grau superior i li treuen la feina. Realment el grau mig és bastant pobre, saps... no vull dir que surtis d'allà com si estiguessis tres anys sense fer res (?). Vull dir que és poc... (...).

P: Si algú de vosaltres, malgrat tot, hagués decidit fer un grau mig, a casa vostra això com ho haguessin rebut? Els vostres pares que volen?

Batxillerat (general).

Miriam: Jo crec que no.

P: I si, per exemple, si haguessis decidit anar a treballar i no estudiar, ho haguessin acceptat?

Miriam: Sí.

P: Acceptat, segur, però...

Miriam: Home, no ho sé segur però evidentment em fotarà la bronca si li dic que me'n vaig a treballar, que serà segurament el que faci, però si els vaig conscienciant, és que és això també, durant l'ESO et van preguntant "tu no sé què, no sé quantos...", "suposo que si em va una mica bé (?) faré batxillerat" i els vas conscienciant. Si jo des d'un bon principi hagués dit "suposo que quan acabi l'ESO treballaré", doncs no m'haguessin dit res...

P: Què més de pares, pressionen, no pressionen?

Pau: Acceptar-ho sí. Si jo ara em posés a treballar, deixés els estudis, segur que ho acceptarien, però... ells volen que faci batxillerat, que estudiï i que... és "lo" que volen.

P: Pere, i els teus pares?

Pere: (...) que haig de guanyar molts diners.

P: I per guanyar molts diners què s'ha fer? T'ho diuen?

Pere: No sé...

P: Anar a la universitat passa per guanyar molts diners?

Pere: No, això no ho dic jo.

P: No, els teus pares.

Pere: Sí, que millor anar a la universitat perquè així (...) tindrà un bon lloc, una bona plaça o...

P: Què més?

Roser: Als meus pares els és igual. O sigui, em diuen "és el teu futur, tu has decidir, ja pots decidir per tu mateixa i... nosaltres et veiem cap al batxillerat però fes el que vulguis".

P: Algú de vosaltres té pares que hagin anat a la universitat?

(Marius, Alba, Gemma, Ginesta, sense seguretat)

P: El fet de què hagin anat a la universitat penseu que us pressionen més perquè aneu a la universitat?

P: Home, en teoria ells volen que facis el que ells han fet (35'). El meu pare va fer no el científic perquè no hi era, però va encaminar-se cap al científic, i ell volia que jo fes el científic, i li vaig dir que no, que no era el que jo volia. (Ell va dir) només faltaria, que fes el jo vulgués (...) jo aniria a aquest.

Alba: El meu pare em diu que no vagi al científic (?), amb matemàtiques i així, perquè ell s'ho va passar molt malament, i la seva frustració la veu reflectida en mi (...).

P: Ell que va estudiar?

Alba: Ell va estudiar geografia i història. Amb ell les lletres li anaven bé, però en canvi les ciències i matemàtiques no li van anar bé, i sempre m'està dient "com et va, això?" En canvi, de "lo" altre no em pregunta res.

P: Hi ha algun altre pare o mare que vulguin que feu el que ells no van poder fer?

(Silenci)

P: No? Algun pare o mare que no va poder estudiar...?

Marius: La meua mare, no va poder estudiar perquè el seu pare es va posar malalt i es va "tindre" que ficar a treballar. I ella ara treballa però no té una feina gaire remunerada. I em diu "estudieu, estudieu, que quan sigue grans podreu "tindre" diners", el seu punt de vista.

Pere: El meu pare es veu que va fer el batxillerat i a partir del batxillerat ho va deixar i es va posar a treballar, i quan va veure que era bastant fotut, volia entrar a una acadèmia artística, de (...) artístic, i no li deixaven entrar perquè tenia 25 anys. I per això em diu que he d'entrar, perquè...

Miriam: Els meus pares estan orgullosos de què estudiï, perquè ells no han tingut aquesta oportunitat. I jo no estudio per a que ells estiguin orgullosos, sinó perquè realment...

P: És una conseqüència, no és la causa però és la conseqüència.

Miriam: Sí.

P: Feu el batxillerat, i la majoria voleu anar a la universitat, o tu (Miriam), per exemple, que vols anar a un cicle de grau superior d'animació sociocultural. Perquè? Perquè no una diplomatura d'educació social?

Miriam: Perquè la universitat la veig massa dura. No hi he sigut, no he estat, però no... M'apuntaria (?) a tot tan sols per estar a la universitat, per la pressió, ja a batxillerat ja deien que posaven molta pressió i tal. El que sí que faré és la selectivitat..

Roser: Si existeix.

Miriam: "Bueno", exacte, si existeix, és veritat.

P: Existirà, eh, no us deixeu enganyar, posaran una revàlida.

Miriam: Sí, una prova que fa la mateixa universitat.

P: No, un examen final de batxillerat.

Miriam: Bé, doncs jo...

P: "Lo" que hi hagi, no?

Miriam: Exacte, ho vull fer. Per tindre-la, diguéssim, per si algun dia allò me n'arrepenteixo de totes totes, que és possible, o no, no ho sé, doncs, pogui entrar, i si no tornar-la a fer. Tinc clar que vull fer un cicle formatiu de grau superior perquè... perquè m'agraden els nens i la gent, perquè vull fer "algo" de profit, no amb la meua vida, sinó amb la dels altres. Hi ha més opcions, el que passa és que és la que vaig trobar que millor se'm donaria.

P: Algú altre ha mirat els cicles de grau superior?

Marius: Home, jo mirar-ho no, però sí m'ho he plantejat, si un cop acabi el batxillerat no em surt prou bé la selectivitat o els inicis de la carrera, doncs me'n vaig al superior, però jo vaig recte.

P: I quina especialitat?

Marius: No m'he escalfat el cap, ja veurem...

Gemma: Jo també faré com la Miriam, també faré la selectivitat, i després fer un de llar d'infància, o alguna cosa d'aquestes, perquè a més com també fan pràctiques, i quan ens van fer la xerrada "I després de l'ESO", ens van dir que molts alumnes que feien pràctiques es quedaven a treballar allà, també és una opció. Però clar, també hi ha la universitat i tot (?).

Alba: Però això de la universitat hi ha (...) perquè jo conec gent que m'han dit que, per exemple, les primeres carreres, si suspens alguna no pots anar a setembre, representa que si suspens et fan fora. O, per exemple, pots repetir només un any durant tota la carrera, i si no, també et fan fora, o sigui, que hi ha molta competència entre els alumnes. Si suspens també, depèn de com també vas fora... o sigui et fan fora de moltes maneres.

Miriam: És que és una pressió per a mi inaguantable, que no podré (40').

Pau: Jo, després de batxillerat, m'agradaria anar a l'Escola Superior de Música, i però clar, als 18 anys, quan acabi el batxillerat, no tindrè la capacitat suficient per entrar-hi, em faltará un any o dos per entrar, i llavors aquests dos anys no sé què fer. Diuen que faci una carrera relacionada amb la música, però no sé què fer.

P: I un grau superior no t'ho plantejes?

Pau: No.

P: Tu (Gemma) comentaves que us van fer una sessió d'orientació.

Gemma: Ens van fer un dossier amb tots els cicles formatius que hi havia, de grau mig i grau superior, i batxillerat i tot, i va ser llavors quan ens van dir que el batxillerat era molt difícil, que ja ens podíem posar a estudiar, no sé què...

Alba: 3 hores.

Marius: 3 hores al dia.

P: A més a més de les hores lectives?

Miriam: Sí. Aquesta xerrada la van fer abans als pares, abans que la fessin per a nosaltres. I només arribar a casa ma mare em va dir "si vols fer batxillerat ja

t'estàs posant a estudiar 3 hores cada dia", "lo" primer que em va dir quan va arribar a casa.

Pau: Jo no crec que sigui així...

Marius: És que no és així. Jo he parlat amb gent que ha fet batxillerat, primer i segon, i un que té una mitjana de 4, però aquest és un cas especial, diu que no, que 3 hores cada no, que ell escolta a classe i la setmana d'exàmens sí que està tot el dia estudiant, però...

Miriam: És una capacitat, igual que la ESO, hi ha gent que potser s'ha de passar 5 hores després, però hi ha gent que només escoltar una classe (...). No té res que veure absolutament, no poden marcar un... 3 hores, perquè tu ets tu, i la teva capacitat que tinguis per retenir, memoritzar no te la farà canviar ningú.

P: Roser?

Roser: Sí, "lo" mateix. Tot depèn de la capacitat que tingui la persona, hi haurà gent que li costi més i que estarà més estona, i haurà gent que potser amb una hora... tot depèn de (...) que tingui una persona i la seva capacitat.

(Marxen el Pau i la Gemma).

P: Tu (Marius) comentaves abans que et semblava com si us vulguessin evitar del batxillerat.

Marius: No, més que res sembla que vulguin evitar el nombre de llicenciats, i poca gent amb molts estudis.

Miriam: És que no ho volen evitar, és el que volen...

Marius: Ara hi ha molta gent que té molts estudis, i clar, hi ha poca gent que sigui, amb tos els respectes, electricista o... En canvi, si tu vas a fer un cicle formatiu d'electricista, "pues" mira, ja tens un electricista i a més es d'aquí...

Miriam: Es necessita mà d'obra.

Marius: No ha de venir ningú de fora a fer aquesta feina. Des del meu punt de vista, és per evitar...

Alban: Jo penso...

Marius: ...que vingui gent de fora, per "tindre" gent més propera, no càrrecs molt alts, sinó gent que pugui cobrir totes les demandes, que no entri algú de fora, perquè els del país hagin estudiat... No vull que ara tothom surti al carrer i tothom sigui llicenciats, que hi hagi gent de tot. El meu punt de vista és aquest.

Miriam: Però no és aquest...

Alba: Jo penso que hi ha carreres (?) que no saben què fer perquè no tenen alumnes, i aquest any es veurà a les notes de tall, moltes notes de tall tendiran a baixar perquè clar, no hi ha alumnes, o sigui, hi ha alumnes que comencen batxillerat, però realment que l'acabin o que volen entrar a la universitat hi ha poca gent, o gent que comença... això passa a la universitat, comencen 200 i acaben 40 la carrera, o sigui, que no crec que els professors vulguin que no anem ni això, al contrari, perquè si no suposaria una disminució del nivell general cultural del país. Si venen de fora (...).

Miriam: Potser els professors no volen, però qui mana és l'estat, i l'estat vol més mà d'obra, no volen... n'hi ha massa d'advocats, avui en dia n'hi ha massa...

Alba: Ja els hi va bé que vingui gent de fora, diuen que no per la immigració, però realment si tu tens una persona que cobrarà menys, ja els hi va bé. Per exemple, a les universitat ja va bé que vingui aquesta gent es llicenciï, perquè aquesta gent s'aniran al seu país i donaran fama a Espanya com si diguéssim. Per exemple, si s'apunta massa gent a una determinada carrera, doncs aquests (...).

Miriam: No sé on vaig llegir l'altre dia, em sembla que a La Vanguardia, que tota l'educació que estem rebent, ESO... parlava de l'ESO, "vale", d'acord, era educació, està molt bé, "patín, patán" tot "lo que se sap. Però que estava molt basada, aquesta educació havia estat molt manipulada totalment, i està molt basada en conscienciar-te en què tu, (45') quan sortis al carrer a treballar obeeixis ordre, saps?, d'aquest pal.

Alba: Sí, pot ser, però vull dir...

P: Parlem de la feina, com veieu la feina, el vostre futur laboral?

Marius: Jo no sé què vull fer, vull fer "algo" que m'agradi, "algo" que... no diria "ai, què bé, vaig a treballar", però "algo" que mentre ho faci no em senti malament, jo en una cadena de muntatge jo no podria treballar en una cadena de muntatge, tota la santa vida aprentant el mateix cargol a la mateixa peça. Això és terrible, acabes que no...

P: Tu (Pere) deies abans que els teus pares volien que tinguessis una feina que et donés molts diners. Tu segueixes aquest criteri o no, prefereixes fer "algo" que més t'agradi?

Marius: Home (...) "algo" que m'agradi però que dongui per viure, i viure mitjanament decent.

P: Una cosa no és incompatible amb l'altre.

Ginesta: Jo alguna cosa que m'agradi. "A vera", jo crec que una feina que no t'agradi no la faràs bé.

Roser: I no rendiràs.

Ginesta: És que no la faràs bé. O sigui, aquí mateix a l'escola, els professors que no els hi agrada ensenyar és que no ho fan bé, perquè fan allò, la llei del mínim esforç i si no t'agrada mira, "jo ja he acabat la jornada i me'n vaig a casa". És això, "a vera", que tindràs menys per viure i tal? Doncs mira, és pitjor, però fas una cosa que t'agrada. És "lo" que faràs la major part de la teva vida, perquè la major part de la vida te la passes treballant.

Miriam: ...Jo no demano que estigui ben remunerada, jo el que demano és que m'aixequi pels dematins i pensi, "ai, què bé, me'n vaig a treballar", el que deia ell (Marius).

P: Això depèn també de l'hora que t'hagis d'aixecar.

(Riure)

Miriam: També, també.

Marius: Per molt bé que m'ho passi jo, si... no m'estic referint a cobrar 500.000 pessetes al mes, però un mínim establert per viure "pues" bé, per pagar el pis, l'aigua, la llum, cotxe si cal...

P: Quin seria aquest mínim?

Marius: Unes 175.000 al mes.

Miriam: Què? Quant?

Marius: 175.000. Hi ha feines que paguen 80.000 pessetes al mes. Clar, això per anar omplint, si són dos que treballen a casa, "pues" sí, però amb un sou avui dia de 80-100.000 al "menos" aquí a Barcelona, no es pot pagar res. Si un lloguer et costa 80.000 pessetes al mes.

P: Ho veus molt alt o molt baix (Miriam)?

Miriam: Jo, amb 100.000 pessetes al mes podria sobreviure.

Roser: Això depèn del nivell de vida de la persona, de la família...

Alba: Si vius a casa dels pares...

Marius: Home, si vius a casa dels pares a mi em seria igual, perquè ja que visc amb ells "pues" que ho gestionin ells, una part me la quedo jo i la resta de diners que ho gestionin ells, ja que ells m'han pagat fins ara. Però si visc jo sol, i m'he de pagar un pis, "pues", un mínim es necessita.

P: Ara que surt això, a quina edat us imagineu fora de casa dels pares?

Miriam: 18.

Marius: A mi m'és igual.

Alba: A mi també m'agradaria marxar als 18.

Roser: A mi també m'agradaria.

Miriam: A mi al menys...

Marius: Jo, quan se'm dongui l'opció, anar a viure sol a un pis ja dic ara que no, si s'ha d'anar a un pis d'estudiants o, que això sí que es fa, "pues" no diria pas que no. Però anar a dir, "bueno", me'n vaig, adieu. "Lo" que sí estic d'acord és que si jo visc sol la roba me la rento jo, no anar cada dissabte i portar-li la pila de roba a la meva mare.

Alba: A mi m'agradaria "lo" abans possible, però sé que no podré marxar als 18, si no (...), més o menys tinc planificat quins estudis, la selectivitat i això, però realment al començament d'una carrera també implica més... i si busques alguna feina per estar... no dóna per viure, perquè si has d'estudiar i treballar...

Marius: Si estàs estudiant no pots, crec jo, la carrera dono per suposat que me la paguen els meus pares, però si estàs estudiant no tens temps per treballar prou com per guanyar més de 175.000 pessetes i pagar un pis per a tu mateix. O sigui, com a mínim fins acabar la carrera o fins trobar una feina que em paguin prou per poder-ma pagar la llum, l'aigua, el pis i tot això. Però clar, això no ho regalen enlloc.

Ginesta: Evidentment, si et vols independitzar en algun lloc has de treballar, i si... clar, "a vera", en algun lloc has de viure, i per molt pis d'estudiant que sigui, alguna cosa hauràs de pagar, i si t'ho han de pagar els teus pares llavors ja no estàs independitzat... estàs amb els teus pares. La gent que vol carrera o això, doncs molt bé, segurament podrà fer, estudiar pel matí i a la tarda treballar o el que sigui, però jo crec que una carrera necessita que estiguis tot el dia estudiant o pensatn en això, i, per tant, fins que no acabis la carrera... i si a més (...)
(50').

Miriam: "Bueno", el meu cas és diferent, jo no vull fer carrera, no?, però sóc conscient de què als 18 estaré estudiant. Però ja fa dos anys que a l'estiu que treballa. Avui he arribat tard perquè estic treballant 8 hores diàries. Vull dir, no sé, m'ho estic plantejant ja de fa molt temps i en tinc moltes ganes, que potser arriba el dia i no està tot llest per marxar, no et dic que no, però jo al menys, ara per ara, ho intento posar tot en ordre, perquè arriba el dia...

P: Algú altre compagina, perquè això de les 8 hores és durant tot l'any o només a l'estiu?

Miriam: No, és a l'estiu, però després estudiant de vegades agafo, no sé, enquestes pel carrer, per fer a les hores que em vingui de gust, i a vegades agafo i de vegades no...

P: Algú altre combina així feinetes...?

GRUP DE DISCUSSIÓ CFGM CENTRE A

Participants:

Alberto: branca administrativa, ESO no aprovada, prova d'accès.

Rafa: branca administrativa, EGB (certificat), prova d'accès.

Marti: branca administrativa, ESO i 1er de batxillerat abandonat.

Marta: branca administrativa, ESO i 2 anys de batxillerat suspès.

Javi: branca mecànica de vehicles, ESO aprovada.

Rafa (2): branca mecànica de vehicles, ESO a un altre centre de Pallejà.

Pedro: branca arts gràfiques, ESO a un altre centre de Cornellà.

Anna: branca arts gràfiques, ESO.

Dani: branca manteniment, ESO a un altre centre i 1er de batxillerat suspès.

Lluís: branca manteniment, ESO a Esparraguera i batxillerat suspès.

Silvia: branca arts gràfiques, ESO més batxillerat.

Roberto: branca mecanització, ESO a un altre centre.

Paco: branca mecanització, ESO a un altre centre.

P: Comencem parlant del centre Esteve Terrades, alguns ja porteu sis anys, no?

Javi: cinco

P: Tots porteu 5 anys? Tots els cicles són d'un any?

No, dos (general).

P: N'hi ha d'un o de dos, o sigui, que porteu 5 o 6 anys al centre. Parlem del centre, del que us agrada, del que no us agrada. Per exemple, els que veniu de fora, perquè veniu aquí, amb quins criteris...?

Silvia: Yo vine aqui porque era el que estaba más cerca de mi casa, además hice dos años de ESO aquí, tercero y cuarto y luego hice artes gráficas porque era el unico centro que me quedaba más cerca, no por referencias.

P: I el 1er i 2on de ESO el vas fer a l'escola d'EGB?

Silvia: Yo vivo en Barcelona y entonces allí empecé tercero de ESO, acabé hasta octavo y hice tercero de ESO.

Pedro: Los que estamos aquí salimos de la EGB.

Dani: Hicimos octavo y tercero de ESO.

P: Veu fer el canvi. Tu vas començar 1er d'ESO? (cap l'Anna)

Anna: No, que digo que el fue el primer año que lo de la ESO.

P: O sigui que tu vas triar l'Esteve Terrades porque està a prop de casa (cap l'Silvia) i vosaltres?.

Alberto: Jo també.

Rafa: Jo també.

Afirmació general

P: Tots? Tu ets de Pallejá, no?

Rafa (2): Es el Instituto que queda más cerca de mi casa que tenga electromecánica de "vehículos".

P: Tu volies fer això i vas triar .

(...)

Dani: Yo era el sitio más cerca de donde estaba haciendo la ESO no hacían ciclos formativos.

P: Què us sembla l'Esteve Terrades? Si haguéssiu de posar dos adjectius? Això no ho sentirà ningú, i a més ja teniu les notes, vull dir que ara...

Silvia: Es que depende de la situación, no sé.

Anna: Yo llevo muchos años, a lo mejor el que l'Silvia sólo un año...

Pedro: Yo he hecho sólo cinco.

P: Anna, tu que portes molts anys, què?

Anna: ¡Uy! Yo qué sé. Al principio lo que te dice la gente, que este colegio es tal o cual, pues entras con miedo, pero después... yo al principio me pasaba eso.

Alberto: Tenía mala fama.

(Assentiment general)

Pedro: Por la zona.

Silvia: Había cada pinta...

Pedro: (...) las instalaciones son buenas, por lo menos en mi ciclo.

P: Tothom ho compartiu això de la mala fama?

Sí (general). Hace unos años...

Dani: Yo tengo un hermano, amigos que habían venido aquí y...

Javi: Yo que soy de aquí, de Cornellá, más o menos te enteras un poquito de lo que dicen, y siempre han dicho que toda la gentuza va al Esteve, y tal...

Pedro: Cuando la ESO, cuando empezó la ESO...

Javi: Sí, pero bueno.

P: I, per exemple, els vostres pares, quan us tocava venir aquí que us deien si tenia aquesta mala fama?

Pedro: El que passa es que fa bastants anys que no...

Alberto: Sí, sí.

P: Ara ha millorat molt?

Sí (afirmació general).

P: Això perquè era? Pel tipus d'alumnes que venia?

Pedro: Sí...

Silvia: Por el trato con los profesores.

Pedro: ...más que res.

Silvia: Yo me acuerdo que en tercero de ESO, el primer año que vine, a una profesora le tiraron una silla, y cosas así ahora hoy en día ya no pasan.

Alberto: Ahora hay chavales más pequeños, con lo de la ESO.

P: I això és bó o dolent?

Silvia: Para nosotros es bueno...

Pedro: Hi ha més control.

Silvia: ...y para ellos es malo porque nos ven fumar y esas cosas.

P: ¿Y porque para vosotros es bueno?

Silvia: Porque te controlas un poco, bueno yo por lo menos me controlo un poco más, no sé...

Alberto: Mientras no esten mezclados.

P: ¿Vols dir que han de tenir el seu espai?

Alberto: Pues claro, en el mismo centro pero cada uno...

Silvia: Es lógico.

Alberto: ...en su territorio.

P: ¿Se marcan mucho los territorios?

Silvia: Sí.

Rafa: Yo creo que es necesario un poco por la situación, no sé.

P: No estic fent cap judici de valor, desconec la situació.

Rafa: Cada uno tiene su sitio.

P: Tenen aules diferents, patis diferents?

Pedro: El pati és igual.

Lluís: Hi han dos ales. Aquesta ala i l'altra.

Javi: El patio es el mismo, digamos los "huequecillos", cada uno va donde le cae más cerca, hay un "huequecillo" pues ahí se va, yo que sé, los cinco minutos de descanso y cosas así.

P: Això entre la ESO i la resta? (10')

Javi: Hombre, la ESO no suele venir mucho por las tardes, sólo vienen por las mañanas.

Alberto: Será por el horario, el patio es de unos y luego es de otros.

Rafa: Todos los que somos aquí hemos venido por la tarde, entonces por la mañana que es cuando más horas están ellos...

Silvia: El año pasado...

Anna: El año pasado venia por la mañana.

Pedro: Hay quien viene por la mañana i quien por la tarde.

Dani: Tienen el patio antes. Tienen el patio media hora antes que nosotros.

Anna: Nosotros teníamos el patio a las once y ellos a las diez.

Dani: Y los ciclos formativos y el bachillerato me parecen que tenía el patio más tarde.

Alberto: Nosotros es que sobraba un grupo de administrativo, sobrábamos porque había mucha gente y mandaron un grupo a la tarde.

P: Esteu contents d'haber estudiat aqui?

Sí (Afirmació general).

P: Si us haguessin suspès també?

No (Negació general).

P: Es una variable a tenir en compte. Parleu una mica dels professors i les professores.

Silvia: Hay de todo.

P: Si, hi ha de tot?

Javi: Hombre, yo sólo veo a los míos.

Dani: Claro, cada uno tiene profesor especial. Yo por ejemplo en mi caso, salvo alguna excepción, todos los profesores de este año bastante bien con todos.

Alberto: En global no se puede juzgar, cada uno es ...

Silvia: La mayoría bien.

Pedro: Si nosotros también, ha habido alguno que ha destacado más, pero la mayoría bien.

P: Què és el que valoreu d'un bon professor?

Pedro: Un bon professor? "Lo" primer és "sapiguer" explicar, si un alumne sap més que el professor, l'hem cagat.

P: I us ho heu trobat, "profes" que saben menys que vosaltres?

Dani: No es que sepan menos, casi siempre lo saben todo, pero a lo mejor no lo saben explicar.

P: En arts gràfiques?

Pedro: En nuestro caso si.

(...)

Silvia: Bueno, hay un profesor titular como si dijéramos y otro que le ayuda, pues en nuestro caso es periodista i no tiene ni idea, estaba leyendo continuamente y si ibas a preguntar te decia "aquí pone que es esto" (señalando los apuntes).

Pedro: Explicar una classe no és dictar, per dicatar agafo un llibre i m'ho passo més bé.

Dani: Pero eso ya no es problema del profesor, es problema de quien lo ha mandado allí, seguro que falta personal.

Pedro: No, lSilvia aquí tiempo, me parece que lSilvia un par de años.

P: I que dieu els d'administratiu?

Marti: Estan bé, eren bons professors i en el nostre grup èrem deu persones amb "lo" qualel tracte era molt íntim, sempre que s'havia de fer algun favor s'ha pogut parlar.

(Interrupció i surt l'Silvia i torna a entrar)

P: Quines diferències hi ha entre els professors que vau tenir a l'ESO i els que heu tingut ara al cicle formatiu?

Dani: Supongo que os de la ESO son aparte (?).

Alberto: (Els de cicles) Te van explicando, pero no están tan encima tuyo

Pedro: (?)

Silvia: Te tienen más respeto ('?).

P: Què més, vosaltres (Javi i Rafa)?

Javi: Yo estoy de acuerdo con ella (Silvia), que el cambio de la edad, cuando vamos a los módulos, pues cambia.

P: I de la ESO, quins problemes recordeu?

Silvia: De qué tipo?

P: Dels que volgueu... Teniu bon record?

Javi: Problemas con (?)

Dani: Yo sí (...) había clases con gente que sabía un huevo, gente que le costaba un montón, los profesores tiraban y a la gente no le daba tiempo y entonces, claro, (...) entonces el profesor en vez de tirar por el medio tiraba por los que más tiraba (?), y al final de curso mucha gente se perdía mucho y al final ya lo había "dejao", y así la ESO...

P: Dintre de la mateixa aula.

Dani: Claro. Y no compensaba (?). Yo, por lo menos, pasé de octavo, los primeros años (...), eso ha "cambiao", ¿no?, pero por lo menos reaccionas, está muy "descompensao", la gente (...).

Pedro: El cambio de la ESO al bachillerato es tremendo. (15')

Dani: ¡Vaya! Te dan un palo impresionante.

P: Ah, sí, que uns quants vau passar pel batxillerat.

Dani, Pedro: Sí.

Silvia: Yo también pasé, no te lo dije...

Alberto: Yo hice electrónica después de la ESO, de primero de FP.

P: Claro, heu enganxat el canvi de sistema... Parlem-ne del batxillerat.

Pedro: El cambio de la ESO al batxillerat (...) és horrible. Jo em vaig treure la ESO sense estudiar. I arribes al batxillerat i com no estudiï s... (...)

Silvia: Yo lo que veo mal era... es que te dan las asignaturas específicas, que se supone que es lo que tú quieres hacer, y luego te preparan para hacer el examen de selectividad, o entrar a hacer una carrera... Y yo creo que tendría que ser... por una parte las asignaturas específicas y por otra..., o sea, que hubiera dos distintos tipos de bachillerato, que no fuera un ciclo formativo.

Pedro: (...) El nivel de la ESO realmente es más bajo (...) (?)

P: Compartiu aquesta opinió del Pedro?

Alberto: No, si no te han "aprobao".

(Riure)

Lluís: Jo vaig fer segon de BUP, de pla vell, vaig suspendre, i llavors vaig passar-me, no podia passar-me cap aquí a segon, vaig fer ESO, i vaig notar el "baixon" però espectacular... o sigui, a segon de BUP anava així (al mà al coll), i a ESO perfecte, vaig anar a batxillerat i tornar a repetir.

P: I els altres... Marti, tu vas fer el batxillerat, com t'ho va passar?

Marti: Horrible.

Alberto: Pasajeros...

(Riure)

Marti: Lo dejé antes del tercer trimestre...

Dani: Yo hice lo mismo, cuando ves lo que hay... puerta.

Marti: ...porque no...

P: I perquè? Perquè un cop acabada la ESO, és que no sabíeu que a batxillerat us donarien aquest pal?

No (general).

Pedro: Era la primera vegada que es feia el batxillerat, jo al menys era la primera vegada...

P: Però els tutors no us havien explicat...?

Pedro: Sí, "bueno", et diuen que és més dur però no t'imagines així...

Alberto: Porque el bachillerato antiguo también, era...

P: Per això, ho dic per això.

(...)

Alberto: (...) Con el cambio y esto a lo mejor se creen que es más flojo.

Pedro: És que avui dia, tu preguntes a quart d'ESO, i encara no s'ho imaginem, el canvi que hi ha al batxillerat. No ho saben, encara, realment com és.

Sebatian: Supongo que a nivel del primer año es tan fuerte, te queda otro, a lo mejor ese año repites, te puedes sacar en tres años, cuatro años... yo por lo menos lo pensaría. (...) Yo es que este año iba "perdío", en el tercer trimestre lo dejé. Porque quién te asegura que al siguiente año apruebes el segundo (...). A lo mejor empiezo "perdío", y volveré a hacer eso, y si puedo llegar al grado superior por algún "lao", y a partir de ahí (...).

Pedro: Jo, a la mSilvia classe, la majoria, si s'ho han tret, ha sigut per repetir els dos cursos, primer i segon una vegada cada un. S'han tirat quatre anys.

P: O sigui (...)

Dani: Mucha gente se lo saca en menos también, ¡eh!

Pedro: Siempre están los...

Silvia: Hay de todo.

(Rebombori)

Pedro: La mayoría en tres o cuatro anys.

Rafa: Es un poco comprimido, ¿no?, si antes era cuatro años, y ahora son dos años, y antes eran tres años BUP y uno de COU...

Dani: Tercero y cuarto de ESO no compensa con el nivel de primero y de segundo de BUP, ni mucho menos. (...) A tercero y cuarto te dan lo de primero de BUP, y los dos años que quedan te dan segundo, tercero y COU. Claro, el segundo año es (...) y aparte para aprobar la selectividad.

Lluís: És que jo vaig fer primer de BUP i segon de BUP i quan vaig passar a ESO "pues" bfffff, "hòstia", aquí no... anava de sobrat.

Pedro: Ja es nota el canvi de vuitè d'EGB, al menys jo, a la ESO, o sigui que des del BUP té que ser "l'hòstia".

(Riure)

P: Tu vas fer FP (Alberto), no?

Alberto: Sí.

P: Quina diferència hi ha entre la FP i el cicle de grau mig?

Alberto: Yo lo veo más... pienso, más fácil el grado medio que...

P: Perquè?

Alberto: És que també n'hi ha assignatures.

P: Matemàtiques, llengua...

Alberto: Sí, sí. (...)

Rafa: Potser no és que sigui més fàcil, jo crec que potser és una mica més difícil, perquè abans tenies cinc anys per fer una assignatura, per formar-te per a una professió, i ara han fet, jo he fet un curs amb 1300 hores, que potser podrien d'haver dividit en dos, m'entens?, i hem anat que ara, al final de curs, hem donat temes en un dia, o sigui "vinga, t'explico com es fa això, les pràctiques i vinga, ja ho saps fer", fora.

Alberto: Pero tenían matemáticas y...

Silvia: Pero es más práctico, más práctico que la FP de antes...

Rafa: (...) Sí, es más práctico.

Pedro: Que ho han encarat de cara al treball... Si vols treballar en arts gràfiques, t'ensenyen com van els programes d'ordinador, com dissenyar... "Lo" altre ho han tret, és el canvi. (20')

Rafa: Han aconseguit que li posis una mica més d'interès, perquè no fas... potser no t'interessa la humanística, la història... potser no t'interessa el que estàs fent per obligació, i aquí si no t'interessa... ja fas "lo" que tu vols fer. O sigui que, suposo que guanya...

Alberto: (...) Te dan especialidad y tecnología, es lo que te enseñaban a hacer, hacer más especialidad y tecnología, y con esto pues... es casi todo.

Silvia: Es que yo creo que la mayoría de gente que ha abandonado el bachillerato ha sido por este tema. Porque las asignaturas (más) teóricas y eso, porque claro, a mí no me interesan para nada, yo lo que quería era saber arte, y aquí no dan el bachillerato artístico. Sí que te justifican (?), pero luego te tienes que sacar también las demás asignaturas, no te merece la pena.

P: Hi havia algú amb una prova d'accés, no?

Alberto: Yo.

Pedro: Jo.

P: Tu també?

Pedro: "Bueno", jo (...).

P: Després en parlem d'això. En que es diferencia... o sigui, del certificat escolar a les proves d'accés, com veu fer el salt?

Alberto: ¿De qué?

P: Del certificado escolar a les proves d'accés, veu anar a una acadèmia, com us ho veu preparar?

(Riure)

Rafa: Un parell de peixos (?) i... És un examen que ben bé no és un examen perquè et posen...

Alberto: Son cosas... del colegio...

Rafa: Vam anar a una escola d'adults (...), ens van preparar per... i havies d'anar un mínim de sis mesos, penso, a fer les classes per poder-te presentar o haver treballat més de sis mesos... presentar el contracte o "lo" que sigui.

Nosaltres vam anar un parell de mesos, vam venir aquí pensant que l'examen no... quan vam veure l'examen era que ho podies fer... si no hagués anat els dos mesos hagués aprovat igual. O sigui, que era un examen que no...

P: Tu (Alberto) comparteixes aquesta opinió?

Alberto: Sí.

Rafa: I ara hi ha un problema, perdona. No sé si... que ha d'haver un curs que s'ha promocionat aquest any, que és el curs pont, i jo el que he vist, que vaig acabar la EGB, amb 14 anys, penso que amb 13, vaig fer la FP, que no t'ho he dit, vaig repetir dos anys el primer curs d'electrònica, o sigui, que porto sense estudiar, tinc 21, porto cinc anys sense agafar un llibre, només aquest any, i ara, o sigui, hem fet un cicle formatiu de grau mitjà d'administratiu, ara em passen, haig de fer el curs pont, si m'agafen, perquè hi ha 20 places només, que està molt malament...

Alberto: 30.

Rafa: 20, o 30, no sé. I ara volen ficar en un curs, en un any, un resum de tot un batxillerat per poder accedir al grau superior, i jo les matemàtiques que he fet les vaig fer a l'EGB i a mi no em demanis de fer un... una ecuació, perquè és que no tinc ni idea, i ara quí faré, jo què sé...

P: I el Marti i la Marta també voleu fer aquest curs pont?

Marta: Sí (amb el cap).

P: I també opineu "lo" mateix?

Marta: Sí (amb el cap).

Dani: ¿Se hace aquí, no, ese?

Alberto: Es el único centro...

(...)

P: Al cicle d'administratiu quants sou?

Alberto: 4.

P: No, a tot el grup.

Alberto: ¿De nuestra clase?

P: Sí.

Marta: 10.

Alberto: 10 o 12.

P: D'aquests 10, sabeu quants volen fer el curs pont?

Marta, Rafa: 3.

P: De la resta d'especialitats, si us oferissin la possibilitat de fer un curs pont cap al grau superior...?

Anna: Bueno, yo voy a hacer un año de impresión en artes gráficas, porque como no puedo hacer las pruebas de acceso (mira a Pedro, que em sembla que sí les farà) porque no tengo la edad, este año voy a estudiar eso, y el año que viene me presento a las pruebas de acceso al grado superior.

P: No ho he entès.

Anna: Este año, he acabado impresión, el segundo año, ¿vale?

P: Sí.

Anna: Pues entonces me he apuntado al gremio aquí en Sant Justo...

P: Un curs de formació ocupacional?

Anna: No.

Pedro: Un cicle de grau mig.

Anna: De un año solo.

P: Ah, un altre cicle formatiu de grau mig.

Elisate: Sí, y después de eso, acabo, y me presento a las pruebas de acceso.

Pedro: És que... clar, per fer les proves d'accés necessites sis mesos d'experiència laboral, i 20 anys, i ella encara no els té, i com que no es pot fer curs pont (?)...

P: Si ho he entès bé, l'alternativa al curs pont és esperar a tenir 20 anys, treballar una mica i... (fer les proves d'accés).

Pedro: Jo ho he fet, clar com que vaig "vindre" de batxillerat, vaig repetir, ara tinc 20 anys, per això puc fer la prova d'accés. Tinc experiència laboral també perquè he treballat als estius, llavors l'avaluació ja l'he passat.

P: Ja l'has passat?

Pedro: Sí. I ara faré el grau superior.

P: I aquesta prova d'accés és, com deia el Rafa...?

Pedro: No. Jo no he estudiat, perquè no he tingut temps, entre pràctiques, treball i el "cole" (...), però m'ha costat.

Dani: (...) del grado superior?

Anna: (...)

Pedro: És un examen d'història, de català, de castellà, d'anglès... que jo d'anglès... em vaig aprovar a l'ESO per (...), perquè jo estudiava francès a la EGB, clar, el meu nivell d'anglès...

P: Però tu penses que vas aprovar aquesta prova pels dos anys de batxillerat que vas fer?

Pedro: Potser sí (25'), vulguis o no, estàs dos anys...

Sebatian: Si no pasas por el bachillerato, la prueba del grado superior no la pasas (?)

Pedro: Jo he aprovat del que m'en recordo, "algo" he repassat però molt poca cosa (...).

P: Vosaltres, els de mecànica de vehicles (Javi i Rafa (2)), si us oferissin un curs pont per anar al grau superior?

Javi: Jo no el faria.

P: Per alguna raó en especial?

Javi: No, que ja tinc una mica de necessitats... digamos de vicios...

(Riure)

Marta: Necesidades básicas (riure).

Javi: Hay que mantenerse (?)

P: Això de les necessitats, depèn de la percepció de cadascú...

Silvia: (Pero) Se puede especializar más, ¿no?, siempre... bueno, siempre... (...), yo hace dos años que trabajo y estudio (?)

Javi: Acabas mal.

Silvia: ¿Qué?

Dani: Sí, es un agobio.

Javi: Porque no tienes tiempo ni "pa" ti.

Dani: A mí me ha "pasao", que trabajo los fines de semana, yo estudio por las tardes (?), pero claro, es lo que hay, si quieres tener dinero, si quieres estudiar, lo quieres todo... tienes que joderte.

Silvia: Yo también lo he hecho (?) y tampoco te jodes tanto.

Pedro: El año que viene estudio por las mañanas de 8 a 2 y de 2 a 10 trabajo.

P: I dinaràs?

Pedro: Sí, plegaré a la una i mitja, i me n'aniré a treballar.

P: Una pregunta, aquesta experiència que us demanen per fer les proves d'accés al grau superior...

Pedro: Això ho trobo molt malament.

P: Però aquesta experiència ha de ser lligada a "lo" que heu fet...

Sebatian: No.

Pedro: De "lo" que sigui.

Dani: Con un contrato de trabajo ya vale.

Pedro: Això està mal fet.

P: Perquè està mal fet?

Pedro: Perquè encara que et demanin l'edat ho entenc, però que et demanin experiència laboral... si tu has estat estudiant 3 o 4 anys, quan treballes? Jo perquè he treballat a l'estiu i he treballat aquest any des de setembre fins a desembre.

Anna: Eso le cuenta.

Dani: La única manera...

(...)

Lluís: Hi ha una altra opció que si tens el cicle acabat i 18 anys, però clar, jo ho vaig intentar, passar-me al superior, però és impossible, perquè el cicle encara no ha acabat, quan fan la prova (...).

Dani: Y de manera que decía él (Lluís) lo hacen para que la gente que quiera ir al grado superior vayan por el bachillerato y no por la prueba de acceso, por eso hacen lo de los 20 años, para que la gente que quiera ir al grado superior vaya al bachillerato. Yo creo que un grado superior te lo coges, si vienes de

hacer un grado medio que es de lo mismo, vas a saber más que el que viene de bachillerato.

Sí (general).

Dani: Yo, por ejemplo, hago el curso puente aquí en (...) y hago el grado superior y viene uno a estudiar mantenimiento de bachillerato...

Pedro: No va a saber nada.

Dani: ...le va a costar un montón. Más cultura, más matemáticas, vale, pero le va a costar mucho más que a mí, porque claro, tú ya tienes una base...

Pedro: El año que viene yo lo tendré más fácil que los que vengan de bachillerato.

Silvia: Es lo mismo (...)

Pedro: Que todos, la mayoría vienen de bachillerato.

P: Expliqueu-me això (Silvia).

Silvia: Los de grado superior de este año de artes gráficas, vienen de bachillerato todos, bueno, han venido de bachillerato. Y están haciendo lo que nosotros estábamos haciendo el año pasado...

Anna: Lo mismo que estamos haciendo en el grado medio. Ellos están haciendo lo mismo en el superior que nosotros en el primer año de grado medio.

Pedro: Estaban haciendo pero de cara a... o sea, de cara a aprender el oficio de artes gráficas, de impresión por ordenador...

Silvia: Pero muy básico.

Pedro: ...nosotros íbamos más adelantados que ellos.

Anna: Sí, que ellos.

P: Això passa en altres branques?

Pedro: No sé si en todas será igual...

Lluís: Hi ha crèdits que sí, el primer any hi ha crèdits que sí, però sempre hi ha... (gest de distància amb el braç).

Dani: El segundo año no, pero el primer año... todo lo que hemos visto en mantenimiento sí (...), pero han "pasao" a segundo, y aunque vengan de bachillerato tienen mucho más conocimientos que nosotros pero el primer año es lo que te digo, tienen que crear una base, porque muchos vienen de

bachillerato y no tienen una base de mecánica, una base de electricidad, una base de... entonces, claro... el segundo año supongo que será bastante más "caña" (...).

Pedro: Y el superior está más encarado a lluitar tu propia empresa, a lluitar "tu" propia empresa. El medio es para el trabajador, para ir a trabajar, y el grado superior está encarado al que se quiere montar una empresa, que tenga más conocimientos.

P: Això a administració, això que diu el Pedro, de muntar una empresa, en una oficina passa el mateix, aquesta diferència entre el grau mig i el grau superior?

Rafa: És que no sé, si no hem fet el grau superior no tenim...

P: Però sí teniu amics que ho han fet... aquí es fa, no, grau superior?

Sí (general).

Rafa: Però vaja, clar, home, si et poses... jo crec que sí que pots posar-te a muntar una empresa, però clar, no crec que amb "lo" que surtirs d'aquí puguis muntar gaires empreses.

Dani: Necesitas pasta.

Silvia: (...) Si tienes dinero...

Rafa: No... (...)

P: I vosaltres (Javi i Rafa (2)), hi ha grau superior de "lo" que feu, aquí?

Javi: Sí.

P: I la gent que ho fa teniu contacte...? Passa el mateix que diuen ells (els d'arts gràfiques i manteniment) que es repeteix el primer any "lo" que feu al grau mig?

Javi: Hombre... no sé... porque yo, lo del grado superior no lo tengo muy... o sea, no sé cómo va... eso sería si yo lo hiciera te lo compararía, pero así sin saberlo, no puedo decirte.

Pedro: De aquí a dos años haces la tesis y te lo digo.

(Riure)

P: Perquè veu triar (30') la branca que heu triat?

Anna: Porque nos lo estuvieron enseñando todo, en cada ciclo formativo, lo que se hacía y todo eso, y pues mira... a mí me gustó, porque me gustan los ordenadores... no tenía ni idea, pero bueno.

Pedro: Yo entré, me apunté y no sabía lo que era.

Anna: Yo tampoco.

Pedro: Yo por un amigo mío. Yo quería estudiar algo de informática, y me metí en ése... y me encanta.

P: I tu, Silvia?

Silvia: No sé, lo mío fue peor porque yo estaba en bachillerato artístico, ¿no?, y entonces vi que ponía artes gráficas, y dije "bueno, otro tipo de arte", ¿no? Pero yo me pensaba que era más tipo de lo que buscaba yo (?).

(Interrupció perquè entren dos nous alumnes de mecanització)

P: Et pensaves que això d'arts gràfiques era més artístic?

Silvia: Sí.

Pedro: Home, una mica sí que ho és.

Silvia: Sí, pero no lo que yo pensaba. Pero bueno, me gusta porque luego me ha gustado más pero al principio no sabía bien bien lo que era.

P: I els de manteniment?

Dani: Hombre, lo que más me gustaba de los ciclos formativos era más que nada que tenía muchas salidas. Hemos "mirao" bastante (...) y había algún ciclo que me gustaba, pero las salidas que tiene...

Lluís: Ara hi ha bastanta demanda.

P: De seguida parlem de les sortides professionals, la feina, etcètera. Vosaltres, mecànica de vehicles?

Rafa (2): A mi sempre m'ha agradat la mecànica de vehicles, per això vaig agafar.

Javi: Yo lo tenía claro, yo quería ir a mecánica, siempre me ha gustado... y como aquí en el centro hay instalación pues...

Marta: Yo también, a mí me gustaba administración, desde siempre he querido estudiar eso, y por eso he escogí...

Marti: También, a mi me va más el trabajo "sentao"...

(Riure)

P: Con aire acondicionado...

(Riure)

P: Rafa?

Rafa: Sí, yo también estoy con él (riure), estuve cuatro años trabajando y no... veía que no iba conmigo, estaba por allí (riure) y nada, aparte de que también tiene una cierta salida, creo que más o menos... Hombre, siempre hay que estar estudiando, pero...

P: Volies passar cap a l'oficina, com si diguéssim.

Rafa: Sí.

P: Alberto?

Alberto: Igual, también he estado trabajando un par de años, y he visto lo mismo (?).

(Riure)

P: I vosaltres què, mecanització (Roberto i Paco)?

Paco: Yo, por las salidas que tenía. Estuve trabajando, y ví que no tenía muchas posibilidades, y preferí tener un oficio.

P: Roberto?

Roberto: Yo igual, veía que tenía muchas salidas, y aparte me gustaba y por eso me apunté.

P: Parlem de la feina, suposo que és una cosa que us preocupa.

(Interrupció perquè el Marti i la Marta marxen)

P: Parlem de la feina, em sembla que deies tu (Rafa (2)) que el teu cicle està molt enfocat cap al món del treball. És una opinió compartida?

Rafa: Jo crec que no.

P: Perquè no?

Rafa: Perquè hi ha molta gent amb estudis molt superiors als que tinc jo, "lo" meu pràcticament és un auxiliar (amb despreci) com qui diu, un equivalent al primer i segon de FP de fa quatre anys o cinc. (35') O sigui, joestic en una empresa fent pràctiques on tothom té més titulació que la que jo tinc, i no et dic que no pugui entrar a una empresa, però... no sé... m'agradaria tenir més de perfil, m'entens?, o sigui, amb el meu perfil no crec que tingui suficient com per fer... ja tinc la vida ja... resolta, no?

Silvia: No sé, en nuestro caso yo creo que como es todo tan práctico, tan "enfocao" al mundo laboral, que sí que te ayuda, sí que descubres cosas nuevas en las prácticas, que no (...).

Pedro: Siempre aprendes.

Silvia: ...pero lo básico...

Pedro: No te pueden enseñar aquí lo que vas a hacer en una empresa, pero te enseñan a utilizarlo todo (...).

Paco: Te enseñan lo más básico.

Pedro: No.

Paco: Lo más básico y el resto es ya (...).

Pedro: En mi caso no.

Silvia: Aquí, en nuestro caso te dan todo lo necesario...

Pedro: En artes gráficas te enseñan programación...

Anna: Yo, en la empresa en que he estado, me han enseñado todo un montón.

P: Sí?

Anna: He aprendido mucho. Aquí he aprendido pero allí me han enseñado mucho.

Pedro: (responent a Paco) La empresa te enseña a su manera, te enfoca a lo que ella quiere, tienes que utilizar esto, pero que tú en sí, tú sabes utilizarlo todo.

P: Ara que ha sortit el tema de les pràctiques a les empreses, tothom n'ha fet, suposo?

Sí (general).

Dani: Es necesario, si no (...).

P: Sí, sí, per això suposo que tothom les ha fet. Quina valoració en feu? Tu deies (Anna) que positives, que havies après molt?

Anna: Sí.

Silvia: Yo no, nada.

Anna: Sí, depende de las prácticas.

Dani: (...) Eso pasa a todo el mundo.

Silvia: Bueno, yo estuve todas las prácticas haciendo carátulas de CDs, ya te contaré, es lo que había, pero...

Javi: Eso también es el tema, porque a mí me han venido (...), porque yo... a ver, no es lo mismo, yo, me pongo a tí a explicarte: "sí, porque el turbo de un coche es esto, tal, no sé qué no sé cuantos, me lo tienes que desmontar de esta manera, me lo tienes que verificar de esta manera", ¿no? Y, en cambio, vamos a un coche que "mira, esto es el turbo, para verificarlo hay que hacer esto, esto y esto" y se te queda muchísimo más claro, que no empollándote digamos dos o tres libros.

Silvia: Es que es más "complicao", creo, lo que tú haces, automoción, eso es más complicado lo teórico que... yo hice automoción en la ESO, un crédito variable, y muchísimo más "complicao" que te lo expliquen que no te vengan y de tigan: "mira, esto es esto...".

Pedro: Depende (...)

Javi: (...) Te tiras una clase entera digamos de una hora para explicar como poder verificar un sistema y luego, en lo que es la práctica, en 10 minutos ya lo has hecho.

Pedro: La teoría (?) es algo necesario pero luego hay que demostrarlo (?).

P: Què més de les pràctiques. La vostra experiència, per exemple (Dani i Lluís)?

Dani: Bien, bien. Pero... depende, yo fui a una empresa de ascensores (?), y el tío del taller de electrónica decidió montar circuitos (...), también era una cosa muy limitada (...), un poco en cadena (...), pero sí, algo aprendes. Es (Lluís) supongo que sí, él fue a una empresa mucho más grande.

Lluís: "Bueno", la mSilvia era d'enginyeria ja, no era cadena de muntar coses, era més versàtil, era disseny completament diferent cada vegada, "pues" muntaves un "pànel" o... tocaves de tot, tot "lo" que havies estudiat al cicle ho tocaves, tant mecànica, electrònica...

Anna: Yo, por ejemplo, yo no hacía cosas para el público, porque las cosas que hacen allí son retoques de imágenes, de la SEAT, de la Mango... y yo no puedo hacer esas cosas. Me daban puntos, sí, pero que...

Pedro: Puede hacerlo, pero la empresa no sale, es totalmente diferente.

Dani: Hay sitios que lo hacen porque tienen un sitio vacante, y hay sitios que lo hacen porque quieren enseñar a la gente el trabajo, y el en trabajo te obligan a hacer una cosa o (?).

Pedro: Yo en mi caso me he quedado a trabajar.

P: Era "lo" que anava a fer ara, precisament. A tu t'han ofert un contracte?

Pedro: Sí, m'han fet un contracte d'un any.

P: I li ha passat a algú altre?

Paco: A mí también.

Dani: A mí (?).

Javi: Hombre, a mí me lo comentaron, de quedarme. Pero... el plan que me ofrecieron no era...

Dani: A mí me pasó igual.

P: Què us van oferir?

Dani: Te ofrecen un convenio.

Javi: No, porque me decían: "tú has acabado el contrato de prácticas", y una vez que acabas el contrato de prácticas, pues si les gustas a los jefes, "puede ser que te hagamos un contrato". Entonces, claro, si quieres quedarte aquí (...) en el verano, porque nuestro trabajo ahora en verano... pues sí, te comes un marrón y luego, venga (gest de que et fan fora).

Dani: En el contrato de prácticas cobras poco.

P: Però no acabo d'entendre. Aviam, us diuen que us allarguen el contracte de pràctiques?

(Rebombori)

Lluís: Tu tens un límit d'hores.

Dani: Tú tienes que hacer un límite de horas, y entonces depende del convenio, del convenio de trabajo, ¿vale?, y depende del convenio pues pasa de las horas, tú una vez acabas las horas puedes "plegar" o puedes preguntarle a la empresa "oye, ¿qué me ofrecéis?". A mí me ofrecieron un año más de convenio, me pagaban 25.000 pesetas al mes, trabajando seis horas por la mañana. Y después te hacen el contrato... digo, mira (gest de tocar el dos), me voy a la obra de peón, me trabajo las ocho horas y gano el doble (...).

P: 25.000 "peles" al mes?

Sebatian: Sí.

Javi: A mí 16.

Pedro: Es un contrato de prácticas.

Sebatian: No están obligados a pagarte nada.

Lluís: No estan obligats.

Dani: Claro, tú haces tus horas (...) y encima haces tus horas pues tú les haces una faena, porque yo la faena la sabía hacer (40'), (...) de convenio... si fuese una empresa que digas... a ver, tienes expectativas, pero...

P: Segur que això és legal?

Sí (general).

Pedro: Ho fan, en el meu cas...

P: Una cosa és que ho facin, però...

Sebatian: Sí, es legal, es legal. No es un contrato de trabajo, es un convenio.

(Rebombori)

Lluís: A part una cosa, amb ells els hi descompta, això.

P: Com?

Dani: Sí, a ellos le pagan por hacer eso.

Silvia: Les pagan por tener a alguien.

P: Javi.

Javi: Que digo que no estás como contratado...

Sebatian: Es un convenio.

Javi: ...es un convenio entre escuela y empresa.

Sebatian: Claro. Te hacen el favor y tú, te enseñan. Cobras algo... ahora este año han "obligao" a pagar algo, que el año "pasao" a un colega no le dieron nada, trabajaba 5 horas cada día durante 4 o 5 meses.

Javi: Como decía él antes (Dani) tiene que ser obligatorio, es como un crédito más que tengamos nosotros.

Silvia: Claro, y puedes hacer lo mínimo o ampliarlo.

Dani: Claro.

Anna: No tienen por qué pagarte.

Dani: Mi convenio era de cuatro horas (...).

P: No, el que jo no entenia és un cop acabades aquestes hores, com us poden oferir que continueu aquestes pràctiques? Això és el que no entenc.

Pedro: És un contracte de pràctiques, això és el que fan.

Dani: Claro, si tú lo firmas, otro convenio, pues quieres ahí quedarte... no te pagarán la faena... ellos te la tiran, y si picas... (...).

Pedro: Sembla que pots estar així fins a dos anys, perquè on joestic, a l'empresa, va sortir una noia de pràctiques d'aquí, i ha estat allà dos anys, cobrant no sé si era 60.000 "peles". "Bueno", per ser de pràctiques encara era bastant (...). I araestic jo, i m'han fet un contracte laboral de 8 hores.

Rafa: Però un contracte...

Pedro: Un contracte de 1200 hores, no 400 (...).

P: Rafa?

Rafa: No, dic que un contracte de pràctiques té un salari mínim que de (...) "peles", un contracte de pràctiques té un salari mínim professional que t'obliga a pagar (...). 25.000 "peles" no pot ser un contracte de pràctiques.

Dani: No, es un convenio, a ver si me entiendes.

Rafa: Això ja és una altra cosa.

(Rebombori)

Rafa: No, no, tu tens un salari mínim interprofessional que és obligació que te'l paguin...

(Rebombori)

Dani: Estamos confundiendo a lo mejor convenio con contrato, lo que es un convenio con la escuela, de lo que es un contrato de prácticas... Yo, lo que digo, el convenio, no están "obligaos" a pagarte.

Silvia: No, porque si encima que te enseñan, te tienen que pagar... si lo miras así.

P: Molt bé, ara teniu el títol, com ho veieu el futur professional?

Dani: Seguir estudiando.

Silvia: Seguir como estamos, ¿no? (?)

P: ¿Seguir estudiando?

GRUP DE CFGM CENTRE B

Participants:

Marc: 3er i 4rt d'ESO a Castellar, li van aconsellar que fes batxillerat, el van veure més capacitat per estudiar, però era massa ample, volia una cosa més específica, i es va apuntar al CFGM Equips electrònics de consum. (Curiositat: té una germana que està fent la tesi doctoral de química a la UAB).

Marc (2): 3er i 4rt d'ESO a Castellar. Després de l'ESO el van aconsellar que fes mòduls, però li feia gràcia fer batxillerat, no li va anar bé i va deixar-ho el primer trimestre. Després va anar als CFGM Equips electrònics de consum.

Pere: ESO a Barberà i CFGM Mecanització. No va intentar el batxillerat perquè el considerava massa difícil.

P: Parlem una mica del centre, de l'Escola Industrial. Perquè l'heu escollit?

Marc (2): Jo principalment vaig escollir aquest centre perquè sóc de Castellar i l'autobús em deixa aquí al centre, i jo volia un lloc central, que hi hagués comunicació, facilitat de venir en transport, i més que res, perquè aquí a Sabadell és l'únic lloc on fan Equips electrònics de consum. El cicle és més aviat d'electrònica, en canvi als altres centres de Sabadell són més aviat d'electricitat.

P: O sigui, que primer vas triar el cicle que volies fer i després vas mirar el centre.

Marc (2): Sí, primer vaig dir vull fer això i després vaig mirar els llocs, entre Sabadell i Terrassa vaig escollir Sabadell perquè era el lloc més pròxim, un lloc que estigués al centre...

P: I tú (Marc)?

Marc: Jo? També per la situació, m'anava molt bé Sabadell, araestic vivint a Terrassa però abans estava al balcó de Sant Llorenç, allà a Castellar i m'anava molt més bé. I apart vaig triar això perquè... a veure, podia haber anat perfectament a Terrassa, el meu pare treballa allà i em podia baixar i això, però jo vaig trobar que aquest tenia molta més fama, era més reconegut... jo tenia entès que era de més qualitat que a Terrassa. Era també tirant molt a electricitat a Terrassa (...).

Pere: Yo también, por el transporte y porque no había muchos centros que lo hicieran (5').

P: També vas triar primer el tipus d'estudis...

Pere: Sí.

P: I aquesta fama del centre la compartiu vosaltres? Quina imatge teníeu abans d'apuntar-vos?

Marc (2): Jo no la coneixia gaire l'escola. Vaig venir a una reunió on t'ensenyaven l'escola, els tallers d'electrònica, de mecànica...

P: Unes jornades de portes obertes?

Marc: Sí.

Marc (2): I ho vaig trobar interessant i vaig dir "endavant".

Marc: A part, el meu avi va estudiar aquí, el meu pare també va estudiar aquí. Ja per l'antigüitat que té i per l'experiència que poden haver agafat doncs era recomanable.

Pere: Yo también, mi padre y mi tío estuvieron aquí. Mi tío hizo el mismo módulo que yo y mi padre hizo carpintería.

Marc: Tots aquests anys que han estat ensenyant ja vol dir "algo".

P: I un cop heu estat aquí dos anys...

Pere: Bueno, tres.

P: S'ha ajustat aquella idea prèvia que teníeu amb el que realment heu viscut aquí?

Marc: Sí, una mica però poca pràctica.

P: No t'entenc.

Marc: Sí, molta base teòrica, també me l'esperava, però poc amb "lo" que fem, entens?... dos anys en sí i això... què és "lo" que necessitarem el dia de demà doncs ben poc.

P: Tu (Pere) també?

Pere: No he tocat res, el primer any i ja està.

P: De control numèric?

Pere: No he tocado nada.

Marc: Nosaltres també igual, és el que hem fet. El primer any van donar molta teoria i el segon any vam començar però molt poca cosa, i el primer any va ser més d'electricitat i el segon més d'electrònica.

P: Parlem dels professors (...).

Marc (2): Home, ha estat bé, però principalment m'agradaven més els professors que vam tenir el primer any.

P: Perquè? En què es diferenciaven?

Marc (2): "Bueno", n'hi ha alguns que són els mateixos, però hem tingut professors que més que res hem tingut moltes hores seguides d'una assignatura, i teoria, i això es fa molt avorrit. En canvi, l'any passat combinava més teoria i pràctica, i aquest any ha sigut tot teoria, i no sé, l'any passat m'agradava més la manera una mica més...

Marc: Una mica més amena.

Marc (2): Aquest any sembla com si anessin més per feina.

Marc: Home, és que també hi ha un temari que Déu n'hi do... I no hem acabat, han quedat coses...

Pere: También, en primero estábamos todo el día en el taller pero luego el segundo y el tercero "rollo".

P: Quan dieu teoria...?

Marc: Explicació a la classe. Ara, bona gent i molt ben preparats.

P: Com definiríeu un bon professor? El vostre ideal de professor quin és, quins adjectius?

Marc (2): Un professor el qual sàpiga donar teoria i d'una manera que no fos tot seguit, que ho sapigués donar entre teoria i pràctica.

Pere: Combinando.

Marc (2): També un que sàpiga una teoria, després que et dongui pràctica i que després que sàpiga... per exemple, buscar coses per Internet i entendre-les, de tot el que has fet, buscar coses per Internet i sapiguer-les entendre. Això és per a mi un professor que...

Marc: Home, jo crec que el millor professor és aquell que, sense passar-se, s'amotlla a tu en comptes de ser tu que s'adapta a ell, que sàpiga escoltar, incorporar les teves idees al seu temari, la sweva classe (10').

P: Heu notat alguna diferència entre els professors que veu tenir a l'ESO i els d'ara, en la manera de fer?

Marc: Els de l'ESO t'intimidien (?).

Marc (2): Sí, sobretot els de la ESO perquè els de la ESO són... et tracten diferent, et tracten més personal, a l'ESO feies les coses més generals, aquí...

P: A l'ESO?

Marc: Sí. Això és més aviat perquè els de la ESO ja van molt cremats, veuen que és Ensenyament Secundari Obligatori, o sigui, t'han de donar allò per nassos, que t'interessa, bé, que no, doncs també. I fixa't que passen de vegades "nanos" amb 2, 3 assignatures suspeses i els aproven el curs. Van per feina, no els importes un rava.

P: I tu, Pere, què passava amb els "profes" de l'ESO? També estaven cremats?

Ivàn: Mucho.

P: Com ho verbalitzaven?

Pere: Aprobaban gente para que se fuera del colegio. La mayoría de la gente se sacó la ESO por eso, ya estaban hartos de ellos y les dieron el título para que se largaran.

Marc: Sí, sí, sí, és així.

P: Què en penseu de l'ESO?

Pere: Una pérdida de tiempo.

Marc: Una cagada bastant grossa. El canvi aquest de sistema ha sigut primer molt brusc, i segon...

P: Algú va fer 7è i 8è i va passar a 1er d'ESO?

Marc: Sí, jo.

Marc (2): Jo també. Jo vaig fer 3er i 4rt, i el principal problema que l'hi trobo és que abans BUP seria un nivell alt, surties de 8è amb un nivell, després quan feies 3er de BUP ja estaves preparat, en canvi ara fas la ESO i hi ha coses que són molt fàcils, que són de 8è, hi ha coses que són de 8è. Després passes a batxillerat i

Marc: I et foten una plantufada...

Marc (2): Sí, a matemàtiques i a coses de números que... Nosaltres vam fer el tecnològic i és molt fort.

Marc: Diuen que el tecnològic és el més difícil.

Marc (2): I clar, t'han de preparar molt bé de matemàtiques.

P: Vosaltres considereu que l'ESO no us ha preparat bé.

Marc: No té un nivell alt, no té un nivell que necessites... a veure, si vas directament com ha fet ell (Pere) a un mòdul potser sí que et trobes preparat, però si vols intentar fer primer de batxillerat malament, no tens suficient coneixements, has de fer altres coses per complementar, perquè si no...

P: I tu (Pere) que vas fer des de 1er d'ESO penses mateix?

Pere: Sí, era otro repaso de sexto, sólo repaso.

P: I fàcil?

Pere: Sí.

Marc (2): És que el principal problema és que, com que hi ha més d'un centre, a l'ESO es reuneix tots de tots els centres, i clar, cada centre imposa un nivell, hi ha centres que el nivell és més alt i d'altres que és més baix, i clar, a l'ESO segons el que explicaven uns s'enteraven i altres no, havien de començar des de zero, i aquest és el principal problema.

P: I teníeu companys d'aquells que a 8è d'EGB ho haguessin deixat i que han d'estar dos anys més?

Marc (2): Sí, però hi anaven per perdre el temps.

Marc: Aquesta són la gent que està matxacant els "profes" perquè no foten res (...) i no els tindràs allà cinc anys repetint.

P: Alguns dels centres on veniu tenia una UAC?

Marc: Com?

P: Una aula-taller?

Marc: Ah! Sí.

Pere: Sí.

P: Com funcionava? Sabeu quins "nanos" hi anaven?

Marc (2): Em sembla que són... què són, aquells alumnes que són una mica que molesten i que els fan un grup especial? Sí que n'hi havia un, i a mi no m'agradaven gaire.

P: Perquè?

Marc (2): Perquè els ensenyaven unes coses que no... Per exemple, els feien plantar coses a l'hort, tenien una mena de jardí i els feien plantar coses, els tractaven molt malament. I després els donaven el títol igual.

Marc: I clar, aquesta gent amb quins coneixements et surt? Saben plantar un tomàquet i ja està...

Marc (2): Crec que no és just, que hi ha gent que li costa la ESO però no és diferent, fa classes amb tothom, potser s'ho treu en dos anys, i un que és un curs especial (15') que no fan res que només li fan plantar quatre coses i... doncs els hi donen el títol.

Marc: Aquí tens també "lo" que et dèiem del bon professor, que t'ha d'empènyer, t'ha d'ajudar...

P: I a Barberà?

Pere: Allí les daban refuerzo a ellos.

P: Però no els feien plantar?

Pere: No.

P: Què faríeu vosaltres amb aquests nois?

(Silenci)

Marc: Què faríem? Cursos apart ja no et diria, perquè si és "lo" que fan

P: Si fan cursos apart dieu que és una injustícia per als que es queden a dintre, perquè els rebaixen el nivell i els donen el títol. Quina seria la solució?

(Silenci)

P: No té solució.

Marc (2): Fer un curs però al menys que els ensenyin coses, no sé, s'aprofiten d'ells per arreglar coses de l'institut... no sé. També tenien assignatures però eren molt... jo crec que no aprenien.

P: Palem una mica dels crèdits variables. Com ho fèieu vosaltres, els triàveu, us orientaven...?

Pere: Sí.

P: Quins criteris?

Pere: Los escogía yo.

P: ¿En función de qué?

Pere: ¿Cómo?

P: ¿Por qué coges uno y no otro? ¿Por el "profe", por la materia, el horario...?

Pere: Ah, no, por si se necesitaba después para hacer una asignatura pues lo cogía para la asignatura que me interesaba a mí.

P: O sigui, crèdits de reforç

Pere: Sí. Es que allí te lo ponían, refuerzo o más avanzado.

Marc (2): Però a quins crèdits et refereixes, als variables o...?

P: Als variables.

Marc (2): Ah, els variables. Ui, al meu centre estaven molt bé els variables, perquè tu podies escollir el que volies, només que trobava que faltava una mica d'informació, perquè hi havia crèdits que posava el nom però no sabies de què era, i és clar, havia gent que deia "aquest mateix".

Pere: Por curiosidad (gest de marcar amb una creu un paper).

Marc (2): I després doncs potser no era el que li agradava.

Marc: En general estaven bé.

Marc (2): No, estaven bé. Al menys jo vaig tenir sort als que vaig escollir.

Marc: Quins vas escollir?

Marc (2): Vaig escollir tecnologia...

Marc: Sí, jo també.

Marc (2): ...després vaig escollir microorganismes i genètica vaig escollir.

P: Hi havia també d'aquests d'ampliació?

Marc: Sí, el que passa és que no ho feiem exactament com els variables, sinó que al tercer trimestre els "profes" et posaven, no els escollies (?), a cada assignatura hi havia dos, de reforç, i et posaven directament.

P: I vosaltres a on us posaven?

Marc: A mi ampliació.

Marc (2): A mi també, excepte en algun crèdit que... o a de vegades, normalment et ficaven a reforç si suspènies, no? Però si estaves molt justet et deien "jo t'aconseguiria que fessis això però també pots anar a fer altres coses".

P: Pere?

Pere: Sí, lo mismo.

Marc: Jo sempre he pogut escollir, no he tingut cap problema.

P: Molt bé, arribeu a 4rt d'ESO, us donen el títol, comenceu el batxillerat (els dos Marc) i el cicle (Pere). Quina idea teníeu del batxillerat?

Marc: Home, que era una mena de preparació per...

Pere: Para la universidad.

Marc: Que és "lo" que és, és la preparació per a la universitat, però pensava que començarien des d'un nivell més baix. Però clar, comencen des de... per dir-te alguna cosa a "mates" comencen des de límits, integrals... "ostres" i a l'ESO què has fet? Passar d'equacions de segon grau? Clar, és un nivell molt alt per començar, s'hauria de fer una pujada més, no sé...

Marc (2): I més que res perquè també el batxillerat va molt de pressa, perquè tenen molt temari, i sobretot matemàtiques, física, van molt ràpid. I si hi ha coses que t'ho donen al principi doncs si van tan ràpid de vegades et perds i si et perds ja...

P: Que és el que va passar a tu.

Marc (2): Sí, em va passar.

Marc: Això també és veritat. Al batxillerat no hi ha volta de full. Si t'has perdut al principi, facis el que facis és impossible.

P: El principi és com molt selectiu.

Marc: Sí, sí. Al principi és quan es veu de seguida qui podrà seguir i qui no. Et foten la castanya i si sobrevis perfectè, i si no... (20')

P: Vosaltres teníeu pensat quina carrera universitària volíeu fer?

Marc: Volíem fer directament el cicle superior.

P: Ah, ja pensàveu anar al cicle superior?

Marc: Sí, ja pensàvem en els cicles.

Marc (2): "Bueno", segons com ens anés el batxillerat, però jo més aviat volia fer un mòdul 3.

P: I perquè?

Marc: Home, era més, nosaltres anem per feina, ja volíem buscar que ens donessin un ofici. No ens interessava anar estudiant una carrera, al menys a mi no m'atreia. Ja volia anar per feina, i vaig veure que potser el grau mig era molt justet, auxiliar... de baix, més matadet, diríem, i ja volia un ofici però d'un nivell més alt.

P: I això us han explicat que el grau superior (...)

Marc: Sí, és la idea que teníem. Acabarem igual, jo intentaré fer el grau superior.

P: Tu què (Pere), el batxillerat ja vas decidir que no, però el títol el tenies, per tant t'haguessis pogut matricular al batxillerat. Perquè no ho vas fer?

Pere: Porque lo veía difícil, no me gustaba estudiar.

P: Però tu penses que t'han regalat el títol de l'ESO?

Pere: ¡Que me lo han regalado!

P: No, si tu penses que t'ho han regalat.

Pere: No.

P: T'ho has currat.

Pere: Sí.

P: I tot així, havent aprovat l'ESO no et veus capaç de...

Pere: No.

P: Perquè?

Pere: No me gustaba estudiar (...). No me lo pensé dos veces, yo quería trabajar y sabía que iba a perder el tiempo haciendo el bachillerato, me iba a meter y a los tres días iba a estar fuera, iba a perder un año tontamente.

P: I a casa vostra, que opinen els vostres pares?

Pere: Mi padre me lo dijo (...).

P: ¿Qué te dijo?

Pere: Ya que te has sacado el título haz lo que te guste.

Marc (2): A mi també. Però jo vaig fer batxillerat més que res perquè era un lloc, Castellar, que només fan un cicle formatiu, i jo en principi volia fer un cicle formatiu, però ja pensava m'haig de traslladar i tal i qual, i vaig dir: "provaré de fer batxillerat i després si em va bé doncs després faré el superior". Però vaig veure que no m'anava bé i vaig dir...

P: Quin cicle a Castellar?

Marc (2): El d'administratiu.

P: I el d'administratiu no t'agradava.

Marc (2): No, no m'agradava. Ara també fan el superior a l'altre institut, però a mi m'agrada més, quan vaig fer tecnològic, ho feia més que res per electrònica, que m'agradava.

P: Els vostres pares hi estan d'acord en què us quedeu al grau mig? Sobretot tu (Marc) que tens una germana que està a la universitat.

Marc: No, sempre han donat a tots els fills, i som quatre, han donat molta llibertat per fer el que vulgui.

P: Sí, una cosa és que et donguin llibertat, una altra és que haguessin volgut de tu, què s'imaginaven?

Marc: Què haguessin volgut? Home, si hagués sigut pel meu pare, ell hagués volgut que fes una carrera, però em va veure sense ganes d'estudiar i això, i que volia anar a aprendre una cosa directament, a treballar. Com va veure que era el que m'interessava em va "apoyar"...

P: Deies que el teu pare havia estudiat aquí, o el teu avi?

Marc: No, el meu avi.

P: I el teu pare (Pere).

Pere: I el meu tiet.

Marc: El meu pare havia estudiat, però havia fet batxillerat.

P: I el fet de què el teu pare (Pere) hagués estudiat aquí, li fa una certa gràcia que el seu fill...?

Pere: Sí.

P: Què et va dir? Et va explicar "algo" de quan era alumne?

Pere: No.

P: De vegades passa, "quan era jove...". No t'explica l'ambient que hi havia aquí?

Pere: No.

(...)

P: El grau superior, el voleu fer un cop acabat el grau mig?

Marc: Sí.

P: I com ho fareu, això?

Marc (2): Jo tinc pensat, "bueno", hi ha dos maneres, fer el curs pont, que és un any, i si aproves passes directament a superior o fer la prova d'accés. Jo tinc pensat fer-la l'any que ve.

P: La prova d'accés?

Marc (2): Sí.

P: Perquè ja tindràs els requisits?

Marc (2): Sí. "Bueno", és que jo la volia fer aquest anys passat, però no vaig poder perquè al dematí tenia pràctiques i a la tarda al "cole".

P: Per la prova d'accés has de tenir 18 anys, no? (25') i sis mesos d'experiència laboral.

Marc (2): No, em sembla que has de tenir aprovat el cicle aquest.

Marc: Has de tenir o els 6 mesos o el cicle aprovat.

P: D'acord. I ja la volies fer aquest any?

Marc (2): Sí. Però...

Marc: El cicle aprovat? No.

Marc (2): No?

Marc: No, si jo la podré fer i tinc una assignatura...

Marc (2): Ah! No sé.

Marc: Jo el que penso fer, com que m'ha quedat una assignatura i cladrpa que la recuperi, hauré de... havia pensat venir aquí a recuperar aquesta assignatura i aprofitar aquest any per treballar i anar-me preparant per la prova.

GRUP DE DISCUSSIÓ CFGS CENTRE A

Participants:

Rafa: CFGS Sistemes informàtics, COU.

Marta: CFGS Sistemes informàtics, batxillerat de reforma a Esteve Terrades.

Maria: CFGS Secretariat, COU més universitat.

Julia: CFGS Secretariat, batxillerat de reforma a Sant Boi.

Paco: CFGS Arts Gràfiques, FP2 arts gràfiques.

Ana: CFGS Arts Gràfiques, COU.

Rafa: CFGS Producció mecanitzat, FP2 metall.

Octavio: CFGS Producció mecanitzat, FP2 electricidad.

P: Comencem parlant de l'Esteve Terrades. Perquè els que veniu de fora heu triat aquest centre, amb quins criteris...?

Julia: Yo lo escogí por ejemplo porque en mi pueblo no había (...) y Cornellá es el que me pilla más cerca. Y las combinaciones de autobuses me iban bien.

P: Tu ja tenies clar "lo" que volies fer i vas buscar el centre...

Julia: Sí, hice (...).

P: Molt bé. Què més?

Marta: Yo no tenía claro lo que quería hacer y me vine... por hacer algo, o sea, como la informática tiene futuro me vine aquí, por nada más, porque me pillaba bastante cerca de mi casa.

Maria: Yo realmente lo escogí porque era de un año, y quería ir a la universidad, pero para subir nota de selectividad, pues hacer algo (?)

P: Sí, pero ¿por qué aquí?

Maria: ¿Por qué aquí? Pues realmente porque me pilla más cerca. Más cerca.

Octavio: Yo también hice como Julia porque me pillaba más cerca, y también porque me pasó (...) fue el primero que me llamó y me dijo que tenía plaza.

P: I vosaltres (Paco i Ana)?

Paco: (...) En la Escuela Industrial no me aceptaron por la puntuación y por la procedencia. Tenían preferencia los de (prueba de) acceso y los de bachillerato. Porque era el único colegio que se hacía ese ciclo...

Ana: Yo porque vivo aquí en Cornellá y era el único centro donde lo hacían.

P: Quina era la imatge d'aquest centre que teníeu abans de matricular-vos, quina idea teníeu al cap, la fama...?

Ludes: Tenía mala fama.

Rafa: Como toda la FP.

Maria: No, pero en Cornellá más.

Rafa: ¿Sí?

Maria: Está considerado más conflictivo (?).

Octavio: A mí, yo tengo un amigo que hizo aquí químicas, hace ya 3 o 4 años y dice...

Rafa: Toda la FP.

P: De totes formes, encara que té aquesta mala fama, vosaltres us heu matriculat aquí. Realment, aquesta mala fama és el que us heu trobat?

No (general).

Marta: No, es diferente.

Octavio: De todas maneras, creo que es porque somos más adultos, entonces claro, los problemas te los vas a encontrar con 15 o 16 años, no te los encuentras con 20 y pico. Yo, ahora mismo, tener que, un compañero que venga a quitarme el bocadillo es que ya... sería muy gilipollas por mi parte, de verdad.

(Riure)

Octavio: Y yo qué sé, yo, donde estaba, en el otro centro, también era un poquito problemático. Tenía mala fama, tenía, y sí, había sus (...) como en todos sitios, pero tampoco tan grave, tan grave.

Rafa. (...) Hombre, la mala fama la tiene la FP, sí, ya desde hace muchos años, es algo que arrastra de hace...

P: I amb el canvi de sistema, ha millorat?

Rafa: En la misma línea, para mí.

Octavio: Sigue siendo lo mismo.

Ana: ¿La fama? ¿Peor, con los niños de la ESO!

P: Això no és la FP, ja en parlarem.

Marta: A nosotros nos dijeron que los ciclos estos, que tenían la misma equivalencia a una carrera, pero no.

Rafa: ¡Qué dices!

Marta: Lo tienen superdebajo (?) (10').

Rafa: Esa es la imagen del superior (?).

(Rebombori)

Marta: Pero nos dijeron que, entre comillas, es lo mismo una carrera que un grado superior.

Octavio: Es que es como si te dijeran que es como un máster (?).

(Riure)

Marta: Y lo que estamos viendo, yo al menos, o sea, a mí no me ha llegado ninguna oferta de trabajo, y llevo 20.000 siglos intentando, echando currículums...

Maria: (...)

Rafa: Veo que en el mercado laboral este ciclo, el ciclo superior, no está implantado. Mucha gente, muchos jefes de personal...

P: Us demMartaria que parléssiu d'un en un perquè si no després a la cinta no se sent res.

Rafa: ...lo que ha dicho ella (Marta) sí es verdad que sí... este ciclo todavía en muchas empresas no saben lo que es, no saben, los jefes de personal, ciclo superior, no saben ni lo que es...

Octavio: Y además los nombres que le han puesto.

Rafa: Es que no saben ni qué es FP.

Octavio: Yo voy con mi título, tengo el ciclo superior de producción por mecanización, "¿y eso qué es?" Bueno, pues según la Generalitat y un par de programas que ví por televisión, es que viene a ser como un título para ser encargado de taller... La verdad es que no me veo de encargado de taller.

Rafa: A un compañero de clase le preguntaron en una empresa si era un cursillo del Ayuntamiento de esa población, o sea, que "informaos" no están.

P: Maria?

Maria: No, yo lo que opinaba que yo este módulo lo veo muy bien (...), te hacen prácticas, te hacen escoger trabajo (?)... yo por ejemplo estoy en la Caja Penedés ahora, yo no hubiese entrado, además, demandan (?) una carrera, y aquí en las prácticas me han cogido. No sé, veo que es una salida, lo que pasa que el nivel es... yo en COU me acuerdo que era mucho más fuerte que el nivel de este módulo, hacemos unas cosas muy fáciles (?), el nivel de bachillerato y COU era mucho mayor.

Octavio: Sí, FP también era más fuerte. Puede ser que también sea porque aquí tienes asignaturas muy prácticas, y...

Maria: También te dan más (?).

Octavio: Sí, pero de todas maneras... casi todo lo que ví al hacer mantenimiento (...) allí donde estaba yo antes, pues también me lo han dado aquí, o sea, que dan cosas, aquí, (una operació) nunca había hecho eso, usar un torno, una fresa son cosas que no había hecho, pero el resto... exactamente igual, exactamente igual. No está mal, porque aprendes, yo he "aprendió" bastante en este ciclo. Yo venía del tema de electricidad y un poco neumática y hidráulica, pero muy poco, y yo estoy trabajando ahora en una empresa que (...) mucho mecanizado, y claro, tenía que espabilarme... Y como esto es una cosa que, aparte es muy flexible, es pequeño, el horario es corto, y va bien, te deja trabajar y estudiar, va bien.

P: Després parlarem de la feina. Parlem una mica ara dels professors. Què en penseu?

(Algunes rialles)

Julia: Muy buen rollo, genial a secretariado.

Maria: Yo llegué aquí y pensaba que era diferente, que había unas normas, una diferencia entre alumno y profesor, y aquí somos como amigos, no hemos tenido problema ninguno, muy bien.

P: Tu venies de COU, no?

Maria: De COU.

P: I dius que al batxillerat era com més fred.

Maria: ¡Buf! Aparte, la gente se quejaba de que es muy estricto. Te tratan como a niños pequeños.

P: Públic o privat?

Maria: Público, pero es el tercero mejor de Cataluña, tiene premios y todo... Y allí pues... tú eres el alumno, el profesor es el profesor y (...) no hay confianza para nada. Y llegué aquí y fue superdiferente.

P: Què considereu d'un bon professor?

Octavio: Yo, el que más, el que tengo muy metido aquí (s'assenyala el cap) es que un profesor es el que se preocupa para que aprendas. Da igual como lo haga, pero que se preocupa. Y que te machaca, o sea, tampoco que te agobie, que cuando no tienes gMartas "vete por ahí". Tiene que ser un "tío" que aparte que te tiene que hacer la clase interesante, tiene que picarte entre otras cosas para que tú aprendas. Pero sobretodo un hombre que si no... que se busque la vida para que tú aprendas algo. Pero ya no sólo a nivel académico, no sólo libros, sino más cosas. Que si por (...) el hombre este ve que puedes... una salida a una empresa que... que una imagen vala más que mil palabras, "es que vamos a ir a esta empresa para ver", una persona que luche de esta manera, eso para mí es un buen profesor. Porque el que está con el libro allí "la lección 4" y se queda así (recostat a la cadira), y te hace sacar a la pizarra y que lo expliques no... a mí no, bueno, por lo menos a mí no. Es el gran problema que he tenido yo con la FP, ¿no?, que tenía bastantes profesores que eran de ese palo, "tengo un libro, de ese libro no me salgo, y como me preguntes una cosa de fuera del libro, te estás haciendo el listo, pues sal (gest de sortir de la classe)".

Maria: La psicología también, ¿no?, creo que es importante la psicología. Ayuda mucho, porque cada persona es un mundo, y la psicología te lo explica, cómo es esa persona, eso hace muchísimo.

Octavio: Eso, que te pique, que te haga (...)

Maria: Por ejemplo, si tú eres una persona un poco de letras (?), que se nota a la hora de explicar (...).

Marta: Yo, en mi caso, no creo que nuestros profesores estén muy preparados para explicar y para enseñarnos.

P: Perquè?

Marta: Yo al menos llegaba a la clase y me sentaba (gest d'actitud passiva), te quedabas así, o así (copiant apunts), copiando, copiando, copiando sin parar, no parabas de copiar, y no entendías nada.

Rafa: A pesar de que se esforzaban algunos, que eran de electrónica y daban clases de informática (15').

Marta: O sea, es que no eran de nuestra especialidad.

Rafa: No eran profesores específicos, y aparte, o sea, los veíamos cuando estaban (...) preparando la asignatura, porque a los que no quieran, en un año,

aunque hayas tenido tiempo, también puedes aprender todo lo que es el ciclo nuestro.

Octavio: Eso también es importante.

Rafa: Porque el cambio los ha afectado.

Rafa: Hay muchos profesores que no se han podido adaptar a los nuevos ciclos porque los han "metío" de golpe en este tema. Y claro, si una persona que ha "estao" enseñando electrónica no puede enseñar mecánica a la vez, porque no puedes, es imposible, no puedes.

Octavio: Eso es lo que pasaba.

Rafa: Eso ocurre en algunos casos.

P: I en arts gráficas?

Paco: Hay profesores que han "estao" toda la vida aquí, y eso se nota.

Ana: Es que nosotros, al ser (...) empezamos no sé cuantos, 23 o así, y hemos "acabao" 7.

Rafa: Nosotros 32 y hemos "acabao" 12.

Ana: Ha hecho mucho también la forma que era un ciclo nuevo, el primer año que se hacía y, los que llevaban aquí, digamos los de prácticas, muy bien, pero había...

Paco: Es que la gente se pensaba que era otra cosa.

Ana: Sí, también.

Paco: Que era más de ordenador...

Ana: Como el grado medio.

Paco: ... (...) de impresión.

P: I que ha sigut al final? Més complicat que "lo" que la gent es pensava?

Ana: Sí, las asignaturas teóricas. Es que teníamos bastantes teóricas. Y luego la gente se quitó porque pensaban que era lo del grado medio de impresión pero más...

Paco: Sí, con más nivel.

Ana: (...)

P: A algun altre cicle ha passat, gent que comencen 30 i acabden 10?

Julia: No.

P: Vosaltres no?

Maria: Hemos empezado... éramos 50 y hemos acabado casi todos.

Octavio: Vosotros hacéis un año. Nosotros hacemos 2.

Maria: Pero el año ha sido...

Octavio: De los nuestros sólo ha habido dos bajas. Somos 7, o sea, que tampoco...

Rafa: Depende también si el ciclo ése había gente trabajando o (...), por incompatibilidad de horarios mucha gente tiene que dejarlo.

Ana: Es que un año lo aguantas, pero dos no.

Julia: Pues yo, si fuese un año más en secretariado...

Maria: Yo hubiese seguido.

Julia: ...yo seguiría.

(Rebombori)

Ana: En secretariado sabes que es un año (?)...

Rafa: Imagínate que estás trabajando y no puedes...

Maria: Yo he estado trabajando (...).

Rafa: Sí, bueno, hay gente que está trabajando, cambias antes, y no puedes cambiar el turno, tienes que dejarlo, porque tienes que dejar el trabajo...

Maria: Entonces ya no te puedes matricular, porque ya claro...

Rafa: Pero ha habido gente que en el trabajo los han cambiado (el torn)...

(Rebombori)

Rafa: ...venía siempre por la mañMarta y se lo han cambiado.

Ana: Nosotros, de los dos años, un año (íbamos) por la mañMarta, el otro por la tarde (?).

Maria: Nuestro horario era por la tarde, y todo el mundo ha "trabajao" por la mañMarta y ha sido terrible (?).

Octavio: Pero un horario de oficina es de oficina, de las 8 de la mañana o de las 9 de la mañana hasta muy tarde las 2 o las 3. Y es normal. Pero en un horario de taller, si te encargan de hacer turnos... o sea, entonces tú, te puede pillar una tarde, y para ese día puedes pillar a un par de colegas que te cambiaran el horario de tarde por el de mañana, y pringas de noche o lo que sea. Como hacía el (un company) el año pasado, pero bueno, no siempre se puede hacer.

P: Vosaltres (de sistemas informàtics) també veu començar molts i heu acabat pocs?

Rafa: De 32, 12.

P: Perquè? A què ho atribueu?

Rafa: La gente también se esperaba otra cosa.

Marta: Se esperaba más fácil el módulo, y de otra... O sea, nosotros hemos "estao" haciendo como para técnicos, más que nada, técnicos de ordenadores. Y la gente se pensaba el Office más o menos.

P: Què?

Marta: ¿El Office?

P: El programa?

Rafa: Se pensaban que era Word, Excel...

Marta: Se pensaban que era Word...

P: Com d'ofimàtica, no?

Marta: Y lo que hemos hecho...

Octavio: ¿Qué hacéis, programación también?

Marta: Claro.

Octavio: ¿Y qué programación dáis?

Rafa: Hemos hecho Visual, Linus, C...

Marta: Administración de redes...

Rafa: Pero eso sólo era administración (...).

Octavio: (...) Pero por encima veis todo eso.

Rafa: Un poco ponerte en medio (...) no te lo voy a explicar todo, y luego tienes que ser capaz de coger un libro y a partir de ahí...

Rafa: Parecéis ingenieros informáticos (?).

Octavio: Qué va...

P: Hem parlat una mica dels professors, i els tutors?

Octavio: Yo con el que hemos tenido muy contento.

Maria: Muy bien.

Julia: Nosotros también.

Octavio: Yo muy contento... el año pasado, un hombre que se mostraba al máximo, al 100%, y este año también.

Rafa: El único problema es que si alguien se pone malo, el sustituto que viene... bufff, viene cualquier persona... está más "perdío" que...

Octavio: Lo que también es verdad es que, por ejemplo, si hay una vacante de un técnico de mecánica, te puede venir un técnico aunque sea agropecuario o... cualquier historia, y eso no puede ser.

P: Vosaltres (Rafa i Marta) respecte el tutor?

Rafa: No, bien.

Marta: El tutor bien... entre comillas, hemos tenido algún problemilla, pero... alguno no nos lo ha podido solucionar, pero otros sí.

P: Quina diferència noteu entre professors de batxillerat i de cicles? (20') Per exemple, tu (Maria) deies en la distància, no?

Maria: Sí, mucho.

Rafa: Más cercanos. Sí, porque donde estaba en Martorell éramos 30, el profesor está aquí y nosotros allí. Es que también, porque al menos por lo que yo veo, lo que es BUP y COU, o sea, este módulo es difícil, pero tampoco una distancia enorme con lo que era BUP y COU. O sea, no es que esto sea fácil, porque es difícil, pero yo, como veo, que lo que es la nueva reforma de la ESO tiene un nivel más bajo, y el bachillerato tiene un nivel más bajo, pues esto, que es nuevo, también lo tiene, al menos es como yo lo veo. Yo veo cosas que hacen, amigos míos, tampoco es que sea una cosa excesiva, las notas altas las tienen todos, o sea... o es que son muy inteligentes y yo era muy inteligente también, porque son las de especialización, y ahora que me gusta me lo he "tomao" más en serio, o un salto, salto no es.

P: I amb els que veniu de FP? Heu notat canvi de la FP2 als cicles en el professorat? Estan fent "lo" mateix al grau mig que al grau superior?

Octavio: Depende de qué profesores. Aquí he tenido desde gente que se preocupaba mucho hasta gente que pasaba totalmente, o sea, (...). Yo, por ejemplo, no sé como será en COU y tal, pero nosotros en FP empezamos 40 y pico, 80 y pico entre dos clases, y los que acabamos la FP conmigo éramos 17 o algo así, o sea, que tampoco acabábamos muchos. Y claro, con el tiempo, los profesores siempre son los mismos y acabas pillando amistad y acabas pillando rolletes buenos. También lo que dices, tú allí y yo aquí. Con esto ha sido un poquito más amigal, de más amigos, pero yo como ya lo he vivido antes, tampoco he notado tanto el cambio.

Ana: Yo lo veo igual el COU que ahora. Yo iba a un instituto que a lo mejor de COU había una clase de literatura, otra de ciencias y otra de letras. Era muy pequeñito el instituto, nos llevábamos todos muy bien, nos conocíamos todos, todos los "profes" y todo, y no he notado diferencia.

P: Això que deies tu (Rafa) de la ESO, que en penseu de la ESO?

Octavio: Fracaso.

(Assentiment general)

Rafa: Yo lo veo más fácil.

P: Tu ho veus més fàcil.

Rafa: Porque son más años también. Yo no sé si (...)

Marta: (...) Yo he "estao", mis años de la ESO, he "estao" en un colegio privado, y también se nota que te meten más caña, pero después vine aquí a hacer el bachillerato y... como que pasan mucho y tampoco... no sé. Ha "sío" duro, vale, pero...

Rafa: Yo pienso que la enseñanza va (...) por la derecha.

Marta: Tampoco aprendí mucho, o sea que...

Rafa: Está camuflado, pero es para la derecha. Para gastarte el dinero si quieres aprender, si no nada. Ahí está.

Marta: Aprendí más inglés en la ESO, en el colegio privado, que no aquí. Aquí no me enseñaron pero nada, y dos años de inglés, tuve. Pero nada, eh...

Ana: Un privado es diferente de un público.

Octavio: Ya.

Maria: Depende, hay colegios públicos que son muy buenos.

Ana: En la ESO.

Maria: No, (...)

Octavio: Yo, cuando estaba haciendo la FP, lo bueno que tenían algunos profesores es que se preocupaban mucho, y con el tiempo los profesores que no iban muy bien te quejabas y tal y como te quejaras 5 o 6 clases saltaba (?) un profesor y tal. Se preocupaban mucho, yo creo que... yo volví a mi "cole" hace poco a buscar el título y ha "cambiao" mucho, ya no hay los mismos rollos, ya no hay... yo tengo amigos que son profesores y me han dicho que esto ha "cambiao" un montón.

P: ¿A peor?

Octavio: A peor, a peor. Hay una apatía total. Yo cuando entré en la FP, los dos primeros años había una plantilla de profesores terrible, aprendías... "aquí está el libro, estúdiatelo". Y cuando ya hice tercero, cuarto, quinto había un interés, te machacaban, te ponían retos y tal, pero luego veo, yo lo he visto, lo veo en mis primos, lo he visto en mi hermaMarta también y tal, y muy mal. Muy mal porque... mi hermaMarta tiene, le gusta mucho aprender, y mi hermaMarta, si es por el colegio... si es por el colegio estaba en un colegio especial para gente retrasada, y mi hermaMarta no es retrasada, o sea, le cuesta mucho aprender, no tiene la capacidad como la puedo tener yo, entonces claro, uno que se... "pues bueno, mira, va, tú en tu casa...". Pasando. Tienen 35 niños más de los que preocuparse y no... pero nada, vamos, nada, nada.

P: O sigui, que la ESO és pitjor que la EGB?

Rafa: Yo lo veo así.

Marta: Sí.

(Assentiment general)

Octavio: Sí, (...).

Rafa: Están obligando a niños de 14 y 15 que no quieren estudiar, que quieren estar en la calle, a estar ahí, y crean conflictos, yo lo veo así, no sé.

Octavio: Ya no es eso, yo creo que era algo evidente, no que vengan como antes, "la culpa es de la base", no, de la base no. Si en un centro, se coge un chaval, y... vamos, porque yo en la FP que tenía yo entraba cada uno que era para verlo, lo que pasa que teníamos una coordinadora pedagógica que era un sargento, un sargento para lo bueno y para lo malo, o sea, aquella mujer te metía caña a ti y al profesor que se había pasado, lo tenía muy claro. Y claro, necesitan gente así que se preocupe, gente que no está por historias, está para lo que tiene que hacer. Porque eso de que vengas tú, vengas tú con dolor de cabeza y tal, dolor de cabeza puedes tener uno, dos, tres días, pero (25') todo un curso no. Y hay muchos profesores, porque no tienen capacidad

psicológica, ni aguante, ni... yo qué sé, no aguantan. En la FP donde estaba yo, una profesora que todavía está de baja. Cosas así, no, no, al principio de curso están bien, los niños la vuelven loca y está el resto del curso de baja, o sea que la mujer está "desquiciá", pues que no sea profesora, que sea otra cosa.

P: Per aquests "nanos" que deies (Rafa) que als 15 i 16 els obliguen a seguir a l'escola i no volen, quina seria la solució?

Rafa: (...) Si ellos no van a hacer nada por mejorar su propio beneficio, por mucho que tú los líes, (...) y los obligues, yo creo que no sale.

Ana: Yo, por lo que dicen, les pasan de curso, ¿no?

(Rebombori)

Ana: Le van pasado toda la vida de curso, pues ya pasan de estudiar. Es así.

Rafa: ¿Dónde se ha visto eso? (...)

Maria: Yo lo que quería comentar, esos que hacen trabajos así de carpintería, muchos de estos jóvenes son jóvenes que no quieren estudiar, les pones en cursillos, y se forman, es una cosa más bien práctica... no dejarlos, si van mal dejarlos...

Rafa: (...)

Octavio: Eso ya se hace, eso ya se hace.

Maria: No, pero tiene que haber más, hay pocos cursos.

Octavio: (...), eso lo hace una escuela privada, lo hacen privado ¿por qué?, porque tienen mano de obra gratis. Están estudiando...

Maria: También aprenden un oficio, se forman...

Octavio: Sí, aprenden un oficio y tal... pero a ver, eso lo veo de muerte, ¿no?, pero lo que no veo bien por ejemplo es lo que dice él (Rafa), un niño que sea apático total, pasa de todo, que se la suda todo, y no le toques los cojones, que te líe la clase...

Marta: Sí, pero con 14-15 años tampoco tiene edad para...

Maria: A lo mejor pasa de eso, pero si le pones una cosa que le gusta no.

Octavio: Aquí lo que pasa es que no hay un, no hay un... igual que hay, está el director, el coordinador, el grupo de no sé qué... dentro de la (...) que hay un departamento, y una persona que se le pague para que se encargue de estos casos. Igual que hay un (...) en cada colegio, esto es lo que tiene que haber. Porque ahí (...) y no es la mayoría, hay mucha gente... si están mal en casa, cómo van a estar aquí bien. Pero la mayoría de los casos, hay que tener un...

Rafa: En Martorell hay un centro de estos oficios, y es 4 horas estudio, 4 horas trabajan, y cobran 40.000 "pelas", quieras o no quieras, gMartan un dinerillo...

Maria: Se forman.

Rafa: ...y aprendes carpintería, electrónica, albañilería... y electricista. O sea, esas cosas yo lo veo...

Marta: Un niño de 14 años, bueno, una chica o un chico de 14 años no tiene para... no...

Maria: Es muy joven.

(Rebombori)

Marta: Yo cuando era más joven, cuando tenía esa edad, yo estaba loca "perdía". O sea, que yo iba muy a lo mío, y ahora... es una etapa normal y corriente, yo lo veo normal.

Maria: Claro.

Octavio: Ya, pero en esa etapa, en esa etapa, que te da igual todo. Es que yo, con 16 años, por no hablar con la gente ni salía a la calle, yo pero un vago total, era el cacho más perro que te podías echar a la cara. (Riure) No, en serio, mi padre no sabía qué iba a hacer conmigo. Pero bueno, yo tenía que hacer mi cambio (...). Mi padre no me dejaba a un "lao", mi padre me (...) y mi padre me ha "llegao" a sacar de fiesta por ahí (...). Es que es verdad, hasta que llegó un rayo (?), que por lo que te digan... pero eso hay que buscarlo, y hay gente que pasa, y en los colegios, que son, están más tiempo contigo, tiempo contigo y tiempo que te están vigilando, porque un colegio donde no te controlen, malo. Que es lo que se está dando ahora, ahora la ESO, ¡bahhh!, es tener los niños "encerraos" una sala para que no estén por ahí robando coches o pegando (...) o lo que sea.

Rafa: Es que la solución, la solución es que está... el gobierno lo quiere así. Y entonces, para que la genta salga de lo privado, de lo público y se vaya a lo privado, y se quite ese gasto. Es como la sanidad, como todo, si es que lo miras, todo tiene... (rialles de la gent). Es lo mismo que (...), si lo miras psicológicamente, lo hace a propósito el gobierno para que la gente se gaste la pasta en educación.

P: Els que veu fer batxillerat de reforma, amb la ESO, perquè veu fer el batxillerat i no un cicle formatiu de grau mitjà?

Julia: ¿El bachillerato?

Maria: ¿Bachillerato pero en la reforma?

P: Sí, de la reforma. Els que veu fer la ESO, Marta i Julia, un cop acaba la ESO...?

Julia: Yo no la hice, la ESO. Yo tenía que haber hecho cinco años de FP, salió FP (?) primero y segundo, y como mi perspectiva era la reforma me mandaron al bachillerato, me dieron un sablazo tremendo, el primer trimestre me quedaron siete, yo aquí no paso ni borracha.

P: No ho entenc, això. Què vas fer, dius, la EGB?

Julia: A ver, después de la EGB, fui al instituto, y tenía que haber hecho cinco años de FP, que era lo de... lo de administrativo, pero yo hice sólo dos, sólo pude hacer dos, porque me pilló el bachillerato LOGSE, y luego me cambiaron dos años, y después de esos dos años me he venido aquí.

P: Vale, però a l'acabar la FP1, haguessis pogut fer un grau mig, també d'administratiu.

Julia: ¿Sí?

P: No t'ho vas ni plantejar?

Julia: No, no, es que todos iban a continuar y yo...

Octavio: ¿De qué año estás hablando?

Julia: ¿El qué?

Octavio: El año. ¿Hace dos años de eso, que tuviste que cambiar de FP a bachillerato? (30')

Julia: No, unos 3 años va a hacer ahora.

Octavio: 3 años. Ten en cuenta (cap a mi) que hay muchos colegios...

Rafa: No saben (?)

Octavio: ...no, qué va, ni éste tampoco. Muchos colegios aunque lleven 3 años haciendo lo mismo no están "preparaos" todavía, y... nosotros somos la primera promoción de producción por mecanización, y se nota. Se nota...

P: Es nota perquè és com improvisat, vols dir?

Octavio: Sí, a ver, yo he visto, yo he tenido dos tutores que se lo han "currao" pero "exagerao", que les tocaba hacer calidad y se han "mamao" calidad, que les tocaba esto y se han "mamao" esto, y se han "currao" por esto te decía...

Rafa: Aprendían con nosotros, a la vez que lo tenían que explicar, ves que se esforzaban.

Octavio: Es lo que dice él, tú veías al “profe” haciendo un ejercicio, haciéndose sus notas que es lo que nos daba mañMarta, y nos lo daba a nosotros. Esto, en muchos sitios, está muy improvisado. Y yo digo que de aquí a tres años más... Porque esto, esto, todo lo que sea... va muy despacio (...) y tendrá un nivel como la FP de antigua, creo yo, creo.

Ana: A nosotros nos ha pasado, al ser el primer año, créditos como calidad o como (un crèdit tècnic), créditos más teóricos, o sea, teóricos, teóricos no tenían ni idea, pues cogían el libro de ese crédito, una fotocopia, a leer en clase. Eso era lo que hacíamos.

Paco: Ellos protestaban y nosotros a copiar. Si tú le quitabas el libro, el profesor no sabía nada.

Ana: Ni idea (...).

Paco: Muchos profesores que no seguían el programa ni nada. Y nosotros, si había problemas, ni se lo preguntas, porque no sé...

Ana: Se lo tenías que preguntar a...

Paco: ...ya me lo preguntarás mañMarta

Ana: En (un crèdit) era todo práctico, ¿no?, porque teníamos que hacer un proyecto de un tríptico, y la hora que nos tocaba el “profe” que nos daba la teoría pues, es que no me enteraba de nada, y a lo mejor se pasaba todo el día con una duda, y hasta que no te tocaba el que hacía los programas... y esto es lo que pasa.

Marta: En mi caso, mi crédito de síntesis, un libro, sin “profes”, sin nada, en mi caso y en el de mucha gente de mi clase. Nadie...

P: ¿Os dejaron con un libro?

Marta: Ése es mi crédito. O sea, mi información sacada de Internet, que no había información en Internet, bueno, que la sacamos de un libro. Y hubo muchos problemas, y al final nadie me ayudó, porque nadie sabía.

Rafa: Pero es que eso es... tampoco...

Marta: En tu caso no, porque en tu caso sabían los “profes” de ese programa.

Rafa: No sabían, ¿qué sabían?

Marta: ¿A ti qué te ayudaron, te ayudaron mucho?

Rafa: Me ayudaron lo que sabía ella. Es que claro, es que hablamos de informática, en la informática hay infinidad de programas, infinidad de aplicaciones, y un informático, yo soy informático, y yo no me sé un programa...

yo no culpo al profesor porque hay infinidad, y conocer a fondo un programa, un software, es casi imposible, tienes que estar dos años dale que te pego.

Marta: Rafa, pero estás diciendo otra cosa... (...) Nos dio para leer una serie de trabajos, ¿no?, y trabajos que ellos no sabían nada. O sea, yo no lo veo lógico, si te dan más una serie de trabajos pues que al menos que sepas dar idea a los alumnos, ¿no?

Rafa: Pero yo, mi proyecto de aplicación ya lo tengo hecho, que lo estoy desarrollando, si ya estoy muy avanzado y hablo con ella (una profesora?) para exponerla, sé que una cosa no la van a saber, es que no la van a saber, si estoy en el principio, pues ellos intentaban, si no sabían pues no sabían, si vas con un puntito se lo podías preguntar, "esto es importante" (...), es que no se puede.

P: Quina és la imatge que teniu dels cicles de grau mitjà?

Octavio: Yo, (...), le veo buen color, lo veo muy positivo. Yo, lo que pasa, a mí me gustaba la (...), a mí me gustaba aparte de que... de aprender un oficio, una rama técnica, de la industria, de lo que hay ahora, yo he visto bien siempre y estoy superorgulloso de haber tenido matemáticas, castellano, catalán, inglés, historia, todo, estoy superorgulloso, porque es que lo que no puede conformarse a trabajadores, no, hay que formar a personas. Yo tengo, por ejemplo, un compañero que está a pie de máquina, y ahora tiene una máquina nueva... (no amb el cap). O sea, yo llevo un año con la máquina y ya me la manejo y tal, él lleva un año igual que yo y me pregunta a mí. ¿Qué es lo que pasa? Este chaval no... éste hizo, tiene el graduado escolar y ya está. Gente así, a ver, para mí en la cadena van bien, pero no para todos los trabajos.

P: Ana?

Ana: Sí, que yo creo que la diferencia está en lo que es el título, uno tiene superior y el otro tiene medio, pero luego la formación, por ejemplo, los de artes gráficas están muy bien preparados los de grado medio, e incluso más que nosotros.

Paco: Sí. Yo conozco a uno que sólo tiene la FP1, y está trabajando de lo suyo y (...), es maquinista de impresión, y a mí no me han enseñado máquinas, porque en el "cole" no hay máquinas. Claro, él como trabaja, trabaja a sitios...

P: Això passa a secretariat?

Maria: En nuestro caso los mismos profesores dan grado medio y grado superior. Nos cuentan que hay gente en grado medio que les tienen que enseñar prácticamente a sumar decimales. O sea, vienen sin base y sin nada, o sea, tienen que empezar a explicar "dos con cero o al "cuadro"", no son capaces de hacer (35') nada. (...) Comentan que hay un nivel bajo, bajo. Luego le ponen poco interés, la mitad de la gente no viene a clase... que hay mucha diferencia, no es como los otros, hay mucha diferencia.

Ana: Tú has tenido que hacer COU o bachillerato...

Maria: Claro, el nivell...

Ana: ...y ellos vienen de (...) y se nota eso.

Maria: Se nota en eso.

Ana: Nosotros, como no tenemos que hacer ecuaciones ni nada, si no...

(Riure)

Rafa: Nos tendrás que perdonar, pero tenemos una cena de clase a las 9.

Marta: ¿Quedan muchas preguntas?

P: 2 o 3. 5 minutos y acabamos. Rápido. Els que veu fer COU, perquè no la universitat i sí el grau superior?

Maria: Yo he entrado a la universidad, entré en estadística y estuve allí un año, y bueno, (...) pedí esto porque pedían un 5, yo quería (?) matemáticas puras, "bueno, yo tengo el COU, no me llega la nota de selectividad", pues lo hice, (...) siempre me ha gustao (...), entonces me metí en el módulo para conseguir la nota, porque el COU era muy difícil y repetir la selectividad lo veía un poco ya... agobiante.

P: I tu, Rafa?

Rafa: Yo porque estuve un año haciendo COU, me quedaron unasa asignaturas y me cansé de estudiar, tiré la toalla, no me presenté ni en junio ni en septiembre, me tiré un año trabajando, y volví al segundo año, bueno, al tercer año, me saqué las tres y dije "no puedo hacer la selectividad ahora", me daba muchísimo miedo. Y aparte, aunque la hubiera hecho, eran asignaturas en COU de ciencias, de letras... ¿Lo más fácil? Pues allí me meto, con mis amigos, sin ninguna idea clara, luego he visto que la informática me tiraba y (...).

P: I vosaltres que teníeu la FP2 (Octavio, Rafa i Paco), com és que teniu la necessitat de formar-vos més?

Rafa: Hombre, porque la industria te lo exige, el puesto de trabajo, entonces tienes que ir reciclando también.

P: Però va ser una exigència formal de l'empresa o ...?

Rafa: No, personal.

Octavio (assentiment amb el cap)

P: I tu, Paco?

Paco: ¿Yo? Pues porque (...) con la FP no sé...

P: De quina branca?

Paco: Artes gráficas. Es que me veía incapaz de trabajar, porque veía todo diferente. "Bueno, prueba el grado superior a ver si lo veo más claro esto..."

P: I ho veus més clar?

Paco: (cara de circumstància)

Rafa: Igual.

(Riure)

Paco: No, he hecho las prácticas, ¿no?, y he ido un poco a ver... (?).

P: Què tal les pràctiques?

(Rebombori)

Octavio: Yo, como trabajo, las tengo convalidadas.

Maria: A mí me ha ayudado, estoy trabajando allí ahora.

P: T'han ofert continuar a l'empresa?

Maria: Sí, me han llamado, a partir de hacer las prácticas pues me llamaron, y ahora estoy... no en prácticas, con contrato.

(Interrupció del conserge)

Marta: Yo las estuve haciendo pero no me han cogido ni nada.

Ana: Yo sí que quiero decir. Empecé en una, (empresa), en diciembre, ¿vale?, iba... diseño y producción editorial, a maquetar, a compaginar... cosas que hacemos, ¿no?

Paco: Diseño.

Ana: Diseño. Me llevaron allí, a la editorial, yo pensaba que era... y bueno, me pusieron a archivar, a ordenar el almacén, a limpiar...

(Riure)

Ana: ...a todo, y bueno, estuve aguantando hasta marzo, y luego mi tutora "no, no que te harán hacer de todo, no sé qué". Bueno, (...) si eso lo permite, archivar (...). Y luego he estado en (una altra empresa), y muy bien, muy bien,

me han dicho que en septiembre me van a llamar para un contrato. En (l'empresa) genial, hacía lo que tenía que hacer, pero la anterior...

P: Aquesta és l'última pregunta. L'any vinent, què fareu?

Rafa: Trabajar en cadena.

(Riure)

Rafa: Es difícil que tenga las puertas muy abiertas, porque yo qué sé. La empresa no sabe qué es esto, no creo que haya muchísima propaganda, y si es propaganda de inspección postal, a la basura, o sea que... Confío en que una pequeña empresa me tenga... porque aspirar a una mediMarta empresa sólo por el prestigio que les supone a ellos tener un ingeniero no me van a coger a mí (40'), o sea, espero que una mediMarta empresa, con conocimientos abiertos al futuro y a poner cosas que se están enseñando... pues apoye (...).

Marta: Yo, a la universidad, el año que viene.

P: Sí? Quina carrera?

Marta: Ingeniería técnica de informática de gestión, o de sistemas, una de las dos.

P: Maria?

Maria: Sí, educación social.

P: Ja ho tens decidit?

Maria: Lo tengo clarísimo.

P: A on?

Maria: A Vall d'Hebron, en pedagogía.

Julia: Yo, trabajar, seguir trabajando.

P: Estàs treballant i seguiràs. "Lo" que has estudiat?

Julia: Sí, bueno, más o menos, cogiendo el teléfono también estoy, bueno, estoy en una oficina, estoy bien, como secretaria.

P: Els coneixements que has après aquí els pots utilitzar?

Julia: Sí, sí, mucho, en vez de estudiar esto, el año paado, estuve en el tema de archivo, como decía Ana, yo sí que me tiré archivando pero... sobres (grans amb les mans).

P: I a la teva feina et reconeixeran d'alguna forma que tens un títol de grau superior?

Julia: No, es que ya el año pasado, lo que hacía, es que era ya una secretaria, y sin saber la gente que yo iba a hacer este curso, este ciclo. Más o menos ya es que es, se asemeja un montón, yo sin saber de qué iba este ciclo, ya estaba haciendo cosas, cogía el teléfono, utilizar ordenadores, todo era...

P: Llavors la pregunta és: has après coses noves en aquest cicle que després estàs aplicant?

Julia: Sí, sí. Yo qué sé, es que hace 2 días que estoy trebajando, luego más adelante sí...

P: Paco, ja pots Martar a treballar amb el cicle?

Paco: Yo ya he empezado a buscar trabajo, pero... fui a una entrevista, y lo primero que me dijeron: "oh, ¿qué joven eres?" (Riure) "¿Cuántos años tienes?" "20", "pues eres muy joven". "¿Experiencia?", "las prácticas", y me preguntaron un poco así a las prácticas que había hecho pero... está visto que muchos estudios no... luego no cuenta, cuenta tener experiencia.

(Rebombori)

Paco: Si hubiera estado trabajando seguro que me hubieran cogido, pero como sólo he trabajado seis meses pues "ya te avisaremos para hacer una prueba", y aún estoy esperando que me avisen.

P: I vosaltres (Octavio, Rafa) que el grau superior us pot promocionar a l'empresa on esteu?

Rafa: La mía yo creo que no. Si hubiera estado en otra más grande como la SEAT sí, porque hay sitio (?) para todo el mundo, pero en la que estoy, sólo entramos (...) y allí el que entra (...).

P: Abans dèieu que fer el grau superior era una opció personal, no?

Octavio: Sí, yo sí. Yo el año que viene quiero hacer informática, quiero hacer programación en C, pero un máster, me va a costar el dinero pero bueno, quiero hacerlo. A mí también me tira...

Marta: Es durillo, ¡eh!

Rafa: (...) Te acordarás de mí.

(Riure)

Octavio: Yo me tiro a lo que haga falta, no me da miedo, yo he pasado de electricidad a mecánica, y no me ha "dao" miedo... me ha costado porque yo trabajaba, ¿no? Yo soy de la FP y me gusta, estuve un año largo arreglando

máquinas de control numérico, o sea, algo para mí totalmente nuevo, tampoco era tan difícil, creo yo, ¿no? Entonces, claro, yo ahora he tenido la suerte, la suerte, de que mi padre pues se ha "montao" un negocio y tal, y... mi padre está usando (?) las máquinas que yo arreglaba antes, yo ahora voy (?) de maquinistas de esas máquinas, ya no maquinista, sino que me ha puesto ya... Yo mismo tengo la calidad (?) de ingeniero, de diseñador o lo que sea... y no tengo ningúntipo de formación, y yo intento formarme. Y todo esto de programación... ahora estoy haciendo un curso de infografía, todo lo hago porque me gusta a mí, siempre me ha "gustao" y ¿por qué no lo voy a hacer? Yo espero que de aquí a dos años, cuando en mi trabajo ya sepa cuál es mi lugar, qué horario tengo... yo quiero llegar a la universidad.

P: Ingeniería?

Octavio: Si es posible, sí. Pero pasa que yo lo que quiero hacer no hay, no se hace. Yo quiero hacer, no hay aquí ninguna rama que haga herramientas de corte industrial, no hay nada. Tendría que irme fuera, y ya eso me supone... demasiado. Me estoy buscando la vida, pero (...) y lo suyo sería irme. Ahora si me voy es muy traumático, pero para mí, para mi familia, para todo.

P: Agradecimientos.

GRUP DE CFGS CENTRE B

Participants:

Pere: BUP (ciències mixtes) i COU a Caldes, no va fer la selectivitat per mandra, després de la "mili" i de treballar en una empresa metal·lúrgica i a través de l'empresa (coneguts d'allà, no política d'empresa) es matricula al CFGS de mecànica.

Neus: BUP (ciències mixtes) i COU a un altre centre de Sabadell, selectivitat al setembre suspesa i CFGS administratiu, per no tenir un any buit abans de tornar a provar la selectivitat.

Juan: FP1 i 2 antiga de fusta a l'Escola Industrial i l'han cridat (el professor de FP) per fer CFGS fusta.

Paco: FP1 i 2 antiga de metall a l'Escola Industrial, curs internacional i ara fa CFGS delineació (projectes mecànics).

Roberto: COU més FP d'automoció, més Dret, després busca alguna cosa no tan dura com la universitat perquè no aconseguia adaptar-se, ara CFGS de projectes mecànics.

Àngel: FP antiga de metall més un CFGS Producció per mecanització a Manresa ("els "profes" van escalfar el cap a la gent perquè es quedés), no sabia si anar a la universitat però va veure el CFGS de projectes mecànics a Escola Industrial. Si tot va bé l'any vinent anirà a la universitat.

P: Perquè, venint d'altres centres, què és el que us fa decidir venir a l'escola industrial?

Paco: Jo per la possibilitat, perquè treballo i visc aquí a Sabadell.

Neus: Jo per proximitat i perquè el professor aquell (el que la va orientar cap al CFGS), que la seva dona treballa aquí em fa informar d'aquest centre i per això he vingut aquí.

P: I tu que vens de més lluny (Àngel)?

Àngel: Jo podia anar a Terrassa o Manresa, i per referències de professors de l'escola on estava, em van dir que estava millor aquí a Sabadell... i podia triar Terrassa que està a 10 minuts de casa.

P: I Caldes?

Pere: Jo vaig buscar la guia aquesta de tots els mòduls el que m'interessava i ficava els "centros" on s'impartien i el més aprop tenia era aquest.

Roberto: Tuve suerte, vine preguntando, encontré lo que buscaba y me matriculé.

P: Quina és la imatge que teníeu d'aquest centre? (10') Per exemple a tu (Àngel)?

Àngel: Les referències dels professors? Que està bé, tenia un company que treballava aquí, i que es veu que aquí deien que tenia força nom.

Neus: "Lo" que és professors i això està bastant bé.

Juan: Yo lo que me acuerdo cuando entré aquí a hacer FP, de que tenía mala fama la Escuela Industrial. A mí siempre me habían dicho que tenía mala fama.

Paco: Mala era poco.

P: Perquè?

Paco: Cuando hacía EGB lo que explicaban aquí de la FP era...

Juan: ¡Bua! Dogradictos a "punta pala", mal ambiente, camorristas, peleas...

Paco: Jo quan vaig entrar vaig veure "lo" de sempre, suposo que qui s'adapta, que es fica en merders (...) jo vaig venir a estudiar i havia professors que t'ajudaven si sabien que tu estaves per estudiar, si no et deixaven... com a tot arreu.

Juan: A mí me explicaron las cosas "coño, me estáis asustando antes de ir"... voy a ir... igual que en cualquier otro centro, yo lo he visto bastante tranquilo y he pasado aquí, bueno, he cursado los 5 años de la FP y luego estos dos y no he visto que haya cambiado nada. Hombre, ves como en todos los centros, pero lo que dice él (Paco) si lo buscas lo encuentras.

P: Èreu conscients d'aquesta mala fama que tenia fa uns quants anys?

Pere: No.

Roberto: No.

Juan: Te estoy hablando ya de hace 11 años.

P: Ara suposo que ha millorat.

Juan: Yo había "escuchao", por gente me habían dicho "ostia, voy a ir a la Escuela Industrial", pues está bien, no tengáis miedo, no es una cosa del otro mundo, y yo creo que luego poco a poco se ha ido mejorando la imagen del colegio.

Paco: Ahora hay mucha mejor imagen que hace 12-15 años.

P: A què s'ha degut aquest canvi d'imatge?

Paco: Un poco per part del professorat, o del centre d'intentar millorar...

Juan: O quizás que ahora la FP está mejor visto que el BUP.

P: Com?

Juan: Que está mejor mirado, que es mejor salida la FP que el BUP, por decirlo de alguna manera. Entonces la gente se ha decantado por la FP y por ahí se ha creado un mejor ambiente de la escuela.

Neus: Home, abans se havia creat la imatge de què la gent que valia anava a BUP i COU i la gent que no valia anava a la FP. Suposo que això fa molt.

Juan: Sí.

Paco: (...)

Pere: Sobretot al metall, havia una fama... els que no valien FP mecànica.

Àngel: A sobre dintre de la FP això, això on estava jo allà a Manresa igual. Els que no tenien plaça als altres llocs i volien seguir cap al metall, això és el que es deia.

P: I això dieu que ha canviat, teniu la percepció de què ha canviat.

Juan: Yo ahora mismo no sé cómo están los críos por decirlo de alguna manera, pero yo lo he visto muy "cambio", mucho. El ambiente es el mismo, pero lo que es la imagen cara a fuera bastante.

Neus: A més, "lo" que és ara batxillerat i això és "lo" que té mala fama, perquè per exemple a l'Arraona (IES), on jo anava, potser també és per on està situat, el barri on està situat, però la gent de batxillerat hi havia uns conflictes... normalment, com és obligatori ara fins als 16 em sembla, "pues" clar et passen les ganes (...).

P: Després parlarem de l'ESO. Ara parlem dels professors. Què valoreu d'un bon professor?

Àngel: Que estigui actualitzat.

P: De coneixements?

Àngel: Sí.

Roberto: Yo valoro por igual los conocimientos que puedan tener pero también el trato.

Sí (general).

Àngel: Això per sobre de tot.

Roberto: Hay muchos profesores que son... bueno, no es éste el caso. Yo he quedado muy agradablemente sorprendido de esta experiencia de dos años aquí, pero normalmente he encontrado profesores que, aun mirando gente de cierta mayoría a las clases los trata como un poco favoritos, actuando un poco con reserva, como si fuera un comportamiento rebelde (?), pero bueno, que no es éste el caso. Conmigo mis profesores se han portado magníficamente bien, y ahora voy a hacer una comparación, yo hice la FP de automoción, y esta especialidad que acabo de estudiar, y yo vengo de la enseñanza privada, y de entrada por ejemplo ciertos personajes que se ven por aquí correteando no se permiten (15'), por eso acaban aquí. Luego eso no quiere decir nada, porque la criba que se hace de suspenso no sólo es por los profesores los que hacen la criba, somos nosotros mismos si decidimos no estudiar y hacer otras cosas que no sea estudiar, somos nosotros los que nos descartamos, pero yo te puedo decir que en cuanto a profesorado "chapó", no hay ninguna diferencia entre la enseñanza privada y la enseñanza pública, entregados totalmente y disfrutando, porque me lo han dicho, disfrutando, viendo cómo nos aplicamos, cómo nos interesamos, cómo nos motivamos por todo...

Pere: Joestic bastant d'acord amb "lo" del professorat, hi ha professors que s'entreguen molt als alumnes, però jo particularment, i crec que tot el nostre "ciclo" va estar bastant descontent en "varios" professors, per falta d'interès, però descarat, vam tenir "varios" "conflictos", reunint-nos els alumnes i tot, protestant, un d'ells ja no està aquí.

P: Desinterès?

Pere: Desinterès. Arribar i... també molt absentisme... però "bueno", bàsicament desinterès, deixar-nos una feina i... (desentendre's) ja us "apanyareu". Jo en aquest aspecte veig més "serio" el de projectes mecànics que el de producció per mecanització, i més complet. El de producció per mecanització, veig un parell de... "inclús" entre els mateixos professors, perquè vem tenir... vem estar parlant amb ells i són conscients que hi ha un parell o tres d'individus "pues" que no estan adaptats a la filosofia del centre. Per desgràcia, els hem tingut "nosotros" als dos anys, però "bueno", el "resto" com ells, molt bé.

Neus: Jo igual que ell (Pere), hi ha professors que sí s'han entregat molt, tan a nivell personal com a nivell de l'ensenyança, però hi ha alguns que... venien, feien quatre coses, i ala, espabila. Però en canvi hi ha d'altres que sí...

Juan: Es un tema delicado, porque madera es nuevo ahora, entonces ha habido una pelotera porque lo que son las asignaturas estan muy en el aire, aún están muy en el aire, entonces ahí hemos tenido culpa tanto el alumno como el profesor, porque la información muy mal, con respecto a la... lo que sería superior a aquí... los que organizan estos cursos y esto muy mal, madera muy mal. Nos hemos esforzado, tanto el profesor como los alumnos nos hemos esforzado, pero yo creo que al 100%, tanto unos como otros.

P: Si entenc el que dius, vols dir que el currículum que estableix la llei no funciona?

Juan: No ha funcionado. Porque están... temarios de tener que coger quizá 15 libros, y de los 15 libros utilizar dos temas, para aplicar lo que dice el currículum. Eso lo hemos visto fatal. Los que vengan el año que viene lo tendrán mejor, pero este año ha sido horrible. En cambio, el año pasado en primero fue bastante bien, quizá el currículum estaba de otra manera montado o mejor, pero este año ha sido fatal, pero sí ha salido "palante" y ha salido mejor de lo que esperaba. También hemos tenido problemas con un profesor, lo que ha dicho él (Pere), que venía y pasaba de todo, tuvimos que llegar hasta el director, hablar con el director porque este hombre llegaba y no hacía nada y a ver, nosotros tenemos cierta edad, hemos venido aquí a estudiar, no a pasar el rato. Se fue, pidió la baja o se fue, pero a partir de que se fue este hombre valió la pena.

P: Quines diferències heu trobat entre el professorat de BUP i el professorat de cicles?

Juan: Yo he tenido el mismo, el mismo profesor que tuve en FP.

P: I ha canviat?

Juan: No. Luego he tenido otros profesores que no conocía de nada, pero el principal, que tuve durante 3 años, lo he visto igual.

P: Quan dic diferent vull dir, estan contents amb el canvi, amb la reforma?

Pere: Jo el que trobo és que la diferència entre un professor de batxillerat i un professor d'un cicle formatiu és que la majoria de professors del cicle formatiu, al menys de mecànica, tenen una segona feina, tenen una altra ocupació en el món de la mecànica, són responsables de "calitat" "d'algo", i bueno (20'), i pot ser que a vegades es noti una mica "pues" que perden una mica d'interès alguns per això degut a lo altre, però "bueno", no són tots els casos.

P: Això també m'ho comentaves abans (Àngel). Això us ho trobeu, que una part del professorat té altres feines fora del centre?

Juan: Aquí casi la mayoría.

Àngel: A Manresa no.

Paco: Jo trobo que si està relacionat amb la matèria que estan donant està molt bé, perquè estan obligats a posar-se al dia, "llavorens", si ho saben...

Pere: És una avantatge també.

Juan: Yo, con los años que llevo aquí, siempre he escuchado que casi todos los profesores están trabajando fuera, que no sólo están aquí, que están en empresas.

Roberto: Yo encuentro positivo, al menos en la rama de proyectos mecánicos, que tengan un empleo fuera de aquí que tenga que ver precisamente con las

clases que imparten, porque yo cualificaría así las clases más que de positivas de innovadoras... Hemos estado empapados durante dos años de tecnología, pero no de tecnología desfasada de 3 o 4 años, de tecnología en tiempo real, y ha sido muy positivo, porque no nos han explicado nada del año de la "catapum", no, todo lo que se vive hoy en día, lo que se trata hoy en día, y de un día para otro, o sea, como el pan recién salido del horno. Muy bien.

P: Parlant una mica de la reforma, què en sabeu de la ESO, què us ha arribat?

Roberto: Yo de ESO no tengo ni idea.

Juan: Para mí ha sido el declive.

P: Perquè?

Juan: Por los conceptos que yo tengo. Hacen a los niños más tontos, porque yo no entiendo que un crío que vaya mal vaya pasando curso tras curso y que al final le digan: "mira, chaval, humo y lo único que te queda por estudiar es lo de la INEM". Y punto, no tiene más salidas, cosa que antes si no te sacabas la EGB, tenías la FP, y de la FP podías acceder a la universidad. Ahora ya nada, ahora terminas la ESO, si no has aprobado cursillos de la INEM y ya está. Yo eso lo veo arruinar... quizás un chaval va mal en la ESO, luego pilla un cursillo de éstos o este ciclo y luego el chaval sirve, y quizá se mete en la FP y puede acceder a estudios superiores, o va a la universidad o...

P: El que no veus bé és que pe accedir a un cicle de grau mitjà s'hagi d'exigir el graduat d'ESO.

Juan: (Sí amb el cap) i aparte yo conozco gente, compañeros del trabajo, que dicen: "a mis críos yo..." uno me dijo: "le pregunté el otro día a mi hijo dónde estaba León, y me dijo 'dónde va a estar, en la selva'". 13 años tenía (...)

P: Perquè vosaltres, quan veu acabar l'EGB, si us haguessin dit "ara dos anys més", que és l'ESO, com haguéssiu rebut la notícia?

Paco: Jo suposo que malament.

Àngel: A mi m'havia tocat de fer la reforma, no havia entrat a l'escola de FP de Manresa, i al final doncs, quan va començar el curs amb places vacants perquè jo no volia fer l'ESO.

P: Perquè?

Oriol: Perquè no.

P: Volies deixar d'estudiar?

Àngel: Perquè jo volia fer mecànica, no sé, tenia molt clar.

P: I tu, Paco?

Paco: Jo vaig acabar, vaig sortir, no vaig aprovar la EGB, vaig sortir amb el certificat, i llavors jo tenia molt clar que "bueno", que el graduat me l'havia de treure, i l'única manera de convalidar-lo era fent la FP de primer grau. Llavors vaig fer els dos anys més, em vaig treure una entrada a una professió i un títol que convalidava "lo" altre i la possibilitat de continuar, però si m'haguessin obligat potser hagués estat pitjor.

Juan: Yo creo que sí.

Paco: Perquè va ser la meva opció, la que jo vaig escollir. Continuo o no continuo? Què faig? Llavors, si estaves obligat (...) anirà pitjor, i a més a més si estàs obligat estàs pitjor, quan podies anar a treballar per dir-ho així (...) "algo" obligat mai va bé. Has de convèncer a una persona per a què faci "algo", no obligar-la. Amb l'obligació l'únic que fa és posar un escut i d'aquí jo no vull anar i... així estant, van suspent, els van obligant a passar, per "lo" que jo tinc entés, no sé ben bé com funciona, en una avaluació contínua, que si hagués un seguiment molt proper al "nano" suposo que sí aniria bé, però com són (25') classes massificades, i que no hi ha recursos, no hi ha professorat, no hi ha.. llavors no... està molt bé teòricament (gest de cometes) però... tinc amics que són professors, i per "lo" poc que m'han explicat sí que estan molt bé els conceptes però a la pràctica no es pot dur a terme, no funciona perquè falten recursos, falta gent, falta de tot.

Pere: Jo, com ha dit ell, l'avaluació contínua està sent un fracàs. Ma germana està fent l'ESO i el nivell que tenen, comparat amb el nivell que teníem "nosotros" quan acabaven 8è d'EGB és molt més baix, jo crec que sí. I "bueno", jo crec que en aquest aspecte...

P: I respecte al batxillerat, els que heu fet el BUP?

Pere: Igualment crec que era bastant més dur el BUP, però a la vegada agafaves més nivell. Jo ho veig així. Això apart, l'avaluació contínua, el que... veig com una falta de disciplina, no sé com.. o d'ordre, no veig... Ma germana, per exemple, ha aprovat i no l'he vist jo... "matxacar"...

P: Quin curs està fent?

Pere: Ella ha fet un mòdul de grau mitjà, però et parlo de la ESO, no la vaig veure. Jo me'n recordo que a vuitè "vale", les primeres "matxacades" ja te les pegaves.

P: I vosaltres, que heu fet batxillerat (Neus i Roberto), respecte al batxillerat d'ara, que en penseu?

Roberto: Estoy desconectado del sistema de estudios que hay actualmente. Yo vengo de BUP y COU y antes eran unas empolladas y unas comidas de tarro impresionantes. Ahora, desde que descubrí la FP, yo por ejemplo lo veo más completo que BUP y COU. Una persona que estudie FP y luego haga un módulo

de grado medio o de grado superior, puede ir perfectamente a la universidad, saca nota de sobres si quiere estudiar, y es perfectamente competente (?) como para llegar donde quiera. Si el camino se interrumpe al menos es alguien, una persona que haga BUP y COU si no va a la universidad... es un cafre (...).

Juan: Yo lo que veo un poco así de grado medio a grado superior el curso ese intermedio, yo eso sí que no lo veo, porque ahí machacan a los críos.

P: No entenc.

Juan: De grado medio a grado superior ahora hay que hacer un curso puente o lo que sea. Yo eso no lo veo lógico.

P: El què no veus, que es faci?

Juan: Sí, que se haga ese curso.

P: No s'hauria de fer.

Juan: No. Porque a ver, el chaval que coge ya una especialidad en grado medio, ya que grado medio sólo se hacen asignaturas técnicas, ¿por qué luego tiene que irse a estudiar lenguaje, catalán, inglés, matemáticas...? Y cuando el chaval esté ilusionado por eso, y va a ir por lo otro, se va a desilusionar y no va a seguir estudiando.

Roberto: Y máximo cuando en grado superior no se hace ni lengua ni literatura ni nada...

Juan: Nada de eso.

Roberto: Se va al grano, a un nivel más alto.

Juan: Es una continuidad del grado medio, diría yo, un poco más, un nivel más alto.

Àngel: Seria com de la FP1 a la FP2.

P: Perquè vosaltres, un cop fet el grau superior, com veieu el grau mitjà? El veieu molt més baix de nivell?

Roberto: Nosotros estuvimos el año pasado haciendo una visita al módulo de grado medio de mecanización, y a mí me pareció... claro, los problemas que habéis tenido vosotros (Pere) no los hemos tenido. Fuimos una tarde, vimos los medios de que disponíais y yo lo ví interesante, ví que había potencial ahí, tanto por parte de los profesores como por parte de los medios que había para que los alumnos pudieran adquirir los conocimientos que hiciera falta. Yo lo ví muy interesante. Más que nada sólo puedo opinar del módulo... que es el que estaba ligado con lo que hacíamos nosotros.

Pere: Yo te doy un poco la razón. Yo creo que está más disciplinado mi grado medio que mi grado superior, de producción por mecanización.

Roberto: ¿Disciplinado en qué sentido?

Àngel: Estructurat.

Pere: Sí, más bien "organizado", más siguiendo el temario... más...

Roberto: Bueno, nosotros hemos tenido un poco de caos, pero más que nada por el aluvión de temas que había que dar.

Àngel: Això també és un problema. En dos anys... fan curts.

Pere: Yo, con uno de los profesores más problemáticos, pero eso fue a nivel general, la clase, bueno, también hablaron con el director (30')... yo fui a la tercera evaluación a dos clases, porque sabía lo que había en el examen y saqué un 7 (...). Eso... reflejo del nivel que ese profesor.. y por eso estoy un poco descontento, por lo demás...

P: Més enllà d'això dels professors, per exemple, a l'administratiu, que hi ha grau mig i superior, quines diferències hi ha?

Neus: És que administratiu de grau mig no conec.

P: A fusta hi ha grau mig i superior?

Juan: Sí, nosotros hemos estado en el taller, los he visto trabajar y bastante bien. Los medios son los que tenemos todos, eso está claro. Lo que sí he visto es una concentración casi de la FP, en plan masivo. Todo lo que nosotros aprendimos quizá en tres años ellos están aprendiendo en dos, porque yo me acuerdo que hasta tercero no tocábamos máquinas, así peligrosas, y éstos en segundo, bueno, casi al final, el segundo trimestre de segundo, ya empiezan a tocar máquinas pero siempre con un responsable, a ver, eso siempre, sobretodo, con todo. Pero quizá un poco "machacoo" lo que era la FP ahí sí que lo veo.

P: Realment és tan diferent la FP2 del grau superior, en mecànica, en delineació, el salt del nivell...?

Roberto: Es un mundo.

Àngel: El salt de nivell?

P: Sí, de la FP antiga al grau superior.

Paco: Jo crec (...) la part de dibuix jo crec, no sé si a la FP era bo, però és que m'he quedat igual. En canvi, en d'altres assignatures he ampliat temari, i altres que han sigut com una concentració de la FP en temes que eren semblants, perquè tampoc he fet ben bé la mateixa branca... Però jo vaig veure el primer any,

dóna la casualitat de què aquest any no he anat a classe tot el any, per motius de feina, i llavors el primer any que vaig fer el grau superior la gent que venia de COU anaven perduts totalment, no sabien per on agafar-se, perquè els donaven bofetades per tot arreu. La gent de FP anava bastant bé, tranquil·lament, s'ho anava treient, amb una mica d'esforç però s'ho anava fent, i la gent que venia de COU d'una altra branca diferent sí que no, tenia que posar molta empenta i ganas perquè si no es despenjava de seguida. Clar, això, pensa que els professors es posaven més amb aquesta gent i això, la motivació aquesta dels professors que tothom a final de curs més o menys ha assolit un mateix nivell.

P: Això que diu el Paco que aquestes diferències entre la gent del COU, que els costa enganxar al grau superior, és general?

Neus: Jo realment sí. Perquè, per exemple, tot "lo" que és comptabilitat i tot això a BUP i COU no es fa res, a mi em va venir tot de nou. A més jo vaig entrar tres setmanes tard (...) i al principi estava bastant perduda, després els professors em van ajudar a posar-me al dia, però sí que és veritat que depèn de "lo" que agafis vas perdut.

P: I tu (Àngel), la gent que venia de COU...?

Àngel: Sí, sí...

P: Roberto, si no haguessis fet la FP d'automoció, haguessis entrat al grau superior?

Roberto: Es que no sé que habría sido de mi vida. No lo sé. Probablemente sí, porque a mí la mecánica me gusta desde muy pequeño. Hice FP porque me gustaba la mecánica, pero me dí cuenta que ensuciarme las manos no era lo que me gustaba. Me llama más la atención crear, no producir.

P: I perquè no vas optar per una FP1?

Roberto: Bueno, yo vine del COU, me dijeron...

P: No, abans, abans. Un cop acabes o'EGB...

Roberto: ¡Ah, bueno! (...) Te puedo decir que yo he sido siempre una persona muy inmadura, nunca he tenido las ideas claras, y hasta hace muy bien poco no sabía qué hacer con mi vida. O sea... siempre he ido...

P: Però perquè vas decidir BUP?

Roberto: Yo no decidí BUP, lo decidieron mis padres. Por eso te digo, yo nunca he tenido nada claro, nunca he tenido una directriz hasta ahora, y ya está.

P: Ara que ha sortit el tema, quin és el paper dels pares en aquests moments de presa de decisions més arriscada, en l'adolescència, en el vostre cas o el que heu viscut, de fer batxillerat i no FP, d'anar a treballar...?

Àngel: Jo que fes el que vulgués (35').

Roberto: Mis padres siempre me han dicho, y creo que están totalmente equivocados, "una carrera universitaria (...)" y yo creo que están equivocados.

Paco: Conec molta gent amb carreres universitàries acabades de fa anys i treballant d'administratius. Una carrera de 3 anys o... per acabar d'administratiu. Sense... que no tinc res en contra dels administratius.

(Riure)

Juan: No, ser conscientes de que tener una carrera universitaria, ya que haces un estudio de universidad, termines...

Paco: Estar d'administrativa i tens una carrera de dret, de medicina, no sé què que té molt nom però al final estàs treballant en teoria d'una cosa molt més baixa, "llavorens" perquè tant estudiar i tant d'això. S'ha de fer el que tu realment vulguis fer, perquè si no... Jo amb això d'agafar estudis pels pares si hagués agafat la branca (?) de la meva mare "lo" mateix, una carrera universitària. El meu pare passava de tot, "lo" que jo vulgués...

P: Realment, el pes aquest de la universitat per als pares és tan fort?

Roberto: En mi caso sí.

Àngel: No en el meu.

Paco: Jo crec que cada cop menys.

Roberto: Ya conmigo no, ya conmigo no Yo creo que esa decepción que tuvieron al principio ya ha desaparecido. Cuando acabé estos estudios, hace nada, unas semanitas, se alegraron bastante, y sobretodo lo que me sorprendió mucho fue la reacción que tuvo (?) mi padre, vamos, como si me hubiera sacado una carrera universitaria. Valoró (?) mucho, el ya tenía conocimientos de este mundo, y sabía... sabe lo importante que es, yo creo que ya... esa idea que se tenía en mi casa ya ha desaparecido, yo hasta hace muy poco he ido con esa presión, si no tienes una carrera no eres nadie.

Juan: Quizá eso era años atrás, porque hoy día..., o es que los padres ya son más jóvenes o han tenido otros estudios, porque tus padres o mis padres pocos estudios habrán tenido, bueno, mi padre poco estudio ha tenido, poco al colegio ha ido.

Roberto: Pocos, pocos.

Juan: (...) Mi padre nunca me ha dicho: "¡la universidad!" Hombre, "si vas a la universidad..." Pero tampoco ha sido una imposición, a mí nunca me han impuesto. Yoterminé la EGB, no me saqué el graduado y me dijeron: "¿tú qué vas

GRUP DE DISCUSSIÓ CFGS CENTRE C

Participants:

Guillem: de 8è d'EGB a L'Hospitalet a 3er d'ESO al Centre C (podia optar a fer BUP però com que ja escollir el seu germà i era una nova etapa), batxillerat humanístic i opta al CFGS administració en comptes de la universitat perquè no es veu capaç.

Adriana: de 8è d'EGB a 3er d'ESO al Centre C (també pel germà, que ja ho havia fet, i li va explicar el nou sistema, els crèdits variables...), batxillerat científic, selectivitat feta però amb carrera lluny i CFGS de química.

Paco: 8è d'EGB en Ripollet, no va voler fer l'ESO perquè encara no estava clar la seva implantació, BUP i COU (ciències), repetició de COU i CFGS de química.

Biel: FP2 electrònica acabada l'any 90, servei militar, primer de telecomunicacions suspès, FP3-grau superior de manteniment industrial, experiència laboral a laboratori farmacèutic i ara CFGS de química, quan va troba feina compatible.

Manel: 8è d'EGB a Maristes, BUP i COU a Pedralbes, selectivitat, no li va arribar la nota i es retirar (?), ara CFGS de telecomunicacions.

P: Comencem parlant del centre. Perquè el trieu, sobretot que veniu de fora?

Adriana: "Bueno", jo perquè jo abans vivia aquí a Sants, "vale"?, i "pues" tenia un centre aquí molt a prop, que ja feia temps que estava implantada la ESO i això als meus pares els hi va cridar l'atenció, no?, perquè ja feia tems que ho duien a terme, no era una escola que ho comencés a fer, que ho comencés a provar noves tècniques, i com he dit abans, perquè el meu germà ja estava aquí i ja tenia "pues" l'experiència d'ell aquí.

(...)

P: I des de Ripollet?

Paco: Es que yo, yo repetí COU. Entonces me quedó una asignatura solamente, me la saqué bastante bien pero... lo que era la nota de COU me quedó bastante alta para poder hacer la selectividad, pero como ya había repetido un año y tal, pues ya me (10') (...) "si aquí ya voy (...) que no llego si me voy a la universidad me... me será difícil". Entonces, bueno, pregunté otra opción, allí en el instituto en el que yo lo hice, de en vez de ir a la universidad qué podía hacer. Entonces, bueno, que contestaron un montón de divagaciones, de no sé, bueno, ahora están saliendo unas cosas nuevas, que se llaman módulos... y al final acabó que todo el mundo se fue lavando las manos y me dieron un librito. Y en el librito pues venían diferentes centros y diferentes cosas, que eran los módulos, ¿no?, las diferentes opciones que se podían ir haciendo. Y bueno, estuve leyendo un poco, y el que más me había

gustado era la química. Y entonces, bueno, fui leyendo, fui leyendo y vi un módulo, que era este, análisis y control, que sonaba así muy bien, y me dije "pues me voy a interesar por ahí". Sí, sí, porque estas cosas van de la desorientación total a tú mismo vas mirando un poco por donde te puedes ir metiendo. Y bueno, y contacté con un centro público, que me parece era la Escuela del Treball, en Barcelona, y bueno, me explicaron un poco en qué consistía el módulo, qué se iba a hacer, me pareció bien y me quise apuntar, pero como ya era septiembre, pues allí estaban todas las plazas ocupadas. Entonces tuve que mirar uno, que estuviera subvencionado por la Generalidad, y aquí me daban la oportunidad de una plaza que, justamente el día antes uno se había decidido irse, y a toda prisa me pude apuntar aquí, y aquí estamos.

P: Els altres? Tu (Guillem) també venies de fora, oi?

Guillem: Jo sí, jo venia d'Hospitalet, jo vivia a Hospitalet, i llavors van venir a fer una xerrada que van fer, que presentaven l'ESO, que normalment es fa, xerrades per la gent de fora que ve i ensenyen l'escola i... de portes obertes, com si diguéssim. I llavors, clar, ens varen ensenyar les instal·lacions, tot "lo" que és l'escola, i ens va agradar molt.

P: Però perquè d'Hospitalet vas venir a aquest centre?

Guillem: Doncs suposo que perquè era conscient de què feien la ESO, que estava ja com a ESO, no com a era abans. Era ESO, i llavors clar, vam decidir aquí, estava implantat i et donava seguretat, un centre que ja porta un temps fent la ESO (...).

Biel: Jo per proximitat, perquè visc a prop, i també per referències d'un company de feina que va fer el MP3.

Manel: La meva germana va estudiar aquí la ESO, i jo vis a prop i em va bé, era "lo" que volia fer i...

P: Com definiríeu el centre, amb quins adjectius? Quina imatge, si voleu, té el centre? En el cas del grau superior. Esteu contents d'haver-lo triat?

Sí (general).

P: Quins adjectius?

(Silenci)

Guillem: Sensació de seguretat, no?, un cicle que no ho veus com la universitat, que ho veus una cosa molt gran... jo personalment, conec les meves capacitats, i sé que em costaria, perquè sóc una persona massa, massa oberta, i el cicle em donava seguretat.

Paco: Yo lo he visto funcionar, el ciclo. A mí me ha... al principio, no sé, sobretodo mucho trabajo de laboratorio, muy orientado al mundo laboral, y luego en el momento de hacer prácticas, en los sitios que he estado, que he

estado en tres diferentes, no he tenido ningún problema cuando me han hecho hacer cualquier tipo de trabajo, cualquier tipo de... y por ese aspecto bien, no he tenido ningún problema y me ha parecido que... bueno, algunas cosas, como todo, ¿no?, siempre lo ves que se puede mejorar, pero en líneas generales, perfecto.

Manel: Jo crec que problemes desagradables no n'hi ha hagut (?), això sempre ajuda... El grup, a mi m'han deixat sol (riure), sóc l'únic del meu... però (15) "vaya", que no sé... l'ambient és bo, a les hores que estem nosaltres són hores bonetes, perquè ja no hi ha gent petita que fa més cridòria i tot això, i "bueno", en principi hi ha coses que es poden millorar força, però en principi bastant bé.

P: Respecte el professorat, el professorat que heu tingut, com el calificaríeu?

Adriana: Hi ha de tot.

(Assentiment general)

Adriana: N'hi ha que està qualificat, potser, o igual que nosaltres, o potser no se sap expressar bé, que això és un problema que jo, personalment, trobo bastant greu per un professor. Pot ser molt intel·ligent, però si no saps transmetre, no fas res. I hi ha d'altre que no, que bé.

Paco: Yo creo que es problema de nivel, un problema de no saber enfocar a lo que está el módulo, es decir, querer dar un nivel semiuniversitario, no sé si me entiendes lo que quiero decir, querer dar... quieres hacer como una universidad en miniatura. Y no, lo que tienes que hacer es amoldarte para lo que te va a servir para el mundo laboral, que es de lo que se trata en un módulo. Entonces hay algunos profesores que quizá se van demasiado por las ramas.

Biel: "Lo" que passa és que hi ha professors que vénen més del món professional, que és "lo" que ha esta parlant ell, i donen un altre tipus de classe, que no és la típica classe que s'ha trobat fins ara, però a mi personalment, a mi m'agraden aquest tipus de classe, és diferent, no és tan estructura, no són apunts tan estructurats i correctes, però et dóna una imatge més clara de "lo" que és el món laboral.

P: Però això que deia l'Adriana...

Biel: El que passa que costa...

P: Tu que vens del món de l'empresa química, veus com l'Adriana que hi ha professors que no...

Biel: Sí, això és un altre tema.

P: Que tu pots saber més d'alguns temes que alguns professors, això t'ha passat?

Biel: Sí, m'ha passat. Clar, m'ha passat en assignatures que han donat professors que no tenen experiència industrial i jo la tinc. Clar, m'hi he trobat.

Adriana: Serien professors que estan més en relació amb la universitat, no?, i clar, no tenen experiència, o potser hi ha gent més gran que ells que tenen més experiència, i també hi ha al revés, jo, que sóc més petita... però clar, depèn de com ho enfoquis aquest mòdul pot enfocar per gent de totes edats, no?, tampoc pots posar una persona sense experiència.

Biel: "Lo" que hi ha és que n'hi ha, o sigui, aquests dos tipus, al menys nosaltres hem tingut tres tipus: professors que han sortit de la universitat i han entrat a donar directament classes, sense "tindre" una experiència en la indústria química; n'hi ha d'altres que en tenen molta d'experiència en la indústria, però a nivell docent potser també però s'ha especialitzat més a la indústria; i després tenim uns altres professors que tenen experiència en la docència. Llavors, és difícil de lligar, que quedi una mica de tot. I també hem pogut "tindre" professors que estan molt ficats a la indústria i que ens han donat unes classes força bones.

Guillem: Ells parla d'anàlisi i control, jo parlaré d'administració i finances. Doncs "bueno", a administració i finances jo el que he trobat és que a mi m'agradaria més... són persones que treballin de l'assignatura que hagin donat, trobo que... és diferent una persona que "dongui" l'assignatura de recursos humans que mai ho hagi vist, que una persona que ha treballat en una consultoria o d'això. (...) Per exemple, tenim un professor que ens dóna assegurances i productes financers, i ell al dematí treballa en una companyia d'assegurances, llavors tot "lo" que explica et dóna més seguretat, no és una persona que veus que no... que ho explica, però no li facis gaires dubtes que si no no sap per on anar.

P: Això us passa a química=

Adriana, Biel: Sí.

P: I a telecomunicacions?

Manel: No, perquè em sembla que de tots els professors que tinc, exceptuant dos o tres, només es dediquen a la docència, no hi ha que treballin fora, treient 2, 3 cada curs... A veure, és que és diferent, perquè m'imagino... (20') "lo" meu és més teòric, "vale?", els ordinadors són els ordinadors, i... a veure, la part pràctica, les assignatures pràctiques, que són programació i coses d'aquestes "pues bueno" que un enginyer en teoria ja ho sap, jo no he tingut cap problema des del punt de vista que els alumnes sàpiqueu... igual alguna coseta puntual, que jo puc anar amb la meva feina a analitzar una eina (?) informàtica molt especial, que no tota la gent ho sap, però "bueno".

P: Parlem una mica de la reforma en general. Per exemple, segons comentàveu, veu passar a tercer d'ESO (...), o el canvi entre el batxillerat i el BUP. Què en penseu?

Guillem: La imatge que ha tingut sempre el BUP comparat amb la ESO és que (...) sempre s'ha dit que el BUP era molt més dur que la ESO. El canvi de BUP a ESO és brutal, no té res a veure. Però vas...

Adriana: Però jo crec que això depèn del "cole", perquè jo, allà on vaig estar, vaig marxar aquí a tercer d'ESO, i havia moltíssimes coses que ja havia fet, moltíssimes. Però clar, també et trobaves gent que venia d'unes altres escoles que no havien fet res de tot això.

Manel: Jo... és que a veure, jo vaig estudiar BUP i COU i la meva germana estudiava el mateix curs equivalent, però en la reforma, "vale?", a més, a mi, jo vaig fer la mateixa opció, la B, més de "mates" i això, i el nivell era bastant... És a dir, jo el que feia de "mates" ella ni ho escoltava, era bastant més baix des del punt de vista de les "mates", química i això. "Lo" demés no sé, però crec que a aquest nivell sí, perquè ara tinc amics que estudien a la universitat o... van per allà, i "bueno", diuen que els de la ESO -jo parlo de les enginyeries, que és "lo" que...- que van perdudíssims, que no se les treuen perquè el nivell de "mates" és molt baix, el nivell de física és molt baix, i llavors el primer any van molt perduts.

Adriana: Home, jo crec que aquí... això sí que té raó, no? Però crec que al BUP les matèries són més comunes, comparant amb les de ESO. Nosaltres aquí el que fem són unes "mates" normals, llavors si a tu t'interessen les "mates" tens crèdits especialitzat en matemàtiques més fortes. Clar, si a tu t'interessa embrancar-te amb alguna altra cosa, "pues" escolliràs una altra cosa, les "mates" potser "pues" tampoc les necessites tant, depèn del que facis. No sé, jo també crec que la gent que ara fa ESO s'ho pren més a "pitorreo". Però això jo crec que és problema de la gent, perquè veus molta gent que "bah, la ESO está chupada" però què passa?, que després... no està tan "chupada", després vénen tots els suspesos i no...

Paco: Yo lo que he visto ha sido el ambiente que, cuando yo estaba en segundo de BUP pusieron en el centro donde estaba, el IES Lluís Companys, empezaron a entrar los de tercero de ESO, me parece, o los de primero de ESO (...) tercero de ESO, entonces, que luego tienen que hacer el bachillerato, no?

Sí, sí (general).

Paco: Pues sí, sí, entraron los de tercero de ESO, y bueno, pues, se notaba lo que era diferencia de clases, no sé cómo decirte. Una clase de BUP, no sé, había un cierto cachondeo pero hasta un límite, y luego veías la de ESO y... ¡madre mía!, cambio, cambio, más de una vez ha entrado la policía corriendo por ahí.

Adriana: Jo crec que, no sé, per "lo" que he sentit i "lo" que s'ha sentit a parlar i tal, que el canvi que hi havia de l'EGB al BUP es veu que és bastant fort, no?, com si diguéssim, "pues" canvia la mentalitat, et formen més com a persona, i jo crec que el que es pretén com a ESO és que això sigui més paulatinament,

no?, que es vagi més a poc a poc, que no et donguis un salt tan fort, perquè moltes vegades moltes persones un salt tan fort s'ensopeguen.

Manel: És que, jo crec que el problema era de vuitè a primer, i ara es fa de...

Guillem: De quart d'ESO a primer de batxillerat.

Manel: No...

Guillem: És el salt més fort que hi ha ara.

P: Tu on deies que està el problema.

Manel: De saltar de... no sé, l'últim de batxillerat? (25')

Adriana: Segon de batxillerat.

Manel: De segon de batxillerat a la "uni" jo crec que és el salt...

P: Perquè, el fet de què obliguin a estar fins els 16 anys, tercer i quart d'ESO per a tothom, com ho veieu, això, com ho veu viure en el vostre cas? Perquè suposo que veu fer tercer d'ESO amb gent que no volia estudiar?

Guillem: Potser aquest són els hi costa més, no? Clar, perquè a una classe hi ha de tot. Hi haurà gent que passava de tot, i gent que li interessava el que s'estava fent. Després tenies els variables, que et podies desfer una miqueta, perquè ells normalment anaven als de reforç, era gent que anava a fer reforç sobre una matèria.

Adriana: Sí.

Guillem: Que poder això també els anava bé, que a les matèries fluïxes tenen l'opció de que... de tornar-ho a explicar, de fer un reforç, que això al BUP no existeix. I... i la gent que anava a fer els crèdits variables, que no eren de reforç, podries aprofundir més en el tema.

P: Això dels crèdits variables, funciona com dieu, ampliació i reforç?

Adriana, Guillem: Sí.

Guillem: El de reforç era obligatori, si a tu et deien que havies d'anar a reforç (...)

Adriana: I els d'ampliació, "pues", tenies que treure, no podies anar a un d'ampliació si tens un bé, o un suficient, perquè lògicament tampoc t'enteraràs de res.

Guillem: Normalment t'assessoraven, el tutor et deia "aquest no el facis, perquè poder el rendiment és més alt...", o si havies suspès "mates" i això "pues" et

feien anar a reforç. (...) A les assignatures comunes més o menys s'intentava equilibrar els nivells, no?

P: Per exemple, tu (Biel) que vens de la FP2, vas entrar a la FP amb graduat o amb certificat?

Biel: Jo vaig entrar amb certificat.

P: El canvi, suposo que ho sabeu, abans quan s'acabava l'EGB, si tenies el graduat feies el batxillerat, i si no, la FP. En canvi ara, per a la FP necessites el graduat de la secundària. Quan acaba l'ESO podeu fer a un cicle de grau mig o el batxillerat

Biel: "Poder" abans marxaves a FP1, i si aprovaves la FP1 podies passar a FP2. Ara, em sembla, del grau mitjà no pots passar al grau superior.

P: No. O vas pel batxillerat, o esperar a tenir...

Adriana: O una prova d'accés.

P: ...experiència laboral i 20 anys.

Guillem: El que s'havia fet abans i jo crec que va ser el gran error de la (...) antiga era: acabes el vuitè, i els que valien anaven a BUP i els que no valien anaven a FP. Això ho trobo... només tenies dos camins. I llavors si no podies anar a BUP, perquè no veies... no sé, no et veies segur, perquè allà hi anaven els bons, "pues poder" et frustraves més a la FP, (...) això també havia passat.

P: Tu (Biel) ho havies viscut així, com diu el Guillem?

Biel: Sí, era una mica així. Els que no podien continuar estudiant anaven cap a la FP. I allà te trobaves... doncs... de tot. I, "bueno", els que anaven cap a la universitat "pues" anaven a BUP. I clar, el que fèiem a FP, fèiem totes les assignatures que fèiem abans més les tecnològiques. Era una mica com fer un altre cop el mateix, més una formació entre cometes professional, perquè clar, "lo" que portava més hores era doncs humanística, llenguatge, física, química... "bueno" tot lo mateix. I sobretot FP1, era com una mica com repescar la gent que havia quedat a l'EGB, perquè estaven repetint un altre cop tot. Després FP2 ja era una altra història, però FP1 era això, una repesca.

P: I a tu et van repescar, com si diguéssim?

Biel: Sí (riure).

P: Perquè a molts altres, suposo que no els van repescar?

Biel: No, si hi havia... jo me'n recordo que hi havia gent que anava, els obligaven els seus pares a l'escola i anaven de primer, encara que les haguessin suspès totes, podien passar a segon. Quan arribaven a segon

també ho suspènièn tot, i com que tenien de fer "algo" "pues" anaven un altre cop a primer, anaven fent un bucle (riure) fins els 18 anys.

P: En el vostre cas, que vau estudiar quart d'ESO (Guillem i Adriana), us veu plantejar mai fer un grau mig en comptes d'anar al batxillerat?

No (tots dos).

P: Perquè?

Adriana: (30') Home, perquè si tens l'opció de fer un batxillerat i després un grau superior, és més important fer un grau superior que un grau mig, no?, no li donaràs tanta validesa, crec jo. I a part, no sé, potser un batxillerat "pues" t'acabes de formar una mica més, no?, tu com a persona, "lo" que vols estudiar. Jo crec que... amb 14 anys que acabes tampoc saps molt bé...

P: Ara són 16, a quart d'ESO són 16.

Adriana: "Bueno", és igual, als 16. Tampoc saps molt bé el que vols triar, el teu futur, de què vols treballar, no?

P: I veu fer el batxillerat pensant en el grau superior o en la universitat?

No (tots dos).

Guillem: No, (...) per les assignatures. Jo vaig veure què havia a cadascú, el científic el descartava, i el tecnològic com hi havia electrònica i això no... i vaig veure les assignatures que "poder" em vaig espantar (?) més, vaig veure economia, empresa... i tot això m'agradava i llavors vaig començar a anar cap a allí.

Adriana: Home, no sé, jo crec que el batxillerat ho tenia que fer.

P: Però per anar a la universitat o...?

Adriana: Jo tenia pensat anar a la universitat, i... "bueno", sí, també per si volia accedir a un grau superior. I per, no sé, jo crec que amb la meua edat, encara que no m'agradés estudiar perquè és normal, s'ha de fer, com més coneixements tinguis millor.

P: I els que veu estudiar BUP i COU suposo que le vostre objectiu era la universitat.

Victor: Sí, en principi sí.

P: Què és el que us fa... tu ho has dit (Paco), vas repetir COU, i...

Paco: Sí, pero bueno, yo es que más que nada... me saqué el graduado, me lo saqué bien, y claro, FP era para los que no tenían el graduado, pues me voy a

BUP. Claro, con esa edad, a ver, tampoco tienes mucho, no tienes el camino muy planteado.

Guillem: Hay dos caminos para escoger.

Paco: Sí, hay dos, y a uno, está infravalorado y el otro no. Pues nada, hacia ése, ¿no? Pasas primero de BUP, pasas segundo, bien. Llega tercero y tienes que escoger materias. ¿Qué haces? Para dónde te vas. Pues yo escogí la opción técnica porque dicen que hay más trabajo.

Manel: Eso dicen.

(Riure)

Paco: Llegas a COU, te dan el palo, tienes otro año para recapacitar, y luego dices, bueno ¿qué hago?, ¿por qué? Yo creo que no hay una información, no hay un seguimiento que te digan: "ahora estás aquí, puedes hacer esto o esto, ten en cuenta que por aquí te pasará esto y por aquí esto otro", no, simplemente te dicen, "hala, a escoger asignaturas", pues coges "mates", física y tal, venga, otro... de un día para otro. Realmente el camino te lo planteas cuando ya estás que es que ya te lo tienes que plantear por fuerza. Tienes que decir: "a ver, ¿qué hago?"

P: Això passa amb els que heu fet ESO, noteu que esteu més orientats?

Adriana: Sí, perquè ESO, "lo" que pretenen enfocar és anar a provar, et diuen "ves provant". Llavors tu a batxillerat ja escolleixes segons "lo" que t'agrada a ESO, si has provat aquestes assignatures, "pues" més val el científic-tecnològic que el de salut o humanitats. Tu ja has tingut aquests dos anys per anar provant i anar mirant "lo" que t'ha agradat més. "Después" al batxillerat ja et fiques a un altre camí.

P: Tu (Biel) quan vas decidir que volies anar a la universitat?

Biel: Jo? "Pues" vaig decidir després, o sigui, quan vaig acabar FP2 no volia estudiar, i vaig anar al servei militar, no sé, perquè va donar la casualitat (...), "inclús" allà em vaig posar estudiar, sobretot càlcul i coses d'aquestes, que tenia... a la meva companyia tenia companys que tenien estudis superiors i me van ajudar i va ser al servei militar... perquè jo no volia...

P: I després diuen que no serveix per res... a tu et va servir.

(Riure)

P: Expliqueu-me una mica quin ha estat el paper de la família, dels vostres pares, en les vostres tries, què us deien, què us assessoraven...?

Guillem: A l'hora d'estudiar, els estudis que et van bé, no?, o més que res per on caminaràs, per la branca?

P: Les dues coses. Quan havíeu de prendre una decisió davant dels estudis, quin paper tenen els pares?

Manel: Home, jo, quan vaig acabar vuitè, (35') els meus pares i els meus "profes" deien que tenia que fer FP.

P: Ja et van...

Manel: Sí, sí... I jo, per tocar els collons, me'n vaig anar a BUP (riure).

P: Et van donar el graduat, no?

Manel: Sí, clar, amb bones notes i això, però era una persona que no m'agradava, tinc molt cap, era típic, que passava de tot a la classe. Però "bueno", tenia cap, estudiava i aprovava. I "bueno", els meus pares i els "profes" deien que anava cap a FP, i jo no volia FP, no sé, una mica a "lo" millor perquè... per "lo" que ha dit ell (Biel), "la gent que no val a FP"... "Bueno" el cas és que jo volia fer una carrera i això i vaig anar a BUP, a BUP vaig estar vuit anys (?) i "bueno", em va anar bé, vaig aprovar, però els pares al principi t'intenten liar una mica però després jo crec que després ja em van "apoyar", i "bueno", vaig "tindre" unes etapes molt dolentes d'estudiant, però "bueno", després, ara, tampoc et diran... "si tu vols fer això...". T'ajuden una mica quan ets més jove, però... clar, ja tinc 23 anys. "Inclús" quan vaig escollir BUP, "bueno" BUP, "lo" de tercer de BUP, tampoc em van fer... tampoc vaig demanar molt, perquè tenia molt clar que volia fer científic. Jo crec que quan ets una miqueta més jove sí, però després no.

Guillem: El problema que vaig tenir jo és que, a nivell dels meus pares i això, tampoc entenien el que era la reforma, i jo vaig tenir que anar fent... I "bueno"... jo crec que van decidint conforme a la marxa, conforme anava veient jo anava decidint. No em vaig equivocar gaire, però bé, de moment he fet bé, estic content.

Adriana: Els meus pares em van dir "marxaràs a fer ESO" i tal, però jo quan vaig estar aquí "pues" ja vaig veure "lo" que m'agradava i això, no em van posar en cap moment cap pega "no, no, "pues" has de fer això", perquè hi ha molta gent que li ha passat.

P: Sí?

Adriana: Sí, que els seus pares volen un fill... volen que el seu fill sigui "tal", i potser el seu fill no serveix per això, serveix per una altra cosa (...), de vegades no arribes.

Manel: No, però de vegades ho agraeixes, això. Jo tinc l'experiència meva personal de què un amic meu és enginyer industrial superior, no?, i és que el seu pare ja li tenia... va nèixer i va dir "aquest serà enginyer industrial". I "bueno", ho és. Ell ho va passar malament, estudiant. Però ara ho agraeix, ara té 25 (...) i "si el meu pare no m'hagués marcat el camí, igual no haguessis

arribat aquí”, perquè per exemple, ell va estudiar BUP i no volia estudiar BUP, volia estudiar FP, i això que va treure un 9,8 amb EGB, però ell volia fer FP.

P: I la pressió familiar va fer que estudiés BUP.

Manel: Sí, per contentar el seu pare, és a dir, “com el meu pare treballa molt i m’estima molt i tot això, “bueno”, jo vull agradar el meu pare”, i no va fer la tècnica, va fer la superior directament, que és pitjor. Però “bueno”, ara ho agraeix.

P: Què més?

Paco: Mis padres lo que... bueno, a mí me parece que es lo que más me dolía, que es el síndrome de titulitis aguda, ¿no?, que mi hijo tiene que ir a la universidad, es que tiene que ir a la universidad, y no hay otro camino, todo lo que se quede por debajo de la universidad, bueno, ya eres un “fracasao” en esta vida, y yo creo que es lo que más predomina.

Manel: Yo personalmente lo que creo es, al menos en mi caso, más que la universidad es decir que tú tengas medios para que... es muy eso, para que el día que se mueran que se mueran tranquilos, de decir “ostia, mi hijo tiene un buen trabajo y puede tirar adelante en la vida”. Yo, por mi experiencia, más que un título, es ser un buen profesional, es decir, tú puedes tener 80 títulos que si eres un mal profesional no te comes un “torrao”, y hay gente por ahí que no tiene tantos títulos pero que realmente es un tío que vale y eso, al final el que vale, vale.

Paco: Yo he tenido la experiencia que, hace... el año “pasao” estuve dando clases de repaso en verano, a chicos de ESO. Y bueno, venían y tal, y mira, una espinita que tenía yo clavada, siempre les preguntaba “¿y qué quieres hacer cuando acabes?”, “carrera”, y yo “¿por qué?”, “porque se gana mucho”, y “¿quién te lo ha dicho?”, (40’) “mis padres que... tengo que hacer carrera”. Y de 10 críos que tuve, todos decían lo mismo “yo carrera”, pero “¿por qué? No te gusta FP”, “no, no, FP no, carrera”. Pero ¿por qué?... sabes, aquello que notas que se lo han inculcado, que no es aquello que lo haya pensado y haya dicho “no, mira, FP no porque es que yo ya tengo la idea de hacer tal carrera y tal”, no, no, sino poco a poco un lavado de cerebro progresivo “hijo, es que fíjate, esos que se van a la FP... no, tú a la carrera, a la carrera, luego fíjate como va de bien, mira qué chulo, mira qué bonito...”. Y de 10 críos que tuve, 10 críos que me dijeron lo mismo.

P: Llavors, aquesta pressió a la universitat, en el vostre cas, que us heu “desviat”, per dir-ho d’alguna manera...

Guillem: Som desviats...

(Riure)

P: A tall de broma... Aquesta sensació... el que tu deies, si els teus pares volen que vagis a la universitat, el fet de què t'hagis derivat, no desviat, cap a la FP superior, evidentment respectaran la teva decisió, però queda "algo", no?

Guillem: Joestic molt content, no?, de la FP, ara tinc feina.

Adriana: Aquí, no? (a l'escola Centre C)

Guillem: No, aquí acabo demà. He trobat feina i araestic... tampoc no m'ho esperava tan aviat, acabar i trobar feina. Diuen que als estudis universitaris costa més, perquè no tenen el nivell d'experiència que demanen les empreses. (...) Aquí ha sigut acabar i... encara no he acabat, perquè m'ha quedat una assignatura i no m'han aprovat, encara sense tenir un títol ja m'han agafat per treballar.

Adriana: Jo, "bueno", jo l'any que ve tinc pensat anar a la universitat. I compaginar-ho també amb els estudis. Jo, el que passa, és que quan vaig acabar el batxillerat, "pues" a mi m'enviaven a Girona o a Tarragona.

P: Perquè tu què volies fer?

Adriana: Jo volia fer química. No tenia molt clar el que volia fer, jo em vaig apuntar "pues" a moltes carreres, no?, i "bueno", "lo" que vaig pensar, em tenien que enviar fora i que jo tenia que agafar dos trens, no?, i jo no tenia pensat anar-me'n a viure fora perquè tenia tota la vida aquí, no?, llavors vaig pensar "no tinc clar què vull fer, sé que m'agrada la química, no sé si em vull dedicar a la química, "pues" vaig a fer aquest mòdul, no?". I ara que he vist que és realment "lo" que m'agrada i "lo" que vull fer, "pues" vull com a mínim intentar fer-la.

P: Però has de tornar a fer-la fora o la pots fer aquí?

Adriana: Jo ara em matricularé, "bueno", ja m'he matriculat a la UPC, però aquí, a l'Escola Industrial.

P: Enginyeria.

Adriana: Sí. Especialitat química. "A vera", per provar. Tampoc tinc pressa, sóc molt jove, no?

P: Parlem una mica de les famílies, les branques professionals. Què me'n dieu? Per exemple, tu em deies abans (Guillem) que a les variables del batxillerat ja feies economia...

Guillem: Sí, ja vas veient el que et va agradant. Què vols que t'expliqui de la branca?

P: No, si realment allò que esperaves ho has trobat.

Guillem: Sí, sí. Jo, el que sempre he vist, sempre que hem preguntat què tal... el cicle d'administració està bé perquè veus l'empresa des de tots els punts de vista que hi ha... la banda de personal, la banda d'administrativa, comptable... ho vas veient, i "poder" vas... tu vas dir, aquesta banda m'agrada més, i vas a buscar feina més de... perquè tu ja has vist que "poder" "la comptabilitat no m'agrada gaire, però això de fer nòmines sí que m'agrada, això de contractar, de fer contractes..." ah, "vale", vas encaminat cap allà. És "lo" bo que té aquest cicle d'administració i finances.

P: I tu deies (Manel) abans que el teu era com més teòric. Pots matisar això una mica, què vols dir...

Manel: mmmm

P: Perquè és formació professional, no?

Manel: "Pues" que, "bueno", a veure, "pues", les dos assignatures que fas més hores són dues assignatures teòriques, (...) a telefonia t'expliquen com funciona tota la telefonia. A veure, dintre de l'assignatura fas pràctiques, no?, però hi ha moltes coses que són teòriques, tens que..., a veure, tens que creure que la televisió per satèl·lit funciona així, i després te l'expliquen amb una fórmula, i la fibra òptica també te l'expliquen de què funciona així, tu no ho veus. A veure, fas... intenten... (45) i "bueno", ho aconsegueixen, acabes veure aplicades moltes coses, no?, a les pràctiques, però és una mica més teòric perquè fas, no fas totes les "mates" que tindries que fer, però algunes "mates" sí que fas, perquè si no, no t'ho poden explicar, no? I després, no sé, ordinadors... Hi ha moltes assignatures que són teòriques, d'agafar apunts i... després estan les pràctiques que són programació, programes d'usuaris i això, però que també són una mica teòriques perquè has d'agafar apunts també. Ells (els de química) són més experiments o coses així.

Biel: És que aquesta branca... jo també tinc experiència, se solapa molt "lo" que és l'enginyeria tècnica amb "lo" que pot ser aquest mòdul o FP2, perquè totes les FP o mòduls tenen bastant pràctics, en canvi aquest és molt teòric.

P: Quin?

Biel: El d'ell, el mòdul d'ell. És una cosa molt teòrica, perquè tot són disseny, i clar, tu has d'anar a una oficina tècnica, no a "lo" que és... "lo" que seria més de (...). Tu "lo" que fas és disseny de plaques, i com a molt tu pots fer de pràctica una placa de prova, i allò no és, no et dona pràctica de soldar, o de posar cables, és tot teòric, no?, i moltes matemàtiques. I clar, és "lo" que fan, que és... en aquest mòdul professional se solapa molt amb "lo" que és el nivell universitari de... se solapa molt, i després a nivell professional, buscar feina, passa això, has d'anar a un nivell molt més baix, o bé has de competir amb gent amb enginyeria tècnica.

P: I això passa a altres mòduls?

Biel: "Poder" en altres especialitats no passa.

P: En el vostre d'anàlisi i control, passa?

Biel: Amb el meu? Crec que no, o sigui, passa perquè hi ha químics... jo conec, per experiència, que n'hi ha químics que estan treballant de laborant, en un laboratori no fent de llicenciat. Passa una mica, però... també n'hi ha molta gent de FP2 treballant, treballant a laboratoris, depèn de cadascú, de l'experiència de cadascú, però també... però més aviat perquè la gent de ciències químiques no ha trobat feina, cosa que no passa en enginyeria química, enginyeria química no és el cas, però també hi ha llicenciats en ciències químiques.

P: Això a administració pot passar, que heu de competir amb diplomats en empresarials, per exemple?

Guillem: A veure, sempre quan tu vas a una entrevista de feina, veus que hi ha el de cicle i tems el d'universitat, perquè si has de competir, agafaran gent de la universitat.

P: Sí?

Guillem: "Bueno", "casi" sempre. A no ser que coneguin molt el cicle i saben de què va, jo quan veig que hi ha altres currículums que són d'empresarials o, ja no dic d'econòmiques, per fer unes tasques de comptabilitat, que jo les puc fer, igual, jo crec, que una persona que hagi fet empresarials, "poder" a un nivell una miqueta més baix, però "bueno", jo sé que si em poso podria fer-ho, i la gent que ha fet el cicle segur que ho sap fer. Doncs jo temo, perquè encara no està, "pues", encara domina.

P: Però pot passar el que deia el Biel, que les empreses demanin titulats d'empresarials però per fer tasques per sota del seu nivell?

Això sempre (general).

Biel: "Lo" que passa, sobretot en contractes de feina, en aquest cas, en el cas de l'electrònica, telecomunicacions... ja posa enginyer tècnic, o FP2 o mòdul superior. En el cas de la química no se sol posar, posa "pues"... tècnic de laboratori, laborant de laboratori. El que passa que amb aquests anuncis s'hi presenta gent que té... llicenciats. "Inclús" tinc una anècdota, tinc una cosina que dirigeix un laboratori d'investigació i va demanar un laborant, se li van presentar doctors en química. És fort, no?, doncs és aquest cas. En canvi, a d'altres ja ho demanen (50'), tu mires l'anunci i posen "enginyer tècnic en telecomunicacions, o FP2, o grau superior". A l'altre no, l'altra no, l'altra FP2 o grau mitjà o "lo" que sigui i ja es presenten i...

P: Parlem una mica de les pràctiques. Tu (Biel) suposo que no les has fet, les pràctiques.

Biel: No.

P: Algú altre (...)... Què en penseu, us han ajudat, us han explotat...?

Manel: Home, a mi m'ha anat bé m'he quedat a treballar...

P: Una altra pregunta que us volia fer, us han agafat després?

Manel: Sí, "bueno", ara tenim, aquest mes, demà signa contracte també un que era d'aquí, que també feia pràctiques.

P: I estàs content, t'han ofert unes condicions raonables?

Manel: Sí, "bueno", jo a les pràctiques en teoria no te les tenen que pagar, i jo cobrava, i no em podia queixar, perquè treballava quatre hores i cobrava... i "bueno", a l'empresa molt bé, estic content i això, molt bé.

P: Adriana?

Adriana: Sí, jo també estic molt contenta, vaig estar un any, també estava... et fotien canya, suposo que és "lo" que han de fer, ensenyar-te, també cobrava, i a mi també m'agafaran pel febrer, allà. I molt bé, he après bastant, i "bueno", he vist més que res què és el món laboral, no en tenia ni idea, no havia treballat mai, i jo veia com molt grós això de treballar, i no, fas moltes tasques que aquí al laboratori fas, no?

P: I el teu cas (Paco)?

Paco: Yo fui, el primer año (el Biel riu) a una empresa que se llama (...) y allí estaba como una especie de monigote, que yo, a ver, yo servía para cuando había un pico de producción, pues echaba una mano, y el resto del tiempo, por allí.

P: Pululando?

Paco: Pululando. Pero pululando pero con descaro, aquello de "me voy", "bueno, hasta luego". Venía a la media hora, "¿qué, hay algo que hacer?", "pues no, vete si quieres a mirar un poco como son los reactores". Nada, y otra media hora, o una hora. Y bueno, estuve por ahí. Lo bueno fue que reclamé, pedí, insistí, que me dieran trabajo, y encima se enfadaron conmigo, ¿sabes?, por mosca cojonera, por estar allí eh, eh, eh, (insistiendo). Y entonces plegué. Luego me fui a otro, que éste me busqué yo, que se llama (...) y estaban pasando las normas ISO, y me quise meter un poco a lo que era, darles un buen empujón, porque nos dan una buena formación de lo que es sistema de calidad, normas ISO y "derivaos". Bueno, pues empecé a hacerles sugerencias, a la ingeniera, que no tenía ninguna noción de aquel tema, y empecé a hacer aquí y allá y acabé pegando cartelitos. O sea, que se ve que no...

P: ¿Por hacer sugerencias?

Paco: Por hacer sugerencias, descaradamente. A ver, otra cosa no será. A mí, que me digan lo que quieran, pero por hacer sugerencias. Quizá sugerencias demasiado buenas, ¿no?, y acabé pegando cartelitos.

P: Porque estabas poniendo en cuestión lo que hacía tu jefa, ¿no?

Paco: Noooo, porque al principio, a ver, al principio yo le hacía... lo que yo veía, y ella muchas veces, en muchas ocasiones modificaba, y metía en lo que era su trabajo sugerencias mías. Pero ya llegó un momento en que dijo... yo qué sé, se le cruzaron los cables, no sé, dijo "uh, que éste... éste sabe, y me está metiendo mano", y acabé pegando cartelitos. De la noche a la mañana, fue aquello un cambio radical, de muy buenos compañeros a "oye, que eres..." ni un saludo cuando vienes por las mañanas... Sí, sí, un cambio... y bueno, pues me fui de allí. Me fui... al final quería tener un sitio de prácticas que me llevara un buen recuerdo "yo he hecho las prácticas, me han ido bien y me han "gustao"", y me metí en una de farmacia, que se llama (...) y allí estoy fenomenal.

P: I t'han agafat? (...)

Paco: Sí, si entrábamos con esa idea, pero por los problemas de producción, bajaron las ventas y... al final no van a poder coger a nadie. Ha habido pocos resfriados este año (riure), no, es por eso, ha habido pocos resfriados este año, no ha salido el producto... no se puede contratar personal.

P: I en el teu cas (Biel) que ja estàs treballant en una empresa i fas el mòdul, el cicle superior, tu, pel fet de fer el mòdul has notat alguna millora, o algun canvi, a dintre de l'empresa?

Biel: Doncs, a l'empresa en què estic no, no ha suposat cap... és que tampoc tenen (55') molt interès, perquè em passa una cosa similar a la de Paco, i a les empreses que hi he estat m'ha passat això, sempre en "ves" de... no he agafat una bona tàctica i al final t'acaben enfonsant. De moment no he tingut cap promoció, l'únic que estudiant ofertes de treball tinc millors perspectives. Vaig estar a punt d'entrar a una altra empresa... una millora bastant important, però al final es va trencar, però "bueno"...

P: Pense que pel fet de tenir el títol t'obrirà més portes?

Biel: Sí, efectivament, sí... "Poder" a l'empresa que estic si canvia, que a "lo" millor pot canviar, malgrat (...) "lo" que t'he dit. Professionalment puc millorar, no tant econòmicament, i en unes altres empreses sí... he anat estudiant el mercat, i "bueno", ja conec bastant les empreses, i gent que treballa dintre de la indústria... jo crec que sí.

P: En general, diríeu que les empreses saben...?

Biel: Si saben on buscar?

P: Si saben què els ofereix una FP?

Manel: Si saben el nostre potencial, "vaya"?

P: Sí.

Manel: No.

(Assentiment general)

Guillem: Es sorprenen. Sobretot en el... "bueno", jo parlo... he estat aquí a l'escola, al departament escola-empresa, precisament, i jo ho he vist, ho he vist des de fora, i sobretot el de telecomunicacions, es queden parats. Es queden parats, perquè el nivell és molt alt, podien buscar primer algú per fer tasques de manteniment d'ordinador, i es veu que se'ls queda poc, no és el que busquen.

P: Estàs d'acord (Manel)?

Manel: Sí, si aquest és el problema que tenim. És que, "bueno", amb els companys, les pràctiques, tu (Guillem) ho saps, (una empresa) a muntar ordinadors, "escolta, tio, jo... muntar ordinadors ho fa un mono, jo no". I aquest és el problema, que realment no saben "lo" que realment "sapiguem". Sempre "pues" arribes, "no, perquè tens que fer això", "ah, "bueno", però que ho faci l'altre"... (...) sempre estàs limitat per això.

Paco: Es que...

P: A tu també et passa, això?

Paco: Llegas a cualquier faena, a cualquier práctica, y te dicen "oye, mira –te lo dicen con cuidado- hay que hacer una valoración no sé qué, no se cuantos", y se te quedan así mirando como diciendo "ahora ya te la he dao", y te dicen "no, espera, te explico", y "no, ya está, ya me lo has dicho, ya está". O te dicen: "tienes que manejar este aparato, ven, ven", y lo miras un poco y dices "vale". Pues no se lo creen, te lo tienen que enseñar. Yo hoy he ido a apuntarme al INEM...

Adriana: Yo creo que el problema... ell ha treballat com jo... jo he estat fent pràctiques a la Bayer, no?, i clar, tenen un sistema de qualitat molt, molt implantat i tu o segueixes aquestes normes o la cagues, i si la cagues, la cagues. I clar, suposos que t'han de mentalitzar bé, que ho facis bé, ells han d'estar segurs de que tu pots fer-ho bé.

Paco: Eso quizá, pero... vale, por ese camino, sí, pero que yo he ido a sitios y me han dicho "mira, tienes que pasar de este vaso a este otro vaso, utiliza un embudo" (riure), y yo "no hace falta, que ya tengo práctica y lo sé pasar". Por eso te digo, no es que quieran dejar claro que tienes que seguir unos patrones y unas normas de calidad. Es que ellos, dejando de lado la calidad, "espérate, primero le vamos a enseñar cómo funciona aquí... cómo funciona aquí la cosa".

Biel: És que sobretot a una gran empresa, com poden ser les que ha treballat ell, el que passa és que si agafen gent... han agafat gent de FP, o ara els mòduls, però és que ells et tenen encarrilat amb una cosa, tenen una idea de aquella gent, i la fiquen a un lloc de treball. I "bueno", si tu vols optar al lloc que tu creus que pots arribar t'ho has de guanyar. T'han de conèixer i t'ho has de guanyar en una sèrie d'anys. Perquè clar, quan volen aquell lloc de treball doncs, van a l'escola universitària i allà enganxen a un diplomad o a un llicenciat, "lo" que sigui. I clar, quan ells pensen agafar un nivell de mòduls "pues" està encaminat per a un lloc de treball concret, a tu aquí t'han ensenyat moltes més coses i allò "en seguida" se't queda petit, però clar, t'has d'aguantar, i has d'estar allà "x" anys fins que ells tinguin la suficient confiança per promocionar-te (60').

Paco: Eso es lo que me pasó en (una empresa), que ellos me daban una faena que creían que era la adecuada para mí, y yo eso no lo veía adecuado de ninguna manera, y yo se lo decía "coger a otro tipo de..." pero a mí esto me queda...".

Biel: Amb empreses petites, doncs el que entra ha de més coses, ha de fer de tot, no està tan estructurat els llocs de feina, doncs hi ha més oportunitats d'aprendre, o de fer més coses, de realitzar-se una mica més a la feina. Però a les empreses grans "bueno", "aquest és un FP doncs un nivell tal...":

P: Però, en aquest sentit, les empreses noten diferències entre grau superior i grau mig, pel que dieu?

Manel: És que grau mig no hi ha molts. Si... no crec que facin moltes diferències, perquè si relament diferencien després t'ho han de pagar (riure). És trist dir-ho, però és la veritat. "A vera", jo vaig començar fent unes coses i ara faig unes altres, però que... sobretot... informàtica ja no tant, perquè hi ha tanta demanda que ja passen una mica del títol, no?, però a "telecos", de pràctiques de "telecos" no hi ha hagut, 2 o 3 empreses...

Guillem: És molt difícil. El problema que hi ha, a la química i al de telecomunicacions, les empreses no coneixen gaire. Llavors, les poques que hi ha que en saben, i que ja poden fer pràctiques, són les que hi ha, no hi ha més. Ara, per exemple, amb Bayer i altres, que les podem conservar, s'intenten conservar, sempre vas renovant la gent (de pràctiques) perquè allà estan més o menys bé, però a administració hi ha més empreses per anar, perquè ja busquen algú... a administració tenim patades, patades d'empreses que truquen perquè? Perquè volen algú per arxivar i que no els hi paguin res. I llavors, aquestes empreses ni se'ls hi dona algú, tenim unes empreses que la gent està contenta, i treballem sobre aquestes. Sabem que a administració la gent (...) perquè has de buscar una altra que saps segur "oh, mira, busquem un noi per fer pràctiques... d'aquestes que no es paguen" saps? Jo m'he trobat amb casos així, si van amb aquesta mentalitat ja no els hi donem ningú, i més a administració que pots triar. En canvi, a química és més difícil, tenim empreses, que costa bastant. I el de "telecos" van sortint.

Manel: Em refereixo que les empreses, els treballs de "telecos" que es pensen que només els poden fer els superiors, ja no els tècnics, els superiors. I "bueno", que a les empreses hi ha desinformació i tot això, no? És a dir, a nosaltres ens ensenyen telefonia mòbil, muntar una "red" (?) de telefonia mòbil i dissenyar una "red" de telefonia mòbil. Això, o ets enginyer o no ho pots fer, perquè no et donen l'oportunitat de fer-ho.

Paco: Yo hablo por mi caso. Yo he ido a una entrevista que me hicieron en Ripollet, envié un currículum para hacer prácticas y me llamaron para ir a trabajar. Y cuando estaba para hacer la entrevista, lo primero que me preguntaron es "bueno, ¿tú qué título tienes, qué eres, un diplomado, eres un...?", "no, soy un técnico", "¿ah, qué es, una FP2?". Es que, a ver, bien bien ni yo mismo sé lo que es. Es un módulo, es una FP?

Guillem: (...)

Paco: Pero es FP2?

Manel: És FP3.

Paco: Porque yo he ido a la INEM, y no hay FP3, hay FP2.

Manel: Ya, pero hay módulos de grado superior.

Paco: Hay grado superior?

P: "Lo" que dius és un problema, estadísticament encara no se sap on encaixar.

Biel: És el problema, moltes empreses no saben... encara no ho coneixen.

Manel: Realmente pagan menos de lo que deberían pagar por el servicio que les haces. A ver, me explico. Es decir, hay que trabajos que a lo mejor los puedo hacer yo, y me pagan 200, ¿vale? Pero como no saben que existo yo, cogen un ingeniero superior y tienen que pagarle 400. Entonces, ahí está, es lo que jode (riure).

Paco: Y eso no es lo malo, tú porque tienes trabajo, pero ahora nosotros tenemos que buscar. ¿Qué hacemos?... no, ¿qué hacemos? Yo me ido al INEM, y ya se me ha caído la moral al suelo, nada más ir, porque le digo: "mira, soy técnico superior de análisis y control", y te dicen "ah, ¿y qué es eso?", ¡coño!, es que no lo conocen. Me he ido a cinco E I I esta mañana, "mira –con la misma cantarina- soy técnico de análisis y control", "ah, ¿y qué haces?" ¡coño!, si yo tengo que ir a empresas, tengo que enviar cartas de presentación con mi currículum, cuando lean que soy técnico superior de análisis y control, ¿qué hacen? ¿Hacen una "paperina" y lo tiran? Claro, porque ellos solamente, o la mayoría, espero que no, espero estar equivocado, pero la impresión que me da, es que la mayoría diferencia "diploma"-ingeniero, y luego FP (65'). Ni medio, ni superior, ni ocho cuartos, FP, y todo lo que suene raro... Yo tengo

GRUP DE PROFESSORAT CENTRE A

Participants:

Mario: formació de FP automoció (al mateix A), actualment cap d'estudis de FP, professor d'automoció. Des de l'any 81 al centre.

Marta: professora d'administració (CFGS administració i finances), 20 anys d'experiència docent i 2 anys a l'IES Centre A.

Olga: professora d'administració, 26 anys d'experiència docent.

Lucas: professor d'administració, 26 anys d'experiència docent, des de la inauguració del centre.

Monica: professora de socials a l'antiga FP, ara d'ESO, 26 anys d'experiència docent, des de la inauguració del centre, era mestre del moviment d'escola activa.

Jordi: actualment professor de tecnologia a l'ESO i batxillerat. És un professor "reciclat" de pràctiques d'electrònica de FP. Des de l'any 81 dedicat a l'ensenyament, a diferents centres.

Rafa: cap d'estudis ESO i batxillerat, professor d'història. 21 anys d'experiència docent al centre.

Blas: departament de manteniment.

(Discussió abans de la presentació)

Marta: Antes tenían la salida (...) la FP estaba muy bien.

Monica: No nos olvidemos que la FP1, dentro de todo, era lo malo, era lo malo.

P: Quins són els grans canvis de la FP a la LOGSE. Abans comentàvem amb un professor (que no s'ha pogut quedar al grup) que abans la FP era millor per als alumnes.

Rafa: Jo no estic d'acord.

Lucas: Yo creo que quizás habría que analizar un poco las críticas que le hacíamos a la FP, y a partir de aquí que es lo que hemos mejorado, ¿no? Posiblemente, la mayor crítica que se hacía a la FP es que la decisión de profesionalizar a los alumnos, a los 14 años, era prematuro, además, en la FP podían entrar todavía alumnos que habían terminado bien la enseñanza básica y los que no la habían terminado bien, por tant, teníamos un problema serio de niveles, de niveles (...). El primer grado siempre ha sido un grado difícil, difícil. De hecho, el fracaso escolar en la FP1 era muy grande. Partíamos de tres grupos, entonces los grupos eran de 40, 100 o 100 y pico alumnos, y cuando

empezábamos el segundo grado empezábamos 50. Por tant, prácticamente el 50%.

(Interrupció presentació nou professor)

Lucas: Entonces, es eso un problema serio para nosotros, ¿no?, gente muy joven, con muy bajo nivel, y evidentemente para el alumno que iba mal en EGB, se ponía a hacer talleres y todo eso, pues le resultaba al menos entretenido, pero claro, toda la parte de teoría y esto ya era un problema. La FP2 era más profesionalizadora, una primera fase donde había muchos problemas de nivel, de dotaciones... bueno, aquí la FP siempre ha tenido serios problemas... de dinero, principalment. Yo creo que a los 6-7 años de estar funcionando se llegó a unos estandars buenos, empezamos a conseguir una cierta aceptación por parte de las empresas, y quizás las últimas promociones, cuando se acaba, pues siempre pasa esto de que arrastras unos alumnos que tienen que terminar (...) (10'), pero yo creo que la FP2 al final, a partir de los 7-8 años hasta prácticamente los últimos cursos, yo creo que ha sido válido para que los alumnos se integren en el mundo del trabajo. Evidentemente, lo que es la reforma para nosotros era partir de unos alumnos con una cierta garantía de nivel, ¿no?, que a la FP de grado medio vengan alumnos que hayan hecho la ESO, titulados en ESO, tendría que garantizar, después nos damos cuenta de que no pasa del todo así, pero ya entraremos... De entrada, están titulados, con una base académica que en principio parece interesado (?), sobretodo en los grados superiores, son gente que viene de bachillerato...

(Interrupció per una nova professora)

Lucas: ...entonces comentaba que los grados superiores, evidentemente, al venir, teóricamente, de la antigua FP, COU, bachillerato LOGSE y tal, los niveles son en principio muy buenos, y esperemos que dure mucho tiempo. Ya hay un invento que me tiene "preocupao", los cursos promoción y todo esto pero bueno...

P: Ja en parlarem més endavant. Rafa, tampoc estaves d'acord amb el que deia el teu company (el que no s'ha pogut quedar).

Rafa: No, gens d'acord. La FP ha millorat molt, molt. La gent que va a FP ara és gent que té 2 anys de batxillerat —a cicles de grau superior—, el nivell és molt més gran. Abans al segon grau només el 50%, d'aquest 50 el 25% fracassaven, o sigui, que el fracàs era del 75%, no del 50.

Lucas: Yo decía el paso de FP1 a FP2, si contamos el final del ciclo era superior.

Rafa: El global era el 75% (...) tengo estadísticas (...). Y en el caso de administrativo...

Lucas: No tanto.

Rafa: Ahí había más gente porque era mejor la expectativa, porque normalmente los que iban tenían el graduado, mientras que en mecánica, automoción o tal...

Monica: Deixeu-me un moment, si fem aquest anàlisi, per a mi, per a mi, no sé si és fora de lloc l'anàlisi general, quan veiem que... aviam, l'edat conflictiva 14-16, "vale", quan arribem aquí i comença aquesta FP era un nivell superbaix, "lo" que deia ell (Lucas), d'acord. Coincideix que després dieu, als 10 anys ha funcionat. Què ha passat? Que s'està aplicant ja la primera reforma d'escola activa a l'EGB, la gent que està reformant-se a l'EGB fa que quan arribem aquí hi ha un nivell bo, (...) socialment s'ha donat una reforma i nosaltres ja tenim uns resultats. Això és per dir que los 14-16 dels anys 83-85 ja són una altra història de quan arribem aquí al 75. Una altra història és ja la selecció natural que es fa als 16 anys que es fa a qualsevol, que van o a batxillerat... clar, nosaltres teníem los que no tenien el batxillerat, ara tenim tots. Que sí, "lo" que teníem aquí era "lo" dolent perquè hi havia als 14 que marxaven al batxillerat. Ara, en aquesta FP sense batxillerat encara, tenim aquests dolents, però dins d'aquests dolents, per exemple, l'estètica de l'escola, però aquella estètica de no escopir, detalls d'aquest "tipu", de cridar, de l'escriure... de tot. Ara ens fixem en el nivell, però en aquella època era horrorós. Per això dic, que nosaltres estem en una tercera reforma, que és la ESO en quant tots els que arriben als 14-16 passen per la ESO, ho dic perquè és important veure que estem a una altra reforma, però la FP rep una millora que no és d'aquí, és de l'escola primària, jo crec que era necessari fer aquesta aclaració.

Rafa: Y otra cosa también, que fuera el 75% no quiere decir que esta escuela no hiciera una buena labor, al revés, hacía una muy buena labor, una labor social que yo creo que (...) fenomenal, porque por lo menos a nivel de educación, mucho de los niños que venían aquí, algunos eran...

Mario: Yo creo que sería bueno hacer un poco de historia, que recordar por qué empezó la FP en Cornellá, por qué era una FP, y recordar cómo acabó la FP en este instituto. Yo soy, igual que Lucas, bueno, y Blas, vecinos de Cornellá... en el año 76, en el 75 en el caso de Lucas, cuando se organiza la ley del 70, es cuando se organiza la FP, (15') en Cornellá como en la mayoría de centros periurbanos o cercanos de este pueblo, de esta ciudad, pasó lo siguiente: hay un instituto de bachillerato, al cual acceden el 10% de la población de 14 años y el resto está simplemente "desescolarizado". Teniendo en cuenta que Cornellá se construyó con inmigración de otras zonas del Estado, y que en aquellos años había "overbooking" de niños de 14 años en las calles, o sea, estaba lleno. Y estaba lleno, además en un periodo de transición a la democracia, con un problema que viene de los 70 de problemas económicos, fruto de una economía del régimen, unido a un problema energético, la crisis del petróleo, con un problema de paro fantástico, es decir, un problema social aquí muy grave, aquí en Cornellá. Y fundamentalmente, yo considero que la FP en aquel momento lo que hace es escolarizar y socializar y un poco atenuar ese problema social grave que tenía Cornellá. Que no era pequeño, estamos hablando de un Cornellá de hace 30 años donde había bandas infantiles, donde empezaba a haber un problema evidente de drogadicción a todos los niveles, un problema de realidad... y la FP nace y da cabida a toda esa gente.

Y para la mí la FP de aquellos momentos, a pesar de que era estudios de iniciación profesional, fundamentalmente el objetivo era otro, era calmar aquella gente que venía de una EGB sin acabar, venía gente de sexto, de quinto, de tercero... el objetivo no era trabajar, porque no había trabajo, o sea.. aquello era la FP de aquellos tiempos, con más ilusión que otra cosa, porque no había ni sitio, ni maquinaria, ni herramientas, ni dinero, simplemente había ilusión, yo supe ver en mis profesores ilusión abordando ese trabajo, y hacían lo que podían. Socializaron (...) y empezaron a salir de aquellos centros personitas que hoy por hoy son los que dirigen la mayoría de pequeñas y medianas empresas de esta población y de otras. Eso por un lado. La FP que acabamos cuál era, pues la FP que acabamos era la siguiente: alumnos con algunos problemas de aprendizaje y algunos otros problemas decidían hacer estudios de FP porque no podían otra cosa, no podían hacer bachillerato. Los teníamos aquí en una FP en principio mucho más ordenada, mucho más estabilizada, con unos objetivos que ya no era sólo socializar, socializar formaba parte de los objetivos, pero no era la parte fundamental, a pesar de que alguno, evidentemente, necesitaba atención a este nivel mucho más profunda, y ya empezábamos a dar formación profesional, y es más, ya empezábamos a preparar a más del 60% de esos alumnos porque evidentemente podían continuar la FP2, que era ya una FP2 mucho más especialista. Con ellos nos dedicábamos a dar niveles altos, niveles altos de instrumentos, de expresión oral y escrita, de cultura general, de matemáticas, de cálculo, etcétera. Que era un poco los objetivos a los cuales estaba destinado por ley, pero en un principio aquí y supongo que en Badalona, Santa Coloma, Sant Boi, todos estos...

Lucas: Cuando hablábamos de fracaso escolar, el fracaso escolar el resultado es de 100%, pero no un fracaso, porque evidentemente, estos alumnos nosotros conseguimos que se incorporaran al mundo laboral, que evidentemente, con la necesidad económica que había y tal, en el momento que la crisis empezó a superarse, la gente... iba a trabajar, es que abandonaba porque habían conseguido trabajo y no podían permitirse seguir estudiando. Entonces claro, no es un fracaso...

Monica: Déjame contar una anécdota importante para ver la ilusión. Cómo el primer año que se nos ocurrió decir "¿quiénes somos nosotros para no aprobar y les cerremos un puesto de trabajo?", y los aprobamos todos. Al año siguiente se nos caía la casa.

P: Perquè?

Monica: Clar, era la sensació de què no tenint la titulació, després no podrien anar a treballar.

P: Sí, però perquè l'any següent la cosa va...

Monica: Perquè clar, si havien aprovat no fent res o tenint un nivell dolentíssim, "pues" l'any següent vam veure que seguirien fent "lo" mateix. I clar, vam rectificat i volant. Però el primer any, que es va discutir molt, però realment moralment qui som nosaltres per treure a aquests xavals l'oportunitat de treball (20'). Era un enfoc...

Mario: Els va aprovar a tots però, me'n recordo perfectament, amb un suficient, perquè no havia d'haver diferències... (riure), i a algú li hagués anat bé triar un excel·lent (?).

Rafa: Eso hablas antes del año 80, ¿no?

Monica: O abans.

Olga: 70 y pico.

Monica: També cobràvem, bossa comú i nos repartíem...

Lucas: Eran tiempos de revolución.

(Rebombori)

Marta: La FP va ser això, la FP va ser tota la història de la FP, de tots els centres, perquè ells estaven aquí a Cornellà i jo treballava llavors a Provençana, a Hospitalet, i era la mateixa història: nosaltres vam muntar l'escola, vam descarregar els mobles, vam netejar l'escola, tot, tot ho fèiem el professorat, perquè teníem aquesta il·lusió, i vèiem que també era un ensenyament que "iba" més enllà de l'ensenyament noble (?). I també eren temps de revolució, i també la van fer, la van "vivar", no? Però després, clar, malgrat tot aquest procés que ha dit l'Mario, després què passava també?, que la... la... el prestigi de la formació professional des de l'estat, des del poder, sempre ha sigut baix, sempre ha sigut... no ha estat, era la segundona, i no tenia ni els recursos ni les ajudes necessàries per funcionar bé. Aquesta era una de les coses que ha marcat també la FP. I ja... no s'ha igualat, des de l'antiga FP mai s'ha igualat, i "ahora", ara, encara, es nota tot això, no?, perquè la gent... què passa amb el professorat del batxillerat? Mira, jo quan treballava a Sant Joan Despí, no hi havia més que dos instituts, el de batxillerat, de BUP, i el de la FP. Estaven un davant de l'altre. Mai hem tingut cap contacte. Vam començar, vam intentar tenir-lo i tal, i un dia, me'n recordo que d'una iniciativa de l'alumnat de la FP que en aquella ocasió, en aquells anys, era molt guerrer, hi havia molt moviment, no?, dintre de l'alumnat, vam fer dintre del Carnestoltes una acció amb papers amb unes mans que s'agafaven, BUP i FP amb les mans agafades i tot això, i vam anar professorat i alumnes a l'altre institut i vam repartir els fulls i, "bueno", va ser una catàstrofe, perquè quan... el professorat de BUP ens mirava com si fóssim apestats, i va haver una queixa formal de la directora al director nostre, o "sea", perquè això, no sé, que va ser un intent... També van tenir intents que sí que es van fer, però que hi havia aquesta qüestió, i això es vivia. Els nois i noies tenien aquesta sensació de ser de "segunda clase".

Monica: Sí, sí, és que ho era.

Marta: Clar, això ara es viu des del punt de vista del professorat de batxillerat, "lo" de la ESO, malgrat que molts professors i professores que estaven a la FP també estan ara al batxillerat. Però aquests que no vénen de la FP clar, ara

tenen tot l'alumnat, això per un costat, i per l'altre jo crec que hi ha una cosa també, que nosaltres a la FP sí que teníem als alumnes de 14 a 16 anys, que sí que hi havia molt fracàs, però que també podien, dintre del fracàs que hi havia, de primer grau a segon, sí que podien... recuperaven bastants alumnes, bastants es recuperaven, i parteixo de què eren nens i nenes que no podien estar... ells volien la pràctica, no volien la teoria, i "ahora" què passa?, que aquests estan a la ESO, i crec... perquè clar, una de les coses que reivindicàvem nosaltres a la FP era que la titulació "fossi" una titulació igual. Com era? El tronc comú que li dèiem. Que no hi hagués aquesta diferenciació. Però clar, no prevèiem, o no volíem, potser aquest no era el camí, que tota la gent aguantant fins que "cumplen" els 16 anys, no?, sense "ningú", sense "ninguna" meta, sense "ningún" objectiu per part de l'alumnat. (...) I clar, això del "paro" són dos anys que no figura a les estadístiques del "paro" (25') i ja va bé.

P: Això vol dir que aquesta demanda històrica del tronc comú, dels qui ho veu defensar, hi ha un sentiment com de fracàs, entre cometes?

Mario: Jo no participo de l'opinió de la Marta. Jo crec que... clar, jo he vist des de fora, i la ignorància no està dins... és un hàndicap que tinc però també em permet veure la ESO des d'un altre punt de vista, no tan implicat. Jo penso que és bo que un "nano", en aquest moment (...) fer aquesta tria, que segurament serà important a la seva vida, quan tingui 16 anys. Això que han d'estar en un centre tots... en principi, la ESO permet un currículum diversificat, com més s'apropa als 16 anys, més percentatge de diversificació n'hi ha. I a més, l'alumne té de triar el seu propi itinerari. Això era el model teòric.

Rafa: A la pràctica és mentida.

Marta: Clar, model teòric...

Mario: Però probablement és un problema de recursos. Jo crec que és un plantejament molt correcte, el problema és que aquest país no ha pogut pagar els diners que feia falta per engregar una bona reforma. I segurament, és perquè clar, si la gent vota dreta, segurament està votant per un model d'escola que segurament no és l'escola pública, vull dir, aquí hi ha un problema greu. La LOGSE va néixer sense financiació, sense finançament. I a més, aquest país està votant a la dreta, la dreta té un, jo crec, tot i que ha de mantenir l'escola pública perquè encara som molts els que no els hi votem, fonamentalment el seu pensament ideològic va cap a una escola privada o concertada, si més no, que no és aquest el seu model. I evidentment, quan menys diners posi aquí, més podrà posar a l'altra costat de la carretera, que és la seva. Per tant, això un problema. Però no diria que és un problema de la ESO, és un problema de diners.

Monica: Em deixeu dir... continuo dient que sempre el problema són els 14-16 anys. La FP per a mi queda ensorrada socialment perquè està desprestigiada, el "nano" de diners o possibilitats...

Mario: Està ara o estava?

Monica: Estava. No, al contrari, ara tècnicament un “nano” fill de papà “tindre” una tecnologia li interessaria, però anem per passos. De 14 a 16 anys, que era l’edat en què lo del tronc comú era interessant, los tècnics dèiem (o deien?) que era interessant. Què passa amb la FP? Socialment l’agafa tot lo desfet. Per tant, sent una programació o una idea com a ensenyança sumament interessant l’ensorren socialment, no tècnicament. Què succeix ara? Que la ESO, la crítica que fem de 14 a 16 anys, és aquesta justament. Tècnicament, ja socialment tenim barreja, socialment estem molt més igualats, i ara la demanda seria que tècnicament tinguéssim la FP. Ara que està tot socialment... perquè la ESO no incorpora lo que tenia la FP que era tallers?, perquè aquesta timidesa de tecnologies, són simplement unes... una aula una mica fer veure què és una tecnologia?

Rafa: Porque no se respetan los itinerarios.

Monica: No, però...

Olga: Pero es un problema de recursos, fundamentalmente.

Monica: Pitjors recursos que els que hem tingut abans, jo amb això... comprén que sí que es necessiten, però quan no teniem res, vam posar... suplíem, ara ja som més tècnics i suplim “menos”, exigim, i a més tenim tota la raó d’exigir. Però és per dir que, quan volem fer una crítica, per exemple, l’escolarització que dèiem d’aquests 14, jo estava al Besós a l’institut, i recordo que vam fer unes enquestes perquè no sabíem perquè no sabien ni escriure. Si és que, havien vingut l’emigració?, “pues” no, havien nascut aquí però estaven amb monges amb aules de 100 persones, o al carrer o protegides amb aules de 100. Era un nivell baix, quan tenien que classificar-se, a 14 anys, on anar, una nena si havia fet el batxillerat com nosaltres, ja buscava fer “algo” pràctic, i tenia bon nivell. I a nosaltres ens estaven plantejant, nosaltres som d’educació com d’escola nova, dèiem: “per fer la FP per a aquesta gent obrera, sempre nos hem mogut en barris obrers, treballadors, els cinturons, aquesta gent que pugui anar, però que vagi amb millor preparació. Per tant, tenien clar que el batxillerat era bo fer-lo, però no per un desclassament, sinó que les mans obeeixen molt millor quan el cervell les domestica. I en aquella època hi havia los PP, ai, los PPO i aquella cosa. I ara, lo tornem a reclamar per a qui no serveix per estudiar, que no és perquè tingui més que no pot. Llavors tornem, quan abarcarem la reforma aviat, 14-16 continua sent el conflictiu, i perdem lo bo de la FP (30’), perquè hem guanyat que ja no és un problema social, i el problema tècnic lo hem deixat a la FP. Jo sí que en la ESO és la gran crítica que faig.

Rafa: ¿Sabes qué pasa? Que los itinerarios, tal como lo pensaron técnicamente, estaban muy bien, pero el problema que se han “respetao” porque para eso tendría que haber mucho más profesorado.

Monica: Y que hay un desprestigio tal, piensa que era realmente desprestigio social. Los mismos chavales, si iban a FP, parecía que iban a algo menos.

Rafa: Ya, ya, ya.

Monica: Que es como ahora, cuidado, que cuando les decimos, lo que pasa que ahora les importa un carajo, les decimos "no tendrás ni la ESO", y les importa (poco) porque como van aprobando, "y a mí qué". No les da miedo.

Blas: Hay un factor que considero que es, que no lo habéis nombrado, y es que lo que se ha hecho ha sido socializar el fracaso, repartir el fracaso. Entonces, cuando nosotros utilizamos estadísticas, estamos contando con esa realidad, la puesta en práctica de la ESO. La ESO, de alguna manera, lo que ha hecho es repartir los alumnos que recibíamos en esta y otras escuelas de FP por todo tipo de escuelas, por todos los institutos de Cornellá. Con lo cual, la percepción y los tanto por ciento de alumnos fracasados es menor, y por supuesto, eso influye en la mejora, el ambiente, en la... en comportamientos, en la imagen, y también ha tenido una proyección positiva socialmente la imagen de la FP en estos momentos. Yo creo que, además, se está superando, porque en estos momentos se está viendo que profesionalmente una persona que tenga una FP o ciclo formativo de grado superior o de grado medio, puede integrarse en el mundo del trabajo, en igualdad de oportunidades i en algunos casos con mayores oportunidades que la gente que sale de la universidad. Esto también lo está empezando a percibir la gente, porque yo creo que ha habido un efecto, también hay un efecto así "solapao", que es que socialmente hemos cambiado. Se ha "cambiao", tú sales a la calle y las pintadas, tanto invertir que limpiar, las pintadas cada vez... existen las de los "okupas" pero antes era... los bancos de Cornellá, las plazas de... y estos son factores que de alguna manera se aúnan para generar, para crear, para cambiar la mentalidad, y entonces se ha cambiado la percepción, un poco, no del todo, un poco la percepción de que estudiar una carrera es lo único importante, porque hay mucha gente que sabe que unos estudios técnicos de las características nuestras suponen también unos conocimientos que... que además están cotizados socialmente. Y esto yo creo que es un factor clave para entender estos cambios. Antes, ¿qué ocurría? Ocurría que vivíamos en una zona marginal dentro de lo que era Cornellá. Ocurría estábamos en un barrio marginal. Ocurría que todos los alumnos fracasados de Cornellá, la única opción posible era ésta, con lo cual los problemas se multiplicaban. Y sobretudo la visualización de los problemas se multiplicaba por cinco. Todo eso ha cambiado, entonces yo creo que hay traer una cosa, lo de la reforma, lo de la ESO quiere decir, porque ojo, se ha "socializao" también los niveles, quiere decir (que tiene) la ESO un currículum, al final llegas allá, y ese currículum puede influir en que los niveles bajen. Es una discusión que está a otros niveles, pero que está, se está diciendo "¿la ESO, qué?, ¿qué aporta la ESO?". Pues igual hay factores de integración muy positivos pero factores de conocimientos... quizá tendríamos que analizarlo, por las causas que hay, por las "mancances" de infraestructura que existe, porque la atención a la diversidad es un poco un rollo, porque no puedes sacar a 15 alumnos porque no hay un profesor adecuado ni nada. Aquí nos encontramos en situaciones donde un alumno va a según qué clases, a la atención a la diversidad, y luego se integra en un montón de clases normales de tal manera que esto supone...

Monica: En dotaciones sí que te doy la razón, pensaba que decías dotaciones... pero para esto sí.

Olga: Es que es lo fundamental, los profesores.

Monica: Ahora, acordaros que tenemos 50 años (...)

Rafa: (...) Este año, con lo mismo, nos habían quitado... nos han quitado, a ver, cuántos profesores de la ESO, si tenemos lo mismo, cómo nos pueden quitar (...). Entonces qué tenemos que esperar, (...) para que te den lo mismo al final. Es absurdo.

Blas: Y por último, porque a mí me gustaría (...). Jo creo que sí ha habido una cuestión, para mí es básica, de la reforma, la filosofía de la reforma, que ha impulsado, o ha generado el profesor la necesidad de plantearse el cómo y el por qué de una manera un poco más racional que antes. Y esto es sumamente importante, porque esto intenta plantearse los criterios de cómo hacerlo mucho mejor, cómo (...) y qué estrategias a hacer, sales renovado el pensamiento alrededor de las estrategias, y en este sentido sí que yo veo que ha sido positivo. (35')

Olga: Ha sido positivo, no?

Monica: Cuidado, que yo pondría un "pero" como una casa, porque siendo verdad, nos ha burocratizado, y nos ha hecho unos funcionarios de mierda, con todos los perdones.

(Rebombori)

Monica: Pero ha burocratizado a unos niveles, y que es caracol, caracol y caracol y ¿dónde está lo importante? Primer objetivo, segundo objetivo, unas preparaciones... esto nos ha hecho que hay profesores que hacen estas preparaciones sin ilusión ni nada.

Olga: Pero esto, quizá se haya visto más en la ESO que en la FP. En la FP es cierto lo que dice Blas.

Jordi: Una cosa que sí que creo que ha sido importante y creo que es... que ha sido bastante positiva ha sido la aparición del bachillerato técnico, y de la especialización de los bachilleratos, ¿no?, totalmente dirigidos a la carrera que en un principio (...). De hecho, el bachillerato técnico antes no existía, y de hecho, los chicos que tenían que elegir una carrera técnica nunca habían oído hablar de lo que pudiese ser... yo qué sé, componentes electrónicos, o motores o qué era la corriente eléctrica, o qué era una serie de magnitudes que sólo y exclusivamente sobre el papel habían visto, pero que tan siquiera podían entender. Y yo creo que, respecto a lo que es el bachillerato técnico, y en general la especialización de los bachilleratos, creo que sí, ahí hemos salido ganando. Además, además, que dentro de este edificio, que antes era FP, como antes ya vimos como han comentado los compañeros, que el fracaso no estaba repartido, ahora en este momento sí, más o menos está repartido de

una manera homogénea, y por lo tanto, los bachilleratos, pues... es que, no sé, me he ido yo...

(Rebombori)

Marta: Que s'ha guanyat bastant.

Rafa: Cuando van a una ingeniería, no era lo mismo ir desde un bachillerato científico, o sea la vía de ciencias, típico, que desde el tecnológico, porque hay cosas que nunca habían visto.

Marta: No, i que des del tecnològic van al cicle superior, i tot això que...

Rafa: També.

Marta: ...sí, que hi ha una diferència, que hem guanyat en aquest nivell, als cicles superiors els nivells són... estan força bé. Ara, als cicles mitjà, el problema està en aquest nivell de la ESO, que clar, sí que vénen "nanos" amb la mateixa (...), perquè pots passar amb els cicles mitjà el mateix que passava amb la FP1, no?

No (general)

Olga: Hay una diferencia de dos años y tienen que aprobar, lo que pasa es que hecha la ley, hecha la trampa.

Rafa: O sea, los que son fracaso absoluto, no van tampoco al grado medio, sino que van a los cursos ocupacionales, porque no tienen el título. Pero ese porcentaje que va está claro que saben que en bachillerato no pueden...

Marta: Y el nivel... el nivel no es todo, pero que la situación de los chavales cuando van al ciclo medio también es muy diferente al primer grau que hi havia abans, no? Perquè hi ha tot el treball de... de... no sé, de convivència...

Jordi: D'amansament.

(Riure)

Olga: El nivel de conflictividad.

Marta: Això sí que hem guanyat, l'ambient.

Rafa: Y aparte que ellos podrían trabajar si quieren. O sea, muchas veces es porque quiere.

(...)

Olga: Y sobretodo, que son alumnos que tienen claro que no pueden, o que no quieren seguir estudiando, y que por lo tanto la alternativa es formarse un poco para buscar el trabajo. Ya un poco, como tienen dos años más que los que nos

venían, realmente hay una madurez en ese sentido. Poca, o por parte de los padres una presión, ¿no?, de que no se queden sin nada... Pero antes era la salida de la calle o la escolarización. Y ahora no, esta es gente que sabe que no quiere estudiar, que sabe que no quiere "mates", que no quiere historia, pero que quiere aprender un oficio. Eso en general, ya que tienen 16 años, saben que están en edad de trabajar, y por lo tanto es "o me formo un poco o tampoco puedo trabajar". Eso ha cambiado, y por eso los tenemos un poco más... con gente más centrada.

Monica: ¿Los ciclos medios son buenos? ¿Son buenos? ¿Hay esta calidad de que ya saben lo que hacen?

Marta: Hay años, hay años.

Olga: Yo creo que ahora ya se ha estabilizado.

Mario: Jo crec que cadascú ho explica com li va. I a més, és variant. D'un any a l'altre hi pot haver canvis importants (40').

(Rebombori)

Mario: Tinc la percepció més general que cadascú de vosaltres, perquè cadascú de vosaltres teniu els vostres cicles, i jo tinc la percepció de la resta de cicles, i el comentari de l'avaluació que fem és la següent: és tan èxit el cicle de grau mitjà, i no només el vostre, que no és dolent (mira a Olga i Marta, d'administració), és tan èxit, que els alumnes que acaben un cicle formatiu de grau mitjà, d'acord, no arriben a tenir el nivell que tenien els antics alumnes de FP2, però queden bastant a prop, en quant a la professió, en quant a l'especialització. És a dir, estan per sobre del seu nivell, estan per sobre del que es pretenia en un principi. I és tan èxit, diria, que aquests alumnes, que deia l'Olga que en el seu moment van triar el camí de la formació professional perquè alguns no volien continuar estudiant continguts de matèria, doncs és tan èxit que prop del 40%, una vegada han superat un cicle formatiu de grau mitjà, continuen estudiant, alguns es preparen les proves d'accés per accedir un grau superior, altres fan un altre cicle formatiu de grau mitjà, i amb la nova que s'ha obert del curs substitutori de la prova d'accés, molt...

Rafa: De promoció.

Mario: Simplificant, curs de promoció, curs pont. Molts alumnes (el farien).

Monica: És que aquí veuríem com el batxillerat...

Mario: Dades: 75 (?) inscripcions en aquest centre només per fer el curs de promoció d'administratiu, de grau mitjà a superior.

Rafa: Pero ahí hay una cosa que también hay que aclarar, que es lo que... por eso Lucas decía que quería intervenir (ha marxat). Y es que, los del grupo de promoción, cuando lo hace uno que es de automoción, o de mecánica, que han hecho un ciclo de grado medio de dos años, el que llega allí tiene una gran

madurez, porque ya es mucho más mayor. Entonces, claro, estuve en una reunión la semana pasada...

Mario: Una cosa és parlar del curs de promoció, deixa'm que t'interrompi, perquè el que tu dius sembla (?) que desvirtua el que jo he dit, i no, una cosa és el curs de promoció, amb els seus objectius i tal. Parlem dels cicles formatius de grau mitjà que era la pregunta. Tenen èxit?

Rafa: Yo digo que sí, ¡eh!

Mario: Ara tècnicament el cicle mitjà...

Marta: I laboralment també.

Mario: I laboralment.

Monica: Però és equivalent a la FP1

Marta, Olga: No.

Rafa: A la 2 (FP2).

Mario: I laboralment, les dades són: tres mesos després d'acabar el cicle formatiu de grau mitjà, al Baix Llobregat, tres mesos després, el 85% dels alumnes estan treballant en la professió que havien triat, als estudis que havien fet, i la resta, l'altre 15%, alguns estan estudiant i altres estan en trànsit, en un treball que han tingut i han plegat o l'han acomiadat i estan buscant feina.

Jordi: Cosa que abans, a FP no succeïa.

Mario: A la FP1 no, a la FP2 sí.

Olga: ¿La FP1 bueno!

Jordi: A la FP1 no, però vosaltres esteu dient el grau mitjà amb la FP1.

(...)

Rafa: Pero era para corroborar lo que tú (Mario) dices de que siguen estudiando, y lo que del grado medio tiene un cierto éxito. Es verdad. ¿Por qué nosotros tenemos menos éxito en el curso de promoción? Porque es de un año, y el grado de madurez de los niños es mucho más bajo.

Mario: I no tenim estadístiques, aquest és el primer any.

Rafa: Pero la estadística que han hecho, la descubrí el otro día...

Monica: ¿Quién la tiene?

Rafa: Son los que tienen 17 años

Monica: Hay una variante importante ahí.

Rafa: No, pero es que comparado con los otros que han hecho otro año más, pues claro, están en desventaja, incluso los que van a lo que es el curso de acceso, que son mayores.

P: Perdona, m'he perdut.

Rafa: Sí, o sea, el curso de promoción es, un curso que ha "inventao", sólo en Cataluña, que es para los que acaban el grado medio para que puedan acceder al grado superior hacen un año, y entonces pueden pasar a grado superior. Sólo existe aquí. Antes la única manera de hacerlo era una especie de pruebas libres que se hacen que son las pruebas de acceso, que se preparaban cada uno por su cuenta, iban a un centro...y luego aquí se examinaban (?). Entonces, ahora, el problema que hay es: el (Mario) dice que cuando acaba el grado medio, la percepción que hay es que hay un grado de éxito importante. Yo digo que también, pero que nuestro caso concreto, no ha sido de éxito del grupo de promoción, porque nosotros tenemos un grupo de un año.

Mario: El grupo de promoción no es un ciclo formativo de grado medio.

Rafa: No.

(Rebombori)

Monica: Pero tienen el nivel como si fuera bachillerato.

Olga: Te aclaro, en este centro sólo se está dando la prueba, este curso de promoción, para los administrativos, que es la única especialidad que sólo tiene un año de grado medio.

Rafa: Claro. Yo lo que pedí...

Olga: Los demás todos son de dos años.

P: No és que, tornant a "lo" d'abans, que volen concentrar el dos anys de batxillerat en un?

Monica: Veus, és la crítica que faig.

Mario, Rafa: Sí.

Rafa: Pero no es lo mismo el que va allí y se matricula, ha hecho dos años de un ciclo de grado medio, que la persona que sólo ha hecho un año de grado medio.

Monica: Però fixe-u-vos, ho trobo bestial el que estem dien... però Rafa, és que ho trobo bestial. Hi ha el problema del batxillerat és que han fet, de tres anys lo

passen a dos, que no hi ha qui pugui digerir tot això, la reforma en batxillerat per a mi és la catàstrofe total (45'), perquè no pot ser, humanament és impossible. Però ara, fixeu-vos, el curs pont, quan dieu que és per accedir (?) als cicles superiors, se us estan barallant amb la universitat, perquè és el nivell postbatxillerat, i ara, amb aquest curs pont, o com li diguis, lo fan en un any, no poden competir amb los de batxillerat, los podem donar aprovat, però és que és impossible. Dos anys de batxillerat, que ha sigut un "tragar, tragar, tragar" i disciplina a tot tipu, i aquests ho fan en un any només.

Rafa: Por eso te digo, que ése es el problema que tiene el ciclo de grado medio de administración. Entonces, yo allí (a la reunión) pedí que fuera de dos años, como los otros.

Monica: Pero entonces sería equivalente al bachillerato.

No (general).

Mario: Estem parlant d'un curs que no és FP, és una altra cosa. I estem parlant del nostre curs de promoció, que no és el estàndar.

Rafa: No, al revés, son los demás los que tienen éxito.

Olga: Es que yo diría que el problema fundamental... perdona, acaba.

Mario: Jo crec que, " a vera", deixem passar algun temps per analitzar el curs de promoció. Perquè clar, tu dius (Monica) que en un any no li podem posar tot el que s'aprén a un batxillerat. Cert. Però igual, igual, i s'ha de posar entre cometes perquè no ho sabem encara, igual és que les eines instrumentals de càlcul, d'expressió, castellà-català, de coneixements d'història, etcètera, no han de ser els mateixos, per a un alumne que ha de fer una llicenciatura, la que sigui, que per a un alumne que vol fer un grau superior (?), que estem parlant d'estudis de secundària, que és diferent.

Monica: Prova de "madurés" batxiller-universitat, seria l'equivalent a la prova de "madurés" de 25 anys a la universitat.

Mario: De la part comuna, no de l'específica.

Olga: Yo iba a decir que la...

Mario: És al revés, qui ha fet la prova de majors de 25 anys li poden convalidar part de la prova d'accés, no al revés, no al que té la prova d'accés i convaliden la de majors de 25 anys, o sigui que... Això reafirma el que he dit abans.

Olga: Sí, yo iba a decir que donde estaba un poco la diferencia con la antigua la FP es la continuidad que antes tenía el alumno, una vez que se metía en...

Rafa: La rueda.

Olga: Sí, a hacer una especialidad, podía empezar en grado medio, en primer grado, y podía tener una continuidad con el segundo grado, ¿no? Si el alumno se iba superando y podía acabar toda la FP al nivel de quinto que había antes, y ahora, por eso han creado estos cursos así, que todavía no está claro qué va a ser, porque no está clara la continuidad de la FP, yo pienso que ahí hay una laguna, que todavía no está clara, y esto ya se ve que somos muy pocos centros los que hagamos este curso (?). O sea, un chaval, para mí es una crítica, que no tengo claro muy bien hasta donde es, pero, un chaval que a los 17 años se le ha dado la posibilidad, habiendo acabado el graduado escolar, de seguir con una especialidad profesional, que a los 17 años se le corte el camino. O sea, realmente a este chaval se le ha dado la posibilidad de hacer un año o dos años, pero no más. Entonces, ahí antes no estaba cortada, es más, si el chaval se superaba y podía seguir podía llegar a la universidad. Era un poco más largo que a través de bachilleratos pero podía llegar, tenía las dos cosas. Y ahora, a los 17 años, realmente, está el problema de “¿qué hago?”, se tiene que reenganchar a hacer otro ciclo de grado medio, o volver al bachillerato, o ahora esto que es un...

Rafa: Es una propuesta que se ha hecho también, volver al bachillerato.

Olga: Es que eso está, no es que sea una propuesta, el alumno siempre puede volver a hacer el bachillerato.

(...)

Rafa: Normalmente, cuando acababan la FP, se acababa en el primer grado.

Olga: Pero él ya lo sabe que si salió a no hacer bachillerato es porque no puede.

Rafa: Pretenden que vuelva atrás. Por ejemplo, antes, hacías primer grado y si aprobaba podía pasar a segundo de bachillerato, lo que era segundo de BUP, y el que acababa quinto normalmente (podía acceder) a COU, ¿te acuerdas?

Olga: Sí.

Rafa: Entonces, eso lo podían hacer, o podían ir directamente a la universidad suponiendo que fuera una carrera que fuera afín, y que la media le diera. Lo que pasa es que como consideraba que en materias teóricas estaban a un nivel más bajo, lo normal de muchos, que yo me acuerdo de aquí, hacían COU y luego después seguían la universidad, ¿no? Ahora muchos proponen eso, que el que haga el ciclo de grado medio pues tenga un sistema de convalidaciones, no como el que hay, que es muy pequeño, que sólo acepta las optativas. Que tuviera algo más convalidado y pudiera reengancharse en segundo de bachillerato, y entonces acceder otra vez a lo que es una carrera universitaria.

Mario: A ver, yo creo que es un problema de concepto. No está mal “pensao”... a ver, en su momento, cuando se definió la LOGSE, todo el mundo hay una escolaridad obligatoria hasta los 16 años con diferentes itinerarios en función

de los intereses personales, de capacidades, etcétera, etcétera. (50") Aquí, toman esa decisión: unos quieren ir al mundo profesional o quieren continuar estudiando y tomar la decisión más adelante, o ir hacia estudios universitarios o tal. Bien, si uno quiere ir al mundo laboral, hace unos estudios, un ciclo formativo de grado medio, que le posibilitan, que le hacen la transición, lo preparan para el mundo profesional, que es el camino que ha elegido. El resto de personal hace bachillerato y luego tiene ante sí tomar una segunda decisión: hacemos una diplomatura o una licenciatura, o hacemos estudios profesionales porque queremos ir al mundo laboral, el ciclo formativo de grado superior. ¿El problema cuál ha sido? Es que ha sucedido una cosa con la cual no estaba prevista, era...

Olga: Sí, han limitado la especialización a un nivel muy cortito, la han limitado.

Mario: No.

Olga: Sí, hombre. Antes el chaval podía, la única titulación que podía tener un administrativo, hablo de la especialidad que conozco, era quinto de FP, y era la única porque, o sea, realmente, para trabajar de administrativo, fuera auxiliar o fuera técnico o fuera contable, no se iban a buscar un economista, ni siquiera de empresariales. O sea, la única titulación que había era ésta. Ahora, si quieres tener una para tener una cualificación mínima de un profesional administrativo, la van a buscar a uno de superior.

Mario: Claro.

Olga: Pero que el otro no puede acceder, el otro lo dejan ahí, mientras que antes uno que empezaba podía adquirir esa cualificación.

Mario: Pero Olga, normalmente el alumno que llegaba a quinto de FP no era el alumno que... en cuarto de ESO decide hacer un ciclo formativo de grado medio.

Olga: No tenía una formación global tan completa como la tienen otros, ni eran alumnos tan brillantes como los podemos tener ahora, es evidente, pero que también es cierto que el alumnado que tenemos y que vamos a tener cada vez más en ciclos superiores es gente que tampoco se ve capaz, como el otro no ha sido al bachillerato, que no ha querido ir a la universidad, o sea, que tampoco es el alumno, ¡eh! (gest d'admiració), puede ser un alumno perfectamente de quinto de FP antes o que tiene un poco más bagaje, porque ha tenido un bachillerato.

Rafa: Muy claramente más.

Olga: Exactamente, muy claramente más. Pero son gente que tampoco se ve estudiando con los codos. Y entonces, es cierto que a una gente que podía llegar a ese nivel se le corta a los 17 años. Gente que, a los 16 años, como decía Monica, tiene una madurez que todavía no quiere estudiar, pero que a lo mejor sí tiene capacidad, y eso lo hemos podido comprobar. Hay gente que llega y dices "este chico ya no puede hacer nada más".

Mario: Eso sería diferente porque cuando se definieron los currículums de los ciclos formativos de grado superior se decidió porque allí estaba... se veía...

Olga: Que unos era para unos y otros era para otros.

Mario: No. Que para poder cursar, con una garantía de éxito mínimas esos estudios, se había de hacer un bachillerato, porque si no era imposible que conceptualmente un alumno pudiera entender esa materia o...

Rafa: Pero ésta es una salida, lo del grupo de promoción es una salida. Es una salida para...

Mario: La realidad está demostrando que...

Rafa: Que no van al bachillerato porque lo ven muy duro y piensan que eso va ser imposible que pueda llegar.

Monica: Y es porque el bachillerato tampoco tiene reforma.

Rafa: Y porque segundo de bachillerato uno que hace un grado medio no lo haría.

Mario: (...) Es lo que yo digo, pero luego la realidad ha "demostrao" que es lo que tú dices (Monica), que hay gente que... pero a veces es simplemente un problema de madurez personal, que pasan dos años y los objetivos son otros, las decisiones son otras... uno ya ha hecho lo que tenía que hacer a los 15 y a los 17 tiene más tiempo para ponerse a trabajar, y ya está.

P: Una pregunta, penseu que aquest curs pont o de promoció...

Rafa: "Pont" no, que no les gusta que se diga "pont".

P: De promoció, es generalitzarà?

Rafa: Yo creo que sí.

Marta: ¿Qué?

P: Si es generalitzarà o quedarà restringit?

Olga: Pues en función de la experiencia, supongo, no lo sé.

Rafa: Yo creo que sí.

Monica: Para mí falta la reforma de bachillerato.

Olga: Pero entonces (...) lo que digo yo.

Monica: Pero fijaros que están cortando... no saben qué hacer... el nivel ha bajado mucho, por lo tanto el bachillerato, al no reformarse, está teniendo unos niveles de asfixia, es que de asfixia.

Rafa: Claro, porque el nivel al que llega el niño que va de cuarto de ESO no es el mismo que el que tenía uno de primero de bachillerato, iban limando (?).

Monica: Falta esta reforma. Se necesita socialmente que haya una gente preparada técnicamente, los mandos intermedios. Y aquí fijaos que incluso a nivel europeo hubo (?) mucho dinero, por eso ha habido estos escándalos, porque se primaba todo esto, pero les ha faltado... O sea, se hace EGB hay una reforma primària, se baja el nivel porque se socializa mucho más, pero ¿qué pasa?, el bachillerato no lo reforman sino que lo apretujan en dos años. Es que es imposible.

(...)

Mario: (...) El objetivo del bachillerato o el objetivo de la ESO no es el que nosotros marcamos. A ver, desde el punto de vista de la escuela, tú tienes razón (Monica), además cada uno tiene su razón, evidentemente. Pero desde el punto de vista, más o menos, del que ve esto desde arriba dice: "bueno, a ver, es un fracaso, veámoslo. Primero: 100% o 98% escolarizado hasta los 16 años (55'). ¿De acuerdo? Comparado con antes, que no era así. Es cierto que los niveles bajan, claro, pero aumenta la base, la población que los recibe. ¿De acuerdo? A partir de aquí, yo no sé qué porcentaje será, pero los que van a bachillerato y a ciclos formativos podría ser un 70% de la población escolar, ¿no?, aproximadamente, y el otro 30% va a formación ocupacional...

Rafa: Sí, 70, 70.

Mario: ...o al mercado laboral. Supongo que hace falta tiempo para ver desde arriba si estos cambios son positivos o no. A pesar de que, evidentemente, vemos que bajan niveles pero claro, perdemos por un "lao" pero luego ganamos por otro. Vemos que este país, en los últimos 20 años ha multiplicado por 5 su producto interior bruto, vemos que la tasa de paro ha descendido desde el 20% al ocho y medio, vemos que profesionalmente tenemos... la gente está cualificada, entonces bueno, sí que bajamos los niveles, pero ojo, miramos este país ahora y lo miramos hace 20 años... y no es el mismo.

Monica: A ver, el discurso... Fíjate que te quedas cortado... digamos, todo me parece correcto, pero en cambio, no salvas, y por esto hace falta esta reforma, este bachillerato, de tronco común en el fondo, cuando ella (Olga) protesta de que la gente que quiere hacer un nivel elevado, tendría que ser el bachillerato un tronco común, y en cambio, entra en un chip que es para los que están dispuestos a hacer esto (clavar els colzes), es odioso. Ya que se ha bajado el nivel, en bachillerato... se hace un intento, ponerle cinco, parece que se aproxime al mundo del trabajo, pero después en la práctica, es todavía más condensado (?), hace falta otra reforma, no pensando en gente que ya está dejando... ¿Por qué en la universidad se quejan tanto del nivel superbajo? Porque no digieren todo esto. Hay una criba, pero la gente puede llegar sin

haber digerido nada, es que el bachillerato todavía no es un previo (?) a la universidad. Y entonces, lo que se está haciendo como puente, y que es muy atractivo, es el ciclo superior. Pero hay el puente de dos años de bachillerato que podría dar una potencialización para todas las ramas, para tecnologías, sin que sea bachillerato tecnológico, pero que pueda ser una FP2 de nivel elevado, que pueda ser carreras de cinco años y másters, porque la universidad ahora si no es con un máster ya no sirve para nada, sale un abogado y no es nada.

Mario: Pero es un problema de capitalismo, de oferta y de demanda, eso es...

Monica: Sí, es un problema de capitalismo, pero insisto en que esta reforma de curso puente de dos años de bachillerato, es que se necesita porque hemos apretado, vamos mejorando pero aquí se ha estrangulado. La misma formación profesional lo va a exigir, porque tenemos gente buena que, siendo buena, "no me da la gana la absurdidad de un bachillerato". Se irán directamente a la universidad, y además, ¿por qué te crees que se pelean tanto?, pero auténticas peleas en la universidad por el curso superior, por el ciclo superior, porque será realmente el que dará algo. Si sobra universidad, y en cambio ésta podría ser...

Mario: Yo creo que seguramente lo que les ocurre... Yo creo que ya les va bien dar estudios universitarios, lo que pasa es que, ante la bajada de natalidad y la pirámide de la población que se hace tan pequeñita... lo que tienen que coger es mayor cantidad de alumnos...

Monica: Pero no hay una universidad que... son 5-7 años...

Mario: ...simplemente por supervivencia, como nosotros.

Monica: Seguramente serán más de 2 millones, pero vamos al nuestro. Nosotros, vamos mejorando hasta digamos el primer ciclo, digamos, ciclo medio o final de ESO, y aquí nos paramos un poco en una, en una salida coherente. Yo esto lo veo... lo estáis viendo vosotros, es que lo estáis diciendo.

Marta: Sí, y además es que yo sigo sin entender por qué el curso puente, llamándolo así, se diseña para que los de ciclo superior tiene que volver a bachillerato, luego, al cabo de nada, de nada, empiezan a experimentar con un curso puente. Es que...

Mario: Porque la realidad demuestra que... faltaba

Marta: Pero si todavía no se ha experimentado... (?).

Monica: Marta, están recogiendo... no están haciéndolo para los que salen ahora, están para gente anterior poderles dar salidas...

Rafa: No, es ahora.

Monica: Es ahora, pero está pensado todavía en gente que hubiera hecho una FP1, que pudieran hacer algo.

Rafa: No, es el grado medio.

Olga: Si no has hecho el grado medio no puedes estar en este curso.

Monica: Sólo grado medio.

Olga: Sólo grado medio, por eso te digo que es... una contradicción.

(Rebombori)

Rafa: Porque un niño que hace grado medio, una persona que hace un grado medio no puede hacer segundo de bachillerato, no aprobaría nunca. Entonces, la única salida es que haya un curso de promoción, no aprobaría segundo de bachillerato.

Marta: Y con eso se rompe, es lo que decía Olga, se rompe esa integración.

Mario: Yo no entiendo nada. Un alumno que ha hecho un ciclo formativo de grado medio, ¿por qué razón no puede hacer un bachillerato?

Rafa: Porque el de grado medio no es teórico, es más práctico.

Mario: Vale.

Rafa: Y segundo de bachillerato es todo teórico.

Mario: Hay un error grave de partida. Un alumno que ha hecho un ciclo formativo de grado medio, no solamente ha hecho (60') un ciclo formativo de grado medio, sino que además hace dos años que hizo la ESO y aprobó.

Rafa: Sí, pero no tiene nada que ver.

Mario: ¿Cómo que no tiene nada que ver? ¿Eso quiere decir que graduáis a gente de ESO que no puede hacer un bachillerato?

Rafa: Naturalmente.

Marta: Claro que pueden hacerlo.

Monica: ¡Claro! Pero Rafa...

P: Perdoneu, però això m'interessa moltíssim.

Jordi: No, pero es que eso es verdad.

Monica: Pero no, tiene ESO, ¿para entrar en el bachillerato qué se necesita?, la ESO.

Rafa: Vamos a ver. En la ESO hay niveles muy diferentes.

Jordi: Hay diversidad, ahí está la diversidad, quiero decir, la señora... es que no me acuerdo la señora que vino aquí...

Olga: Rosa Fortuny (Director General de FP).

Jordi: ...nos decía que teníamos que aprobar pues casi el 100% de los niños.

Olga: Está claro.

Jordi: Pero eso ¿qué significa? El 100% de los niños no pueden ir al bachillerato, eso es...

Monica: Vale.

Jordi: Entonces, ¿qué pasa?, pues claro, se les aprueba, se les aprueba a esos el cuarto...

Mario: Yo no he escuchado a Rosa Fortuny, Directora General de FP, nunca decir esto, igual lo ha dicho, pero yo...

Olga: La Directora General de Educación...

Rafa: Lo ha dicho.

Olga: ...ha mandado –eso me lo ha dicho (un company), el director del colegio- ...

Mario: ¿Pero Rosa Fortuny?

Olga: No, Rosa Fortuny no, la Laura.

Monica: La Carme.

Olga: La Carme Laura.

Mario: La Consellera.

Olga: La Consellera.

Rafa: Dijo que el 80% tenía que aprobar la ESO.

Olga: Que tiene que ser, sí, sí, que esto es que hay que aprobar, que hay que promocionar...

Monica: Es que en esta santa casa, como nos han presionado ya, ¡eh!

Rafa: Pero eso lo ha dicho públicamente, ¡eh!

Jordi: Entonces, ¿qué pasa?, pues es normal.

GRUP DE PROFESSORAT CENTRE B

Participants:

Manel: enginyer tècnic, professor de FOL de totes les famílies a CFGM i CFGS. Alumne de l'Escola Industrial als anys 60. Professor ja al sistema d'oficialia i maestria.

Montse: professora de primària, educació especial, UAC. Estàal centre des de la implantació de l'ESO.

Ricard: professor de llengua castellana a l'ESO. 8 anys de cap d'estudi i 1 any de director.

Maria del Mar: professora de llengua castellana a FP i batxillerat.

Enric: filologia anglesa a ESO i batxillerat. Ha fet poques classes de FP.

Manuel: mestre industrial, branca metall, CFGM i CFGS. 25 anys a la casa, coneix els tres sistemes de FP. Ara especialitzat en CAD-CAM i control numèric.

Marc: peritatge mecànic més enginyer electrònic, CFGM i CFGS. Prové del món laboral, d'empreses de telecomunicacions. FP1 i FP2 d'electrònica, amb la reforma aposta per la tecnologia a l'ESO i els cicles formatius.

Paco: professor de pràctiques de la família de fabricació mecànica.

P: Què en penseu de la reforma educativa, dels canvis que ha introduït la LOGSE (10') en els centres, en el vostre... fem un balanç de les coses que esteu d'acord, de les que no esteu d'acord...?

Manel: Jo la part positiva que hi veig és sobretot en CFGS és el control que es fa a l'alumne no només aquí sinó a l'empresa. Això sí que considero que és una cosa que realment funciona. L'alumne coneix l'empresa, ens porta els comentaris de l'empresa i nosaltres contactem amb les empreses per fer el seguiment d'aquest alumne. Això és una de les coses més positives que hi veig en aquest (...). A mi em sembla que hi ha un grau molt elevat de gent que es queda "inclús" a les empreses, fa les pràctiques i després es queda a l'empresa perquè a l'empresa li agrada la formació d'aquell alumne. Això és la part més positiva. La part potser més negativa des del meu punt de vista és que de vegades "inclús" no podem donar tot l'alumnat a les empreses perquè... sobretot en CFGS el nombre d'alumnat no és el que voldríem i en canvi el grau mitjà és molt elevat, hi ha una diferència de nivell entre grau mitjà i grau superior. La gent quan acaba el batxillerat el que pensa abans és anar a la universitat abans de fer un CFGS, quan en un CFGS tens el camí de l'empresa obert totalment (...) però en canvi la mentalitat encara és la carrera, cap a la carrera. Això és aquestes coses que socialment potser no s'ha acabat d'encaixar, si has acabat el batxillerat tens un seguiment per part de la mateixa escola.

Marc: Hi ha d'haver un cert canvi social, en el sentit de què volem que els nostres fills siguin notaris, amb un gran sou i un bon despatx, i en el fons el que es necessita és gent amb una granota i la clau anglesa al darrere ajustant màquines o el que sigui que és "lo" que fa falta en aquest país. Aleshores resulta que aquests oficis veus que són gent relativament poc formada, que s'han autoformat i viuen bastant bé, per lo que veig, i ara comencen una mica la gent, no del tot, però encara ja comencen, a adonar-se que el que cal, està faltant una vàlvula, dintre de tota una cadena social, que aquesta vàlvula és la formació professional, així com per exemple a Alemanya, o d'altres països està molt consolidat des de sempre, aquí encara falta, i sempre aspirem a això.

Manuel: Jo crec igual. El principal problema és social, i és social en quant a difusió. Aquí de vegades fem la broma de què estem al país més intel·ligent d'Europa, perquè estem a les xifres al revés que a la resta d'Europa. Em sembla que a Europa estan al voltant del 75% que va a la FP i un 25 que va a la universitat i aquí estem al revés. Evidentment, ni nosaltres som tan intel·ligents ni ells tampoc, no?. Però poder falta aquesta conscienciació social perquè joestic convençut de què els CFGS fonamentalment avui dia no són "lo" que era abans la FP2, i això externament no se sap. I encara es té la sensació de l'antiga formació professional, que era un camí que anava adreçat, equivocadament però anava adreçat a aquelles persones que no havien tret uns estudis normals i deiem "què fem amb ells?" Doncs cap a la formació professional. L'experiència que s'està donant tal i com deia el Manuel les empreses és que els nostres alumnes estan encaixant a les empreses i a més en molt poc temps...

Marc: Tots treballen.

Manuel: En molt poc temps estan agafant llocs de força responsabilitat, "lo" qual està demostrant que això funciona, no? Ara bé, també hem de ser conscients d'una cosa. Potser l'escalat que s'ha fet s'hauria d'haver estudiat més, perquè tenim un problema molt fort, i és que en el grau mig tenim una via morta, que ara la volen obrir amb el curs pont aquest que a mi em fa molta això perquè d'alguna manera estem tornant a "lo" que seria l'antiga FP. És a dir, si tornem a obrir una via, tornem a "lo" mateix. Però d'altra banda tampoc no li pots tancar aquesta porta a aquest alumne. I l'altre problema que trobo també important és que en el grau superior, si analitzem tot el contingut que se'ls ha de donar és materialment impossible.

Marc: Necessariem més.

Manuel: És a dir, tot el contingut de coneixements, fonamentalment de coneixements, ja no parlem d'actituds i d'altres temes... si hem d'encabir tot això, és que és materialment impossible. Aleshores "pues" t'hi trobes que cada centre s'adapta una mica al seus recursos, però o una de dos, o faltaria un altre any, o poder haurien de venir d'una preparació anterior que ja vingués (15') una miqueta més de base en la part tecnològica, perquè és un problema, perquè ara t'hi trobes... fins ara no ens hi hem trobat, però ara ens començarem a trobar que els alumnes venen exclusivament de batxillerat, fins ara encara ens

venien gent de la FP 1 i 2 amb una certa base. Ara ja no, ara et trobes que els alumnes que vénen de batxillerat ho passen molt malament al començament, després s'acostumen, però al començament ho veuen que no tenen cap base tecnològica del que estan fent. I al professor li costa un esforç important.

Manel: Costa molt arrancar.

Manuel: Perquè t'hi trobes amb dos grups a la classe (de nivell).

P: Fins i tot els que vénen del batxillerat tecnològic.

Manel: Sí, sí. La mentalització és totalment diferent, llavors costa d'arrancar. Passes uns mesos...que realment la teva, el teu esforç no treus profit a l'alumnat. A mi sempre em costa tres, quatre, cinc mesos per veure profit, "inclús" en conducta laboral, per dir-ho d'alguna forma, mentalització laboral, que no tot és ordinador i la pissarra, sinó que hi ha unes relacions humanes, que hi ha uns recursos humans, que hi ha una educació, i això a mi em costa d'arrancar, Passen tres o quatre mesos que a tots ho passem una miqueta malament, des del punt de vista acadèmic.

Manuel: És que el batxillerat tecnològic jo trobo que és massa genèric.

Marc: Teòric.

Manuel: Sí, teòric però sobretot genèric, no pots centrar-te en un tema concret. Tu prepares un tecnològic però el bany que s'obre és tremendament... Posem per cas, un alumne que hagi d'entrar a fer arts gràfiques ha de passar pel batxillerat tecnològic o metall i no tenen res a veure l'un amb l'altre. I la preparació que poden tenir d'aquest batxillerat no és pas la... potser jo deia que a "lo" millor un curs més previ, o que els batxillerats tecnològics estiguessin una miqueta més per famílies, que donguessin una mica més de cap a un tipus de formació. Això seria positiu. Ara, vull remarcar una cosa, i amb això ja acabo perquè hauria de marxar. Personalment, crec que ha estat un èxit molt gran el cicle formatiu de grau superior sobretot de cara a l'empresa. És a dir, l'empresa ha valorat i ha encaixat perfectament, però perfectament, aquesta figura tècnica.

Manel: Perquè primer tenim un contacte directe amb l'empresa. Nosaltres, també s'ha de dir que l'empresa, aquí les ofertes, el senyor Cendón... hi ha molt contacte (...) i realment abans això aquest nucli no hi era.

Marc: També hi faltava.

Manel: Hi faltava. Ara veiem tots l'evolució d'aquell alumne...

Manuel: No, això i que la gent que fa el grau superior té una altra preparació diferent a la que venia de l'antiga FP. Encara que diem que el batxillerat no vénen amb una especialització, però sí que quan t'agafen el ritme són molt més bons, i això...

P: Obrim cap als altres?

Enric: En relació a l'ESO, a mi "lo" que m'ha semblat en trets generals és que permet, potser permet un ensenyament més integral d'alguna manera, no només tan centrat en àrees concretes com era abans si no que es contemplen moltes altres coses que abans no es contemplaven. Després el tema de crèdits variables permet que l'alumne es pugui anar tirant cap a l'itinerari que l'interessa més teòricament per després arribar a batxillerat o a cicles formatius. Sobte també després en relació a la meva àrea d'anglès, que després quan arribes a fer un cicle de grau mitjà d'administratiu, per exemple, no hi hagi idioma, cosa que contrasta molt amb la demanda de la societat, que sempre als administratius se'ls demana idiomes.

Marc: A electrònica tots els manuals de treball estan en anglès.

(...)

Manel: Una de les coses negatives dels cicles de grau mitjà superior: no es contempla l'idioma, no hi és.

Enric: Per exemple, en el món tecnològic moltes coses vénen en anglès, és veritat.

Manel: I la comunicació que ja hi és a la Unió Europea, hi ha una comunicació no només a nivell escrit, sinó oral. Has d'agafar el telèfon i demanar les dades d'aquella màquina, com funciona, quina producció té, no sé, quina rendibilitat té...

Enric: Sé que en el secretariat, que em sembla que aquí no en fem, sí que hi ha idioma, però a l'administratiu no.

Manel: No, en cap cicle no hi ha idioma.

Manuel: Aquí es va fer un intent un any, te'n recordes? (cap al Manel)

Manel: Sí.

Manuel: I vam sortir "trasquilats".

Enric: Perquè?

Manuel: Perquè es va fer dintre de les hores a disposició del centre i "bueno", resulta que va suspendre un alumne per culpa d'això i com que no estava contemplat dintre de "lo" que era el currículum del cicle, per una sèrie d'històries es va decidir...

Enric: Sé que el Departament dona l'excusa de què amb l'ESO ja en tenen prou, amb l'anglès que fan a l'ESO, cosa que penso que no és certa.

Manel: (...) Aquesta descoordinació que hi ha encara jo veig que aquí no... des d'adalt hauria d'haver-hi una... en anglès (20') o (...)

Marc: De tota manera, a mi em sembla que els problemes que hi ha ara...

Enric: No només anglès, també alemany.

Manel: I tant!

Manuel: Sí, "bueno", però fonamentalment l'anglès, encara que només sigui per les tasques que deies (Manel) i altres coses, és importantíssim.

Manel: Si qualsevol consulta, i ho saps molt bé (cap al Enric) amb els països nòrdics, amb Itàlia, amb França, qualsevol comunicació, escrita o oral, amb Japó, amb l'Àsia... La globalització? Però si no tenim idioma per fer la globalització!

Enric: I et compres un vídeo i moltes vegades et ve en anglès...

Manel: Aquí sí que de vegades amb els alumnes ho hem comentat i no hi trogo una explicació.

Marc: Jo penso que els problemes que potser s'estan detectant últimament, que comencen a venir ara... els cicles, al reduir-se de gent podrien, de la reforma precisament... Clar que també són els primers anys i per mi jo crec que es nota encara el, encara el professorat no ha canviat el to una mica el fet de ajudar l'alumne a buscar, a cercar les coses, la informació, i no a omplir-lo d'informació. Aleshores, si aquest alumnat que puja està acostumat a buscar-se la informació, em sembla que seria més fàcil, doncs, a l'hora de tot això. Jo, per a mi, encara tenim aquestes mancances, part dels problemes jo crec que són derivats d'això.

Manel: Pensem que emplenant molt la informació tenim molt, i no, l'alumne pensa que (...) has de rebre informació per tu saber-la buscar.

Manuel: Aquí també et trobes amb un problema, i és que tu observes l'empresa, i l'empresa et diu "no, escolta, jo el que vull que li ensenyis és això que és el que jo necessito que sàpiga el "nano", i si no li portes que sàpiguen allò et trobes que aquest "nano"... simplement no te l'agafen. Parlo del meu cas, del control numèric, que és el que jo ara estic fent. Si jo porto un alumne a una empresa que no conegui bé el control numèric no me l'agafen, segur, comprovat. Ha de saber, ha de saber allò i s'ha de defensar bé, i allò ja absorbeix moltíssimes hores.

Manel: Ha de millorar. Ha de tenir el concepte de millora, d'innovació.

Marc: Jo vaig viure a l'estranger, i quan vaig tornar em vaig apuntar-me a l'INEM, a l'atur, i anava cada mes a la cua... Aleshores jo recordo que estàvem parlant al darrere meu de què el "tio" estava a l'atur feia uns mesos i que, "bueno", portava una màquina de treballar la fusta que es veu que era

impressionant, era un model que només ell sabia fer anar, i era molt bo en allò, però és clar, van canviar la màquina i el "tio" a l'atur. Aquest és el problema potser que ara ...

Manel: No es va saber adaptar a la innovació.

Marc: El que ara ha de saber no és saber molt bé una cosa, sinó establir criteris i ampliar, tenir una visió més àmplia...

Manuel: Sí, però, tenim en compte que ja estem tan a prop de l'empresa, que si... jo crec en això, la reforma, donar una aspecte molt globalitzador, jo hi crec en això. Però, a veure, tal com t'estàs acostant a l'empresa, l'empresa cada vegada vol centralitzar una mica més el tema, l'empresa no vol una cosa abstracta, no vol una persona que s'estigui vuit mesos per adaptar-se a "lo" que s'està fent, i aquí trobo han de començar una altra vegada a donar-li forma a l'alumne sabent el tipus d'empresa que tenim, no hem de perdre aquesta visió de... d'acord, no em puc professionalitzar, és una paraula, una frase que l'hem sentit tots molt, però és que estem arribant al punt de què estem deixant un "nano" al carrer i les empreses allà i les empreses què volen d'aquell "nano"? No els hi pots dir "escolta, et deixo un alumne que té un bany de possibilitats tremendo, te'l quedaràs 8 o 10 mesos i veuràs quin d'allonses..." L'empresa no vol sentir això. L'empresa vol una mica més de...

Manel: Paco, perquè l'alumne s'adapti a aquell lloc de treball amb una rapidesa que a l'empresa li urgeix ha de tenir mentalitat innovadora.

Manuel: Això sense dubte.

(...)

Manel: No dius ja ho sé fer i ja està No, no, ja ho sé fer i he de millorar...

Marc: Jo em refereixo, per exemple, en el control numèric, dir "bueno", jo faig anar molt bé la màquina, per exemple, la que tenim a l'escola. "Després" resulta que arriba allà i és una altra màquina, i ademés la programació és una mica diferent...

Manuel: No, no, se'ls hi donen 4 sistemes diferents, però el que dic és que no es quedin en "lo" abstracte (...). No els hi diem: "mira, hi ha un manual que et pots comprar a la llibreria tal i si te'l compres bàsicament l'estructura és així..." Això no vol l'empresa. L'empresa vol el "nano" "veus aquesta empresa, deixa't de tonteries, fes-me un programa (...)".

P: Anem ara una mica més avall, i parlem de l'extensió de l'obligatorietat fins els 16 anys, a diferència de "lo" d'abans (25'), això com ho veieu?

Montse: Mira, jo volia plantejar-te una cosa: la teva tesi doctoral de què va? Perquè primer has parlat de la reforma en general, ens hem centrat molt en un tema específic, i jo no sé de què va.

P: La meua tesi va de la reforma de la formació professional. Comparar la formació professional, però no es pot comparar la formació professional sense tenir en compte la formació general, per això li comentava al Enric que m'interessava també veure l'opinió de gent que està a l'ESO, al batxillerat, entre d'altres coses per aquesta pregunta que us poso a la taula, perquè abans als 14 anys els "nanos" estudiaven en funció del tipus, ara no, ara dos anys més (...).

Montse: Ara parlem de la reforma general, no? Que és potser "lo" que jo puc dir. Jo penso que la reforma, des del meu punt de vista, és molt positiva, és positiva per varies raons. Una és perquè hi ha el dret a l'educació, fins als 16 anys. Això genera unes expectatives, "lo" que passa és que també genera per l'altre cantó, com deies tu (al Marc) el professorat no no ens han donat ni temps ni espai per formant-se, per tenir un canvi de xip. Per l'altre cantó tot "lo" que sigui l'ESO, la filosofia de l'ESO és molt bona, però després hi ha... els "nanos" passen per diferents cultures professionals, docents, i hi ha uns trencaments, i en aquests trencaments és on hi ha, penso, unes de les problemàtiques, és que els de batxillerat demanen una mica que vinguin preparats per entrar al batxillerat, els de cicles que vinguin preparats per entrar... i penso que l'ESO és l'ESO, i no ha de fer res per més enllà sinó ensenyar-los un ventall de coses, i que siguin innovadors com tu deies (Manel). Jo ara m'he estat llegint ara l'informe de la Cambra de Comerç del 2001, i "lo" que demana aquesta gent és una..., i és una tendència a l'empresa, després cal buscar altres informes com el Delors. Però el d'aquests concretament demanen doncs que una formació polivalent que estigui amb la informàtica, que sàpiguen perfectament el món de la informàtica, i "después" diuen la informàtica vol dir coneixement, potser estem a l'era dels coneixements, però els coneixements, si no se sap buscar, si no se sap interpretar, i si no saps treure la informació que tu vols, no serveix per res. O sigui, jo penso que la ESO ens hauríem de centrar, com tu molt bé dius (Manel) no tant en coneixements sinó que els "nanos" sàpiguen quin camí buscar, i canviar el xip nosaltres. L'ESO fracassa? Jo penso que no, penso que és bo llegir aquest informe (...) surt ara, al 2001. Parlen del fracàs escolar, com a relació amb l'empresa. I el fracàs escolar analitzen gent que no és del nostre camp, gent de l'empresa, i és curiós com nosaltres des de la nostra visió diem que el nen fracassa, i ells diuen que no, que no és el nen que fracassa, sinó la cultura del centre, la formació que hem tingut nosaltres, la mentalitat que volem nosaltres, i realment estem en una altra època, en una època de la informació, del coneixement i de "lo" que vulguis, i que continuem fent paper i llapis i la pissarra. Joestic amb "nanos"... tot això m'interessa perquè aquests "nanos" són "nanos" que quedaran exclosos d'aquesta societat si no fem alguna cosa. Quedaran exclosos i està previst: serien els pobres, sense sostre (...), exclosos, digue-li "lo" que vulguis, però que no tindran sortides. "Pues" alguna cosa s'ha de fer. Si a aquests "nanos" se'ls hi dóna una altra manera d'aprendre, aquests "nanos" aprenen, i si nosaltres canviem una mica el xip també. I després penso que hauria d'haver-hi molta més connexió entre primària i secundària, però també entre secundària i batxillerat, i secundària i cicles formatius, com també entre batxillerat i la universitat, perquè estem dient, "bueno", estem a la reforma però les escoles universitàries no han canviat el xip tampoc. I quan diuen... estan donant uns coneixements...

Marc: Vinga, vinga coneixements...

Maria del Mar: Yo no estoy de acuerdo. Supongo que es una cuestión de terminología, cuando hablamos de sociedad del conocimiento, de qué estamos hablando? Porque resulta que... Yo te lo digo porque yo siempre había hecho FP, entonces, mi problema era "Dios", me voy a encontrar con niños que son de bachillerato, nunca he tratado estos niveles, cómo los trabajo, cómo consigo que lleguen, y bueno, lo que sí está claro es que han bajado muchísimo los niveles de conocimientos, entonces no hablamos de lo mismo cuando hablamos de conocimientos, vale, está claro. Y cuando dices (Montse) que no, que las PAAU no han cambiado, han cambiado muchísimo. Las PAAU actuales, pienso, en las de comunes, son... dan vergüenza.

P: Perquè?

Paco: Por la bajada de nivel. (30')

Maria del Mar: A mí me da mucha vergüenza ver eso, una pregunta, a pesar de que los resultados no habían sido maravillosos, ver que se les puede preguntar y se les da medio punto simplemente porque te digan que la palabra faldita, relojito y amiguito son diminutivos. A mí eso me sorprende muchísimo. Entonces, yo lo que ahora mismo estoy echando de menos, primero, me habría gustado que, cuando empezamos bachillerato en la escuela, hubiésemos tenido un profesor que ya hubiese sabido de qué iba esto, si tú quieres de los bachilleratos antiguos, pero que nos hubiese dado un poquito de idea. Nos tuvimos que basar en los libros, pensamos "las editoriales sabrán lo que hacen" y nos basamos en los libros. A los libros era imposible llegar, sigue siendo imposible porque no tenemos horas suficientes, pero de ningún modo. Y después, el primer año el susto fue, porque los niños irían asustados pero nosotros no te digo nada, que era la primera vez que nos veíamos en aquello... estábamos espantados. Bueno, pues luego resulta que las pruebas tú las comparas con años atrás, incluso te voy a decir más, de otras comunidades, y las de aquí yo decía "¿esto?"... de todos modos tampoco no lo debíamos hacer muy bien porque los niños no sacan dieces... Creo que estamos, por lo menos yo me he sentido muy vendida, o sea, llevamos tres años llevando promociones a bachillerato, y yo todavía me siento vendida.

Montse: ¿Qué quiere decir vendida?

Maria del Mar: Porque no sé qué me están pidiendo.

Montse: Porque ellos tampoco saben lo que están pidiendo...

Maria del Mar: Y eso lo sabe alguien, o mientras nos vayamos dando cabezazos...

Manuel: ¿Me dejas un...? Es que me voy y con esto acabo. Yo sólo quisiera que pensárais una cosa: yo hablo desde mi punto de vista de formación profesional, de ciclos formativos, llamarlo como queráis, de contacto final, y es que yo creo que la peor cosa que puede tener un enseñante es perder el final.

Es decir, yo puedo estar preparando un alumno de forma muy teórica, muy bonita, muy agradable, pero luego al final se va a encontrar con que yo lo dejo, lo suelto en la calle y se tiene que buscar la vida, y se tiene que buscar la vida en unas empresas o lo que sea. Entonces, yo lo que os pediría es que enfocárais el problema desde ahí hacia atrás y no al revés, porque luego nos podemos encontrar con que hay bofetadas. Entonces hablamos de fracaso escolar, bueno, pues yo el fracaso escolar que tengo detectado no lo tengo detectado en ciclos formativos, porque con la línea que estamos marcando por lo menos aquí en ciclos formativos, estamos con una inserción por encima del 100 %. Lo cual quiere decir que no hay fracaso. Cuidadado, estamos centrados en la línea, por lo menos de lo que yo conozco, del conocimiento abstracto puro y duro, puro y duro, concreto, de aquello que, insisto, la empresa nos ha pedido. Y mantenemos ese contacto con la empresa sabiendo cuál es la tendencia de los que nos estápidiendo en futuro, porque es importante que la empresa nos diga: "oye, ahora vamos a cambiar el sistema tecnológico hacia este otro lado", porque nosotros inmediatamente tenemos que estar derivando hacia aquí. Si yo les dejo un alumno ahí, "toma ahí tienes un alumno", yo insisto en este punto, que tiene una capacidad, digamos de conocimiento general (...) y de adaptación muy importante, estoy convencido por más informe que tengas tú (Montse) de que no nos lo van a coger. Yo he aprendido una cosa en la experiencia del día a día: es con el empresario último, final, es con el que tienes que hablar. Y Manello ha dicho antes, estamos superenriquecidos (?) en los últimos dos años, estamos manteniendo un contacto cercanísimo con el empresario, muy cercano, muchas visitas, mucho contacto... y creo que no estamos formando de una cosa teórica ni que esté escrita en ningún libro, la estamos viviendo en el día a día, y el empresario con estas dinámicas que nosotros estamos marcando ahora está encantadísimo, de verdad. Pero es que hablamos de nuestros alumnos y es lo mismo. Hace poco hicimos unas jornadas en las que estuvieron exalumnos nuestros, y oye, te aseguro que no estaban comprados esos alumnos, era maravilloso lo que decían todos ellos...

P: Tot això que dieu és aplicable al grau mig també?

Manuel: Sí, sí, sí...también. Jo, aquest any, el grau mig també té una inserció del 100%. I "oyo", el que passa és que tenen una altra situació, una altra col·locació dins de l'empresa, no ens hem d'enganyar, però dintre d'aquesta estan encantats. Hoy también uno hablaba de unos alumnos que además incluso en la empresa donde están les han hecho un plan de promoción. O sea, son chicos que les ha gustado tanto como han llegado que les han marcado un plan de promoción, quiero decir, que los tienen marcados unos ciclos que tienen que seguir en la empresa porque porque son chicos que les han encantado. Ahora, los hemos centrado mucho, mucho, mucho, en aquello que sabíamos que necesitaba la empresa.

Paco: De todas formas la diferencia entre el ciclo de grado superior y el ciclo de grado medio estriba en el nivel de conocimientos con los que nos llega (35'). Un alumno de grado superior necesita tener el bachiller antiguo, necesita tener COU, necesita tener FP2, o necesita haber superado unas pruebas selectivas, o el bachiller moderno. El alumno de grado medio el nivel de conocimientos con los que nos llega es muy inferior, bastante inferior. Hay veces que tú supones

de entrada que tiene que tener unos conocimientos, por ejemplo, simple y llanamente, pues calcular un valor angular a partir de cualquier función trigonométrica, y resulta que tienes que empezar a explicarle qué es el seno, que és el coseno, qué es la tangente... porque una cosa que suponías que ya sabía pues no lo sabe. Y eso no forma parte de tu estrategia ni de tu programa, pero no tienes más remedio que volver atrás y explicarlo aunque no sea tu programa. La reforma, desde mi punto de vista, ha sido estudiada, planificada y planteada por gente que no era técnica. Y esto está más que "demostrao". Está hecha por sociólogos, está hecha por pedagogos, está hecha por gente que no conoce el mundo de la industria mayoritariamente. Y han dicho: "mira, hay queda eso" y mira qué bien. Lo lógica sería que en la formación profesional moderna no fuese lo que ha sido la formación profesional desde que se creó, desde los tiempos de San Juan Bosco para acá, ¿no? Era el detrito de la enseñanza: éste no sirve para otra cosa, éste es el tonto de la familia y a éste lo metemos en formación profesional. Con la reforma esto se ha querido evitar pero sigue siendo así, que mira "éste, como no sirve para bachiller para el ciclo de grado medio...", y no es ese el tema. Si tenemos en cuenta las estadísticas, leía el otro día en el periódico que en este país, o en este estado, que ya con la terminología también se lía uno, ¿no?, resulta que hay 4 estudiantes universitarios por cada estudiante de formación profesional. Yo no veo lógico en una empresa donde tiene que haber un directivo, un ingeniero, que haya cuatro ingenieros y uno que trabaje. No és lógico.

Manel: Los directivos también trabajan.

(Riure)

Paco: Me entiendes por dónde voy, ¿no?

Manel: Sí te entiendo.

Paco: No es lo mismo un mando intermedio que...

Manuel: Un paréntesis... un dato significativo: Estampaciones Sabadell, de aquí de Sabadell, ha tenido que montar la nueva fábrica en Chequia por falta de técnicos. Es decir, 1400 trabajadores (...).

Paco: Lo lógico es que en un país donde se pretende potenciar la industria y no ser un país de servicios, no sé, el camarero que sirve a los "guiris" que vienen a ponerse morenos sino ofrecer otra cosa, tendría que potenciar más la formación profesional, por ejemplo países del entorno de Alemania donde son muy especializados, que es a lo que se tiende aquí como decía Paco, un empresario no pide personal con unos conocimientos generales sino con unos concimientos generales y con unos conocimientos específicos. Cada vez se tiende más a la especialización. Antes un mecánico tenía que ser soldador, tenía que ser fresador, tenía que ser ajustador, tenía que ser tornero, tenía que ser matricero, tenía que serlo todo. Hoy no, hoy el "tío" que es matricero no tiene por qué saber soldar. Y el "tío" que es ajustador no tiene por qué saber calderería. Entonces vamos a cuestiones muy específicas, y los ciclos estan "montaos" en teoría de esta forma, para ir a formar a la gente en aquello que

nos está demandando el entorno, y no al revés, mira: “esto es lo que tienes y tú apáñate con lo que tenemos”.

P: ¿Y por qué no funciona?

Paco: ¿Por qué no funciona en qué sentido?

P: Porque en teoría...

Paco: En teoría está “montao” así, y no funciona... yo echaría la culpa a la administración, como siempre. Estamos a años luz de lo que es la industria, estamos trabajando en el centro, porque a pesar de lo que dice Paco del control numérico y tal, para que un alumno pueda programar primero tiene que conocer las máquinas convencionales, yo no puedo decir un control numérica es una máquina que está enganchada a un ordenador y a la máquina yo le tengo que decir lo que tiene que hacer, si yo no sé cómo hacerlo cómo se lo voy a decir a la máquina. O sea, hay que partir de una base primero de formar a los alumnos en máquinas convencionales. Bueno, te puedo invitar a que vengas, tenemos tornos (...) que tienen 44-45 años. Y eso es de lo más moderno que tenemos. Entonces la administración yo creo que peca por ahí. Salimos de aquí y nos encontramos en cualquier industria con que hay máquinas superautomáticas, que tienen controles por todos los sitios, y nosotros continuamos con la lima de 12 pulgadas y el cacho de hierro limando.

Manuel: Una cuña y me voy. Hay un dato significativo de una cosa que está diciendo Paco: mira las matrículas que tenemos. En administrativos, o sea (40') en la zona de Sabadell se colocará un administrativo por cada 5 mecánicos, por ejemplo, y las matrículas que hay ahora en este centro son inversas. Es decir, si miras ciclos formativos, y es por desconocimiento, porque la gente no sabe realmente cuál es el trabajo final. Entonces tenemos 12 o 14 de grado superior y en cambio en administrativo no sé si hay ciento y algo, ¿no? Cuando saben que de esas ciento y algo no se van a colocar ni 20. Y si nosotros tuviéramos ciento y algo en la familia mecánica estarían colocados de antemano (...) pero no se consigue. Y ahí es donde quería incidir antes que falta una conciencia social, por desconocimiento de lo que es la especialidad hoy en día, que se desconoce bastante. Es una especialidad que, para que os hagais una idea, por ejemplo, en Alemania hay cantidad de chicas que están en esta especialidad, mujeres, y en España no hemos conseguido que entre una sola chica... ¿Por qué? Porque ya no es el trabajo...

Marc: Això de la granota bruta d'oli...

Manuel: No, ahora se va con bata blanca.

Marc: Però és la imatge.

Manuel: Y además se dice por ejemplo que las mejores matriceras son las mujeres, se ha demostrado, y en cambio aquí no conseguimos que ni una sola entre...

GRUP DE PROFESSORAT CENTRE C

Participants:

Manel: enginyer industrial, món de la física aplicada, fa 32 anys que fa classes de FP de física i electrotècnia, branca química i 3er de BUP i COU.

Això (combinar classes a FP i a BUP) ho han fet molts i pensa que és una raó per la qual estaven preparats pel canvi de la reforma, d'agafar "lo" bo de les dues branques i evitar que els "nanos" als 14 anys haguessin de prendre una decisió prematura. S'ha quedat a física i tecnologia a batxillerat.

Francesc : matemàtiques i física a FP d'electrònica, fa 22 anys, també va fer classes a BUP. Ara a batxillerat, ha arribat a ser el director de batxillerat.

Pau : químic, dona classes a batxillerat nocturn i FP, 30 anys dedicat a l'ensenyament. Alguna cosa a CES i a 8è de bàsica. De la FP2 química als mòduls de química.

Juana : 27 anys a l'ensenyament, química, FP1 química, tronc comú i una mica a BUP, ESO (també coordinadora i directora) i batxillerat.

Eva : diplomada empresarials, estudiant de FP administratiu al Centre C, classes a FP administratiu, ESO (variables d'administració), CFGM fins que ho van treure, i CFGS d'administració. Ara ESO i FOL.

Antonia : diplomada en empresarials, 14-15 anys a l'ensenyament, començà a fer classes de mecanografia a 8è d'EGB. Després classes a FP administratiu, FP1 i FP2, batxillerat (variables), ara a CFGS administració i FOL.

Maria : llicenciada en geografia i història, però per la via de l'experiència ha pogut donar classes a FP administratiu, FP1, EATP. Ara ESO i batxillerat.

P: Comencem per un tema gros: quines diferències, a millor i a pitjor, hi ha entre l'antiga FP i la nova FP? Què és el que recordeu que a l'antiga FP funcionava bé, i ha anat a pitjor, i que anava malament i ha anat a millor?

Eva: Jo penso que "lo" bo de la nova FP són les pràctiques a les empreses, que abans això no hi havia, havia unes matèries comunes, unes matèries d'especialitat, ara els cicles estan especialitzats en la matèria concreta, i llavors l'alumnat ha de fer unes pràctiques obligatòries a les empreses, i abans es feien però no era...

P: Eren voluntàries, no?

Eva: Sí, eren voluntàries, i la majoria dels casos, hi havia molta gent que no... no sé si pel mercat laboral o pel que sigui, però clar, sortia molta gent amb la titulació de FP sense haver treballat mai en una empresa ni sense haver fet pràctiques a una empresa. I en canvi, ara als cicles formatius quan surten amb la titulació, ja poden anar (...) abans era una mica complicat.

P: Un dels punts...

Eva: Sí, jo penso que seia la part més positiva.

Juana: Jo diria una superimportant, que penso que és el fet de què... a vera, si d'alguna manera l'escola va ser pionera en intentar aplicar "lo" que a llavors dèiem el tronc comú, era que no vèiem gens clar que als 14 anys els alumnes tinguessin de decidir el seu futur, i que els separessim entre els bons i els dolents, perquè això era la crua realitat, a FP1 hi anaven els dolents i a BUP hi anaven els bons. Si algun alumne tenies a la FP amb el graduat escolar, la bàsica aprovada, era... ell mateix se sentia "jo faig això perquè m'agrada, ja sé que podria fer BUP"... però la majoria hi havia molts alumnes frustrats que estaven allà perquè no tenien altra possibilitat... d'alguna manera penso que el canvi era que intentéssim que anessin tots junts fins els 16 anys, i que a partir dels 16 anys (15') agafessin les diferents branques. A més, actualment, tant l'un com l'altre han d'haver superat l'ESO, no és allò que el que no aprova fa la FP i el que aprova se'n va al batxillerat, no. A vegades, és un altre problema el batxillerat, però això és un altre problema.

Pau: Quan parlem de l'antiga FP, hi ha dos àrees ben diferenciades, hi ha "lo" que seria la maestria, que l'oficialia eren 3 anys i la maestria 2, i llavors l'època de la FP1 i de la FP2 que anaven canviats, FP1 eren 2 anys i FP2 3. Tot i així, i si vaig equivocat digueu-m'ho, em sembla que s'acabava FP1 tenien 16 anys, i no sortia ningú al món del treball.

Maria: Sí, abans es podia als 14 anys (...).

Juana: Abans, quan acabaven la bàsica ja podien anar al món del treball, perquè era als 14. El problema va venir quan l'ensenyança obligatòria era fins els 14 i ningú obligatòriament havia de fer la FP o el batxillerat, i en canvi al món del treball només s'hi podia anar als 16. Llavors, legalment tenien 2 anys per estar pel carrer, aquest és el problema que hi havia.

Maria: De totes maneres, potser es podria posar, no sé, en paral·lel, per poder comparar d'alguna manera, el que era la FP1 amb els cicles formatius de grau mig, jo en el que era la maestria i l'oficialia desconec, però conec el que era més recent la FP1, amb els cicles formatius de grau mig, o la FP2 amb els cicles formatius de grau superior, i, a veure, de fet la FP1, els "nanos", pel tipus d'estructura social del moment, el món laboral, pel sistema d'educació, pel que sigui, jo crec que la FP1 estava més considerada que actualment el que serien els cicles formatius de grau mig. Aquests cicles formatius de grau mig no sé si hi ha molt gent que s'ho creu, no sé si l'administració realment s'esforça en què funcioni. I molt sovint van a parar a aquests cicles formatius, com deia l'Juana, molts nois que, no sé, pe exemple, havien fet la FP1 d'administrativa aquí, jo les havia tingut d'alumnes però haguessin pogut fer perfectament el BUP, però no havien fet el BUP perquè volien aquesta branca professional. I en canvi, jo crec que ara molts "nanos" que van al cicle formatiu de grau mig, encara que hagin de tenir aprovat el 4rt d'ESO, i abans no tenien perquè tenir aprovat la primària, doncs és possible que manqui realment aquesta vocació, per dir-ho d'alguna manera, d'una professió determinada, i que van en allà perquè ja

venen rebotats de primer de batxillerat o perquè se'ls ha aconsellat que no, perquè els pares diuen "encara ets massa jove per incorporar-te al món del treball", no sé, tot plegat que, socialment, estava millor considerat i tenia més possibilitats a nivell laboral la FP1 que no... i en canvi, encara que no dono classes en el cicle formatiu grau superior, és possible que socialment estigui més considerat ara, i que els especialistes estiguin millor preparats, perquè abans a la FP2 hi havia moltes matèries comunes, ara els cicles ja tenen un batxillerat, s'especialitzen en temes molt concrets, i per tant socialment més considerats i més preparats. Jo penso que no es pot valorar "abans la FP millor o els cicles...", no, s'hauria de matitzar, FP1-cicles formatius de grau mig, FP2...

Francesc: Jo volia remarcar el que ha dit ella, que ara és molt especialitzat, jo crec que és una avantatge. És a dir, era uns dels anhels que hi havia a la seva època, que quan un alumne entra a una FP, que es pugui especialitzar en una sèrie de temàtiques de l'entorn d'una professió, però que no comporti unes matèries comunes de tota la vida. Això jo penso que és una gran avantatge. Que hem arribat ara, a "lo" millor, per l'entorn social, pel prestigi o "lo" que sigui, però sí que és evident que agafes un cicle superior que tot és matèria aplicada... és a dir, hem salvat alguna de les coses que es considera més "maria", en definitiva l'orientació i alguna d'aquestes coses que hi ha, però que el grau mitjà és el mateix model. Si s'ha fet ben feta la feina a nivell del sistema educatiu, del que és l'ESO, del que és el batxillerat, això està molt ben fet, jo penso que és una gran cosa.

Manel: Un aspecte que jo crec que ha millorat notablement és la consciència que ha agafat el sistema educatiu de la necessitat de què l'orientació professional és una matèria tant important com les matemàtiques. Actualment, els "nanos" escullen especialitat de cicle formatius als 16 i als 18 anys, abans havien d'escollir als 14, però a més a més és que tant l'ESO (20') com al batxillerat l'orientació forma part del currículum. Matèries com tecnologia a l'ESO, capaciten a l'alumne per prendre decisions, i tot el ventall de variables també és un altre tema que també l'alumne ha d'estar pensant què tria i una mica ho ha de fer en funció de què vol fer, i els tutors hem agafat la consciència de què l'orientació és una de les parts importants de la nostra tutoria. Abans jo recordo que a 8è l'orientació començava el tercer trimestre de 8è, dos xerrades i el "nano" havia de decidir... I al batxillerat, home, les matèries de tecnologia al batxillerat industrial i les matèries d'administració, d'economia, de dret (?) administratiu, més les variables, fa que el "nano" sàpiga què ha de fer. I llavors, "bueno", els nois o noies entren al cicle formatiu segurs d'allò que volen fer... hem guanyat.

P: Vosaltres va ser centre pilot. Suposo que això va ser decisió del claustre.

Manel: Sí.

P: Quines resistències hi van haver, si és que van haver, o arguments en contra, o coses que es tenien clares... n'hi va haver alguna?

Antonia: Sí que van haver.

Juana: Moltes. (Riure)

Manel: Una peculiaritat d'aquest centre i que ens va donar capacitat per "poguer" ser centre pilot, és que bastants professors compartien les dues línies, estaven a BUP i a FP, i els alumnes estaven barrejats, o sigui, si en el primer pis hi havia els primers cursos, hi havia el primer de FP i el primer de BUP. No era el típic centre que té BUP i FP, el professorat diferent i un "tabic" al mig. O sigui, això va ajudar al canvi, però alguns professors estaven especialitzats, i els que estaven especialitzats al BUP veien "lo" que els venia a sobre, i no volien, i això va (...).

Antonia: Però que es fa tot això, una mica aquella idea... "bueno" es va decidir començar per la reforma abans de què jo entrés, però la sensació que tinc és aquesta, que potser els que estaven molt més ficats a BUP eren els que eren més reticents a tot aquest canvi, i els de FP... "vale".

Juana: I alguns de BUP també estaven d'acord...

Antonia: Sí, sí.

Juana: ... però que estiguessin en contacte amb la FP, això és veritat.

Francesc: El motiu, una de les raons és el baixar el nivell, aquest és un dels arguments més importants, que "això farà baixar el nivell", que és una cosa que se sent ara (?), però això de baixar els nivells... però ara s'ha constatat que hi ha hagut baixada de nivell (?)...

(...)

Maria: Però ara s'ha escolaritzat tothom, abans no estava escolaritzat tothom.

Francesc: Clar, clar, però vull dir aquest és un argument que s'ha donat en contra de fer la reforma.

Maria: I una altra cosa també potser és que, a veure, els professors de BUP estan molt acostumats que editorial de tal llibre de primer de BUP, de segon, de tercer, amb material i res de taller, en tot cas alguns de pràctiques de laboratori de naturals, però poca cosa més. I en canvi, al ser centre pilot, ara ho comencem a tenir fàcil, que també les editorials estan treballant en aquest camp, però durant molts anys els materials els havíem d'elaborar nosaltres, i per tant això comportava una feinada... o sigui, t'ho havies de creure molt per realment dedicar-t'hi perquè si no t'ho creies "de què m'he de posar jo a...".

Antonia: I els canvis constants, quan tenies una cosa preparada, "ara això aquest any no es farà i es farà...".

Maria: Es farà una altra cosa i tal...

P: I això, aquests canvis d'atenció a la diversitat, els crèdits variables... com s'ha anat introduint?

Manel: Als cicles no ho fem (variables).

(...)

Francesc: Hi ha els reforços, es podrien considerar que és...

Maria: Però a la ESO, no pas...

Manel: Jo entenc que agrupar (?) variable vol dir matemàtiques a l'A posem els bons, al B els mitjans i al C els fotuts. Això no hem fet mai.

Juana: No hem fet mai.

Maria: No ho fem, i majoritàriament...

Manel: No hi creiem, encara no hi creiem.

Francesc: No, passa que sí és veritat que hi ha variables d'ampliació, consolidació, reforç...

Manel: Clar!.

Francesc: ...i aquí en les matèries comunes sí que hi ha agrupament (?).

Juana: El tractament de la diversitat penso que nosaltres el fem a partir dels variables. És allà on intentem donar als que no arriben a la matèria comuna que vagin a reforç o que vagin a temes de consolidació d'aquest "tipu", i el que ja ho supera i que vol després passar a batxillerats, doncs que faci variables d'ampliació de les diferents matèries que... a vera, una cosa que hauríem de tenir tots molt clar és que la matèria comuna de la ESO és per a tota la població que hi ha a Espanya, no sols a Catalunya, sinó a Espanya, i que per tant, no podem exigir que tothom sàpiga molt de "mates", molt de química, molt de física, molt de llengua, molt de tot (25'). Doncs bé, un nivell i a partir d'allà els que realment volen ampliar els coneixements que ells volen, no obligues a ningú, tothom a fer llatí, o tothom a fer "mates" o coses d'aquestes, doncs cadascú va ampliant amb les variables, i els que d'alguna manera necessiten reforç doncs en els reforços de les matèries instrumentals.

P: Per exemple, en el tronc comú...

Juana: Al començament, vols dir?

P: Sí.

Juana: El problema és el nom, perquè la filosofia és la mateixa. No és diferent, "lo" que a llavors es deia tronc comú a l'ESO d'ara en quant a filosofia.

Manel: L'ESO té un tronc comú.

Juana: Exacte. El nom de tronc comú va anar bé perquè anaven tots els alumnes junts i per tant dèiem un tronc comú fins els 16 anys, no diferenciat.

P: Em refereixo, que als alumnes als 14 anys ja veien que se'ls acabava això d'estudiar... els obliguen a estudiar dos anys més...

Maria: Així i tot, aquests primers anys, aquest problema de la diversitat, jo crec que això, a nivell fins i tot de sistema educatiu, és posterior. O sigui, encara que en els primers documents ja se'n parlés, a la pràctica a les escoles, que realment intentem assumir, que jo penso que és el problema que està pitjor resolt, la qüestió de la diversitat, és posterior. Les "ments pensants" ja... però... a les escoles jo crec que és més tard, no quan parlaves del tronc comú com fer reforços, variables d'ampliació, això és posterior.

Francesc: "Inclús" al principi de la ESO la idea de diversitat era que el mateix "profe", a l'aula, doncs, feia diferents nivells.

Juana: Exacte.

Francesc: I llavors les editorials començaven a fer algun tipus de suport de material per repartir a l'aula i a llavors a uns els expliques no sé què i als altres... Això s'ha demostrat que és bastant inviable. Aleshores ara "lo" que s'està parlant és de fer unes unitats en paral·lel, que el "nano" entra i surt, que és això que en diem UAC, i aquí estem fent...

P: Aquí teniu UAC?

Francesc: Sí, però... Tenim UAC? Sí, però tenim hores UAC, però no tenim el que voldríem.

Maria: Tenim alumnes UAC amb unes hores i, que són poquetes.

Francesc: Clar. A partir de les hores comunes es treuen algunes hores i després als variables van amb tothom.

Manel: Però és molt minoritari, no?

Maria: Són els alumnes amb més dificultats.

Manel: Quin percentatge hi hauria?

Maria: A cada curs poden haver a l'ESO tres o quatre alumnes.

P: De cada grup, no?

Maria: Sí. Amb greus dificultats d'aprenentatge i que, per tant, se'ls separa del grup alguna hora.

Manel: Alumnes que gairebé podrien ser classificats pel metge, no?

Juana: N'hi ha que sí, n'hi ha que no.

Francesc: N'hi ha que sí, n'hi ha que no.

Maria: "Bueno", però si no també se'ls diagnostica des d'aquí a la majoria a nivell de...

Francesc: Psicòleg.

Assumpte: Però són "nanos" que tenen adaptacions curriculars, en general, que aleshores aquestes adaptacions curriculars doncs, comporten que hagin d'anar a alguna... si no és molt complicat. A no ser que només l'adaptació sigui en una matèria que aleshores sí que es pot portar amb una normalitat... Però quan l'adaptació curricular és en totes les instrumentals, per exemple, "pues"... la UAC.

P: Perquè deies (Francesc), que no és el que voldríeu?

Francesc: Ah, no, no, perquè no està previst, no està bendotat, diríem. No s'ha donat econòmicament el suport, ni el número de professors. Aleshores et trobes molt limitat, si això poguéssim ampliar més... nosaltres estem treballant el tema aquest de la UAC, i en paral·lel també el tema de l'aula-taller, per a un altre tipologia de "nanos"... Primer pensàvem per edats al segon cicle el trànsit (?), i ara estem pensant que hi ha "nanos" d'aquests als 14 anys que ja comencen a donar bastantes dificultats d'adaptació, i aquests "nanos" que no s'adapten al sistema, amb una cosa d'aquest estil, d'una aula-taller, doncs, poden donar una sortida, també una mica amb aquesta idea que les comunes d'alguna forma (...) i que no cobreixen de cap manera i si no aprofiten el temps molesten, posar-los en un altre paral·lel, però clar, això, les mateixes escoles fer-ho, doncs és costós. S'està iniciant, s'estan iniciant algunes horettes d'aquestes també, però "bueno"... Ens assembla que aquests models permetrien fer les coses ben fetes, però si estigués ben dotat, o sigui, hauria "nanos" que haurien d'estar tot el dia a la UAC, menys a les variables, i no pot ser, perquè no hi ha mitjans.

P: Quan vau començar el tronc comú, es va fer en convivència amb la FP i el BUP. Com vivíeu aquesta triple...?

(...)

Assumpte: El tronc comú va començar la FP de químiques, continuava la FP d'electrònica i la d'administració, i el BUP, i això va ser... va començar així.

Francesc: Sí, havia les tres...

Antonia: Força temps, eh!

Maria: "Bueno", va conviure força temps amb el BUP, la FP1 aviat la vem anar suprimint i es va anar compartint amb tronc comú. Hi havia professors de tronc comú i professors de BUP.

P: Però hi havia alguna oposició?

Maria: Home, l'oposició forta del professorat, i el (30') que també feia por a l'escola, perquè clar, desmuntar-ho tot de cop, si després no ens haguéssim sortit això hauria estat un caos...

Francesc: Hi havia una tipologia, la tipologia d'alumnes que anava seleccionada, perquè els alumnes que tenien bones notes anaven al BUP, per decret, per dir-ho d'alguna manera, alumnes que poguessin tenir una mica de vocació poden anar a una FP, però els que no tenien cap vocació, aquells els enviàvem aquí. O sigui, va haver una època que això venia a ser com un hospital, no?

Manel: I això ho vam patir tots els anys que nosaltres èrem centre experimental amb tronc comú 100%, havent eliminat el BUP i a les escoles del voltant hi havia BUP.

Francesc: BUP i FP.

Manel: A llavors era "lo" que deia el Francesc, els alumnes bons estudiants anaven a BUP, els alumnes que podien tenir una vocació molt clara anaven a FP, i els que no podien fer BUP però que no es rebaixaven a fer FP, entre cometes, aquests eren els que teníem, i havíem tingut una població singular.

Juana: A més, nosaltres, si no recordo malament, del batxillerat, "lo" primer que vem transformar va ser el tercer de BUP i el COU amb el CES-1.

Maria: Primer vam treure els de lletres, perquè hi havia menys resistència, perquè en principi hi havia més professors que compartien més hores, que havien estat a la FP (...).

Juana: Quan la nostra primera promoció de CES-1, perquè a llavors era CES-1, va haver de passar al batxillerat, d'alguna manera no portaven una dinàmica de primer i segon de BUP, i es tenien de conjuntar tots a tercer de BUP. Llavors és quan vem fer el CES-2 amb els batxillerats de lletres i la gent que venia del tronc comú.

Antonia: Llavors sí que feien aquest pas, perquè els meus germans el van fer.

Juana: Sí, els de primer i segon van...

Antonia: Van passar a tercer de BUP.

Francesc: Els de ciències seguien fent el BUP durant més temps, van seguir donant el BUP i el COU més temps.

Juana: No gaire més.

Eva: I els de lletres feien primer i segon de BUP, i després feien el CES.

Maria: El CES-2.

P: Que serà el batxillerat amb la reforma, no?

Maria: Sí.

Juana: "Lo" que seria el batxillerat.

Maria: Però aquí van funcionar molt bé aquests batxillerats.

Juana: Molt bé, molt bé.

P: I després, em sembla que ho havies comentat tu abans (Juana), que abans per anar a la FP, si no tenies el graduat, només podies anar a la FP, i ara després de l'ESO hi ha el batxillerat o els cicles formatius de grau mig. Tu deies que era un avanç molt positiu.

Juana: Sí, perquè com a mínim de 14 a 16... perquè "a vera", nosaltres partim una mica de la idea de què l'educació prou problemes té, no?, i si a sobre li fas el problema de què el fet de... ha quedat en una situació que no li permet fer el batxillerat, si no que (...) als 14 anys, tot això als 14 anys, doncs encara l'ajudes menys. D'aquesta manera, continuen tots junts i "a vera", un tant per cent molt elevat supera la ESO. Per tant, d'alguna manera arriben als 16 anys havent superat millor o pitjor la ESO, però aquí són altres problemes (?).

P: Però, llavors, la pregunta següent és: els que no superen la ESO? Perquè l'altra dia la consellera va citar un 33%.

Juana: Sí. Nosaltres potser no és tan elevat, però Déu n'hi doret.

Francesc: El 33% de...?

P: Que no superen l'ESO.

Francesc: Sí, em sembla que aquest any el promig era el 83% d'aprovat, 82-83, per tant 16-17 (de fracàs).

(...)

Juana: "A vera", hi ha alumnes que al tercer d'ESO ja té els 16 anys, i a vegades ja ni estan a quart d'ESO, que hagi repetit un curs a primària i repeteix un a l'ESO, ja tenen 16 anys, si ja veuen que no se'n surten ells mateixos als 16 anys a vegades sense haver acabat... hi ha vegades penso que aquests tants per cent de gent que no supera la ESO és una mica... no és correcte. Llavors se'n van als Programes de Garantia Social, aquests alumnes, ja directament, que els porta d'alguna manera a concretar una miqueta i poder anar a un lloc de treball, que és "lo" que en realitat volen aquests "nanos" que als 16 anys ja no volen més escola.

Manel: Abans dèiem, un dels avantatges de l'actual FP és que amb aquests alumnes ja no els matxaques amb allò que ells no volen ser matxacats, les "mates", l'anglès, etcètera. Però, és clar, hi ha un mínim de totes aquestes matèries, i "llavorens" jo crec que la gràcia de l'actual grau superior és que fa amb una base de batxillers, per tant veus gent que llegeix, escriu correctament, té uns mínims de matemàtiques, de ciències... I "lo" mateix al grau mitjà, tens una base de ESO, i et pots oblidar d'allò que no els agrada però ja hi és, i això permet fer uns cicles dignes, no?, perquè ja no es pot fer electrònica o administració sense matemàtiques, això és mentida, perquè ja les tenen. Per tant, aquest aspecte és positiu, el problema que queda són els que no, els que no...

Antonia: Jo penso que és el que deia l'Maria, que el fet de què els cicles de grau superior, d'entrada ja tinguin un prestigi que potser la FP va trigar molts anys a arribar (35').

Juana: Jo crec que socialment mai va ser tan ben considerada com ara els cicles de grau superior.

Antonia: El grau superior sí.

P: Perquè?

Francesc: El nivell és més alt. Jo penso que això és l'equivalent a la FP3 que no es va arribar a "desarrollar".

Pau: Exacte.

Francesc: Estem parlant d'un altre nivell en el fons. O sigui, és gent que podria anar a la universitat teòricament, i va a fer això.

Pau: Després passava una cosa que era, a veure, l'alumne que venia a FP, s'estava com a mínim 5 anys fent FP, i això creava un doble problema: un cansament de ritme de l'alumne i pels professors era una cosa molt complexa, perquè 5 anys donant conceptes, és que arribaves a cinquè i ja no sabies què explicar. Com a contrapartida, a química es donava, portava moltíssimes desercions, hi havia molta gent que no acabava. Ara, al grau superior, no tenim desercions, són dos anys, la gent ho fa i (...).

Manel: Són alumnes culturalment d'un nivell alt. Jo, una entrevista laboral, porta't un alumne nostre de final de FP2, o de cicle superior, i un universitari, en una entrevista no distingeixes (...).

Juana: És que amb les carreres tècniques tampoc hi ha gaires diferències, penso que amb un alumne que hagi fet grau superior i un enginyer tècnic, no hi ha grans diferències, al contrari, la FP d'ara ha anat a l'empresa, l'enginyer tècnic no, per exemple. "Pues" aquí hi ha una avantatge del cicle superior.

Pau: Alumnes que han fet el cicle formatiu aquí se n'han anat a treballar al Consell Superior d'Investigacions Científiques, i expliquen que doctors,

conceptes de qualitat (?) que han après aquí, sense cap formació extra, els que han après en aquí. Això, contrastat.

P: Us trobeu amb alumnes de grau superior, que un cop acaben, vulguin anar a la universitat?

Sí (general).

P: Com us ho expliqueu?

Maria: Elles (Antonia i Eva) des de la FP2 van anar a la universitat, ja des de la FP2, que abans no era tan freqüent, això. Ara sí que des dels cicles de grau superior hi ha més gent que al menys ho intenta, o que volen intentar. Quan elles ho feien des de la FP2 hi havia aquesta possibilitat però no ho intentava gaire gent, ja anaven cap al treball...

Juana: Perquè també s'hi anava menys a la universitat.

Maria: Exactament.

Juana: Actualment, hi ha una cultura d'anar a la universitat molt gran, i aleshores, hi ha alumnat que fa el cicle de grau superior perquè no ha tingut la nota per entrar a la carrera que volien.

Antonia: És que a molts ja se'ls hi ven el cicle així.

Assumpte: I aleshores, a partir del cicle poden tenir la nota que admeten o que volen fer aquella carrera, "lo" que passa que també hi ha molts que després un cop hi són ho deixen, eh, la majoria, perquè...

Pau: És que em sembla que ja pel mateix preu, si el meu company hi va, perquè jo no?

Juana: Provar-ho, no?

Pau: Si tinc la possibilitat de fer-ho i l'únic que he de fer és entregar un paper i ja em contestaran, i el meu company hi va perquè jo no.

Manel: I si tinc 20 anys, posar-me a treballar... no fotis (riure) m'e'n vaig a la universitat.

Pau: És que és un altre element a tenir en compte.

Antonia: Ara potser ja no tant, però al començament dels cicles, es venia molt als alumnes de batxillerat això, "ves a fer un cicle, que així tindràs la nota per poder anar a la universitat si no has entrat, no has de fer selectivitat...", i molts entraven el primer de dia de classe, jo tinc per costum, "quants us heu apuntat al cicle pensant en anar a la universitat?", buah!, totes les mans enlaire. I després, al llarg del cicle doncs gent que havia entrat amb aquest idea diu "no, però si amb el cicle ja he après, això ja m'agrada" ja troban la feina, estan

sortint amb un contracte i llavors no, i en canvi gent que havia entrat al cicle molt desanimat del batxillerat, que se l'havia tret amb penes i treballs, amb notes justíssimes "òstres, el cicle és una altra cosa, no?" Estan treient molt bones notes... i els hi fa una pujada de moral a base de bé. I ja havien desistit de la universitat i decideixen després. Vull dir, que gira una mica...

Juana: Hi ha gent que va la universitat i no se'n surt i ve a fer el cicle, això també n'hi ha.

P: Això també passa en el grau mig, no? Gent que prova el batxillerat, no se'n surt i...

Juana: Això també.

Sí (general).

Juana: I en general, per exemple, aquest any, una alumna que va fer primer de batxillerat, ha volgut repetir primer de batxillerat perquè això dels cicles ni parlar-ne... després de la primera avaluació que li va anar molt malament es va enganxar a un cicle i ara l'altra dia em va venir a veure encantadíssima, encantadíssima.

P: Perquè penseu que hi ha encara aquesta rebug a la...?

Juana: És un problema, jo crec, de famílies i societat, perquè aquesta noia precisament ella no tenia cap recança a anar a un cicle, però els seus pares (no amb el cap)... Una mica ve encara per l'ambient cultural, i després també és veritat que quan acaben als 16 anys un cicle de grau mig els hi dona per un o dos anys, i després què?, com que no hi ha la possibilitat al grau superior, com si diguéssim, que en el fons està bé, però clar, els pares què es veuen, que els seus fills al cap de dos anys forçossament hauran d'anar al món del treball, i duen "no, no, prova el batxillerat (40')", perquè mira, són dos anys més i després ja podràs fer el grau superior si un cas, ja són dos anys més..." la qüestió és tenir-los col·locadets.

Manel: En molts d'aquests casos aquests pares (?) segur que no van "poguer" estudiar, no que no van voler, sinó que no van "poguer" per raons econòmiques, i llavors la família això es vol superar fent que el fill vagi a la universitat, ja una preparació...

Eva: I també és cert que últimament sí que se'ls està donant una publicitat dels cicles formatius.

Francesc: Però molt poca.

Eva: Però se'ls està donant una mica més de publicitat, fins fa poc no sortia enlloc.

Maria: Publicitat i més escoles, i més tipus de... hi ha més opcions...

Eva: No, i les escoles que anaven substituint la FP per cicles formatius però no sortia a cap "puesto", una informació...

Francesc: Ni els empresaris ho coneixien...

Pau: Fins i tot ara s'ha fet una mica més de pressió a través de la Cambra de Comerç amb el món empresarial.

Eva: Però això és fa un parell d'anys.

Francesc: No, no, estem parlant d'ara.

(...)

Assumpte: Ara fa un parell d'anys no s'havia vist mai, i en canvi a França fa molts anys que a la televisió surt la formació professional.

Maria: També potser un altre motiu és que hi ha hagut un canvi important a l'estructura familiar. Ara, la majoria de famílies tenen un fill, com a molt dos, i aquest fill, aquests dos, els cicles formatius de grau mig no, si ha de fer formació professional, ja em sembla bé, però que sigui una de grau superior. En aquest sentit hi ha molta gent que està en contra de què hi hagi un pas directe del cicle formatiu de grau mig al grau superior. Jo crec que abans també hi havia hagut una mena de cursos pont per fer altres estudis en la secundària o així, jo no trobaria malament que realment hagués aquest curs pont, i que aquest curs pont fos de matèries comunes, no professionals, per poder-se enganxar i superar el que no han fet al batxillerat. Jo estaria d'acord en què es fes això, perquè si no el cicle de grau mig no tindria cap sentit.

Manel: Això donaria més entrada als cicles formatius de grau mitjà, però trencaria aquesta imatge del superior que diu "aquesta gent són batxillers", no?

Maria: Per això dic, que si es fa un curs pont...

Antonia: Si es fa un curs pont.

Maria: ...per matèries comunes...

Manel: Hauria de ser un curs "sèrio".

Maria: Molt "sèrio", i no professional, sinó a una primera, tens el cicle formatiu de grau mig, fas unes matèries comunes per compensar el que no has fet al batxillerat i després fas el que és el cicle formatiu de grau superior. Hi ha molts companys que amb això no estarien d'acord, els mateixos... alguns sindicats que tampoc estan d'acord amb això. Jo particularment ho veuria bé, si no el cicle formatiu de grau mig... s'anirà anul·lant (...).

Eva: Però ara s'està fent, hi ha unes proves de maduresa, que hi ha acadèmies que preparen...

Juana: Un curs... hi ha algunes escoles que estan experimentant el curs pont. Sé que hi ha una a Mataró, perquè ho sé...

P: Una de Cornellà ho està fent a administratiu precisament, llavors hi ha el problema que dieu, que els alumnes tenen l'expectativa que se'ls hi obre més, però clar, això rebaixa una mica...

Juana: Aquest curs hauria de ser de molt exigència, que no pogués aprovar tothom.

Maria: Però és que també, per exemple, abans hi havia la maestria, que hi havia el preCOU per enganxar-se, des de la maestria al que serien els estudis universitaris, hi havia un preCOU, que aquí a l'escola s'havia fet. El preCOU i després el COU, i llavors... havien fet matèries de... professional, després el preCOU enganxes el COU i te'n vas a estudis més teòrics. Doncs "bueno", en aquí potser per anar un altre cop a estudis pràctics com que faltaria una base teòrica, doncs aquest precicle formatiu de grau superior. I jo penso que estaria bé, i que els "nanos" i que les famílies i.. ho veurien millor, i en el fons hi ha molts "nanos" que fan batxillerat, no es treuen el batxillerat, ja són molt grans, ja no estan ni per cicles formatius ni per res, i aquí hi ha "nanos", casos extrems, però que igual algun "nano" que per superar el batxillerat quatre anys i cinc anys demanant aquesta possibilitat al Departament d'Ensenyament per poder cursar un 5è de batxillerat. "A vera", és molt puntual, molt puntual.

P: Ara que surt aquest tema del batxillerat, totes aquestes crítiques que el batxillerat es fa curs en dos anys, vosaltres com ho veieu?

Manel: Suficient.

Maria: Suficient. "A vera", un moment, jo penso que suficient pels "nanos" que van bé.

Manel: Clar.

Maria: Però pels "nanos" que han de repetir que a "lo" millor en alguns cursos és d'un 20 o 30% repetir primer, repetir segon, doncs vol dir que és curt. Pels "nanos" que van molt preparats dos anys suficient (45'), pels "nanos" que van així coixos dos anys no és suficient, perquè en definitiva repeteixen.

Juana: Però abans també repetien.

Maria: No tant, ni molt menys. Molt poc, molt poc, no repetia la quantitat de gent que repeteix ara, a segon de BUP igual et repetien dos o tres "nanos"...

Juana: A un segon "vale" però a un primer no. A primer era també una mica el...

Manel: El cribat.

Maria: Però la criba era més...

Manel: I segon-tercer, els que passaven a tercer amb matèries pendents de segon acabaven...

Juana: Repetien tercer perquè per passar a COU no podien portar cap matèria.

Manel: Els aprovàvem el tercer perquè llavors podien anar a FP2.

Juana: Exacte.

Manel: I els hi fèiem una mica de neteja.

Eva: Sí, és veritat, a FP2 entrava gent...

Antonia: Molta gent...

Eva: ...de tercer de BUP. (...)

Francesc: No era molt comparable tampoc perquè estudiava "menos" gent que ara, no és...

Juana: El que porta una bona ESO, jo penso que el batxillerat en dos anys és suficient.

Manel: A veure, aquí tenim un nivell socioeconòmic mitjà, no?, vull dir els batxillerats aquí, aquest any és el primer any que tenim, que ja no ens passa que venien alumnes que podien escollir entre fer el BUP, FP o reforma, sinó que els "nanos" ja han vingut de reforma, per tant, des d'aquest punt de vista, la població és normal. A llavors les estadístiques de notes del batxillerat estan recordant les de l'antic BUP. De 40 alumnes, 20 aproven nets la primera avaluació, per exemple, cosa que aquests darrers anys no passava. Doncs aquest 20 alumnes...

P: No passava... quants?

Manel: Menys, molt menys.

Juana: Menys, perquè encara hi havia l'opció de fer BUP.

Francesc: Allò de les tres coses.

Juana: Llavors la població no era... no era...

Manel: Aquests 20 alumnes de batxillerat, jo, a les meves matèries, afirmo que acaben amb el mateix nivell que acabaven el BUP i el COU.

Juana: Jo també.

Manel: Aquests 20.

Juana: (...) Jo penso que acaben amb el mateix nivell que acabaven el BUP i COU.

P: Llavors perquè penseu que aquesta opinió tan extesa que l'ESO és allargar l'EGB sense fer res i que el batxillerat en dos anys s'ha de fer "lo" que abans es feia en quatre. Això ho sentiu?

Juana: Sí, és veritat. "A vera", si un es fixa amb "lo" que s'estudia amb els crèdits comuns tenen tota la veritat, perquè en els crèdits comuns les matèries estan a uns nivells inferiors a "lo" que s'aconseguia a primer i segon de BUP. Això és real. "Lo" que passa que creiem que les escoles "lo" que han de procurar és que amb els crèdits variables la gent que poden anar al batxillerat i que es poden preparar per al batxillerat, es dongui "lo" que no es pot donar a la comuna. I aleshores arriben preparats de la mateixa manera que feien a primer i segon de BUP. "A vera", jo particularment he donat bastants anys les variables de química de tercer i quart d'ESO, i acabàvem donant "lo" que donàvem a BUP... Per tant, un alumne que hagués fet uns tres variables en tots dos cursos tenia la mateixa química que tenia el segon de BUP. I a física passava igual, i a "mates" igual...

Eva: Es tracta de portar un currículum ben dirigit.

Antonia: Molta feina d'orientació...

Juana: Exacte, molta feina del tutor...

Antonia: Convèncer als alumnes i a les famílies de què...

Juana: De què no facin agafar variables d'altres matèries que no exigeixen "lo" que exigeixen un variable d'aquests. Però si l'alumne està ben orientat, "pues" acaba tenint el mateix nivell. Que sempre hi ha alumnes que et diuen "no, no, no, és que jo no faré batxillerat o no t'amoï nis perquè faré un de lletres" i llavors agafen unes... i després volen canviar, sí, però com ja s'ho troben a batxillerat, llavors aquest sí que no van ben preparats.

Manel: Passa que mediàticament es tendeix a magnificar allò que no funciona, no? Però els centres que van bé, callem. I els que tenen problemes ho magnifiquen. Si tu te'n vas a un politècnic de Terrassa o a una Escola del Treball, et diran meravelles de la ESO, perquè estaven acostumats a l'antiga FP, i han notat el canvi en positiu. Jo penso que això, aquest ambient negatiu ve d'antics centres públics de batxillerat, que estaven contra la reforma, que se'ls hi va posar la reforma en contra, que han entrat mestres en els claustres que no... això per a ells ha sigut una pèrdua de dignitat "casi" bé, i llavors s'ha creat aquí un clima...

Maria: I a tot això (...).

Manel: I han entrat alumnes en aquests centres que abans no entraven.

Maria: Exactament, que abans no entraven.

Manel: Que estaven als centres de FP, no?

Maria: Sí, alumnes de marginació, diríem, que estan obligats a anar-hi, però, de fet no només hi van quan volen és que quan hi van desmonten la classe. En aquesta realitat, en alguns barris dons es nota més que en aquí, és que és veritat, aquí també en tenim d'alumnes problemàtics, però el percentatge és molt menys, és més petit.

P: Vosaltres creieu que pel fet de ser un centre privat té més facilitat en l'aplicació de la reforma? Per exemple, algú havia estat a altres centres (50')...

Manel: Home, jo penso que l'avantatge clara és que, és que hem fet allò que hem anat decidint entre tots, amb tensions, lògic, però hem fet el que hem decidit. Els centres públics això no ho poden fer, les decisions es prenen des d'adalt.

P: També és veritat que el vostre centre és una mica especial, que no depèn de...

Manel: No.

Assumpte: Abans sí. "A vera", quan vem implantar el tronc comú, en aquí encara manaven els jesuïtes.

Manel: Però era una escola molt especial de jesuïtes.

Juana: "Bueno", però aquí hi havia (algú que no volen dir)... i encara era...

Francesc: La gestió del currículum estava molt descentralitzat.

Juana: Sí, però "bueno", gran part de la problemàtica que vem tenir aquells anys era perquè en aquell moment el director era un senyor determinat, eh (...).

Maria: A més, la quota ja és un filtre. El que han de pagar els alumnes és un filtre, no vindran aquí molts "nanos" immigrants que han arribat... això no ens enganyem. Estem en un barri que no és la Barceloneta, o que no és Sant Feliu, o que no és El Prat, i també doncs nosaltres els immigrants que tenim, que cada vegada més, però potser les possibilitats econòmiques són una miqueta més fortes, i els nens problemàtics de la nostra escola a l'ESO no estan lligats justament a aquest tipus d'alumnes, sinó a "lo" millor això gent de classe mitjana, algun fill d'algun professor universitari i tal, amb poca dedicació de les famílies, de temps i de tot això, un descontrol de nen, però que no és...

Francesc: Una cosa que comentaves sí que és veritat (...) i és la permanència en el centre (?) i això en algun pares ha sigut molt exagerat. Sí que en algun moment va haver un moviment però, vaja, molt petit comparat amb "lo" que ha sigut a nivell d'instituts públics. "Lo" qual, quan s'iniciava un projecte, "pues" (...).

P: Hi ha més centres de secundària al barri?

Maria: Públic?

P: Sí.

Manel: Sí.

Maria: Sí, aquí a 200 metres com a molt l'institut Corominas, o al Emperador Carlos... aquests com instituts, però després de centres de primària...

Juana: Hi ha els qui van al (...) de Les Corts.

Maria: Però aquest és primària, aquí no fan ESO.

Antonia: El Joan Miró és de primària i L'escorxador de secundària.

Maria: Exactament, tenim L'escorxador, que és institut.

P: Als grups de discussió amb alumnes ha sortit el Corominas, per comparació, i hi havia un cert "despreci" familiar.

Maria: Ha tingut mala sort aquest centre públic, penso jo, perquè és un centre públic nou, amb un professorat així per referències de barri molt bo inicialment, però després amb canvis de professorat, amb alumnes alguns molt marginals que li han donat un desprestigi jo personalment penso que no se'l mereix. Però sí, aquí en el barri parlar de L'Escorxador (encara) però parlar del Corominas... és bestial.

Assumpta: Pel "tipu" d'alumnat, jo penso.

Maria: Tipus d'alumnat i després això, potser canvi, alguns professors que no es creia tot això... encara que inicialment alguna de les persones que hi havia al Corominas era gent que molt bé.

Manel: L'administració ha fet algunes destrosses molt fortes en centres públics, des de... BUP i FP no es crea d'avui per demà. Un batxillerat sí te'ls pot inventar per l'any que ve. Però un FP de química necessita una dedicació de 4-5 anys. I centres que havien creat una bona FP, llavors de "repent" aquella especialitat se'n va a l'altra punta de Barcelona i ells han de fer automoció. Això mata... mata la professionalitat de la gent. I també amb la incorporació dels mestres a primer i segon d'ESO ha hagut de marxar gent de l'institut amb 20 anys d'antiguitat, i això... la gent que ha quedat ha quedat tocada, en aquests moments la pública està molt tocada, per mala gestió des d'adalt.

P: Què en penseu de la distribució per famílies, aquestes 22 famílies i 136 titulacions? Què s'ha guanyat i què s'ha perdut respecte l'anterior classificació?

Francesc: Home, jo penso que s'ha guanyat en varietat.

Antonia: Varietat.

Francesc: Hi ha més varietat que abans.

Pau: El que passa, en honor a la veritat, a l'hora de buscar treball, no sé si s'ajusta tant aquella especialitat amb la feina. Jo avui per avui, encara recomanaria cicles que fossin una mica generals, (55') perquè a l'hora de treballar pots adaptar-te a molts llocs. Si resulta que has fet una superespecialització, posem per cas, en materials per a pròtesis dentals, en sabràs molt, no dic que no, treballaràs d'això? No estem encara com a Alemanya o Àustria que tenen tot superorganitzat.

Antonia: Jo crec que aquests cicles, el que potser s'hauria de pensar és, "a vera", el més generals, que són els que hem triat aquí, de les diferents branques hem triat aquells cicles més generals, que donava més sortides, però que també potser hauríem d'anar orientant els alumnes dir ""bueno", fes un cicle, així més general, i després combinar dos cicles". I això algun alumne ja ho va veient, que la cosa pot anar per aquí. Aquest any, a administració i finances, dos o tres a l'acabar diuen "jo l'any que ve no vull anar a la universitat, vull anar a un altre cicle però ja més especialitzat dintre d'aquesta...", algú altre de comerç internacional, o algú altre de documentació sanitària, que jo és el primer dia que n'he sentit parlar. Anar mirant això, que el d'administració i finances és més genèric, i llavors complementar-ho amb d'altres cicles. Jo de vegades als alumnes els hi dic "no us quedeu amb un cicle, en podeu anar fent més de cicles, i penseu que una mica la idea ha d'anar per aquí, necessitem tots anar-nos reciclant, no penseu que heu fet el cicle i ja heu acabat, constantment heu d'anar fent...":

Pau: Nosaltres hem tingut en aquests últims tres anys bastantes matrícules a l'inrevés, gent que tenia un cicle superespecialitzat s'ha adonat de què no anava enlloc i ha vingut aquí a fer el més general. I en aquest moment es troba, com dius tu (Juana) que té una capacitat de concreció important per entrar al món del treball.

Francesc: És una mica com el model que han fet amb els màsters de les universitats, que ho veig més útil a nivell de cicles que a nivell d'universitat.

Manel: I un "nano" amb dos cicles i un idioma ben après, competència amb enginyeria tècnica.

Juana: Oi, total.

Pau: Segur.

P: Parlem una mica de la inserció laboral. Respecte a la FP d'abans, què?

Antonia: S'ha guanyat molt.

Pau: Moltíssim.

Tablas de contingencia

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?	68	97,1%	2	2,9%	70	100,0%

Tabla de contingencia Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?

Recuento

Què voldrien els pares que fessis?	Et definiries com un estudiant...			Total	
	Què faràs el curs vinent?	Que treu bones notes	Que passa sense problemes però justet		Que suspèn sovint
Anar a treballar	Anar a atreballar		1	6	7
	Batxillerat	1			1
	No sé què faré però estaré estudiant		1		1
	Una altra cosa			2	2
	Total	1	2	8	11
Fer un altre CFGM	Un CFGM		3	3	6
	Total		3	3	6

Tabla de contingencia Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?

Recuento

Què voldrien els pares que fessis?			Et definiries com un estudiant...			Total
			Que treu bones notes	Que passa sense problemes però justet	Que suspèn sovint	
Btxillerat	Què faràs el curs vinent?	Un CFGM		1	2	3
		Btxillerat	14	14	1	29
		No sé què faré però estaré estudiant	1	4	1	6
		Una altra cosa		2	1	3
	Total		15	21	5	41
Una altra cosa	Què faràs el curs vinent?	No sé què faré però estaré estudiant		2		2
		Una altra cosa			1	1
	Total			2	1	3
Repetir curs per obtenir graduat ESO	Què faràs el curs vinent?	Un CFGM			1	1
		Una altra cosa			1	1
	Total				2	2
El que jo vulgui	Què faràs el curs vinent?	Un CFGM			2	2
		Una altra cosa		3		3
	Total			3	2	5

Tablas de contingencia

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Et definiries com un estudiant... * Sexe * Què faràs el curs vinent?	68	97,1%	2	2,9%	70	100,0%

Tabla de contingencia Et definiries com un estudiant... * Sexe * Què faràs el curs vinent?

Recuento

Què faràs el curs vinent?			Sexe		Total
			Noi	Noia	
Anar a atreballar	Et definiries com un estudiant...	Que passa sense problemes però justet	1		1
		Que suspèn sovint	4	2	6
	Total		5	2	7
Un CFGM	Et definiries com un estudiant...	Que passa sense problemes però justet	3	1	4
		Que suspèn sovint	5	3	8
	Total		8	4	12
Babxillerat	Et definiries com un estudiant...	Que treu bones notes	2	13	15
		Que passa sense problemes però justet	5	9	14
		Que suspèn sovint	1		1
	Total		8	22	30
No sé què faré però estaré estudiant	Et definiries com un estudiant...	Que treu bones notes	1		1
		Que passa sense problemes però justet	2	5	7
		Que suspèn sovint		1	1
	Total		3	6	9
Una altra cosa	Et definiries com un estudiant...	Que passa sense problemes però justet	1	4	5
		Que suspèn sovint		5	5
	Total		1	9	10

Tablas de contingencia

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Què voldrien els pares que fessis? * Feina del pare * Feina de la mare * Estudis pare * Estudis mare	42	60,0%	28	40,0%	70	100,0%

Tabla de contingencia Què voldrien els pares que fessis? * Feina del pare * Feina de la mare * Estudis pare * Estudis mare

Recuento

Estudis mare	Estudis pare	Feina de la mare	Què voldrien els pares que fessis?	Feina del pare	Feina del pare			
					estatus alt	estatus mig	estatus baix	
Estudis primaris o menys	Estudis primaris o menys	estatus baix	Anar a treballar				1	
			Fer un altre CFGM				1	
			Batxillerat		3		7	
			Una altra cosa				2	
	Total				3		11	
	altres no classificables	altres no classificables	altres no classificables	Anar a treballar				2
				Fer un altre CFGM				1
				Batxillerat		1		3
				El que jo vulgui				1
	Total				1		7	
Batxillerat o universitat	altres no classificables	altres no classificables	Què voldrien els pares que fessis?					
			Total					
			estatus alt					
FP	estatus baix	estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?					
			Total					
			estatus alt					
Batxillerat o universitat	Estudis primaris o menys	estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?					
			Total					
			estatus alt					
Batxillerat o universitat	Estudis primaris o menys	estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?				2	
			Total				2	

Tablas de contingencia

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?	61	100,0%	0	,0%	61	100,0%

Tabla de contingencia Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?

Recuento

Què voldrien els pares que fessis?	Et definiries com un estudiant...			Total	
	Què faràs el curs vinent?	Que treu bones notes	Que passa sense problemes però justet		Que suspèn sovint
Anar a treballar	Una altra cosa	1			1
	Total	1			1
Fer un altre CFGM	Anar a atreballar			1	1
	Un CFGM		2	2	4
	No sé què faré però estaré estudiant		2		2
	Total		4	3	7

Tabla de contingencia Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?

Recuento

Què voldrien els pares que fessis?			Et definiries com un estudiant...			Total
			Que treu bones notes	Que passa sense problemes però justet	Que suspèn sovint	
Batxillerat	Què faràs el curs vinent?	Anar a atreballar			2	2
		Un CFGM	15	3	3	6
		Batxillerat	2	14		29
		No sé què faré però estaré estudiant	2	7	2	11
	Total		17	24	7	48
Una altra cosa	Què faràs el curs vinent?	No sé què faré però estaré estudiant			1	1
	Total				1	1
El que jo vulgui	Què faràs el curs vinent?	Un CFGM			1	1
		Batxillerat		1		1
		No sé què faré però estaré estudiant		1		1
	Total			2	1	3
16	Què faràs el curs vinent?	Una altra cosa			1	1
	Total				1	1

Tablas de contingencia

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Et definiries com un estudiant... * Sexe * Què faràs el curs vinent?	61	100,0%	0	,0%	61	100,0%

Tabla de contingencia Et definiries com un estudiant... * Sexe * Què faràs el curs vinent?

Recuento

Què faràs el curs vinent?			Sexe		Total
			Noi	Noia	
Anar a atreballar	Et definiries com un estudiant... Que suspèn sovint		2	1	3
	Total		2	1	3
Un CFGM	Et definiries com un estudiant... Que passa sense problemes però justet		2	3	5
	Que suspèn sovint		5	1	6
	Total		7	4	11
Babillerat	Et definiries com un estudiant... Que treu bones notes		5	10	15
	Que passa sense problemes però justet		6	9	15
	Total		11	19	30
No sé què faré però estaré estudiant	Et definiries com un estudiant... Que treu bones notes		2		2
	Que passa sense problemes però justet		5	5	10
	Que suspèn sovint		3		3
	Total		10	5	15
Una altra cosa	Et definiries com un estudiant... Que treu bones notes			1	1
	Que suspèn sovint			1	1
	Total			2	2

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Què voldrien els pares que fessis? * Feina del pare * Feina de la mare * Estudis pare * Estudis mare	56	91,8%	5	8,2%	61	100,0%

Tabla de contingencia Què voldrien els pares que fessis? * Feina del pare * Feina de la mare * Estudis pare * Estudis mare

Recuento

Estudis mare	Estudis pare	Feina de la mare		Feina del pare			
				estatus alt	estatus mig		
Estudis primaris o menys	Estudis primaris o menys	estatus alt	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat	1		
			Total		1		
			estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat El que jo vulgui		1 1
			Total		2		
		altres no classificables	estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?	Fer un altre CFGM Batxillerat		1 1
				Total		2	
				Batxillerat o universitat	estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat
		Total				1	
		Batxillerat o universitat	estatus mig	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat	1	1
				Total	1	1	
	FP	estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat	1		
			Total		1		
Batxillerat o universitat	Estudis primaris o menys	estatus alt	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat El que jo vulgui	1 1	1	
			Total		2	1	
			estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?	Fer un altre CFGM Batxillerat El que jo vulgui		2 1
			Total	1	2		

Tablas de contingencia

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?	163	95,9%	7	4,1%	170	100,0%

Tabla de contingencia Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?

Recuento

Què voldrien els pares que fessis?	Et definiries com un estudiant...			Total
	Que treu bones notes	Que passa sense problemes però justet	Que suspèn sovint	
Anar a treballar				
Què faràs el curs vinent?				
Total	1			1
Fer un altre CFGM				
Què faràs el curs vinent?				
Total	1	7	4	12

Tabla de contingencia Què faràs el curs vinent? * Et definiries com un estudiant... * Què voldrien els pares que fessis?

Recuento

			Et definiries com un estudiant...			Total
			Que treu bones notes	Que passa sense problemes però justet	Que suspèn sovint	
Bàxillerat	Què faràs el curs vinent?	Un CFGM		7	11	18
		Bàxillerat	57	41	4	102
		No sé què faré però estaré estudiant	1	12	2	15
		Programa de formació per al treball			1	1
		Una altra cosa		1	1	2
	Total		58	61	19	138
Una altra cosa	Què faràs el curs vinent?	Una altra cosa		1		1
	Total			1		1
El que jo vulgui	Què faràs el curs vinent?	Un CFGM		3	3	6
		Bàxillerat	2	1		3
	Total		2	4	3	9
16	Què faràs el curs vinent?	Un CFGM			1	1
		Programa de formació per al treball			1	1
	Total				2	2

Tablas de contingencia

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Et definiries com un estudiant... * Sexe * Què faràs el curs vinent?	168	98,8%	2	1,2%	170	100,0%

Tabla de contingencia Et definiries com un estudiant... * Sexe * Què faràs el curs vinent?

Recuento

Què faràs el curs vinent?			Sexe		Total
			Noi	Noia	
Anar a atreballar	Et definiries com un estudiant...	Que treu bones notes	1		1
	Total		1		1
Un CFGM	Et definiries com un estudiant...	Que treu bones notes	1		1
		Que passa sense problemes però justet	6	12	18
		Que suspèn sovint	10	10	20
	Total		17	22	39
Babillerat	Et definiries com un estudiant...	Que treu bones notes	23	36	59
		Que passa sense problemes però justet	22	21	43
		Que suspèn sovint	1	3	4
	Total		46	60	106
No sé què faré però estaré estudiant	Et definiries com un estudiant...	Que treu bones notes	1		1
		Que passa sense problemes però justet	6	8	14
		Que suspèn sovint	1	1	2
	Total		8	9	17
Programa de formació per al treball	Et definiries com un estudiant...	Que suspèn sovint	2		2
	Total		2		2
Una altra cosa	Et definiries com un estudiant...	Que passa sense problemes però justet	1	1	2
		Que suspèn sovint		1	1
	Total		1	2	3

Tablas de contingencia

Resumen del procesamiento de los casos

	Casos					
	Válidos		Perdidos		Total	
	N	Porcentaje	N	Porcentaje	N	Porcentaje
Què voldrien els pares que fessis? * Feina del pare * Feina de la mare * Estudis pare * Estudis mare	145	85,3%	25	14,7%	170	100,0%

Tabla de contingencia Què voldrien els pares que fessis? * Feina del pare * Feina de la mare * Estudis pare * Estudis mare

Recuento

Estudis mare	Estudis pare	Feina de la mare	Què voldrien els pares que fessis?	Feina del pare	Feina del pare			
					estatus alt	estatus mig	estatus baix	
Estudis primaris o menys	Estudis primaris o menys	estatus alt	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat	1		1	
			Total		1	1		
		estatus mig	Què voldrien els pares que fessis?	Fer un altre CFGM Batxillerat	1	1	5	1
			Total		1	6	1	
	estatus baix	Què voldrien els pares que fessis?	Fer un altre CFGM Batxillerat 16	2	1	2	2	
		Total		3	3	2		
	altres no classificables	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat	3	1	4		
		Total		3	1	4		
	Batxillerat o universitat	estatus alt	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat				
			Total					
		estatus mig	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat El que jo vulgui	1	1		
			Total		2	2		
estatus baix		Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat	2				
	Total		2					
altres no classificables	Què voldrien els pares que fessis?	Batxillerat	2	3	1			